

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

63. vuosikerta
27. tammikuuta 2020

Sisältö

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2018–2019

Istunnot 11. – 14. kesäkuuta 2018

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 178, 23.5.2019.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

I (Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

2020/C 28/01	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 virkistyskalastuksen tilanteesta Euroopan unionissa (2017/2120(INI))	2
2020/C 28/02	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 koulutuksen nykyaikaistamisesta EU:ssa (2017/2224(INI))	8
2020/C 28/03	Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 aiheesta "tavoitteena kestävä ja kilpailukykyinen eurooppalainen vesiviljelyala: nykytilanne ja tulevat haasteet" (2017/2118(INI)).....	26
	Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018	
2020/C 28/04	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 koheesiopolitiikasta ja kiertotaloudesta (2017/2211(INI))	40

2020/C 28/05	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 EU:n ja Naton välisistä suhteista (2017/2276(INI))	49
2020/C 28/06	Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 kyberpuolustuksesta (2018/2004(INI))	57
Torstai 14. kesäkuuta 2018		
2020/C 28/07	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 Venäjästä ja erityisesti ukrainalaisen poliittisen vangin Oleg Sentsovin tapauksesta (2018/2754(RSP))	71
2020/C 28/08	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 Bahrainin ihmisoikeustilanteesta ja erityisesti Nabeel Rajabin tapauksesta (2018/2755(RSP))	76
2020/C 28/09	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 rohingya-pakolaisten tilanteesta ja erityisesti lasten ahdingosta (2018/2756(RSP))	80
2020/C 28/10	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 kulttuuripalvelujen saatavuuden rakenteellisista ja taloudellisista esteistä (2017/2255(INI))	85
2020/C 28/11	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 Georgian miehitetystä alueista kymmenen vuotta Venäjän hyökkäyksen jälkeen (2018/2741(RSP))	97
2020/C 28/12	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 tulevista neuvotteluista Euroopan unionin ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän välisestä uudesta kumppanuussopimuksesta (2018/2634(RSP))	101
2020/C 28/13	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta 2016 (2017/2273(INI))	108

SUOSITUKSET

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

2020/C 28/14	Euroopan parlamentin suositus 13. kesäkuuta 2018 neuvostolle, komissiolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle EU:n ja Chilen uudistettua assosiaatiosopimusta koskevista neuvotteluista (2018/2018(INI))	121
--------------	---	-----

III Valmistavat säädökset

Euroopan parlamentti

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

2020/C 28/15

P8_TA(2018)0244

Määritysvelvollisuus, raportointivaatimukset ja OTC-johdannaissopimusten riskienpientämistekniikat sekä kauppapietorekisterit ***I

Euroopan parlamentin tarkistukset 12. kesäkuuta 2018 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määritysvelvollisuuden, määritysvelvollisuuden keskeyttämisen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-johdannaissopimusten riskienpientämistekniikoiden, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, kauppapietorekisterien rekisteröinnin ja valvonnan sekä kauppapietorekistereitä koskevien vaatimusten osalta (COM(2017)0208 – C8-0147/2017 – 2017/0090(COD))

Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määritysvelvollisuuden, määritysvelvollisuuden keskeyttämisen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-johdannaissopimusten riskienpientämistekniikoiden, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, kauppapietorekisterien rekisteröinnin ja valvonnan sekä kauppapietorekistereitä koskevien vaatimusten osalta 126

2020/C 28/16

P8_TA(2018)0245

Yhteiset siviili-ilmailua koskevat säännöt ja Euroopan unionin lentoturvallisuusvirasto ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 kumoamisesta (COM(2015)0613 – C8-0389/2015 – 2015/0277(COD)) (Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

P8_TC1-COD(2015)0277

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/... antamiseksi yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta 149

2020/C 28/17

P8_TA(2018)0246

Uusien raskaiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ja polttoainenkulutus ***I

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi uusien raskaiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoainenkulutuksen seurannasta ja raportoinnista (COM(2017)0279 – C8-0168/2017 – 2017/0111(COD))

P8_TC1-COD(2017)0111

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/... antamiseksi uusien raskaiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoainenkulutuksen seurannasta ja raportoinnista 151

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

2020/C 28/18	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 esityksestä Eurooppa-neuvoston päätökseksi Euroopan parlamentin kokoonpanosta (00007/2018 – C8-0216/2018 – 2017/0900(NLE)) (Hyväksyntä).....	154
2020/C 28/19	P8_TA(2018)0250 Maksukyvyttömyysmenettelyt: asetuksen liitteiden päivitys ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maksukyvyttömyysmenettelyistä annetun asetuksen (EU) 2015/848 liitteen A korvaamisesta (COM(2017)0422 – C8-0238/2017 – 2017/0189(COD)) P8_TC1-COD(2017)0189 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 13. kesäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/... antamiseksi, maksukyvyttömyysmenettelyistä annetun asetuksen (EU) 2015/848 liitteiden A ja B korvaamisesta	155
2020/C 28/20	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 esityksestä neuvoston päätökseksi ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineeseen osana sisäisen turvallisuuden rahastoa liittyviä täydentäviä sääntöjä vuosiksi 2014–2020 koskevan Euroopan unionin ja Islannin välisen sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (09228/2017 – C8-0101/2018 – 2017/0088(NLE))	157
2020/C 28/21	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 esityksestä neuvoston päätökseksi ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineeseen osana sisäisen turvallisuuden rahastoa liittyviä täydentäviä sääntöjä vuosiksi 2014–2020 koskevan Euroopan unionin ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen tekemisestä unionin puolesta (06222/2018 – C8-0119/2018 – 2018/0032(NLE)).....	158
2020/C 28/22	Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 esityksestä neuvoston päätökseksi Schengenin tietojärjestelmää koskevien Schengenin säännösten jäljellä olevien määräysten voimaansaattamisesta Bulgarian tasavallassa ja Romaniassa (15820/1/2017 – C8-0017/2018 – 2018/0802(CNS)).....	159
2020/C 28/23	P8_TA(2018)0255 Makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntäminen Ukrainalle ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle (COM(2018)0127 – C8-0108/2018 – 2018/0058(COD)) P8_TC1-COD(2018)0058 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 13. kesäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2018/... antamiseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle ..	160

Torstai 14. kesäkuuta 2018

2020/C 28/24	P8_TA(2018)0263 Uuden ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävä suhteellisuusarviointi ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi uuden ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävästä suhteellisuusarvioinnista (COM(2016)0822 – C8-0012/2017 – 2016/0404(COD)) P8_TC1-COD(2016)0404 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. kesäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/... antamiseksi uuden ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävästä suhteellisuusarvioinnista	163
2020/C 28/25	Euroopan parlamentin tarkistukset 14. kesäkuuta 2018 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ilman kuljettajaa vuokrattujen ajoneuvojen käyttämisestä maanteiden tavaraliikenteessä annetun direktiivin 2006/1/EY muuttamisesta (COM(2017)0282 – C8-0172/2017 – 2017/0113(COD))	165
2020/C 28/26	Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 20182. maaliskuuta 2018 annetusta komission delegoidusta asetuksesta kalastusta koskevista säilyttämistoimenpiteistä meriympäristön suojelemiseksi Pohjanmerellä annetun delegoidun asetuksen (EU) 2017/118 muuttamisesta (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA)).....	172

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely
- ***II Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely
- ***III Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy säädösesityksessä ehdotetun oikeusperustan mukaan.)

Parlamentin tarkistukset:

Uusi teksti merkitään **lihavoidulla kursivilla**. Poistot ilmaistaan joko merkillä **■** tai yliviivauksella. Tekstiä korvattaessa muutosmerkinnät tehdään siten, että uusi teksti **lihavoidaan ja kursivoidaan** ja korvattava teksti poistetaan tai viivataan yli.

EUROOPAN PARLAMENTTI

ISTUNTOKAUSI 2018–2019

Istunnot 11. – 14. kesäkuuta 2018

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu virallisessa lehdessä EUVL C 178, 23.5.2019.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2018)0243

Virkistyskalastuksen tilanne Euroopan unionissa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 virkistyskalastuksen tilanteesta Euroopan unionissa (2017/2120(INI))**

(2020/C 28/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,
 - ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteenkuuluvuuden ja kehityksen edistämistä EU:n syrjäisimmillä alueilla: SEUT-sopimuksen 349 artiklan täytäntöönpano ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta 20. marraskuuta 2009 annetun asetuksen (EY) N:o 1224/2009 ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 ⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 77 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista unionin puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 2017/1004 ⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,
 - ottaa huomioon rakenne- ja koheesio politiikkayksikön heinäkuussa 2017 julkaiseman tutkimuksen merialueen virkistyskalastuksesta ja osittain omavaraisesta kalastuksesta sekä niiden arvosta ja vaikutuksesta kalakantoihin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A8-0191/2018),
- A. ottaa huomioon, että kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) vuonna 2013 antaman määritelmän mukaan virkistyskalastus tarkoittaa elollisten vesiluonnonvarojen pyydystämistä tai sen yrittämistä pääasiassa vapaa-ajan ja/tai henkilökohtaiseen kulutukseen, mikä kattaa aktiiviset kalastusmenetelmät, kuten vapa, atraimet ja käsipyynti, sekä passiiviset menetelmät, kuten verkot, merrat ja siimat; katsoo, että virkistyskalastusta ja merellä harjoitettavaa vapaa-ajan kalastusta koskevat selvät määritelmät ovat tarpeen, ja ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 1224/2009 55 artiklan 2 kohdan, jossa todetaan, että "virkistyskalastuksesta saatujen saaliiden kaupan pitäminen on kiellettyä";

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0316.

⁽²⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽³⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 157, 20.6.2017, s. 1.

- B. katsoo, että on tärkeää ymmärtää ero virkistyskalastuksen ja kotitarvekalastuksen välillä, koska niitä olisi arvioitava ja säänneltävä erikseen, ja että olisi tehtävä selväksi, että virkistyskalastus ei ole osittain omavaraista kalastusta; toteaa, että yhteistä kalastuspolitiikkaa (YKP) koskevassa asetuksessa ei viitata viimeksi mainittuun; katsoo, että näitä olisi arvioitava sen mukaisesti ja säänneltävä erikseen;
- C. toteaa, että EU:n lainsäädäntö, jonka toiminta perustuu ainoastaan kaksitasoiseen kalastuksen luokittelua koskevaan järjestelmään kattaa virkistyskalastuksen ja kaupallisen kalastuksen eikä siinä näin ollen tunnusteta osittain omavaraista kalastusta ja osittain kaupallista kalastusta;
- D. toteaa, että virkistyskalastuksella voi laajuutensa vuoksi olla merkittävä vaikutus kalakantoihin mutta asian sääntely kuuluu ensisijaisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan;
- E. toteaa, että YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestö on määritellyt kotitarvekalastuksen vesieläinten pyytämiseksi, joka merkittävässä määrin palvelee yksilön ravinnontarpeen täyttämistä;
- F. katsoo, että ilman selvää oikeudellista eroa virkistyskalastuksen, osittain omavaraisen kalastuksen ja osittain kaupallisen kalastuksen välillä tietyt laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän (LIS) kalastuksen käytännöt saattavat jäädä huomioon, koska niitä ei lueta mukaan tai säännellä asianmukaisesti;
- G. toteaa, että ei ole olemassa yhtä sovittua selvää virkistyskalastuksen määritelmää EU:n tasolla, ja toteaa, että tämän vuoksi on hyvin vaikeaa valvoa virkistyskalastusta, kerätä sitä koskevia tietoja ja arvioida sen vaikutusta kalakantoihin ja ympäristöön tai sen taloudellista merkitystä;
- H. ottaa huomioon, että kaikkien kalastustoiminnan tyyppien, myös virkistyskalastuksen, asianmukaista hoitoa varten tarvitaan säännöllisten ja tarkkojen tietojen keräämistä ja aikasarjoja, jotta voidaan arvioida niiden vaikutusta kalakantoihin tai muihin meren organismeihin ja ympäristöön; toteaa, että tällä hetkellä tällaiset tiedot puuttuvat tai ne ovat epätäydellisiä; toteaa lisäksi, että kalakantoihin kohdistuvan suoran vaikutuksen lisäksi virkistyskalastuksen täydentävää ympäristövaikutusta ei ole myöskään tutkittu riittävästi;
- I. toteaa, että tutkimukset ovat osoittaneet, että huomattava määrä merten, järvien ja jokien jäljitettävästä muovijätteestä on peräisin veneilyn, matkailun ja kalastuksen kaltaisista veteen liittyvistä virkistystoiminnoista; toteaa, että virkistyskalastuksen yhteydessä kadonneista pyydyksistä muodostuvat roskat voivat aiheuttaa vakavaa elinympäristön huononemista ja ekologista haittaa;
- J. ottaa huomioon, että Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta (EMKR) on tarjolla taloudellista tukea tietojen keräämistä varten myös virkistyskalastuksen osalta;
- K. ottaa huomioon, että asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklassa luetellut tavoitteet tarkoittavat taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien hyötyjen saavuttamista sekä kalakantojen ja muiden meren organismien palauttamista sellaisten tasojen yläpuolelle, joilla voidaan saavuttaa kestävä enimmäistuotto, ja niiden pitämistä tällaisten tasojen yläpuolella;
- L. toteaa, että parlamentin äskettäin teettämän tutkimuksen mukaan virkistyskalastuksen vaikutus voi vaihdella kalakantojen välillä ja että sen osuus kokonaissaaliista on 2 prosenttia (makrilli) – 43 prosenttia (lyyraturkska);
- M. ottaa huomioon, että YKP:n tavoitteiden saavuttamiseksi kalavaroja ja kalastustoimintaa olisi hoidettava ja niiden olisi oltava tasapainossa; toteaa, että näitä tavoitteita ei voida saavuttaa, jos käytettävissä ei ole kaikkia tietoja, jotka koskevat saaliita ja kalastustoiminnan, mukaan luettuna vapaa-ajan kalastus, taloudellista merkitystä;
- N. ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on velvollisuus kerätä tietoja, mukaan luettuna arviot virkistyskalastuksesta, myös pyydystä ja päästä -kalastuksesta, saatujen ja asetuksen (EU) 2017/1004 mukaisesti lueteltujen lajien saaliiden määrästä, jotka aikanaan sisällytetään monivuotisiin hoitosuunnitelmiin; toteaa, että tässä suhteessa vain joillakin jäsenvaltioilla on kattavat tiedot niiden alueella harjoitettavasta virkistyskalastuksesta;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- O. ottaa huomioon, että vaikka monia lajeja saadaan saaliiksi merialueiden virkistyskalastuksen kautta, pakollinen tietojen keruu koskee vain muutamia lajeja, minkä vuoksi tarvitaan maakohtaisempia monia lajeja koskevia tutkimuksia ja analyysseja; toteaa, että virkistyskalastuksen saaliit olisi sisällytettävä kokonaiskalastuskuolevuutta ja biomassaa koskeviin arvioihin;
- P. toteaa, että virkistyskalastusta koskevien tietojen saatavuus vaihtelee alueittain ja että Pohjanmereltä ja Itämereltä tietoja meren vapaa-ajan kalastuksesta on paremmin saatavilla kuin Välimereltä ja Mustaltamereltä tai Atlantilta;
- Q. toteaa, että Euroopassa merialueiden vapaa-ajan kalastusta harjoittavien arvioitu määrä on 8,7–9 miljoonaa ihmistä eli 1,6 prosenttia Euroopan väestöstä, ja että heidän osuutensa on arviolta 77 miljoonaa kalastuspäivää joka vuosi;
- R. toteaa, että EMKR:stä annetun asetuksen (EU) N:o 508/2014 3 artiklan 2 kohdan 6 alakohdassa 'kalastajalla' tarkoitetaan henkilöä, jonka jäsenvaltio katsoo harjoittavan kaupallista kalastustoimintaa, ja katsoo, että sen vuoksi on löydettävä toinen määritelmä, joka kattaa virkistyskalastustoimintaan osallistuvat johdanto-osan A kappaleen mukaisesti;
- S. toteaa, että Euroopan merialueiden virkistyskalastuksen (kalastusmatkailun arvoa lukuun ottamatta) arvioitu taloudellinen vaikutus on 10,5 miljardia euroa, josta 5,1 miljardia euroa on suoraa, 2,3 miljardia euroa välillisiä ja 3,2 miljardia euroa johdettuja menoja; toteaa, että pelkästään EU:ssa arvioitu taloudellinen vaikutus on 8,4 miljardia euroa, josta 4,2 miljardia euroa on suoraa, 1,8 miljardia euroa välillisiä ja 2,5 miljardia euroa johdettuja menoja;
- T. toteaa, että on olemassa suora yhteys kalakantojen runsauden/rakenteen ja kalastusmahdollisuuksien sekä niistä johtuvien työllisyysvaikutusten, taloudellisten vaikutusten ja sosioekonomisten vaikutusten välillä; katsoo, että on tärkeää arvioida kaiken kalastuksen vaikutusta tiettyyn kantaan ja kalastuksen taloudellista arvoa, jotta voidaan toteuttaa hoitotoimenpiteitä, joilla autetaan saavuttamaan ympäristötavoitteet ja taloudelliset tavoitteet;
- U. ottaa huomioon, että merialueiden virkistyskalastus tukee Euroopassa arviolta 99 000:ta kokoaikavastaavaa työpaikkaa, joista 57 000 on suoraa ja 18 000 välillistä työpaikkaa sekä 24 000 johdettua työpaikkaa, ja sen luoma taloudellinen arvo on keskimäärin 49 000 euroa vuodessa kokoaikavastaavaa työpaikkaa kohti; toteaa, että pelkästään EU:ssa määrä on arviolta 84 000 kokoaikavastaavaa työpaikkaa (50 000 suoraa, 15 000 välillistä ja 20 000 johdettua työpaikkaa);
- V. toteaa, että merialueilla virkistystarkoituksessa harjoitettava kalastusmatkailu ja muu kalastusmatkailu ovat osoittautuneet erittäin merkittäviksi monien alueiden ja maiden taloudelle, ja katsoo, että niitä olisi siksi analysoitava, jotta voidaan arvioida paremmin niiden arvoa, vaikutusta ja kehityspotentiaalia;
- W. toteaa, että kaikenlaisella virkistyskalastuksella on suurempi taloudellinen ja sosiaalinen vaikutus alueellisella tasolla kuin kansallisella tasolla, koska se tulee paikallisia yhteisöjä ja rannikkoyhteisöjä matkailun, tuotannon, varusteiden vähittäismyynnin ja muiden kalastukseen liittyvien palvelujen kautta;
- X. toteaa, että joissakin tapauksissa virkistyskalastuksen saaliit muodostavat merkittävän osuuden kannan kokonaiskuolleisuudesta ja että sen vuoksi se olisi otettava huomioon kalastusmahdollisuuksia vahvistettaessa; katsoo, että parlamentin äskettäin teettämän tutkimuksen mukaa merialueiden virkistyskalastuksen arvioitu prosenttiosuus kokonaisuudesta voi vaihdella suuresti kohdelajeista riippuen – makrillin osuus on 2 prosenttia ja lyyraturskan 43 prosenttia;
- Y. katsoo, että on tärkeää arvioida tapauskohtaisesti virkistyskalastuksen eri menetelmiä tai ICESin vuoden 2013 määritelmässä kuvattuja segmenttejä;
- Z. ottaa huomioon, että arvioinnit virkistyskalastuksen vaikutuksista kalakantoihin sisältävät saaliiden säilyttämisen ja vapautettujen kalojen kuolevuustason; toteaa, että vavalla ja siimalla tapahtuvassa kalastuksessa (pyydystä ja päästä -kalastuksessa) pyydystettyjen kalojen eloonjäämisaste on useimmissa yhteyksissä korkeampi kuin muilla pyydyksillä ja muilla käytännöllä pyydyttyjen kalojen, ja se olisi otettava huomioon näissä tapauksissa; katsoo, että tarvitaan lisätietoja merialueen virkistyskalastuksessa käytetyistä tärkeimmistä pyydyksistä, jotta voidaan vertailla eloonjäntämismahdollisuuksia kaupallisessa kalastuksessa poisheitettyjen saaliiden osalta ja virkistyskalastuksessa vapautettujen kalojen osalta;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- AA. toteaa, että virkistyskalastuksessa käytetään monenlaisia pyydyksiä ja pyyntimenetelmiä, joilla on erilaisia vaikutuksia kalakantoihin ja ympäristöön ja joita olisi siksi arvioitava ja säänneltävä sen mukaisesti;
- AB. katsoo, että meribassin pohjoisten kantojen ja läntisen Itämeren turskakantojen heikon tilan vuoksi EU:n tasolla on otettu käyttöön virkistyskalastusta koskevia rajoituksia asettamalla elvytysuunnitelmiin asettamalla saalisrajoituksia tai kieltämällä saaliiksi ottaminen (meribassi) näiden kantojen elvyttämiseksi; toteaa, että kiireellisten hoitotoimenpiteiden toteuttaminen, kun virkistyskalastuksen katsotaan vaikuttavan kannan tilaan, ei anna alalle tarvittavaa näkyvyyttä;
- AC. toteaa, että jotkut virkistyskalastajat pyytävät diadromisia lajeja, kuten lohta, taimenta ja ankeriasta; ottaa huomioon, että näitä lajeja koskevien tietojen keruu olisi suoritettava sekä makean että suolaisen veden osalta, jotta voidaan arvioida kalakantojen muutokset ajan myötä;
- AD. toteaa, että alueet, jotka ovat helpoiten virkistyskalastajien enemmistön saavutettavissa, ovat rannikkoalueita, joilla saaliiksi saadaan kalalajien ohella myös selkärangattomia ja kerätään myös merilevää; katsoo, että näillä on keskeinen rooli tällaisten alueiden ekologiassa; katsoo, että on myös arvioitava näiden lajien saaliiden vaikutusta asianomaisiin kantoihin ja ekosysteemeihin, joiden osa ne ovat;
- AE. ottaa huomioon, että lohi palaa synnyinvesiinsä, ja katsoo, että ihannetapauksissa niitä olisi pyydetävä ainoastaan jokijärjestelmissä, joissa tehokas valvonta ja tehokkaat täytöntöönpanotoimet ovat mahdollisia; toteaa, että merellä harjoitettavassa lohen kalastuksessa poistetaan erottelematta sekä terveet että haavoittuvassa asemassa olevat kannat;
- AF. toteaa, että virkistyskalastus voi aiheuttaa merkittävää kalastuskuolevuutta, vaikka huomattavin arvioitu ympäristövaikutus makean veden virkistyskalastuksessa liittyy mahdollisuuteen, että muita kuin alkuperäisiä lajeja päätyy ekosysteemiin, kun taas merellä harjoitettavassa virkistyskalastuksessa tällainen vaikutus on vähäinen;
- AG. toteaa, että YKP otettiin käyttöön kaupallisen kalastuksen hallinnointia varten, mutta virkistyskalastusta, sen erityispiirteitä ja erityisten hallinnointivälineiden tarvetta ja suunnittelua ei otettu huomioon;
- AH. toteaa, että virkistyskalastuksen ympäristövaikutuksia ovat muut kuin kalojen pyydystämisen vaikutukset, mutta selkeiden tietojen puute vaikeuttaa niiden erottelemista muista ihmisen toiminnasta aiheutuvista vaikutuksista;
- AI. ottaa huomioon, että Yhdistyneen kuningaskunnan eroaminen unionista olisi otettava huomioon merialueiden virkistyskalastuksen tulevassa hoidossa, koska tämän toiminnan merkitys Yhdistyneessä kuningaskunnassa sekä yhteisten kalakantojen osalta on huomattava;
- AJ. toteaa, että virkistyskalastuksesta on monenlaisia sosiaalista ja kansanterveydellistä hyötyä, koska se esimerkiksi parantaa siihen osallistuvien elämänlaatua, kannustaa nuorten väliseen vuorovaikutukseen ja antaa ihmisille tietoa ympäristöstä ja sen kestävyiden merkityksestä;
1. korostaa, että on tärkeää kerätä riittävästi tietoa virkistyskalastuksesta ja etenkin merialueiden virkistyskalastuksesta, jotta voidaan arvioida asianmukaisesti kokonaiskalastuskuolevuuden tasoja kaikkien kantojen osalta;
 2. korostaa, että virkistyskalastus lisääntyy useimmissa Euroopan maissa ja että tämäntyyppinen kalastus on tärkeää toimintaa, jolla on yhteiskunnallisia ja taloudellisia sekä työllisyyteen ja ympäristöön liittyviä vaikutuksia, ja sillä voi olla erittäin merkittävä vaikutus kalavaroihin; korostaa, että jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että tällaista toimintaa harjoitetaan kestävästi YKP:n tavoitteiden mukaisesti;
 3. korostaa tarvetta suojella pienimuotoista kalastusta harjoittavaa laivastoa ja varmistaa sen selviytyminen ja sukupolvenvaihdos huvivenesatamiin ja kausiluonteiseen matkailuun liittyvän virkistystoiminnan laajentumisen vuoksi;
 4. katsoo, että olisi kerättävä tietoa virkistyskalastusta harjoittavien kalastajien lukumäärästä, heidän saaliidensa määrästä ja lisäarvosta, jota he tuottavat rannikkoyhteisöissä;
 5. kehottaa komissiota sisällyttämään uuteen valvonta-asetukseen virkistyskalastusta koskevat nykyiset säännökset ja parantamaan niitä;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

6. kehottaa komissiota arvioimaan ja tarvittaessa laajentamaan virkistyskalastusta koskevaa tiedonkeruuta, jotta ne kattaisivat useampia kalakantoja ja muita meren organismeja, laatimaan toteutettavuustutkimuksen yhdenmukaisesta tiedonkeruusta, joka liittyy kalastuksen sosioekonomiseen vaikutukseen, ja tekemään tällaisesti tiedonkeruusta pakollista;
7. korostaa, että on tarpeen parantaa virkistyskalastukseen liittyvien saaliiden raportointia ja seurantaa; muistuttaa, että vuotta 2018 koskevan EU:n talousarvion hyväksymisen yhteydessä parlamentti hyväksyi kokeiluhankkeen, jonka tarkoituksena on ottaa käyttöön meribassia koskeva kuukausittainen raportointijärjestelmä, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita rahoittamaan edelleen sellaisten lajien seurantahankkeita, jotka ovat haavoittuvimpia virkistyskalastukselle; palauttaa mieliin jäljitettävyyden merkityksen ja kehottaa komissiota sisällyttämään uuteen valvonta-asetukseen virkistyskalastusta koskevat nykyiset säännökset ja parantamaan niitä;
8. kehottaa komissiota tekemään vaikutuksenarvioinnin virkistyskalastuksesta EU:ssa; katsoo, että virkistyskalastusta koskevia määräyksiä sisältävien hoitosuunnitelmien arviointi olisi myös sisällytettävä vaikutuksenarvioinnista laadittavaan komission lopulliseen kertomukseen;
9. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tarvittavat tekniset vaiheet tiedonkeruuta koskevan nykyisen asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja kehottaa laajentamaan sitä niin, että se kattaa enemmän kalakantoja ja virkistyskalastuksen eri puolia;
10. kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki tarvittavat virkistyskalastusta koskevat tiedot kerätään säännöllisesti kalakantojen ja muiden meren organismien kattavan arvioinnin varmistamiseksi, jotta alan näkyvyyttä voidaan lisätä; varoittaa, että ilman tällaista kattavaa arviointia ja sen perusteella toteutettavia asianmukaisia toimia kalastushoitosuunnitelmissa ja teknisillä toimenpiteillä ei ehkä saavuteta asetuksen (EU) N:o 1380/2013 tavoitteita eikä virkistyskalastuksen ja kaupallisen kalastuksen välistä tasapainoa;
11. katsoo, että siellä, missä virkistyskalastuksen saaliilla on huomattava vaikutus kalakantaan, niitä olisi pidettävä erottamattomana osana ekosysteemiä ja ne olisi otettava huomioon monivuotisten hoitosuunnitelmien sosiaalisissa ja taloudellisissa näkökohdissa, jotta voidaan vahvistaa kalastusmahdollisuudet ja hyväksyä asianmukaiset tekniset toimenpiteet; kehottaa siksi komissiota tarvittaessa sisällyttämään virkistyskalastuksen monivuotisiin hoitosuunnitelmiin, jotka on jo hyväksytty tai ollaan hyväksymässä;
12. korostaa, että tietojen kerääminen on jäsenvaltioiden velvoite; tähdentää kuitenkin, että asianmukainen virkistyskalastuksen määrittelmä parantaisi tietojen laatua; kehottaa komissiota ehdottamaan yhdenmukaista EU:n tasoista virkistyskalastuksen määrittelmään, jossa erotetaan selvästi virkistyskalastus kaupallisesta ja osittain omavaraisesta kalastuksesta ja joka perustuu periaatteeseen, jonka mukaan virkistyskalastuksen saaliita ei saisi koskaan myydä;
13. katsoo tietojen ja vaikutustenarvioinnista laaditun kertomuksen perusteella ja ottaen huomioon virkistyskalastusta koskevat jäsenvaltioiden valtuudet, että komission olisi arvioitava virkistyskalastuksen roolia tulevassa yhteisessä kalastuspolitiikassa, jotta molempia merikalastuksen lajeja – kaupallista kalastusta ja virkistyskalastusta – voidaan hoitaa tasapainoisella, oikeudenmukaisella ja kestäväällä tavalla haluttujen tavoitteiden saavuttamiseksi;
14. kehottaa komissiota tukemaan virkistyskalastuksen kehittämistä matkailualalla myös taloudellisesti, sillä se edistää merkittävällä tavalla sinisen talouden kehittämistä pienissä yhteisöissä, rannikkoyhteisöissä ja saarilla erityisesti syrjäisimmillä alueilla; katsoo, että tällä olisi myönteinen vaikutus matkailukauden pidentämiseen kesäkuukausien ulkopuolelle; ehdottaa, että komissio valitsee virkistyskalastuksen EDEN-aloitteen mukaisen kestävä matkailua koskevan hankevuoden teemaksi ja käynnistää hankkeita, joilla edistetään virkistyskalastusmatkailua pienissä rannikkoyhteisöissä Cosme-rahaston tuella;
15. korostaa, että seikkaperäisiin tieteellisiin tietoihin perustuvaa kalavarojen normaalia hoitoa lukuun ottamatta virkistyskalastukseen liittyvien toimien kehittäminen ei saa merkitä ammattimaisen kalastuksen kalastusmahdollisuuksien vähentämistä tai ammattimaisen toiminnan ja virkistystoiminnan välisten niukkojen resurssien jakamista etenkin pienimuotoisessa kalastuksessa;
16. ottaa huomioon, että virkistyskalastusta on harjoitettu vuosisatoja Euroopassa ja että se on erottamaton osa monien rannikko- ja saariyhteisöjen kulttuuria, perinteitä ja perintöä; panee merkille, että virkistyskalastuksen eri muodot ovat yhtä moninaisia kuin EU:n kulttuurit ja että tämä seikka on tunnustettava kaikissa tämän alan sääntelyä koskevissa pyrkimyksissä;
17. kehottaa komissiota toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, jotta varmistetaan, että virkistyskalastuksen sääntelyä koskevat tulevat määräykset ovat asianmukaisia eivätkä ne haittaa ammattimaista kalastustoimintaa;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

18. korostaa tarvetta laatia virkistyskalastusta koskevat perussäännöt ja ehdottaa, että laaditaan virkistyskalastustoimintaa koskeva esite, johon sisältyy tietoja pyydyksistä ja kalastustoiminnasta sekä kuvaus kalastusalueista, kohdelajeista ja sivusaaliista;
 19. korostaa EMKR:n merkitystä tieteellisten valmiuksien kehittämisen avustamisessa sekä virkistyskalastustoimintaan liittyvien meren luonnonvarojen täysimääräisten ja luotettavien arviointien takaamisessa; palauttaa mieliin, että EMKR tarjoaa rahoitusta tiedonkeruuseen, ja kehottaa komissiota laajentamaan EMKR:n tulevaa soveltamisalaa, jotta taloudellista tukea voidaan myöntää tutkimusta ja kerättyjen tietojen analysointia varten;
 20. korostaa, että on erittäin tärkeää jakaa tietoja, ja tähdentää, että EMKR:stä tuetaan tiedonkeruuta myös virkistyskalastuksen osalta; kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita ryhtymään tarvittaviin toimiin tietojen keräämiseksi ja kehottaa komissiota lisäksi perustamaan yhteisen tietokannan, joka sisältää tutkijoiden käytettävissä olevia kattavia ja luotettavia tietoja, jotta he voivat seurata ja arvioida kalavarojen tilaa; ehdottaa, että tällaisiin toimiin sisällytetään EMKR:n rahoituksen käyttö;
 21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0247

Koulutuksen nykyaikaistaminen EU:ssa**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 koulutuksen nykyaikaistamisesta EU:ssa (2017/2224(INI))**

(2020/C 28/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 20. syyskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Tukea kasvulle ja työllisyydelle – Euroopan korkeakoulujärjestelmien nykyaikaistamissuunnitelma” (COM(2011)0567),
- ottaa huomioon oikeuden koulutukseen sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionin perusoikeuskirjan 14 artiklassa,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät tehokkaasta opettajankoulutuksesta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 2 artiklan,
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät koulutusta tukevasta laadunvarmistuksesta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2012 annetun neuvoston suosituksen epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 18. ja 19. toukokuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät varhaiskasvatuksen ja alemman perusasteen koulutuksen roolista luovuuden, innovoinnin ja digitaalisten taitojen edistämisessä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2016 annetun komission tiedonannon Euroopan uudesta osaamishjelmasta – vahvistetaan yhdessä inhimillistä pääomaa, työllistävyyttä ja kilpailukykyä (COM(2016)0381) ja parlamentin 14. syyskuuta 2017 samasta aiheesta antaman päätöslauselman ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamista koskevaan Euroopan neuvoston yleissopimukseen liitetyn pöytäkirjan 2 artiklan, joka koskee oikeutta koulutukseen,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston päätöslauselman 1904 (2012) oikeudesta valita koulutus vapaasti,
- ottaa huomioon neuvoston ja komission yhteisen vuoden 2015 raportin eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) täytäntöönpanosta – ”Eurooppalaisen koulutusyhteistyön uudet painopisteet” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman ”Erasmus+” perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1288/2013 ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 17. maaliskuuta 2015 annetun Pariisin julistuksen kansalaisuuden sekä vapauden, suvaitsevaisuuden ja syrjimättömyyden yhteisten arvojen edistämisestä koulutuksen avulla,

⁽¹⁾ EUVL C 183, 14.6.2014, s. 22.

⁽²⁾ EUVL C 183, 14.6.2014, s. 30.

⁽³⁾ EUVL C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL C 172, 27.5.2015, s. 17.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0360.

⁽⁶⁾ EUVL C 417, 15.12.2015, s. 25.

⁽⁷⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 50.

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 antamansa päätöslauselman Bolognan prosessin täytäntöönpanon seurannasta ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 10. kesäkuuta 2016 annetun komission valmisteluasiakirjan ”Uusi osaamisohjelma Euroopalle: Vahvistetaan yhdessä inhimillistä pääomaa, työllistettävyyttä ja kilpailukykyä” (SWD(2016)0195),
- ottaa huomioon 2. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman unionin koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelman ”Erasmus+” perustamisesta ja päätösten N:o 1719/2006/EY, 1720/2006/EY ja 1298/2008/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1288/2013 täytäntöönpanosta ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 19. joulukuuta 2016 annetun neuvoston suosituksen ”Taitojen parantaminen: uusia mahdollisuuksia aikuisille” ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 7. joulukuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Koulutuksen parantaminen ja nykyaikaistaminen” (COM(2016)0941),
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”Koulujen kehittämisellä ja huipputason opetuksella hyvät lähtökohdat elämälle” (COM(2017)0248),
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”EU:n uusi korkeakoulusuunnitelma” (COM(2017)0247),
- ottaa huomioon 30. toukokuuta 2017 annetun komission ehdotuksen neuvoston suositukseksi tutkinnon suorittaneiden seurannasta (COM(2017)0249),
- ottaa huomioon 5. lokakuuta 2017 annetun komission ehdotuksen neuvoston suositukseksi laadukkaan ja tehokkaan oppisopimuskoulutuksen eurooppalaisista puitteista (COM(2017)0563 – SWD(2017)0322),
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2017 annetun alueiden komitean lausunnon koulu- ja korkea-asteen opetuksen nykyaikaistamisesta,
- ottaa huomioon 19. lokakuuta 2017 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ”EU:n uusi koulutusstrategia”,
- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2018 annetun komission ehdotuksen neuvoston suositukseksi yhteisten arvojen, osallistavan koulutuksen ja opetuksen eurooppalaisen ulottuvuuden edistämisestä (COM(2018)0023),
- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2018 annetun komission ehdotuksen neuvoston suositukseksi elinikäisen oppimisen avaintaidoista (COM(2018)0024),
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2012 annetun neuvoston suosituksen epävirallisen ja arkioppimisen validoinnista ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 17. tammikuuta 2018 annetun komission tiedonannon digitaalisen koulutuksen toimintasuunnitelmasta (COM(2018)0022),
- ottaa huomioon Göteborgissa Ruotsissa 17. marraskuuta 2017 pidetyn oikeudenmukaisia työpaikkoja ja kasvua käsitelleen sosiaalialan huippukokouksen loppukertomuksen ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon neuvoston päätelmät varhaiskasvatuksesta: varhaiskasvatuksella parhaat mahdolliset lähtökohdat lasten tulevaisuudelle, jotka hyväksyttiin 19.–20. toukokuuta 2011 pidetyssä koulutus-, nuoriso-, kulttuuri- ja urheiluneuvoston 3090. kokouksessa ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ EUVL C 346, 21.9.2016, s. 2.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0018.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 484, 24.12.2016, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL C 398, 22.12.2012, s. 1.

⁽¹²⁾ <http://www.socialsummit17.se/wp-content/uploads/2017/11/Concluding-report-Gothenburg-summit.pdf>

⁽¹³⁾ https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/122123.pdf

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 1984 antamansa päätöslauselman kasvatuksen vapaudesta Euroopan yhteisössä ⁽¹⁴⁾,
 - ottaa huomioon 11. toukokuuta 2010 annetut neuvoston päätelmät korkea-asteen koulutuksen kansainvälistymisestä ⁽¹⁵⁾,
 - ottaa huomioon komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 8. kesäkuuta 2016 antaman yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Tavoitteena kansainvälisiä kulttuurisuhteita koskeva EU:n strategia” (JOIN(2016)0029) ja 5. heinäkuuta 2017 antamansa sitä koskevan päätöslauselman ⁽¹⁶⁾,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 26 artiklan,
 - ottaa huomioon demokratia- ja ihmisoikeuskasvatusta koskevan Euroopan neuvoston peruskirjan, joka on hyväksytty suosituksella CM/Rec(2010)7,
 - ottaa huomioon kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamisesta vuonna 1979 hyväksytyn YK:n yleissopimuksen 10 artiklan,
 - ottaa huomioon vuonna 1995 hyväksytyn Pekingin julistuksen ja toimintaohjelman strategisen tavoitteen B,
 - ottaa huomioon lapsen oikeuksien sopimuksen 28 ja 29 artiklan,
 - ottaa huomioon syyskuussa 2015 hyväksytyn kestävän kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030:n, joka tuli voimaan 1. tammikuuta 2016, ja erityisesti sen kestävän kehityksen tavoitteet 4 ja 5,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A8-0173/2018),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 6 artiklan e kohdan mukaan toimivalta yleisivistävän ja ammatillisen koulutuksen alalla on jäsenvaltioilla mutta Euroopan unionilla on tärkeä tukirooli haasteiden ja tavoitteiden asettamisessa sekä parhaiden käytäntöjen edistämässä ja vaihtamisessa;
- B. ottaa huomioon, että oikeus koulutukseen on perusoikeus ja että kaikenlaisella ja kaiken tasoisella koulutuksella on oltava seuraavat keskeiset piirteet, jotka kytkeytyvät toisiinsa: a) saatavuus, b) saavutettavuus, c) hyväksyttävyyys ja d) mukautettavuus;
- C. ottaa huomioon, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin ohjaavana periaatteena on laadukkaan ja osallistavan koulutuksen ja elinikäisen oppimisen tarjoaminen kaikille;
- D. katsoo, että yhtäläisten mahdollisuuksien toteuttaminen on koulutuksen tärkeä tehtävä ja että koulutukseen pääsy on siksi tehtävä syrjimättömäksi; ottaa huomioon, että tätä varten tarvitaan lisätoimia sen varmistamiseksi, että kaikilla ihmisillä, erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevilla, vammaisilla ja erityistarpeita omaavilla henkilöillä sekä epäedullisessa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvilla on samat mahdollisuudet päästä kaiken tasoiseen koulutukseen ja saattaa koulunkäynti loppuun ja hankkia taitoja;
- E. toteaa, että Euroopan koulutusjärjestelmät ovat kulttuurisesti, sosiaalisesti ja kielellisesti valtavan monimuotoisia samalla kun jäsenvaltioilla on samankaltaisia koulutustavoitteita ja haasteita muun muassa koulutukseen pääsyä koskevien yhtäläisten mahdollisuuksien varmistamisessa kaikille; katsoo, että näihin haasteisiin voidaan vastata Euroopan tasolla;
- F. toteaa, että se, miten koulutusjärjestelmät pystyvät täyttämään yhteiskunnalliset, taloudelliset ja henkilökohtaiset tarpeet, riippuu näiden järjestelmien laadusta, saavutettavuudesta, monimuotoisuudesta, tehokkuudesta ja tasapuolisuudesta sekä riittävien henkilöresurssien, varojen ja aineellisten resurssien saatavuudesta;

⁽¹⁴⁾ EYVL C 104, 16.4.1984, s. 69.

⁽¹⁵⁾ EUVL C 135, 26.5.2010, s. 12.

⁽¹⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0303.

- G. pitää tärkeänä muistaa, että koulutus, myös opettajien koulutus, on kärsinyt talous- ja finanssikriisistä ja että EU:n koulutusjärjestelmissä koulutukseen myönnettävällä julkisella rahoituksella on keskeinen rooli; katsoo siksi, että koulutuksen, mukaan lukien opettajien koulutus ja heidän työolojensa parantaminen, ja tutkimuksen julkisen rahoituksen jatkaminen ja lisääminen on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan turvata maksuton, osallistava ja saavutettavissa oleva julkinen koulutus;
- H. ottaa huomioon, että koulutuksella olisi edistettävä nuorten henkilökohtaista kehitystä ja kasvua, jotta heistä saadaan aktiivisia ja vastuullisia kansalaisia, jotka ovat valmiita elämään ja työskentelemään teknologisesti edistyneessä ja globalisoituneessa maailmassa, ja annettava heille elinikäiseen oppimiseen tarvittavat keskeiset valmiudet, jotka määritetään sellaisten tietämyksen, osaamisen ja asenteiden yhdistelmäksi, joita tarvitaan henkilökohtaiseen tyydytykseen ja kehitykseen, aktiiviseen kansalaisuuteen ja työllisyyteen;
- I. ottaa huomioon, että opetuksen laatu on tärkeä oppilaiden ja opiskelijoiden tuloksia määräävä tekijä ja että sen vuoksi voimakkaan tuen antaminen opetuksen laadun ja opettajien osaamisen edistämiseen on yksi painopisteistä EU:n tasolla tehtävässä opetusalan yhteistyössä;
- J. ottaa huomioon, että oikeus koulutukseen käsittää vapauden perustaa oppilaitoksia demokratian periaatteita kunnioittaen ja vanhempien oikeuden varmistaa, että heidän lapsiaan koulutetaan ja opetetaan heidän uskonnollisten, filosofisten ja pedagogisten vakaumustensa mukaisesti;
- K. ottaa huomioon, että kun koulutukseen sovelletaan avointa koordinoitimenetelmää, jäsenvaltiolla on mahdollisuus laatia ja panna täytäntöön yhteinen koulutusstrategia, johon sisältyy myös verkkofoorumi ET 2020 (Koulutus 2020); ottaa huomioon, että tämän strategian vertailuarvot analysoidaan ja arvioidaan vuosittain julkaisussa "Education and Training Monitor" sekä jäsenvaltioiden että koko EU:n osalta;
- L. ottaa huomioon, että viimeisimmässä Education and Training Monitor -julkaisussa, joka julkaistiin vuonna 2017, komissio toteaa, että vaikka opintonsa keskeyttäneiden lukumäärän vähentämisessä on edistytty jatkuvasti, heitä on edelleen erittäin paljon kaikkialla EU:ssa;
- M. ottaa huomioon, että viimeisimpien PISA-testien tulosten mukaan 20,6 prosentilla eurooppalaisista koululaisista on vaikeuksia hankkia lukemisen, matematiikan ja tieteen perustaitoja ja monilla eurooppalaisilla on puutteellinen luku- ja kirjoitustaito; toteaa, että tämä aiheuttaa vakavaa huolta jatko-opintojen, henkilökohtaisen kehityksen ja riittävän julkiseen elämään ja työmarkkinoille osallistumisen kannalta;
- N. ottaa huomioon, että pääsyn varmistaminen laadukkaisiin varhaiskasvatuspalveluihin kaikille lapsille on tärkeää, jotta lapset saisivat myönteisen alun elämässä ja koulutuksessa;
- O. ottaa huomioon, että henkilöstön laatu on keskeinen tekijä varhaiskasvatuspalveluissa;
- P. ottaa huomioon, että opiskelijoiden ja henkilöstön liikkuvuuden edistäminen on tärkeä osa eurooppalaisia korkeakoulutusjärjestelmiä, se edistää nuorten kehittymistä ja voi vauhdittaa taloudellista ja yhteiskunnallista edistystä; katsoo, että tarvitaan laadullisia parannuksia ja lisää taloudellista tukea, jotta voidaan laajentaa opiskelijoiden ja henkilöstön liikkuvuutta Erasmus+-ohjelmassa;
- Q. toteaa, että metodologiset ja digitaaliset innovaatiot voivat auttaa laajentamaan sisällön ja tiedon saatavuutta mutta eivät voi korvata henkilökohtaisia kontakteja ja vaihtoa opiskelijoiden kesken tai opiskelijoiden ja opettajien välillä eikä niitä pitäisi asettaa painopisteiksi koulutusjärjestelmissä;
- R. toteaa, että sukupuolten tasa-arvo on yksi perussopimukseen kirjatuista Euroopan unionin perusperiaatteista ja se olisi huomioitava kaikessa unionin toiminnassa, myös koulutuksen ja kulttuurin alalla;
- S. toteaa, että koulutus on tehokas väline, jolla voidaan poistaa sukupuolten välistä eriarvoisuutta ja syrjintää, mutta se voi usein myös lisätä ja kärjistää olemassa olevaa syrjintää; ottaa huomioon, että sukupuolten epätasa-arvo koulutuksessa jarruttaa sekä henkilökohtaista kehitystä että työllisyyttä ja vaikuttaa lukuisiin sosiokulttuurisiin aloihin;
- T. ottaa huomioon, että vaikka naisten osuus kaikista korkea-asteen valmistuneista on kolme viidesosaa (57,6 prosenttia), sukupuolten välinen työllisysero oli 11,6 prosenttiyksikköä vuonna 2015 ⁽¹⁷⁾;

⁽¹⁷⁾ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Gender_statistics

Tiistai 12. kesäkuuta 2018***Osaaminen talouden olennaisena resurssina ja kansalaisten hyvinvoinnin lähteenä***

1. toteaa, että kaikkien saatavilla oleva laadukas koulutus on olennainen osa henkilökohtaista, kulttuurista, yhteiskunnallista ja ammatillista kehitystä osaamisyhteiskunnassa;
2. katsoo, että yhteisten eurooppalaisten arvojen turvaaminen ja EU:n taloudellisten ja sosiaalisten tavoitteiden saavuttaminen sekä kilpailukyky ja kestävä kasvu ovat yhteydessä laadukkaaseen koulutukseen, koska koulutuksella edistetään demokraattisia arvoja, ihmisoikeuksia, sosiaalista yhteenkuuluvuutta, yhdentymistä ja yksilöiden menestymistä;
3. korostaa koulutuksen ratkaisevaa merkitystä Euroopan tulevaisuuden muovaamisessa sekä taloudellisesti että yhteiskunnallisesti, samalla kun huolehditaan EU:n kansalaisten tarpeista ja rakennetaan erilaisista kansalaisista koostuvaa yhteisöä, jossa kaikilla on samat ydinarvot;
4. korostaa, että laadukkaat koulutusjärjestelmät edistävät aktiivista kansalaisuutta ja yhteisiä arvoja ja siten auttavat luomaan avoimen, osallistavan, moniarvoisen, demokraattisen ja suvaitsevan yhteiskunnan;
5. painottaa koulutuksen roolia oppijoiden auttamisessa kehittämään eettisiä ja kansalaisuuteen liittyviä arvoja ja tulemaan aktiivisiksi, vastuullisiksi ja avarakatseisiksi yhteiskunnan jäseniksi, jotka kykenevät käyttämään ja puolustamaan demokraattisia oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan yhteiskunnassa, arvostavat moniarvoisuutta, toimivat aktiivisessa roolissa demokraattisessa elämässä ja ottavat vastuun itsestään ja yhteisöstään; korostaa tässä yhteydessä kansalaisuuskasvatuksen, eettisen kasvatuksen ja ympäristökasvatuksen merkitystä;
6. painottaa, että laadukkaan ja osallistavan koulutuksen on tarjottava nuorille tarvittavia tietoja, osaamista, medialukutaitoa, kykyä kriittiseen ja itsenäiseen ajatteluun sekä demokraattisia arvoja, jotta he voisivat kohdata haasteita, tulla aktiivisiksi Euroopan kansalaisiksi ja menestyä elämässä ja työmarkkinoilla ja samalla muovata maailman tulevaisuutta;
7. korostaa, että varmistamalla yhtäläiset mahdollisuudet laadukkaaseen ja osallistavaan koulutukseen voidaan parhaiten saavuttaa jatkuva sosiaalinen yhteenkuuluvuus, jossa torjutaan köyhyyttä ja epäedullisessa asemassa olevien tai taustaltaan haavoittuvampien ihmisten sosiaalista syrjäytymistä sekä sukupuolistereotyyppioita, ja toteaa, että tämä on sen vuoksi edelleen paras tapa edistää sosiaalista liikkuvuutta;
8. panee merkille, että laadukkaalla koulutuksella voidaan edistää merkityksellistä ja yhteiskunnan kannalta hyödyllistä innovointia ja tutkimusta;
9. toteaa, että koulutus on tärkeää kulttuuriosaamisen kehittämisen ja kulttuurin kehityksen edistämisen kannalta; kehottaa lisäämään koulutus- ja kulttuurialan välistä synergiaa, joka voidaan saavuttaa tukemalla kulttuurin ja taiteen aktiivista roolia virallisissa, epävirallisissa ja arkisissa koulutusyhteyksissä;
10. panee merkille koulutuksen roolin elinikäistä oppimista koskevien sellaisten asenteiden kehittämisessä, jotka auttavat ihmisiä sopeutumaan nyky maailman muuttuviin vaatimuksiin;
11. muistuttaa, että kouluilla ja oppilaitoksilla on keskeinen rooli luotaessa ja kehitettäessä positiivista suhtautumista oppimiseen, myös koko elämän ajan;

Koulutuksen muuttuva todellisuus ja siihen liittyvät haasteet

12. katsoo, että kokonaisvaltainen lähestymistapa koulutuspolitiikkaan ja sen vahva poliittinen ja julkinen tuki ovat erittäin tärkeitä koulutus uudistuksessa ja että niiden saavuttamiseksi on oleellista, että mukaan otetaan sekä koko yhteiskunta että kaikki asiaankuuluvat ja kiinnostuneet toimijat, muun muassa vanhemmat;
13. pitää tehokasta hallinnointia, riittävää rahoitusta kaikenlaisille koulutusjärjestelyille, nykyaikaisia ja laadukkaita koulutusresursseja ja opetusmenetelmiä, motivoituneita ja päteviä opettajia ja elinikäistä oppimista välttämättöminä, jotta koulutuksessa saavutetaan tasapuolisuus, moniarvoisuus ja huipputaiteen saavuttaminen;
14. korostaa uuden tieto- ja viestintäteknologian ja innovoinnin mahdollisuuksia välineinä, joilla voidaan tarjota uusia koulutusmahdollisuuksia, jotka vastaavat paremmin yksittäisten oppijoiden tarpeita (mukaan lukien erityisopetus) ja joiden avulla lisätään oppimisen ja opettamisen joustavuutta, yksilöllistämistä ja vastuuta sekä kehitetään yhteistyön ja viestinnän interaktiivisia muotoja;

15. pitää erittäin tärkeinä digitalisoinnin ja yhteisten koulutusalojen luomisen tarjoamia mahdollisuuksia nykyaikaiselle opetukselle erityisesti etäopetuksen ja monimuoto-opetuksen osalta, joiden odotetaan lisäävän koulutuksen joustavuutta mukauttamalla se paremmin yksittäisten oppijoiden elinolosuhteisiin ja edistämällä siten elinikäistä oppimista, koulutuksen laatua, saatavuutta ja tulevaisuuden osaamisen kehittämistä; korostaa, että tarvitaan ikätasolle sopivia tieto- ja viestintätekniikkaa ja mediaa koskevia opetus suunnitelmia, joissa kunnioitetaan lapsen kehitystä ja hyvinvointia ja korostetaan sekä vastuullisen käytön että kriittisen ajattelun merkitystä;
16. panee merkille, että tehokas oppiminen ja opetus digitaalitekniikoiden avulla edellyttää yhtäläisiä käyttömahdollisuuksia, digitaalisten taitojen tiettyä tasoa, korkealaatuisia koulutusresursseja, koulutusta teknologian mukauttamisessa opetustarkoituksiin sekä tarkoituksenmukaiseen digitaaliseen osallistumiseen tarvittavien asenteiden ja motivaation edistämistä; katsoo, että digitaalisen lukutaidon ja medialukutaidon olisi oltava oleellinen osa koulutuspolitiikkaa ja että niihin olisi sisällyttävä muun muassa kansalaistaitoja ja kriittisen ajattelun taitoja; painottaa, että on tärkeää arvioida kriittisesti lähteitä ja niiden luotettavuutta, ja pitää tärkeinä tätä koskevia medialukutaidon hankkeita;
17. toteaa, että yhä globaalimmassa ja digitaalisemmassa maailmassa innovatiiviset oppimisen, opettamisen ja arvioinnin menetelmät ovat välttämättömiä, samoin kuin riittävä koulutusinfrastruktuuri, joka mahdollistaa ryhmätyön ja ryhmäopetuksen ja edistää luovaa ajattelua ja ongelmanratkaisua sekä muita edistyksellisiä opetusmenetelmiä; muistuttaa, että on tärkeää ottaa opiskelijat, opettajat ja koulujen muu henkilöstö mukaan arvioimaan, onko opetustavoitteet saavutettu ja millä tavalla;
18. toteaa, että koulutusmallin mukauttamiseksi tarvitaan lisätoimenpiteitä, joiden avulla mallissa otetaan tasapainoisesti huomioon sekä opettaja- että sisältökeskeinen lähestymistapa ja joilla mallia mukautetaan yksilökohtaisesti ja erityisesti oppijoihin ja heidän elämäntilanteisiinsa ja jossa keskeistä on ymmärtäminen ja jossa yhdistetään oppimisen menetelmiä, jotka soveltuvat sekä perinteisiin oppimisen että verkko-oppimisen malleihin, ja vahvistetaan siten oppimisprosessin yksilöllistämistä, lisätään koulussa pysyvien ja opinnot loppuun saattavien määrää;
19. korostaa, että koulutusjärjestelmissä olisi edistettävä ja kehitettävä eri oppiaineiden välisiä, yhteistyöhön perustuvia ja luovia lähestymistapoja ja ryhmässä työskentelemistä, millä pyritään välittämään koululaisille ja opiskelijoille tietoja ja taitoja, myös monialaisia ja pehmeitä taitoja, sekä ammatillisia, monialaisia ja sosiaalisia taitoja ja kansalaistaitoja;
20. muistuttaa, että laadukkaan opetuksen ja oppimisen tuottaminen on jatkuva prosessi, johon kuuluu vuoropuhelu, jakaminen ja kyseenalaistaminen, ja katsoo, että tämä olisi asetettava koulutuksen nykyaikaistamisen ensisijaiseksi tavoitteeksi;
21. korostaa, että yhdenvertaisen pääsyn edistäminen laadukkaaseen ja osallistavaan koulutukseen on välttämätöntä, jotta vammaiset oppijat voivat toimia itsenäisesti ja integroitua yhteiskuntaan; kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan pääsyä osallistavaan ja korkealaatuiseen tavalliseen koulutukseen ja kehottaa ottamaan huomioon kaikkien eri tavoin vammaisten opiskelijoiden tarpeet esimerkiksi antamalla kuuroille lapsille kaksikielistä osallistavaa koulutusta heidän kielelliset erityistarpeensa huomioon ottaen; kehottaa kouluja tarjoamaan sekä virallisia että epävirallisia eriytettyjä palveluja ja lisätukea, myös hyödyntämällä uusien teknologioiden mahdollisuuksia, jotta kaikkien oppijoiden yksilölliset tarpeet täyttyvät; kehottaa komissiota valvomaan, ettei kouluissa evätä keneltäkään opiskeluoikeutta, ja määrittämään erityisiä vammaisiin liittyviä indikaattoreita Eurooppa 2020 -strategiassa;
22. katsoo, että eurooppalaisessa koulutusjärjestelmässä on pyrittävä ennen kaikkea kehittämään perusteluja, pohdintaa ja tieteellistä uteliaisuutta; katsoo, että sen on kyettävä luomaan perusta taitelliselle, tieteelliselle, tekniselle ja humanistiselle kulttuurille; katsoo myös, että sen on pitäen lähtökohdana eurooppalaisen elämän paikallista, alueellista ja kansallista arkitodellisuutta tarjottava kansallisten ja eurooppalaisten ongelmien ratkaisemiseen tarvittavaa koulutusta ja lisättävä tietoisuutta ongelmista kansainvälisessä yhteisössä;
23. toteaa, että kognitiivisten taitojen ja persoonallisuuspiirteiden erot yhdessä sosiaalisten ja ympäristöllisten tekijöiden kanssa vaikuttavat oppimistuloksiin; korostaa tässä yhteydessä, että koulutus on tehokkaampaa, tasa-arvoisempaa ja oikeudenmukaisempaa silloin, kun nämä erot otetaan huomioon;
24. toteaa, että kilpailuun perustuvassa maailmassa on oleellisen tärkeää tunnistaa eurooppalainen osaaminen mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja edistää sitä;
25. korostaa, että keskimääräisten koulutustulosten parantaminen sopii yhteen sen kanssa, että edistetään lahjakkaiden opiskelijoiden huipputasoa; panee tässä yhteydessä merkille, että on tärkeää suunnitella sopivia interventio-ohjelmia niiden henkisten ominaisuuksien vahvistamiseksi, jotka ovat tärkeitä sen kannalta, että saadaan hyödynnettyä mahdollisimman hyvin ihmisten kaikki mahdollisuudet;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

26. painottaa, että visuaalista lukutaitoa olisi pidettävä tärkeänä uutena elämäntaitona, ja toteaa, että nykyaikana ihmiset kommunikoivat paljon enemmän kuvien välityksellä kuin perinteisillä tavoilla;
27. panee merkille ehdotuksen perustaa eurooppalainen koulutusalue sellaisena kuin se esiteltiin oikeudenmukaisia työpaikkoja ja kasvua käsitelleessä sosiaalialan huippukokouksessa Göteborgissa 2017; muistuttaa, että aloitteen tarkoituksena on edistää yhteistyötä, tutkintotodistusten ja ammattipätevyyden vastavuoroista tunnustamista, liikkuvuutta ja kasvua;
28. tukee neuvoston 14. joulukuuta 2017 antamia päätelmiä, joissa kehoitetaan lisäämään opiskelijoiden liikkuvuutta ja osallistumista koulutus- ja kulttuuritoimintaan esimerkiksi eurooppalaisen opiskelijakortin avulla, jonka pitäisi helpottaa muissa jäsenvaltioissa suoritettujen opintopisteiden tunnustamista;
29. katsoo, että Erasmus+ on EU:n lippulaivaohjelma koulutuksen alalla, ja toteaa, että sen vaikutus ja suosio on täysin osoitettu vuosien kuluessa; kehottaa sen vuoksi lisäämään merkittävästi tämän ohjelman rahoitusta vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyskäsä vuosille, jotta voidaan parantaa ohjelman saavutettavuutta ja tehdä siitä osallistavampi ja jotta sillä saavutettaisiin yhä useampia opiskelijoita ja opettajia;
30. korostaa, että nuorisotyöttömyys on unionin laajuinen ilmiö ja tietojen mukaan se on kaksi kertaa korkeampi kuin keskimääräinen yleinen työttömyysaste; on huolissaan nuorisotyöttömyyden hälyttävän korkeasta tasosta Välimeren alueen jäsenvaltioissa, joissa Eurostatin mukaan se on korkeimmillaan Espanjassa (44,4 prosenttia), Italiassa (37,8 prosenttia) ja Kreikassa (47,3 prosenttia), ja siitä, että 30,5 prosenttia nuorista on työelämän ja koulutuksen ulkopuolella;
31. huomauttaa, että vaikka EU:ssa on avoinna kaksi miljoonaa työpaikkaa, yli 30 prosenttia tutkinnon suorittaneista kouluteuista nuorista on työssä, joka ei vastaa heidän taitojaan tai toiveitaan, kun taas 40 prosentilla eurooppalaisista työnantajista on vaikeuksia löytää työntekijöitä, joilla on vaadittava ammattitaito⁽¹⁸⁾;
32. vahvistaa, että koulutusjärjestelmien kaikilla tasoilla on tarpeen ottaa huomioon sukupuolten tasa-arvoon liittyvät näkökohdat, joissa otetaan huomioon useista syrjinnän muodoista kärsivien ihmisten, kuten vammaisten henkilöiden, hltbi-henkilöiksi itsensä määrittävien ja syrjäytyneistä yhteisöistä kotoisin olevien, tarpeet;

Varhaiskasvatus

33. korostaa, että laadukas ja saavutettavissa oleva varhaiskasvatus luo perustan tasapuolisemmille ja tehokkaammille koulutusjärjestelmille ja varmistaa ihmisten henkilökohtaisen kehityksen, hyvinvoinnin ja myöhempien opintojen tehokkuuden;
34. korostaa, että varhaiskasvatukseen osallistuminen antaa kaikille lapsille, erityisesti heikommassa asemassa oleviin ryhmiin kuuluville lapsille, suuria etuja, ja korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää varmistaa, että jokainen lapsi voi päästä varhaiskasvatuksen piiriin; panee huolestuneena merkille, että useissa jäsenvaltioissa varhaiskasvatuksen kysyntä ylittää tarjonnan, erityisesti nuorempien lasten kohdalla;
35. korostaa, että on tärkeää valvoa varhaiskasvatuksen laatua, jotta voidaan kehittää lasten kognitiivisia taitoja ja määrittää, toteutuuko lapsen etu;

Kouluopetus

36. pitää kaikkia kouluja itsenäisinä keskuksina, joissa kehitetään kriittistä ja luovaa ajattelua ja edistetään demokraattisia arvoja ja aktiivista kansalaisuutta; katsoo, että koulujen olisi keskityttävä auttamaan nuoria hankkimaan taitoja, joita tarvitaan saatavilla olevan tiedon ymmärtämisessä ja käyttämisessä, sekä kehittämään itsenäistä oppimista ja kielitaitoa;
37. huomauttaa, että kaikkien opiskelijoiden erityistarpeiden olisi oltava tehokkaan koulutoimen keskiössä, mikä edellyttää yhteisten tavoitteiden asettamista ja selkeää ohjelmaa niiden toteuttamiseksi sekä koko kouluyhteisön ja tarvittaessa myös sidosryhmien tiivistä yhteistyötä;
38. katsoo, että nykyaikaisten opetussuunnitelmien olisi oltava osaamista painottavia, niiden olisi lisättävä henkilökohtaisia taitoja ja terveydestä tietoisia, tulevaisuuteen suuntautuneita elämäntaitojen taitoja ja niissä olisi keskityttävä formatiiviseen arviointiin ja koululaisten fyysiseen ja emotionaaliseen hyvinvointiin; katsoo, että jokaisella opiskelijalla pitäisi olla mahdollisuus käyttää täysimääräisesti omaa älyllistä potentiaaliaan; korostaa, että taitojen kehittäminen ja vahvistaminen on jatkuva prosessi, joka jatkuu kaikkien koulutustasojen kautta aina työmarkkinoille ja että taidot ja osaaminen olisi otettava huomioon sekä koulutusprosessissa että tutkintojen tunnustamisessa;

⁽¹⁸⁾ <http://www.cedefop.europa.eu/en/publications-and-resources/publications/3072> ja https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_publication/field_ef_document/ef1502en_0.pdf

39. korostaa, että luku- ja kirjoitustaito sekä laskutaito ovat perustavan tärkeitä oppilaan myöhemmän oppimisen, henkilökohtaisen kehityksen ja digitaalisten taitojen hankkimisen kannalta; painottaa, että eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) ja komission uuden osaamishjelman olisi tässä suhteessa täydennettävä kansallisia toimia ja tuettava jäsenvaltioita; kehottaa jäsenvaltioita ja oppilaitoksia vahvistamaan perustaitoja muun muassa hanke- ja ongelmaperustaisen oppimisen avulla;
40. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi taattava, ettei kukaan päättä kouluaan ilman perustaitoja, joihin kuuluvat myös digitaaliset perustaidot; toteaa, että useimmat työpaikat edellyttävät nykyään yhä parempaa luku- ja kirjoitustaitoa, laskutaitoa, digitaalisia taitoja sekä muita keskeisiä taitoja ja että nykyaikaisissa koulutusjärjestelmissä olisi siksi yhdistettävä kaikki komission ehdotukseen neuvoston suositukseksi elinikäisen oppimisen avaintaidoista sisältyvät kahdeksan avaintaitoa, jotka käsittävät myös tiedon ja asenteet; pitää myönteisenä, että tässä ehdotuksessa määritellään perustaidoiksi myös digitaaliset taidot;
41. katsoo, että riippumatta siitä, miten uusi teknologia vaikuttaa koulutukseen, koulujen olisi pysyttävä keskeisinä oppimisympäristöinä, joissa mahdollisuuksia kehitetään ja joissa kukin yksilö voi löytää tilan ja ajan henkilökohtaiseen ja sosiaaliseen kasvuun;
42. kiinnittää huomiota siihen, että koulujen opetussuunnitelmia, arviointia ja rahoitusta koskevan itsemääräämisoikeuden lisäämisen on osoitettu parantavan oppilaiden suorituksia, ja toteaa tämän edellyttävän, että koulun hallinto on tehokas ja vastuu oppilaiden oppimisesta on koululla;
43. korostaa koulujen kulttuurisen monimuotoisuuden ja monikielisyyden myönteisiä vaikutuksia oppilaiden kielelliseen ja kognitiiviseen kehitykseen sekä monikulttuurisuutta koskevan tietoisuuden, arvostuksen ja moniarvoisuuden edistämiseen;
44. korostaa tarvetta edistää kielten oppimista, kun tavoitteena on puhua äidinkielen lisäksi kahta muuta kieltä, sekä tarvetta edistää ylemmän perusasteen ja keskiasteen opetuksessa vähintään kahden aineen opettamista muulla kuin äidinkielellä;
45. huomauttaa, että ylemmän perusasteen ja keskiasteen oppilaitosten vaihto-ohjelmat kannustavat oppilaita hankkimaan valmiuksia, taitoja, asenteita ja arvoja, jotka ovat olennainen osa unionin kansalaisuutta, ja kehittämään rakentavaa ja kriittistä ajattelua;
46. korostaa tarvetta tehdä koulut avoimmiksi, jotta epävirallisen ja arkioppimisen tunnustaminen olisi mahdollista ja jotta siirtyminen erilaisten koulutuslinjojen (esim. teknisten ja akateemisten) välillä olisi helpompaa;
47. painottaa, että oppijoita olisi kannustettava käyttämään itsearviointitekniikkoja edistymisensä mittaamiseen; kannustaa oppilaitoksia varmistamaan, että palaute tarjoaa luotettavaa tietoa ja että palautteen antamisessa käytetään useiden välineiden yhdistelmiä, kuten opiskelijoiden kyselylomakkeita, täsmäryhmiä ja aloitelaatikkoja;
48. tähdentää, että liikunta on tärkeä osa aktiivista elämää; korostaa tässä yhteydessä, että on tarpeen edistää fyysisen aktiivisuuden ja liikuntakasvatuksen roolia opetusohjelmien kaikilla tasoilla ja laajentaa tätä roolia sekä parantaa mahdollisuuksia kehittää yhteistyötä oppilaitosten ja paikallisten urheilujärjestöjen välillä; tukee myös koulutusaloitteita ja vapaa-ajan toimintoja, joilla tuetaan opiskelijoiden yksilöllisten tarpeiden ja etujen täyttymistä samalla kun luodaan yhteyksiä paikallisiin yhteisöihin;
49. korostaa laadukkaan koulutuksen ja ammatillisen koulutuksen sekä yhteisö- ja vapaaehtoistoiminnan merkitystä työssäoppimisen aseman parantamisessa;
50. toteaa, että uusiutuvaan energiaan liittyvillä aloilla syntyy huomattava määrä uusia työpaikkoja ja että vihreitä aloja ja työpaikkoja olisi käsiteltävä tätä kehitystä vastaavalla tavalla koulujen opetussuunnitelmissa;
51. korostaa, että tietojen hallinnointiin liittyvät taidot, kriittinen ajattelu ja kyky soveltaa hankittua tietoa ovat akateemisen koulutuksen keskeisiä tavoitteita;
52. on tietoinen tarpeesta vahvistaa osaamiskolmiota ja parantaa yhteyksiä tutkimuksen ja opetuksen välillä kohdentamalla riittävästi resursseja asiaa koskeviin ohjelmiin ja varmistamalla, että tutkimusohjelmiin osallistuville opiskelijoille myönnetään varoja tutkimustyönsä suorittamiseksi;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

53. katsoo, että korkeakoulujärjestelmien olisi oltava joustavampia ja avoimempia ja että yliopistoissa ja jakokoulutusta antavissa laitoksissa olisi edistettävä kahta polkua etenevää koulutusta, erityisesti kannustamalla oppisopimuskoulutusta, mahdollistamalla epävirallisen ja arkioppimisen tunnustaminen ja varmistamalla ongelmattomampi siirtymien koulutuksen eri tasojen välillä, myös ammatillisen koulutuksen ja korkea-asteen koulutuksen välillä, sekä ohjelmien toteutuksen eri muodot; korostaa, että edellä mainitun olisi perustuttava tutkinnon suorittaneiden suoritusten parempaan ymmärtämiseen;

Korkea-asteen koulutus

54. korostaa eurooppalaisen koulutusalueen luomisen yhteydessä, että on tärkeää tukea kaikkien eurooppalaisten korkea-asteen oppilaitosten ja opiskelijoiden yhteistyötä ja lisätä niiden potentiaalia, jotta voidaan edistää verkostoitumista, kansainvälistä yhteistyötä ja kilpailua;

55. katsoo, että eurooppalaisten korkeakoulujen tärkeänä osatekijänä olisi oltava laaja-alainen lähestymistapa kansainvälistymiseen, mukaan lukien henkilöstön ja opiskelijoiden liikkuvuuden lisääminen (myös harjoitteluna ja oppisopimuskoulutuksen avulla) sekä opetussuunnitelmien, opetuksen, tutkimuksen, yhteistyön ja muiden toimintojen kansainvälinen ulottuvuus;

56. kannattaa keskittymistä entistä enemmän monen oppiaineen opinto-ohjelmiin ja kehottaa edistämään niiden ohella STEAM-aloja (luonnontieteet, teknologia, insinööritieteet, taiteet ja matematiikka) sekä humanistisia tieteitä ja yhteiskuntatieteitä; korostaa tarvetta kannustaa naisten ja muiden aliedustettujen ryhmien osallistumista STEAM-aineisiin ja niihin liittyviin ammatteihin;

57. katsoo, että korkeakoulutuksen on oltava yhteydessä koko yhteiskuntaan, jotta voidaan edistää innovatiivista kasvua ja yhteistä hyvää; katsoo, että korkea-asteen oppilaitosten ja ulkoisten sidosryhmien yhteistyö on toivottavaa, koska kyseiset sidosryhmät voivat antaa tietämystä ja asiantuntemusta korkea-asteen koulutusohjelmien suunnitteluun ja tarjoamiseen; painottaa kuitenkin, että vastuu päätöksenteosta on oltava aina opiskelijoilla ja pedagogiikan asiantuntijoilla;

58. panee merkille tutkijoiden ja opiskelijoiden keskeisen roolin tiedon, empiiristen havaintojen ja tosiseikkojen levittämisessä suurelle yleisölle; kehottaa tässä yhteydessä tekemään taloudellisesti ja poliittisesti riippumatonta tutkimusta, joka on merkityksellistä yhteiskunnalle ja hyödyttää sitä;

59. korostaa tutkimukseen perustuvan koulutuksen ja pedagogisen tutkimuksen roolia keinona edistää aktiivista oppimista, lisätä osaamisen kehittämistä ja parantaa opetusmenetelmiä;

60. painottaa, että oppijoita olisi kannustettava käyttämään itsearviointitekniikkoja edistymisensä mittaamiseen;

Opettaja laadukkaan opetuksen takaajana

61. katsoo, että opettajat ja heidän taitonsa, sitoutuneisuutensa ja tehokkuutensa muodostavat koulutusjärjestelmien perustan;

62. korostaa, että on houkuteltava enemmän motivoituneita hakijoita, joilla on vahva korkeakoulu- ja ammattitausta sekä opettajan ammatissa tarvittavaa pedagogista osaamista; kehottaa luomaan tarkoituksenmukaisia valintamenettelyjä ja toteuttamaan erityisiä toimenpiteitä ja aloitteita, joilla parannetaan opettajien asemaa, koulutusta, ammatillisia mahdollisuuksia, työoloja ja -ehtoja, myös palkkausta, jotta vähennetään epävarmoja työsuhteita ja edistetään sosiaalisia oikeuksia, turvallisuutta ja suojelua, ja joilla tarjotaan opettajille tukea, mukaan lukien mentorointiohjelmiä, vertaisoppimista ja parhaiden käytäntöjen jakamista; kehottaa komissiota edistämään sukupuolten tasa-arvoa opetusosalalla;

63. korostaa, että on tärkeää uudistaa opettajien koulutusta ja investoida siihen jo alkuvaiheessa ja opettajien koko ammatillisen kehityksen aikana, jotta heille voidaan tarjota vahvat, ajantasaiset tiedot, taidot ja osaaminen, joita korkeatasoinen opetus edellyttää ja joihin sisältyy erilaisia opetusmenetelmiä, kuten etäopetusta, jonka digitaalinen opusteknologia tekee mahdolliseksi; korostaa opettajien jatkuvan ammatillisen kehittämisen merkitystä, mukaan lukien klinikäisen oppimisen ohjelmat ja täydennyskoulutus sekä uudelleen koulutus ja osaamisen kehittäminen koko heidän uransa ajan tarjoten siten käytännön ratkaisuja haasteisiin, joita opettajat kohtaavat työssään luokkahuoneissa; pitää tärkeänä myös mahdollisuutta osallistua kansainväliseen opettajavaihtoon institutionaalisen opetuskulttuurin vahvistamiseksi;

64. toteaa, että koulujen ja korkeakoulujen opettajien ja luennoitsijoiden korkealaatuinen pedagoginen, psykologinen ja metodologinen koulutus on keskeinen edellytys tulevien sukupolvien menestyksellisen koulutuksen kannalta; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää jakaa parhaita käytäntöjä ja kehittää taitoja ja osaamista kansainvälisen yhteistyön, liikkuvuusohjelmien, kuten Erasmus+:n, ja muissa jäsenvaltioissa suoritettavan paikallisen harjoittelun avulla;

65. korostaa, että opettajalla on keskeinen rooli sellaisen osallisuutta edistävän oppimisympäristön luomisessa, joka edellyttää monenlaisten menetelmien ja lähestymistapojen soveltamista erilaisten tarpeiden täyttämiseksi; katsoo, että tällä tavalla opettajat voivat auttaa kaikkia oppilaita osallistumaan oppimistulostensa suunnitteluun, toteutukseen ja arviointiin; toteaa, että opettajien keskeisenä tehtävänä on toimia ennakoivina oppaina ja mentoreina, jotka opettavat arvioimaan tietoa, toimivat tukiroolissa haasteiden ilmetessä ja valmentavat oppijoita elämää varten;
66. katsoo, että opettajien ja koulujen johtajien osallistuminen koulutusjärjestelmien nykyaikaistamiseen on olennaisen tärkeää uudistusprosessin vaikuttavuuden kannalta ja motivoitaessa opetushenkilöstöä lisäparannuksiin koulun toimintatavoissa;
67. katsoo, että koulun koko toimintapolitiikan on taattava tehokas tuki opettajille, jotta voidaan varmistaa koulutuksellisten tavoitteiden saavuttaminen, suotuisa oppimisympäristö, koulujen tehokas toiminta ja kehittäminen sekä yhteistyöhön perustuva hallinto;
68. toteaa että nykyisten ja tulevien sukupolvien virallisen, epävirallisen ja arkioppimisen tukemisessa kasvattajilla sekä vanhempien, opettajien ja kouluviranomaisten yhteistyöllä on keskeinen tehtävä; kehottaa siksi tehostamaan kaikkien asiaankuuluvien toimijoiden yhteistyötä virallisessa ja epävirallisessa oppimisessa sekä arkioppimisessa;
69. katsoo, että koulujen opettajien, tutkijoiden ja akateemisten henkilöiden välinen tehostettu yhteistyö hyödyttää kaikkia asiaankuuluvia osapuolia ja johtaa opetuksen sisällön, oppimiskäytäntöjen ja pedagogiikan parannuksiin ja ajantasaistamiseen ja edistää innovointia, luovuutta ja uusia taitoja;

Suosituks

70. katsoo, että eurooppalaisen koulutusalueen olisi keskityttävä yhteisten tavoitteiden saavuttamiseen, mukaan lukien koulutuksen laadun varmistaminen kaikille, ja että sen perustamisessa on otettava huomioon sekä EU:n sisäiset että ulkopuoliset nykyiset koulutuspolitiikat ja -suuntaukset ja niiden kriittinen arviointi, jotta voidaan varmistaa yhtenäiset, johdonmukaiset ja saavutettavissa olevat tulokset samalla kun edistetään koulutuspolitiikkojen kehittämistä ja kunnioitetaan annetun toimivallan periaatetta sekä toissijaisuus-, vapaus- ja suhteellisuusperiaatetta ja institutionaalista ja koulutuksellista riippumattomuutta;
71. katsoo, että eurooppalainen koulutusalue ei saisi vaarantaa tai korvata Bolognan prosessia, jota olisi pikemminkin kehitettävä ja vahvistettava; pitää erityisen tärkeänä eurooppalaisen koulutusalueen ja eurooppalaisen korkeakoulutusalueen keskinäisiä yhteyksiä ja täydentävyyttä;
72. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan eurooppalaisen koulutusalueen perustamista ja vahvistamaan yhteistyötä sen tavoitteiden kehittämiseksi ja toteuttamiseksi; kehottaa tässä yhteydessä komissiota varmistamaan ideoiden ja hyvien käytäntöjen vaihtamisen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi;
73. tukee Euroopan korkeakoulujen verkoston perustamista ja pitää sitä perustana tehostetulle yhteistyölle, joka kattaa korkea-asteen oppilaitokset sekä EU:n sisällä että sen ulkopuolella, ja katsoo, että verkoston on perustuttava alhaalta ylöspäin suuntautuvaan lähestymistapaan ja yliopistojen omiin aloitteisiin, joilla olisi edistettävä muun muassa eurooppalaisen koulutusalueen kehittämistä innovatiivisemmaksi, elinvoimaisemmaksi ja kiinnostavammaksi tilaksi oppimiselle ja tutkimukselle;
74. kehottaa jäsenvaltioita tunnustamaan koulutuksen investoinniksi inhimilliseen pääomaan ja tarjoamaan enemmän julkista, luonteeltaan avointa rahoitusta sellaisten aloitteiden toteuttamiseen, joilla pyritään koulutuksen ja oppimisen laadun, osallistavuuden ja tasa-arvoisuuden parantamiseen;
75. tähdentää, että koulutusjärjestelmiin suunnattujen investointien lisääminen sekä järjestelmien nykyaikaistaminen ja mukauttaminen ovat sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen ehdoton edellytys; pitää sen vuoksi tärkeänä varmistaa, että sosiaaliset investoinnit ja erityisesti kaikille tarkoitettuun koulutukseen suunnatut investoinnit asetetaan etusijalle monivuotisen rahoituskehysten tulevilla ohjelmakaudella 2020–2026;
76. kannustaa osallisuuden lisäämiseksi ja koulutusvalintojen vapauden varmistamiseksi antamaan riittävää taloudellista tukea kaikenlaisille ja kaiken tasoille kouluille, sekä valtion kouluille että voittoa tavoittelemattomille yksityisille kouluille, jos niiden tarjoama opetusohjelma perustuu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuihin periaatteisiin ja on opetuksen laatua ja näiden varojen käyttöä kyseisessä jäsenvaltiossa koskevien oikeudellisten järjestelmien ja voimassa olevien sääntöjen ja asetusten mukainen;
77. katsoo, että nyt on korkea aika tehdä tarvittavat investoinnit koulutusinfrastruktuuriin heikommin kehittyneillä alueilla huolehtien aina siitä, että investoinnit ovat koordinoituja ja kyseisen alueen erityispiirteet huomioon ottavia; korostaa tässä yhteydessä, että olisi erityisesti annettava mahdollisuus Euroopan investointipankin ja EU:n rahastojen tuen lisäämiseen opetuksen kehittämistä koskeviin alueellisiin aloitteisiin;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

78. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vaihtamaan kokemuksia ja parhaita käytäntöjä, jotka koskevat julkisen rahoituksen mekanismeja ja menetelmiä, kuten tulosperusteista rahoitusta ja kilpailuun perustuvaa tutkimusrahoitusta, jotta voidaan monipuolistaa rahoitusta kestäväällä ja avoimella tavalla;
79. kehottaa tehostamaan koulutuksen nykyaikaistamista koskevaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä; kehottaa jäsenvaltioita aloittamaan Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteiden täytäntöönpanon; toteaa, että nämä periaatteet tarjoavat keinoja vähentää eriarvoisuutta Euroopassa koulutuksen ja elinikäisen oppimisen avulla;
80. korostaa eurooppalaisen ohjausjakson merkitystä kansallisten uudistusten edistämisessä erityisesti määrittelemällä koulutukseen liittyvät maakohtaiset suositukset;
81. odottaa, että digitaalisen koulutuksen toimintasuunnitelmalla tuetaan jäsenvaltioita ja opetuslaitoksia lisäämään ja tehostamaan oppijoiden ikään ja kehitystasoon sovitettua ja laadunvarmistusta koskevat vaatimukset täyttävän uusimman teknologian käyttöä oppimisessa, opettamisessa ja arvioinnissa; katsoo, että digitaalisen koulutuksen suunnitelmalla olisi luotava ja säännöllisesti arvioitava digitaalisten koulutusvälineiden ja oppimistuloksiin perustuvien tutkintoviitekehysten välistä yhteyttä;
82. suosittelee, että jäsenvaltiot ja oppilaitokset edistävät oppijakeskeisiä opetusmenetelmiä, kuten räätälöityjä kurseja, jotka perustuvat oppijan akateemiseen ja ammatilliseen kokemukseen ja joihin nämä kokemukset sisällytetään, sekä innovatiivisia menetelmiä ja vuorovaikutusta opettajien ja opiskelijoiden välillä, jotta voidaan tukea jatkuvaa koulutusta ja suunniteltujen oppimistulosten saavuttamista, kun opiskelijat osallistuvat aktiivisesti omaan oppimisprosessiinsa;
83. kehottaa jäsenvaltioita omaksumaan kokonaisvaltaisen lähestymistavan koulutukseen ja tarjoamaan oppijoille erityisiä, joustavia oppimismahdollisuuksia, jotka voivat antaa heille keskeisiä työmarkkinoille pääsyyn tarvittavia taitoja;
84. edellyttää, että opetusohjelmiin sisällytetään lisääntyvässä määrin kaikilla tasoilla tiedonhaluinen, aktiivinen, hanke- ja ongelmapohjainen oppiminen, jotta voidaan edistää yhteis- ja ryhmätyötä; suosittelee, että koulutusjärjestelmillä edistetään monialaisten ja pehmeiden elämäntaitojen vahvistamista;
85. muistuttaa, että oikeus koulutukseen on taattava jokaiselle vammaiselle henkilölle päiväkodista yliopistoon, ja korostaa, että tarvitaan soveltuvia opetusvälineitä ja teknisiä välineitä, arviointitoimenpiteitä ja pätevää henkilöstöä sen varmistamiseksi, että vammaiset henkilöt todella kykenevät hyödyntämään tätä oikeutta;
86. tukee ja kannustaa medialukutaitoa ja kriittistä ajattelua koskevien toimien toteuttamista koulutuksen avulla; palauttaa mieliin nykyiset sitoumukset tällä alalla sellaisina kuin ne on esitetty 30. toukokuuta 2016 annetuissa neuvoston päätelmissä; kehottaa komissiota tässä yhteydessä koordinoimaan medialukutaidon alan toimintapolitiikan kehitystä EU:n tasolla, jotta voitaisiin levittää medialukutaitoa koskevaa ajantasaista tietoa ja parhaita käytäntöjä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään erityisiä toimenpiteitä, jotta voidaan edistää ja tukea medialukutaitoa ja digitaalista lukutaitoa koskevia hankkeita, kuten Medialukutaito kaikille -pilottihanketta, ja kehittää kattava medialukutaitoa ja digitaalista lukutaitoa koskeva toimintapolitiikka, jossa keskitytään erityisesti kouluopetukseen;
87. kannustaa jäsenvaltioita varmistamaan mahdollisuudet keskeisen osaamisen kehittämiseen, jotta voidaan pitää yllä ja hankkia taitoja, kiinnittäen erityistä huomiota perustaitoihin, STEAM-aineisiin, kielitaitoon, yrittäjätaitoihin, digitaaliseen osaamiseen, luovuuteen, kriittiseen ajatteluun ja ryhmätyöhön; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita helpottamaan EU:n avaintaitojen kehityksen käyttöä kaikissa oppimisympäristöissä ja mahdollistamaan niiden soveltaminen viralliseen, epäviralliseen ja arkioppimiseen sekä maksimoimaan siten avaintaitojen kehityksen mahdollisuudet elinikäisen oppimisen keskeisenä välineenä;
88. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään yleistä tietoisuutta elinikäisestä oppimisesta ja sisällyttämään sukupuolinäkökulman olennaisten toimintaperiaatteiden ja ohjelmien kehittämiseen siten, että kiinnitetään erityistä huomiota vähän koulutettuihin naisiin niin kaupungeissa kuin maaseudulla, jotta voitaisiin tarjota heille mahdollisuuksia osaamisen täydentämiseen;
89. kannattaa EU:n suurempaa vertailuarvoa elinikäiseen oppimiseen osallistumisessa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ehdottamaan parhaita käytäntöjä koskevia suosituksia tämän kunnianhimoisen tavoitteen saavuttamiseksi; kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota elinikäiseen oppimiseen kaikilla koulutuksen tasoilla; painottaa tässä yhteydessä korkeakoulujen roolia elinikäistä oppimista koskevan strategian toteuttamisessa, työelämässä olevien henkilöiden koulutuksessa, osaamisen kehittämisessä ja kaikenikäisten ihmisten, joilla on erilaisia taustoja, oppimiskulttuurin muovaamisessa;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

90. kannustaa komissiota tukemaan jäsenvaltioita kehittämään, edistämään ja lujittamaan koulutusohjelmia, jotka helpottavat aikuisoppimista ja aikuisten aktiivista osallistumista koulutusjärjestelmään; muistuttaa, että oppimisen ja koulutuksen olisi tarjottava useita oppimisväyliä ja joustavia oppimismahdollisuuksia, kuten tuki ihmisille elinikäisten koulutusväylien hallintaa varten, uuden mahdollisuuden tarjoavat ohjelmat ihmisille, jotka eivät koskaan ole käyneet kouluta, ovat keskeyttäneet koulunkäynnin varhain tai ovat koulupudokkaita; kehottaa komissiota panemaan täytäntöön sitoumukset, kuten EU:n osaamisohjelmassa määritellyn taitotakuun, ja toimimaan matalan taitotason ihmisten työllistymismahdollisuuksien lisäämiseksi;
91. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan sukupolvien välisiä hankkeita, joilla edistetään ikääntyneiden ihmisten kohtaamien haasteiden ymmärtämistä ja joilla tarjotaan ikääntyneille tilaisuuksia jakaa osaamistaan, tietojaan ja kokemustaan;
92. kehottaa lisäämään virallisen oppimisen, epävirallisen oppimisen ja arkioppimisen välistä synergiaa ja yhteistyötä; suhtautuu myönteisesti viime vuosina saavutettuun edistykseen epävirallisen ja arkioppimisen validointia vuoteen 2018 mennessä koskevan neuvoston suosituksen täytäntöönpanossa; kehottaa kuitenkin jäsenvaltioita jatkamaan vuoden 2018 jälkeen toimiaan näiden suositusten täytäntöönpanon tehostamiseksi entisestään ja vahvistamaan asiaa koskevia oikeudellisia kehyksiä ja luomaan kattavia validointistrategioita, jotka tekevät validoinnin mahdolliseksi; korostaa, että epävirallisen ja arkioppimisen, esimerkiksi ilmaisten verkkokurssien muodossa tapahtuvan oppimisen, tunnustaminen on keskeistä koulutuksen avaamiseksi epäedullisemmässä asemassa oleville;
93. korostaa vanhempien keskeistä roolia oppimiskolmiossa tuettaessa lasten oppimista; painottaa vanhempien osallistumisen tuomia etuja oppilaiden suoritusten parantamisen, oppilaiden hyvinvoinnin ja koulujen kehittämisen kannalta;
94. kehottaa komissiota tukemaan verkossa tapahtuvaa avointa oppimista koskevia rajat ylittäviä aloitteita;
95. korostaa, että koulutuksen laatua olisi arvioitava sen mukaan, missä määrin oppija on hankkinut paitsi tietoa ja osaamista, myös kyvyn jatkaa ja kehittää elinikäistä oppimista ja luovaa työtä;
96. kannattaa ajatusta, että komissio luo tulostaulun, jolla tuetaan avaintaitojen kehittämistä ja taitoon perustuvaa koulutusta, oppimista ja täydennyskoulutusta;
97. kehottaa jäsenvaltioita torjumaan sukupuolistereotyyppioita koulutuksessa, jotta varmistetaan naisten yhtäläiset mahdollisuudet ja vapaus uravalinnoissa; on tässä yhteydessä huolissaan joidenkin jäsenvaltioiden oppimateriaaleissa yhä ilmenevistä sukupuolistereotyyppioista ja erilaisista odotuksista, joita opettajat asettavat tyttöjen ja poikien käyttäytymiselle; korostaa tarvetta sisällyttää sukupuolten tasa-arvon periaate osaksi opettajien perus- ja täydennyskoulutusta ja opetuskäytäntöjä, jotta mikään ei estäisi oppilaita hyödyntämästä kaikkia mahdollisuuksiaan ja kykyjään sukupuolesta riippumatta; kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota syrjäisimpiin alueisiin, kun sukupuolten tasa-arvoa tuodaan mukaan alueellisten koulutusjärjestelmien opetussuunnitelmiin ja -ohjelmiin, sillä syrjäseuduilla ilmenee paljon naisiin kohdistuvaa väkivaltaa; korostaa, että kaikilla koulutuksen tasoilla on huomiotava sukupuolinäkökulma ja syrjinnän kohteeksi joutuneiden ihmisten tarpeet;
98. kehottaa jäsenvaltioita edistämään tasa-arvon ja syrjimättömyyden periaatteita oppilaitoksissa, oli kyse sitten virallisesta tai epävirallisesti oppimisesta;
99. suosittelee, että komissio ja/tai jäsenvaltiot perustavat sukupuolten tasa-arvoon oppilaitoksissa keskittyvän unionin tai kansallisen tason palkinnon tavoitteenaan kannustaa parempiin käytäntöihin, ja kehottaa niitä edistämään palkinnon tunnettuutta;
100. korostaa, että koulutus on keskeinen väline sosiaalisen osallisuuden, osaamisen ja pätevyiden kehittämisessä maahanmuuttajien ja pakolaisten, sekä lasten että aikuisten, keskuudessa; kannustaa tässä yhteydessä vaihtamaan parhaita käytäntöjä integraatiosta koulutuksen avulla, välittämällä yhteisiä arvoja, parantamalla ja helpottamalla tutkintotodistusten ja pätevyyskierrosten tunnustamista, myöntämällä apurahoja ja luomalla kumppanuuksia alkuperäisissä sijaitsevien yliopistojen kanssa sekä rakentamalla koulutuksen liikennekäytävistä saatujen arvokkaiden kokemusten varaan;
101. korostaa, että olisi pyrittävä tarmokkaammin varmistamaan pääsy koulutukseen kaikilla tasoilla oppilaille, jotka kuuluvat alkuperäisvähemmistöihin, ja tukemaan oppilaitoksia, jotka tarjoavat palveluja etnisten tai kielellisten alkuperäisvähemmistöjen äidinkielellä; kehottaa komissiota vahvistamaan Euroopan alueellisten kielten ja vähemmistökielten opetusta koskevien kokemusten vaihtoon ja parhaisiin käytäntöihin keskittyvien ohjelmien edistämistä; kannustaa jäsenvaltioita edistämään oppilaiden ja opiskelijoiden äidinkielen opetuksen kehittämistä;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

102. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään kielten osaamista hyödyntämällä hyviä käytänteitä, kuten ennen tiettyä ikää hankittujen vieraiden kielten taitojen virallista sertifiointia;
103. pyytää jäsenvaltioita ja komissiota perustamaan innovatiivisia ja joustavia avustuksia koskevan järjestelmän lahjakkuuden sekä taiteellisten ja urheilullisten kykyjen tukemiseksi koulutuksessa; tukee jäsenvaltioita, jotka pyrkivät ottamaan käyttöön apurahajärjestelmiä opiskelijoille, joilla on osoitettu olevan akateemisia, urheilullisia ja taiteellisia kykyjä;
104. pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission tiedonantoa Euroopan uudesta osaamisohjelmasta (COM(2016)0381), joka tarjoaa ratkaisuja osaamisen kohtaanto-ongelmiin ja osaamisvajaseen sekä keinoja oikean pätevyyksien tunnustamisjärjestelmän löytämiseksi; kannustaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita perustamaan laadukkaita harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistäviä järjestelmiä (jotka ovat erittäin arvokkaita kokonaisvaltaisen henkilökohtaisen kasvun ja elinikäistä oppimista hyödyttävien taitojen kehittämisen kannalta) ja ammatillista koulutusta koskevia järjestelmiä yhteistyössä paikallisten ja alueellisten toimijoiden kanssa ja ottaen huomioon kunkin koulutusjärjestelmän erityisluonteen; panee merkille harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevän koulutusmallin, jossa yhdistetään yhtäläisesti vahvat kouluun perustuvat ja työhön perustuvat polut, edut ja kasvavan kiinnostuksen sitä kohtaan;
105. suosittaa opinto-ohjauksen vahvistamista olennaisena välineenä, joka kattaa eri koulutusjärjestelmät joustavasti ja rikastuttaa ja päivittää tietoja ja taitoja;
106. tukee ja kannattaa opinto-ohjausta ja ammatinvalinnan ohjausta, sillä niillä on tärkeä koulutuksellinen tehtävä nuorten yksilöllisen ja yhteiskunnallisen kehittymisen kannalta;
107. toteaa, että yrittäjyys edistää kasvua ja työpaikkojen luomista ja samalla talouksien kilpailukykyä ja innovatiivisuutta, mikä osaltaan lisää naisten vaikutusmahdollisuuksia;
108. korostaa, että yhteiskunnallinen yrittäjyys on kasvava ala, joka voi elvyttää taloutta ja lievittää samalla huono-osaisuutta, sosiaalista syrjäytymistä sekä muita yhteiskunnallisia ongelmia; katsoo siksi, että yrittäjäkoulutukseen olisi sisällytettävä yhteiskunnallinen ulottuvuus ja siinä olisi käsiteltävä esimerkiksi reilua kauppaa, yhteiskunnallisia yrityksiä, yritysten yhteiskuntavastuuta ja vaihtoehtoisia liiketoimintamalleja, kuten osuuskuntia, jotta voidaan pyrkiä kohti entistä sosiaalisempaa, osallistavampaa ja kestävämpää taloutta;
109. kehottaa jäsenvaltioita korostamaan koulutuksessa yrittäjyys- ja talouskasvatusta sekä vapaaehtoistyötä ja vieraiden kielten taitoa ja asettamaan nämä taidot etusijalle myös harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevissä ohjelmissa;
110. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään konkreettisia työllistymismahdollisuuksia, jotka liittyvät harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevään koulutukseen, ja tämän merkitystä työmarkkinoilla;
111. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään uraohjausta, joka voisi helpottaa oppilaiden ja opiskelijoiden kykyjen ja taipumusten tunnistamista ja vahvistaa yksilöllistä opetusta;
112. korostaa niiden lasten ja nuorten erityistä koulutustilannetta, joiden vanhemmat matkustavat työn vuoksi Euroopassa, ja kehottaa komissiota tekemään tutkimuksen, jossa korostetaan tällaisten lasten ja nuorten erityistilannetta ja haasteita, joita heidän esi- ja kouluopetuksensa aiheuttaa;
113. suosittelee, että komissio tarjoaisi SEUT:n 349 artiklan nojalla lisätukea sellaisille valtioille, joilla on syrjäisimpiä alueita, jotta voidaan parantaa näiden alueiden koulutusjärjestelmiä kaikilla tasoilla;
114. kannustaa jäsenvaltioita ja alueellisia viranomaisia valvomaan ja arvioimaan säännöllisesti koulutuspolitiikkojen, -strategioiden ja -ohjelmien merkitystä siten, että otetaan huomioon myös opettajilta ja oppijoilta saatu palaute, jotta varmistetaan, että koulutusjärjestelmät jatkossakin vastaavat kyseisen maan muuttuviin tarpeisiin ja muuttuvaan sosioekonomiseen tilanteeseen; kehottaa parantamaan yhteyksiä koulutuspolitiikan ja muiden politiikkojen välillä, jotta voidaan edistää ja arvioida koulutus uudistusten tehokkuutta ja tuloksia;
115. muistuttaa, että on tärkeää seurata nuorisotyöttömyyttä käsittelevien EU:n ohjelmien tulosten ja vaikutusten arviointia; korostaa tehokkaiden ja kestävien investointien merkitystä;
116. suhtautuu myönteisesti komission toimiin, jotka liittyvät koulutusjärjestelmien nykyaikaistamiseen, ja kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita osallistumaan aktiivisemmin ja sitoutumaan ehdotettujen parannusten toteuttamiseen;

117. kannustaa jäsenvaltioita yhdessä komission kanssa tukemaan oppilaitoksia nykyaikaistamista koskeissa uudistusprosesseissa nimeämällä kansallisen ja/tai alueellisen tason yhteystahoja, joiden tehtävänä on antaa asiaankuuluvia tietoja, ohjeita ja tukea;

118. muistuttaa, että on luotava oikeuksiin perustuvia ja sukupuolinäkökulman huomioonottavia oppimisympäristöjä, jotta opiskelijat voivat saada tietoa ihmisoikeuksista, mukaan lukien naisten ja lasten oikeudet, perusarvoista ja kansalaisvaikuttamisesta, kansalaisten oikeuksista ja velvollisuuksista sekä demokratiasta ja oikeusvaltiosta ja voivat puolustaa niitä, luottavat omaan identiteettiinsä, tietävät, että heidän äänensä kuuluu, ja tuntevat, että heidän yhteisönsä arvostavat heitä;

Varhaiskasvatus

119. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan maksuttoman ja oikeudenmukaisen pääsyn korkealaatuiseen varhaiskasvatukseen ja kannustaa niitä ryhtymään tarvittaviin toimiin sen varmistamiseksi, että aineelliset ja taloudelliset edellytykset täyttyvät, jotta kaikki lapset pääsevät varhaiskasvatukseen ilman syrjintää, ja tarjoamaan enemmän päiväkotij- ja lastentarhapaikkoja;

120. kehottaa komissiota harkitsemaan yhteisen eurooppalaisen järjestelmän käyttöön ottamista varhaiskasvatuksessa ja perustamaan sen varhaiskasvatuksen laatupuitteissa ehdotettuihin periaatteisiin; tukee laadukasta varhaiskasvatusta koskevan eurooppalaisen vertailuarvon vahvistamista ja kehottaa laatimaan sen yhteistyössä opettajien ja alan ammattihenkilöiden kanssa kansallisten ja alueellisten laatuindikaattoreiden mukaisesti;

121. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi tehostettava toimiaan, joilla varhaiskasvatuksen laitosten hallintoelimiä kannustetaan tutkimaan mahdollisuutta toteuttaa Euroopan laajuisia hankkeita; katsoo, että tällä tavalla ammattihenkilöt voisivat seurata opetusinnovaatioita ja tehdä siten esikouluopetuksesta tarkoituksenmukaisempaa;

122. katsoo, että varhaiskasvatuksen laitoksia ei saisi jättää eurooppalaisen koulutusalueen ulkopuolelle; katsoo, että näiden laitosten olisi myös edistettävä tiedonvaihtoa jäsenvaltioiden välillä, erityisesti tietojen jakamiseksi innovatiivisten hankkeiden toteuttamisen yhteydessä;

123. suosittelee varhaiskasvatusalan työntekijöiden ja esi- ja peruskoulunopettajien yhteistyön lisäämistä, jotta voidaan parantaa opetuksen laatua ja opetustasojen välisiä yhteyksiä, valmentaa esikoululaisia peruskouluun siirtymiseen ja keskittyä lasten kehitykseen; korostaa varhaiskasvatuspalvelujen tarjoajien ja lasten vanhempien ja huoltajien välisten yhteyksien, koulujen henkilöstön ja lasten välisten sekä lasten itsensä välisten yhteyksien merkitystä;

124. kannustaa jäsenvaltioita lisäämään rahoitusta varhaiskasvatukseen sekä taloudellista tukea ja aloitteita (kuten verohelpotukset, tuet tai vapautukset maksuista) vanhemmille ja huoltajille, etenkin niille, jotka tulevat sosioekonomisesti muita heikommasta taustasta, jotta voidaan antaa heille mahdollisuus varhaiskasvatuspalvelujen käyttöön ja kannustaa heitä siihen;

125. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään investointeja henkilöstöön, jotta voidaan houkutella enemmän ihmisiä tälle uralle ja siten varmistaa erittäin pätevän henkilöstön saatavuus varhaiskasvatuksessa;

126. kehottaa jäsenvaltioita uudistamaan ja parantamaan järjestelmiään, jotta voidaan saavuttaa Barcelonan tavoite, jonka mukaan vähintään 33 prosenttia lapsista osallistuu varhaiskasvatusohjelmiin;

Kouluopetus

127. kehottaa soveltamaan koko koulun käsittävää toimintamallia, jonka tarkoituksena on lisätä sosiaalista osallisuutta, opetuksen saatavuutta, demokraattista hallintoa, koulutuksen laatua ja monipuolisuutta sekä puuttua koulunkäynnin keskeyttämiseen ja työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten ongelmaan samalla kun pyritään asettamaan kaikkien toimien keskipisteeksi oppimistulokset, oppijoiden tarpeet, hyvinvointi ja osallistuminen kouluelämään; kannattaa koulujen opiskelijoiden edustajista koostuvien demokraattisten rakenteiden edistämistä ja tukemista;

128. korostaa, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten (NEET) suurta määrää – lähes 6,3 miljoonaa 15–24-vuotiaista – voitaisiin vähentää estämällä koulunkäynnin varhainen keskeyttäminen ja tekemällä kouluista entistä käytännönläheisempiä ja yhdistämällä ne entistä paremmin paikalliseen ympäristöönsä sekä kehittämällä yhteyksiä paikallisten yritysten, paikallisviranomaisten, yhteiskunnallisten instituutioiden sekä kansalaisjärjestöjen kanssa; katsoo, että koulunkäynnin varhaisesta keskeyttämisestä, joka on yksi suurimmista syistä nuorten päätymiseen työelämän ja koulutuksen ulkopuolelle, voitaisiin torjua puuttumalla köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen; pitää myös tärkeänä opiskelijoiden tukemista niin, että he löytäisivät omat oppimistapansa, joihin kuuluvat esimerkiksi verkossa järjestettävä kurssit ja monimuoto-opetus; pitää myönteisenä tarkoituksenmukaisten ja mielenkiintoisten opetusohjelmien sekä sellaisten pitkäkelekehittyjen ohjauksjärjestelmien toteuttamista, joiden avulla tarjotaan laadukasta neuvontaa ja ohjausta kaikille opiskelijoille;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

129. korostaa tarvetta lisätä mahdollisuuksia ja vahvistaa rakenteita sisäistä ja ulkoista yhteistyötä varten koulujen tasolla, mukaan lukien oppiaineiden yhteistyö, ryhmäopetus, kouluklusterit ja vuorovaikutus oppimisympäristöjen suunnitteluun osallistuvien toimijoiden, kuten vanhempien, kanssa; ottaa huomioon, että on tärkeää harjoittaa kansainvälistä vaihtotoimintaa ja edistää koulujen kumppanuuksia erilaisilla ohjelmilla, kuten Erasmus+ -ohjelmalla ja eTwinning-ohjelmilla;

130. korostaa, että kouluopetuksesta olisi tehtävä joustavampaa, jotta voidaan reagoida paremmin opiskelijoiden todellisiin elinoloihin muun muassa käyttämällä enemmän verkkopalveluita siten, että esimerkiksi parannetaan myös monimuoto-opetusta koskevia mahdollisuuksia;

131. katsoo, että mitä varhaisemmassa vaiheessa oppijat hankkivat STEAM-taitoja, sitä paremmat mahdollisuudet heillä on onnistua tulevaisuuden opinnoissa ja työelämässä; kehottaa siksi käynnistämään enemmän STEAM-aloitteita koulujen tasolla ja samalla edistämään humanistisia tieteitä ja yhteiskuntatieteitä tehostetulla ja eriytettyllä yhteistyöllä muun muassa korkeakoulujen ja tieteellisten tutkimuslaitosten kanssa;

132. kehottaa komissiota tukemaan nuorten eurooppalaisten kielitaidon kehittämistä virallisissa ja epävirallisissa koulutusyhteisöissä kehittämällä innovatiivista monikielistä opetusta, jakamalla monikielistä opetusta koskevia parhaita käytäntöjä ja parantamalla opettajien kielitaitoa;

133. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota tukemaan olemassa olevia aloitteita ja kehittämään ja panemaan täytäntöön osallistavaa koulutusta koskevia kattavia politiikkatoimia ja erityistarpeisiin kohdistettuja strategioita edistämällä kaikkein heikoimmassa asemassa olevien ryhmien oikeuksia, luomalla osallistavampia oppimisympäristöjä ja edistämällä avoimuutta ja sitoutumista; pyytää komissiota kehittämään yhdessä Euroopan erityisopetuksen ja inklusiivisen opetuksen kehittämiskeskuksen kanssa innovatiivisia menetelmiä ja opetusvälineitä, joita voidaan edistää osallisuutta ja vastata yksittäisten oppilaiden tarpeisiin;

134. suosittaa, että jäsenvaltiot integroivat EU-asioiden opintoja ylemmän perusasteen ja keskiasteen opetussuunnitelmiin, jotta opiskelijat voivat tutustua unionin toimintaan, historiaan ja kansalaisuuteen liittyviin arvoihin;

135. korostaa, että koulujen opetussuunnitelmissa ja koulutuksen sisällössä on tärkeää huomioida ja edistää tietämystä naisten emansipaation ja erityisesti äänioikeuden historiasta, esimerkiksi symbolisina vuosipäivinä (kuten Puolan ja Saksan naisten äänioikeuden satavuotispäivä vuonna 2018), jotta tietoisuutta lisäämällä edistettäisiin naisten oikeuksia koulutuksen kehityksessä;

136. korostaa, että terveys- ja ihmissuhdevalistus, johon on sisällyttävä lapsille ja nuorille tarkoitettua opetusta ihmissuhteista, jotka perustuvat tasa-arvoon, suostumukseen, kunnioitukseen ja vastavuoroisuuteen, sekä opetusta naisten ja tyttöjen oikeuksista, mukaan lukien lisääntymis- ja seksuaaliterveys ja lisääntymistä ja seksuaalisuutta koskevat oikeudet, keinona torjua stereotyyppioita, estää sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja edistää hyvinvointia;

137. tukee kouluissa opiskelijoille, opettajille ja muulle henkilöstölle tarjottavia Punaisen Ristin kursseja, joiden tarkoituksena on opettaa oleellisia ensiaputaitoja ja toimintaa hätätilanteissa;

138. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään ylemmän perusasteen ja keskiasteen oppilaitosten opiskelijoita koskevan kokeiluohjelman, jossa opiskelijat voivat viettää vähintään yhden lukukauden toisessa jäsenvaltiossa;

139. kehottaa jäsenvaltioita rajoittamaan minimiin standardoitujen testien käytön hankittujen tietojen ja taitojen arvioimisessa;

140. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan sellaisten ulkomailla suoritettujen opintojaksojen tunnustaminen, jotka eivät johda tutkintotodistuksen saamiseen tai ammattipätevyyteen; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ehdottamaan ulkomailla suoritettujen opintojen tunnustamista koskevia suuntaviivoja ja ottamaan niissä huomioon jäsenvaltioiden nykyiset parhaat käytännöt, koulutusjärjestelmien välistä arvostusta koskevat periaatteet ja keskeiseen osaamiseen perustuvan lähestymistavan sekä kansallisten koulutusjärjestelmien ja kulttuurien erityispiirteet;

141. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja alueellisia viranomaisia puuttamaan koulukiusaamiseen, nettikiusaamiseen, häirintään, riippuvuuksiin ja väkivaltaan kehittämällä koulujen tasolla ja yhteistyössä suorien edunsaajien ja kaikkien sidosryhmien (erityisesti opettajien, vanhempainyhdistysten ja alan kansalaisjärjestöjen) kanssa osallisuutta korostavia ennaltaehkäiseviä ohjelmia ja tiedotuskampanjoita;

142. suosittaa, että jäsenvaltiot, niiden koulutusjärjestelmät ja komissio edistäisivät aktiivisemmin opiskelijoiden liikuntaharrastusta;

Korkea-asteen koulutus

143. edellyttää, että eurooppalaisen koulutusaloitteen perustaminen perustuu nykyisten järjestelmien, kuten eurooppalaisen tutkimusalueen, innovaatiunionin ja eurooppalaisen korkeakoulutusalueen, potentiaaliin, jotta ne voivat vahvistaa ja täydentää toisiaan;

144. kehottaa jäsenvaltioita investoimaan ainakin kaksi prosenttia bruttokansantuotteestaan korkeakoulutukseen ja noudattamaan EU:n vertailuarvoa, jonka mukaan vuoteen 2020 mennessä kolme prosenttia unionin bruttokansantuotteesta investoidaan tutkimukseen ja kehittämiseen;

145. ehdottaa, että jäsenvaltiot ja alueviranomaiset asettavat kansallisia ja alueellisia voimavaroja käyttäessään ja unionin rakenne- ja investointivaroja kohdentaessaan koulutusohjelmat etusijalle ja edistävät korkeakoulujen, työelämän, teollisuuden, tutkimusyhteisöjen ja koko yhteiskunnan yhteistyötä;

146. kehottaa jäsenvaltioita edistämään opiskelijoiden, harjoittelijoiden, opettajaharjoittelijoiden, tutkijoiden ja hallintohenkilöstön jäsenten aiempaa osallistavampaa ja esteettömämpää liikkuvuutta, sillä siten edistetään näiden henkilöiden sekä henkilökohtaista että ammatillista kehitystä ja parannetaan oppimisen, opetuksen, tutkimuksen ja hallinnon laatua; kannattaa liikkuvuuden helpottamista kaikille muun muassa siten, että helpotetaan ulkomailla suoritettujen opintopisteiden ja akateemisen ja ammatillisen pätevyyden tunnustamista, tarjotaan riittävästi rahoitusta ja henkilökohtaista tukea sekä sosiaaliturvatakeet ja tarvittaessa sisällytetään koulutuksellinen liikkuvuus osaksi koulutusohjelmia; panee tässä yhteydessä merkille komission uudet aloitteet, kuten eCard-aloitteen, jolla helpotetaan opiskelijoiden rajat ylittävää liikkuvuutta;

147. katsoo, että opetushenkilöstön ja tutkijoiden liikkuvuuden rahoitusta on lisättävä tarjoamalla kulukorvausten lisäksi opinto- ja tutkimusavustuksia, pidentämällä ulkomailla oleskelun kestoa, yksinkertaistamalla lupamenettelyjä ja edistämällä opettajien ja tutkijoiden yhteistutoroinnin muotoja;

148. kehottaa komissiota kannustamaan jäsenvaltioita tehostamaan liikkuvuutta aikuiskoulutuksessa, joka on jo osa Erasmus+ ohjelmää;

149. pitää erittäin tärkeänä pätevyyksien ja akateemisten tutkintojen rajat ylittävän vastavuoroisen tunnustamisen ja yhteensopiavuuden takaamista, koska tällöin lujitetaan laatutakuujärjestelmää unionissa ja kaikissa maissa, jotka ovat liittyneet eurooppalaiseen korkeakoulutusalueeseen;

150. korostaa, että on kehitettävä kattavia strategioita ja asianmukaisia välineitä opetuksen ja oppimisen uusien muotojen, kuten verkko-oppimisen, verkossa avoimien massakurssien (MOOC) ja vapaasti saatavilla olevan aineiston, laadun määrittämiseksi; panee tässä yhteydessä merkille eurooppalaisen korkeakoulutuksen laadunvarmistusyhdistyksen ja muiden asiaan liittyvien eurooppalaisten verkostojen roolin laadunvarmistuksen edistämässä;

151. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään EU:n uutta korkeakoulusuunnitelmaa korkea-asteen oppilaitosten, alue- ja paikallisviranomaisten sekä työnantajien keskuudessa, jotta voidaan käsitellä korkea-asteen oppilaitosten ja opiskelijoiden tarpeita ja heidän kohtaamiaan haasteita, luoda yhteyksiä paikallisiin ja alueellisiin toimijoihin, tavoittaa paikallisyhteisöt, edistää paikallista ja alueellista kehitystä ja innovointia, luoda osallistavia ja verkostoituneita korkeakoulutusjärjestelmiä, vahvistaa yhteistyötä työmaailman kanssa ja vastata alueellisiin osaamistarpeisiin; kannustaa myös korkeakouluja osallistumaan enemmän paikalliseen ja alueelliseen kehitykseen osallistumalla muun muassa yhteistoiminnallisiin kunnallisiin hankkeisiin;

152. kehottaa panemaan täytäntöön Euroopan uuden osaamisohjelman sitoumukset muun muassa tukemalla jäsenvaltioita toimitissa, joilla asetetaan saataville enemmän tietoa siitä, miten opintonsa suorittaneet etenevät työmarkkinoilla; pitää tässä yhteydessä myönteisenä ehdotusta eurooppalaisen tutkinnon suorittaneiden seurantajärjestelmän perustamisesta vuoteen 2020 mennessä; katsoo, että opintonsa suorittaneiden jatkosijoittautumista koskevat tiedot sekä tarkkojen ja relevanttien tietojen kerääminen (paitsi kansallisella tasolla myös unionin tasolla) ovat keskeisellä sijalla laadunvarmistuksessa ja korkealaatuisen koulutuksen kehittämässä;

153. kehottaa komissiota tehostamaan pyrkimyksiään kaventaa tutkimuksen ja innovoinnin välistä kuilua jäsenvaltioiden ja alueiden välillä ja ehdottamaan uusia aloitteita Marie Skłodowska-Curie -toimien puitteissa ja tukemaan tutkimus- ja opetustoiminnan yhdistämistä akateemiseen uraan valmistautuvia Marie Skłodowska-Curie -toimien edunsaajia varten;

154. ehdottaa, että EU:n STE(A)M-koalition olisi käsitettävä monia erilaisia oppiaineita, jotta opiskelijoita voidaan valmentaa elämään ja työskentelemään nopeasti muuttuvassa todellisuudessa;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

155. tukee opintopisteiden myöntämistä opiskelijoille eurooppalaisten opintosuoritusten ja arvosanojen siirtojärjestelmässä yhteisöissä suoritetusta vapaaehtoistyöstä keinona edistää opiskelijoiden ammatillista ja henkilökohtaista kehitystä;

156. korostaa, että kansainväliset yhteistyöohjelmat, kulttuuridiplomatia ja poliittiset vuoropuhelut kolmansien maiden kanssa korkeakouluopetuksen alalla lisäävät paitsi tiedon vapaampaa virtaamista myös parantavat eurooppalaisen korkeakoulutuksen laatua ja kansainvälistä arvostusta samalla kun edistetään tutkimusta ja innovointia, lisätään liikkuvuutta ja kulttuurienvälisiä vuoropuhelua ja edistetään kansainvälistä kehitystä EU:n ulkoisen toiminnan tavoitteiden mukaisesti;

157. katsoo, että tulevaisuuteen soveltuviin koulutusjärjestelmiin olisi sisällytettävä kestävyteen perehtyminen ja rauhan rakentaminen ja itse ohjelma olisi otettava mukaan laajempaan pohdintaan osaamisen kehittämisestä työpaikan tarpeiden mukaan eurooppalaisten yhteiskuntien digitalisoinnin ja robottien käytön lisääntyessä, ja toteaa, että olisi keskitettävä paitsi talouskasvuun myös oppijoiden henkilökohtaiseen kehitykseen ja heidän terveytensä ja hyvinvointinsa kohentamiseen;

158. kehottaa jäsenvaltioita edistämään oppilaitosten ja työelämän välistä yhteistyötä, jotta oppijoita voidaan valmentaa paremmin työmarkkinoille tuloon, sekä toteuttamaan toimia, joilla vastataan osaamisen kohtaanto-ongelmaan ja osaamisvajaisiin; kehottaa tässä yhteydessä sisällyttämään korkea-asteen koulutusohjelmiin ja ammatillisen koulutuksen järjestelmiin korkealaatuisia ja mielekkäitä työharjoittelujaksoja, joista saa ECTS-pisteitä, ja tekemään korkea-asteen oppilaitosten, työelämän, tutkimuksen alan sekä paikallisten ja alueellisten talouden toimijoiden välistä yhteistyötä luotaessa laadukkaita kaksiosaisia koulutusjärjestelmiä ja ammatillisen koulutuksen järjestelmiä, uraohjausta, harjoittelupaikkoja, oppisopimuskoulutusta ja työssä tapahtuvaa koulutusta, joiden olisi sisällytettävä ammatillisen ja korkea-asteen koulutuksen opetussuunnitelmiin; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita varmistamaan, että unionin kaikille nuorille tarjotaan työtä, oppisopimuskoulutusta, lisäkoulutusta tai työn ja koulutuksen yhdistelmää;

159. katsoo, että laadukkaiden oppisopimus- ja harjoittelujaksojen tarjoamiseksi on olennaisen tärkeää tehdä sopimuksia, joissa määritetään kaikkien osapuolten tehtävät ja velvollisuudet ja täsmennetään kesto, oppimistavoitteet ja tehtävät, joiden on vastattava selvästi määritettyjä kehitettäviä taitoja, ammattiasema, asianmukainen korvaus/palkkaus, myös ylitöistä maksettava korvaus, sovellettavaan kansalliseen lainsäädäntöön perustuvat sosiaalisen suojelun järjestelmät ja sosiaaliturvajärjestelmät ja/tai sovellettavat työehtosopimukset;

160. painottaa, että harjoittelijoille ja oppisopimuskoulutukseen osallistuville on tarjottava asianmukaisia koulutussisältöjä ja työoloja, jotta varmistetaan niiden keskeinen rooli koulutuksesta työelämään siirtymisessä; korostaa, että harjoittelu ja oppisopimuskoulutukset eivät saisi koskaan korvata työpaikkoja eikä harjoittelijoita ja oppisopimuskoulutukseen osallistuvia saisi kohdella edullisena tai peräti palkattomana työvoimana;

161. ehdottaa, että yliopistot ja koulutuskeskukset tarjoavat ammatillisen koulutuksen opettajille perus- ja lisäkoulutusta, jossa opettajina toimii asiantuntijoita kultakin ammattikurssin kattamalta erityisalalta;

Opettaja laadukkaan opetuksen takaajana

162. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan opettajia innovoinnin ja teknologian sisällyttämisessä opetukseen siten, että vahvistetaan heidän digitaalisia taitojaan, ja tarjoamaan heille asianmukaisia resursseja ja tukea, esimerkiksi lisäämällä kertauskoulutusta ja kehittämällä verkkoyhteisöjä ja avoimia oppimateriaaleja ja kursseja;

163. tukee opettamisen ja oppimisen akatemian perustamista täydentäväksi välineeksi, jonka avulla opettajat voisivat harjoitella ja vaihtaa parhaita käytäntöjä unionin tasolla ja joka olisi keskustelua, kokemusten jakamista ja vastavuoroista oppimista verkossa tarjoava keskus; katsoo, että akatemia voisi olla myös paikka, jossa järjestetään säännöllisiä tapaamisia työpajojen, seminaarien ja konferenssien muodossa ja jossa edistetään opettajien yhteistyötä, parannetaan opetuksen laatua ja edistetään opettajien ammatillista kehitystä; kehottaa komissiota esittämään tällaisen akatemian perustamista koskevan ehdotuksen, joka perustuu myös eurooppalaisen kouluverkon akatemian taitotietoon;

164. muistuttaa, että korkeakoulujen opetushenkilöstön pedagoginen koulutus on tärkeää ja että rekrytoinnissa pedagogisia taitoja olisi pidettävä vähintään yhtä tärkeinä kuin tutkimukseen liittyviä taitoja; korostaa tutkimukseen perustuvan koulutuksen ja pedagogisen tutkimuksen roolia keinona edistää opiskelijakeskeistä lähestymistapaa oppimisessa ja opettamisessa, aktiivista oppimisen edistämistä, osaamisen kehittämistä ja opetusmenetelmien parantamista;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

165. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kannustimia, joilla houkutellaan ja motivoidaan nuoria ja päteviä opettajia osallistumaan koulutusjärjestelmään ja työskentelemään siinä;
166. korostaa, että on syytä tunnustaa varhaiskasvatuksen työntekijöiden ammatillinen asema;
167. kehottaa tukemaan opettajia monikielisten kurssien järjestämisessä, sillä ne ovat tärkeä osa koulutuksen kansainvälistymistä;
168. korostaa, että kulttuurienvälisellä oppimisella on tärkeä rooli opettajankoulutuksessa, sillä sen avulla parannetaan opettajien kulttuurienvälisiä taitoja, edistetään eurooppalaista kulttuuria ja yhteisiä arvoja sekä opetuksen eurooppalaista ulottuvuutta; panee merkille, että kulttuurienväliset taidot ovat olennaisia työskenneltäessä yhä enemmän erilaistuvissa yhteiskunnissa ja kansainvälistymisen edistämässä koulujen tasolla;
169. on tietoinen tarpeesta luoda synergiaa opettajien tietojen ja oppilaiden teknisten mahdollisuuksien välille, jotta voidaan maksimoida oppimistulokset;
170. kehottaa sisällyttämään opettajien koulutuksen kaikille tasoille työkaksoja, joissa ohjaajina toimivat koulutetut mentorit;
171. kehottaa opettajia ja koulunjohtajia edistämään innovaatiotoimintaa kouluympäristöissä, omaksumaan siinä johtavan roolin ja edistämään innovoinnin kehittämistä;
172. kehottaa korkea-asteen oppilaitoksia asettamaan etusijalle korkeakouluopettajien ja tutkijoiden pedagogisten taitojen parantamisen ja ajan tasalle saattamisen, tukemaan tällaista parantamista ja ajantasaistamista ja palkitsemaan niistä ja käyttämään tässä yhteydessä myös nykyaikaisen tekniikan tarjoamia opetuksellisia mahdollisuuksia keinona parantaa opiskelijoiden suorituksia ja opetuksen tehokkuutta;
173. tukee uusien, innovatiivisten ja kunnianhimoisten opetustekniikoiden ja koulutusta koskevien standardien kehittämistä, jotta voidaan paremmin vastata opiskelijoiden ja korkeakoulujen tarpeisiin sekä nopeasti muuttuvan maailman asettamiin haasteisiin;
- o
- o o
174. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0248

Tavoitteena kestävä ja kilpailukykyinen eurooppalainen vesiviljelyala**Euroopan parlamentin päätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 aiheesta ”tavoitteena kestävä ja kilpailukykyinen eurooppalainen vesiviljelyala: nykytilanne ja tulevat haasteet” (2017/2118(INI))**

(2020/C 28/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Strategiset suuntaviivat EU:n vesiviljelyalan kestäväksi kehittämiseksi” (COM(2013)0229),
- ottaa huomioon tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien käytöstä vesiviljelyssä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 708/2007 muuttamisesta 9. maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 304/2011 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon tuotantoeläinten suojelusta 20. heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 889/2008 muuttamisesta vesiviljelyeläinten ja merilevien luonnonmukaista tuotantoa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamiseksi 5. elokuuta 2009 annetun komission asetuksen (EY) N:o 710/2009 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon eläinten suojelusta kuljetuksen ja siihen liittyvien toimenpiteiden aikana sekä direktiivien 64/432/ETY ja 93/119/ETY ja asetuksen (EY) N:o 1255/97 ⁽⁴⁾ muuttamisesta 22. joulukuuta 2004 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2005,
- ottaa huomioon luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä luonnonmukaisen tuotannon, merkintöjen ja valvonnan osalta 5. syyskuuta 2008 annetun asetuksen (EY) N:o 889/2008 ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta 28. kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013 ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon kalatalousalan tietojen keruuta, hallintaa ja käyttöä koskevista unionin puitteista sekä yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevien tieteellisten lausuntojen tukemisesta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 199/2008 kumoamisesta 17. toukokuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/1004 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23.⁽³⁾ EUVL L 204, 6.8.2009, s. 15.⁽⁴⁾ EUVL L 3, 5.1.2005, s. 1.⁽⁵⁾ EUVL L 250, 18.9.2008, s. 1.⁽⁶⁾ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.⁽⁷⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.⁽⁸⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1.⁽⁹⁾ EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1.⁽¹⁰⁾ EUVL L 157, 20.6.2017, s. 1.

- ottaa huomioon merimetsoikannan eurooppalaisen hallintasuunnitelman laatimisesta merimetsoista kalakannoille, kalataloudelle ja vesiviljelylle aiheutuvien kasvavien vaikutusten vähentämiseksi 4. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon uudesta ponnesta yhteisön vesiviljelyalan kestävää kehittämistä koskevalle strategialle 17. kesäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon EU:hun tuotavia kala- ja vesiviljelytuotteita koskevista tuontijärjestelyistä YKP:n tulevan uudistuksen kannalta 8. heinäkuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2011 antamiseksi tulokaslajien ja paikallisesti esiintymättömien lajien käytöstä vesiviljelyssä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 708/2007 muuttamisesta ensimmäisessä käsittelyssä 23. marraskuuta 2010 vahvistetun kantansa ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon tutkimuksen ja innovoinnin hyödyntämättömistä mahdollisuuksista sinisessä taloudessa työpaikkojen ja kasvun luomiseksi 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon kalastus- ja vesiviljelytuotteiden jäljitettävyydestä ravintola-alalla ja vähittäiskaupassa 12. toukokuuta 2016 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁶⁾,
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan vesipuitedirektiivin ja meristrategiapuitedirektiivin soveltamisesta vesiviljelyn osalta (SWD(2016)0178),
- ottaa huomioon komission asiakirjan vuodelta 2015 "Overview Report: Implementation of the rules on finfish aquaculture" (SANTE-pääosasto 2015-7406 - MR),
- ottaa huomioon aiheesta "Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi" 29. kesäkuuta 2017 annetun komission tiedonannon (COM(2017)0339),
- ottaa huomioon tieteellis-teknis-taloudellisen kalastuskomitean (STECF) taloudellisen raportin EU:n vesiviljelyalasta 2016,
- ottaa huomioon Eurobarometri-tutkimuksen "Consumer Habits Regarding Fishery and Aquaculture Products" (2017) ja kalastus- ja vesiviljelytuotteita koskevien eurooppalaisten markkinoiden seurantakeskuksen (EUMOFA) täydentävän analyysin,
- ottaa huomioon tieteellisten neuvonantajien korkean tason työryhmän marraskuussa 2017 antaman tieteellisen lausunnon "Food from the Oceans",
- ottaa huomioon vastuullista kalastusta koskevat FAO:n käytäntösäännöt,
- ottaa huomioon OIE:n vesieläinsäännösten,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon aiheesta "yhteenkuuluvuuden ja kehityksen edistäminen EU:n syrjäisimmillä alueilla: SEUT:n 349 artiklan täytäntöönpano" 6. heinäkuuta 2017 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁷⁾,

⁽¹¹⁾ EUVL C 21 E, 28.1.2010, s. 11.

⁽¹²⁾ EUVL C 236 E, 12.8.2011, s. 132.

⁽¹³⁾ EUVL C 351 E, 2.12.2011, s. 119.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 99 E, 3.4.2012, s. 177.

⁽¹⁵⁾ EUVL C 316, 22.9.2017, s. 64.

⁽¹⁶⁾ EUVL C 76, 28.2.2018, s. 40.

⁽¹⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0316.

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A8-0186/2018),
- A. ottaa huomioon, että vesiviljelyala, meren ja makean veden kalanviljely sekä nilviäisten, äyriäisten, merilevien ja piikkinahkaisten viljely mukaan luettuina, on innovatiivinen talouden ala ja nopeimmin kasvava ruoantuotannon ala, joka voi käyttää huipputeknologiaa ja joka edellyttää laajoja investointeja rakenteisiin ja tutkimukseen ja pitkän aikavälin toiminnallista ja taloudellista suunnittelua;
- B. ottaa huomioon, että vesiviljely- ja äyriäisala on tärkeässä ja merkittävässä asemassa niissä taloutta, työllisyyttä, sosiaalialaa ja ympäristöä koskevissa kysymyksissä, jotka liittyvät elämänlaadun parantamiseen unionin rannikko- ja sisämaa-alueilla ja syrjäisimmillä alueilla sekä unionin kansalaisten ravitsemus- ja elintarviketurvan edistämiseen; ottaa huomioon, että vesiviljelytuotantoa haittaavia tekijöitä ovat muassa ympäristö- ja ilmastomuuttujat ja erityisesti tekijät, jotka liittyvät muiden eläinlajien harjoittamaan saalistukseen; ottaa huomioon, että kuten useat tutkimukset osoittavat, näillä saalistusilmiöillä on merkittävä vaikutus tuotantoon;
- C. ottaa huomioon, että komission tiedonannossa strategisista suuntaviivoista EU:n vesiviljelyalan kestäväksi kehittämiseksi korostetaan seuraavaa neljää painopistealaa, joita on käsiteltävä, jotta voidaan hyödyntää EU:n vesiviljelyalan potentiaalia: hallinnolliset menettelyt, koordinoitu aluesuunnittelu, kilpailukyky etenkin linkittämällä ala tieteeseen ja tasavertaiset toimintaedellytykset;
- D. ottaa huomioon, että tiedonannossa suositellaan, että jäsenvaltiot laatisivat vesiviljelyä koskevia monivuotisia kansallisia strategiasuunnitelmia, joissa analysoidaan avainpuutteet sekä ratkaistaan ongelmia, joissa vahvistetaan yhteiset tavoitteet ja mahdollisuuksien mukaan indikaattorit, joilla arvioidaan edistymistä näiden tavoitteiden saavuttamisessa;
- E. ottaa huomioon, että ekosysteemien ja paikallisten kantojen ylläpitämisen on oltava keskeinen ja ensisijainen tavoite ja että paikallisen kalastuksen ja maatalouden siirtyminen ja tuhoaminen on vältettävä;
- F. ottaa huomioon, että hyvistä aikomuksista ja ponnisteluista huolimatta EU:ssa vesiviljelyala polkee paikallaan, kun se muualla maailmassa kasvaa yhä nopeammin;
- G. ottaa huomioon, että vesiviljelytuotannon arvioidaan kattavan EU:ssa vain 10 prosenttia kalan kotimaisesta kysynnästä ja että puolet kalatuotteiden kysynnästä tulee kolmansien maiden tuonnista;
- H. ottaa huomioon, että vesiviljely olisi nähtävä maanviljelyn muotona ja sitä olisi käsiteltävä sellaisena, erityisesti lammikkokalastuksen tapauksessa;
- I. ottaa huomioon syrjäisimpien alueiden erityisen jälkeensäjäneisyyden vesiviljelyn kehittämisessä;
- J. ottaa huomioon, että asiaa käsittelevän tieteellisten neuvonantajien korkean tason työryhmän äskettäinen lausunto, jonka se antoi komission jäsen Vellan sille esittämään kysymykseen ”Miten valtamerestä voidaan saada enemmän ruokaa ja biomassaa tavalla, joka ei riistä tulevilta sukupolvilta niille kuuluvia etuja?”, sisältää seuraavat suositukset: sisällytetään vastuullisen viljelyn ruokaa valtamerestä -paradigma laajoihin EU:n kattavien ja maailmanlaajuisten järjestelmien toimintalinjoihin; sekä vietään meriviljelyn kehittäminen Euroopassa korkeammalle ja strategisemmalle tasolle kattavan ja yhteisen poliittisen kehyksen avulla, johon sisältyy ohjeiden antaminen meriviljelyä koskevien vaatimusten sisällyttämisestä merten aluesuunnittelusta vuonna 2014 annetun EU:n direktiivin täytäntöönpanoon ja teknisen yhteistyön laajentamisesta EU:n ja eteläisten kumppanimaiden välistä kestävästä kalastuksesta koskevien kumppanuussopimusten mukaiseen meriviljelyyn;
- K. ottaa huomioon, että vesiviljelylaitoksen perustaminen tai laajentaminen EU:ssa edellyttää useiden lupien saamista ja että menettelyä näiden virallisten asiakirjojen saamiseksi ei ole yhdenmukaistettu EU:n laajuisesti ja että yleensä se on hidas, monimutkainen ja vailla oikeusvarmuutta ja taloudellista ennustettavuutta; katsoo, että tämä tilanne on vaarassa estää alan kehittymistä, saattaa vähentää halua yritysinvestointeihin ja aiheuttaa alalle liian korkeita kustannuksia sekä epäsuorasti edistää tuontia kolmansista maista;

- L. ottaa huomioon, että vesiviljelyalan monimutkaisimpia menettelyjä ovat ne, jotka liittyvät ympäristövaatimuksiin (ympäristövaikutuksen arvio, ympäristövaikutuksen strateginen arvio ja valvontamenettelyt), mutta paradoksaalisesti näiden hallintomenettelyjen hitaus ja monimutkaisuus eivät aina takaa, että ympäristöä suojellaan, vaan päinvastoin toisinaan ne tosiasiallisesti vaikeuttavat sosioekonomisesti ja ympäristön kannalta kestävien ja laadukkaiden vesiviljelylaitosten perustamista; ottaa huomioon, että makean veden vesiviljelyn ja meren vesiviljelyn välillä on eroja; ottaa huomioon, että vesiviljelyn eri alasektoreilla kantojen säilyttäminen, ruokinta tai lisääntyminen edellyttävät täysin erilaisia käytäntöjä; ottaa huomioon, että EU:n vesiviljelyn säästöksiä, erityisesti kestävyydelle asetettavia vaatimuksia, laadittaessa on otettava huomioon nämä erot;
- M. ottaa huomioon, että byrokratiasta johtuvat monimutkaisuudet ja viiveet, erityisesti ne, jotka liittyvät toimilupien myöntämiseen ja suunnitteluun, merkitsevät toimimattomuutta, joka väistämättä aiheuttaa taloudellisia ja työ- ja sosiaalikulunnuksia potentiaalisille investoijille alueilla, joille vesiviljelylaitoksia on perustettu, sekä erityisiä vaikutuksia naisten ja nuorten työllisyyteen;
- N. toteaa, että asianmukaisessa aluesuunnittelussa on otettava huomioon eri käyttäjien erilaiset tarpeet sekä tarve suojella luontoa ja että kyseiset tarpeet on pyrittävä sovittamaan yhteen; ottaa huomioon, että soveltuvien kohteiden ja asianmukaisen aluesuunnittelun puuttumisella sekä ristiriidoilla muun taloudellisen toiminnan kanssa on tiettyillä alueilla huomattavia vaikutuksia EU:n vesiviljelyalan kehitykseen, koska vesiviljelyalalla saattaa olla vähäisempi painoarvo muihin "vaikutusvaltaisiin" toimialoihin verrattuna;
- O. ottaa huomioon, että aluesuunnittelu on yksi vesiviljelyalan pitkän aikavälin kehityksen edellytyksistä ja välttämätön väline vesiviljelylle sopivien sijaintipaikkojen varmistamiselle, ottaen huomioon kyseisten alueiden muut toiminnot;
- P. ottaa huomioon, että EU:n ympäristölainsäädäntö perustuu direktiiveihin (meristrategiapuitedirektiivi, lintu- ja luontotyyppi-direktiivit) ja että ympäristölainsäädännön saattaminen osaksi lainsäädäntöä ja sen soveltaminen tietynasteisen harkinnan mukaan on siten jätetty jäsenvaltioille ja paikallis- ja aluehallinnoille; toteaa näin ollen, että täytäntöönpano ei ole yhdenmukaista kaikkialla EU:ssa, mikä aiheuttaa yrityksille ja tiloille oikeudellista epävarmuutta, vähentää ennustettavuutta sijoittajien kannalta ja luo epätasapuoliset toimintaedellytykset;
- Q. ottaa huomioon, että tieteellisessä lausunnossa "Food from the Oceans" todetaan, että ainoa nopea keino lisätä merkittävästi valtamerestä saatavan ruoan ja biomassan määrää on kerätä organismeja ravintoketjun alhaisimmilta tasoilta, kuten mikroleviä ja simpukoita;
- R. ottaa huomioon, että eri kansalliset tai alueelliset vesiviljelyä koskevat oikeudelliset puitteet voivat johtaa siihen, että yrityksillä on erilaiset oikeudelliset vaatimukset, vaikka ne toimivat samalla merialueella, mikä puolestaan uhkaa vääristää kilpailua;
- S. toteaa, että vapaaehtoisin sopimuksiin ja muihin luonnonsuojelijoiden ja toimialan välisiin sopimuksiin perustuviin hyvän yhteistyön esimerkkeihin on syytä suhtautua myönteisesti; toteaa, että vaikka myönteisiä esimerkkejä vesiviljelyn vaikutuksesta veden asianmukaisen laadun ja vesiekosysteemipalvelujen ylläpitämiseen on pidettävä tervetulleina, on tärkeää myös tunnustaa, että vesiviljelyllä voi olla kielteinen vaikutus paikalliseen ympäristöön ja veden laatuun ja että kyseisiä vaikutuksia on pyrittävä vähentämään; kannustaakin lisäämään innovointia ja aloitteita, jotta alan kestävyys ja kannattavuus voitaisiin varmistaa pitkällä aikavälillä;
- T. ottaa huomioon, että simpukoiden ja makrolevien viljely edellyttävät tasapainoista ravinteiden määrää ympäristössä;
- U. ottaa huomioon edellä mainittujen perusteella, että tällainen makean veden kalatalous lasketaan myös luonnonsuojelupalveluksi sekä veden laadun ja määrän varmistuspalveluksi, ja odottaa suurempaa EU:n tasoista tunnustusta nykyiseen verrattuna;
- V. ottaa huomioon, että EU:n tuotteiden on oltava monien ympäristöä, eläinten terveyttä, eläinten hyvinvointia ja kuluttajien suoja koskevien tiukkojen sääntöjen ja normien mukaisia, jotka kattavat tuotantotoiminnan, rehun, hyvinvoinnin, kuljetuksen, jalostuksen sekä työn sosiaaliset ehdot ja jotka vaikuttavat suoraan tuotantokustannuksiin; ottaa huomioon, että tämän tuloksena saadaan erittäin hyvälaatuisia ja ympäristöllisesti kestäviä tuotteita, jotka saattavat olla kalliimpia ja siten usein vähemmän kilpailukykyisiä kuin muualta tuodut tuotteet, jotka saapuvat EU:n markkinoille usein halpaan hintaan siksi, että niiden tuotantoon on sovellettu ympäristön, sosiaalisen ja työn suojelun kannalta kestävämpiä käytäntöjä ja heikkoja eläinten hyvinvointia ja terveyttä koskevia normeja;
- W. ottaa huomioon, että osalle vesiviljelyalan yrityksistä on ominaista voimakas riippuvuus energiavaroista, mikä lisää vesiviljelytuotannon kustannuksia;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- X. ottaa huomioon, että kalan kulutusta olisi lisättävä, sillä se on ruokaa, joka sisältää ihmisen terveyttä edistäviä proteiineja, rasvahappoja, vitamiineja, kivennäisaineita ja tärkeitä mikroravintoaineita, ja että EU:n kalojen ja äyriäisten erinomaisen laadun olisi merkittävä suurta kilpailuetua EU:n vesiviljelyalalle;
- Y. ottaa huomioon, että kalan maailmanlaajuinen kulutus kasvaa tasaisesti yhtä aikaa maailman väestökasvun kanssa;
- Z. ottaa lisäksi huomioon, että EU:n kauppaa-, sosiaali- ja ympäristöpolitiikat eivät aina ole johdonmukaisia: toteaa, että EU esimerkiksi myöntää yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP ja GSP+) etuuksia heikossa asemassa oleville kehitysmailla, jotka siten saavat mahdollisuuden vientiin EU:hun alemmilla tulleilla tai ilman tulleja, antaen siten niille elintärkeän pääsyn EU:n markkinoille ja edistäen niiden kasvua; toteaa, että samaan aikaan eräät näistä maista, esimerkiksi eräät Aasian maat, tuottavat vesiviljelytuotteita, jotka eivät vastaan EU:n toimijoita sitovia ympäristöä, eläinten hyvinvointia ja terveyttä koskevia vaatimuksia sekä sosiaali- ja työnormeja ja jotka voivat eräissä tapauksissa olla ihmisoikeuksien vastaisia;
- AA. toteaa, että EU on myös vesiviljelyssä käytettävän rehun osalta riippuvainen kalastustuotteiden tuonnista kolmansista maista ja että kestävämpiä, vaihtoehtoisia rehuja ei ole tähän mennessä tutkittu ja tuettu riittävästi;
- AB. ottaa huomioon EU:n vesiviljelyä koskevan ulkoisen kaupan vajeen ja epäriidun kilpailun, jota esiintyy tuotujen kolmansien maiden vesiviljelytuotteiden ja EU:n tuotannon välillä ja joka heikentää elintarvikkeiden laatua ja vahingoittaa kuluttajien terveyttä;
- AC. ottaa huomioon, että kolmansissa maissa harjoitettava vesiviljely tarjoaa mahdollisuuksia EU:n investoinneille;
- AD. toteaa, että eurooppalaiset kuluttajat eivät voi havaita eurooppalaisten vesiviljelytuotteiden ja kolmansien maiden vesiviljelytuotteiden laatuun, ympäristöjalanjälkeen, sosiaaliseen käyttäytymiseen ja eläinten hyvinvoinnin kunnioittamiseen liittyviä eroja, kun kuluttajien saamat tiedot (esimerkiksi kyseisten tuotteiden alkuperämaasta, sulattamisesta tai lajin tunnistamisesta) ovat riittämättömiä tai epätarkkoja;
- AE. toteaa, että vesiympäristössä tuotetuista tuotteista kuluttajille annettavia tietoja koskeva EU:n lainsäädäntö on selkeä ja katsoo, että sen valvonta on jäsenvaltioiden viranomaisille kuuluva tehtävä; ottaa kuitenkin huomioon, että sen paremmin kalakauppiat kuin ravintolatkaan eivät yleensä pysty tarjoamaan tätä olennaista tietoa kuluttajille; katsoo, että tämä riittämätön täytännönpano heikentää EU:n vesiviljelyalan kilpailukykyä;
- AF. ottaa huomioon, että kestävä vesiviljely perustuu terveiden eläinten kasvattamiseen ja että siksi on olennaisen tärkeää kehittää erityisiä ja innovatiivisia eläinlääketieteellisiä välineitä, erityisesti rokotuksia ja antibiootteja, joita olisi käytettävä vastuullisesti ja rajoitetusti siten, että varmistetaan eläinten ja kuluttajien terveys ja hyvinvointi, turvalliset ja ravitsevat vesiviljelytuotteet sekä se, että ympäristölle ja luonnonvaraisille lajeille ei aiheudu haittaa; ottaa huomioon, että eläinten terveyttä koskevissa EU:n asetuksissa on otettava huomioon myös vesiviljelyn erityispiirteet ja kalalajien erityisominaisuudet, kun on kyse infektioiden ja tautien hoidosta, sekä vaikutus tuotteen laatuun;
- AG. ottaa huomion, että ”Eurooppalainen yhteinen terveys” -toimintasuunnitelmassa mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi todeetaan, että rokotteet ovat osoittautuneet kustannustehokkaiksi mikrobilääkeresistenssin torjunnassa⁽¹⁸⁾ ja että tämä koskee myös vesiviljelyä;
- AH. ottaa huomioon, että eurooppalaisen yhteiskunnan ja kuluttajien käsitys vesiviljelystä vaihtelee jäsenvaltioittain, ja toteaa, että yleisesti ottaen sitä on selvästi varaa parantaa;
- AI. ottaa huomioon, että vaikka käsitystä vesiviljelystä voidaan aina parantaa paremmilla käytännöillä, huono käsitys siitä ei aina johdu todellisista (ympäristöön, laatuun tai turvallisuusnäkökohtiin liittyvistä) ongelmista, vaan niissä on kyse kuluttajien ennakkokäsityksistä vesiviljelystä; ottaa huomioon, että tämä tilanne on paljolti seurausta uskomuksesta, että eräissä kolmansissa maissa (kehitysmaissa) koetut todelliset ongelmat ovat todellisuutta myös EU:ssa, mikä ei ole totta;
- AJ. ottaa huomioon, että laajalti vaihtelevat vesiviljelyyn liittyvät käytännöt johtavat merkittäviin eroihin muun muassa tuotteiden laadussa, ympäristövaikutuksessa ja hygieniaoaloissa, minkä vuoksi kuluttajat ovat usein epävarmoja tuotteista;
- AK. ottaa huomioon, että vesiviljelyn huono maine vaikeuttaa myös viranomaishallinnointia (toimilupien myöntäminen, suunnittelu jne.) ja alan kaupanpitoedellytyksiä;

⁽¹⁸⁾ Komissio, ”Eurooppalainen yhteinen terveys” – toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi”, 29. kesäkuuta 2017, s. 10.

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- AL. katsoo, että on tärkeää ottaa huomioon makeanveden vesiviljelyn ja sisämaan vesiviljelyn ja sen suljettujen vesialueiden, integroitujen multitroofisten vesiviljelyjärjestelmien ja vesikiertoon perustuvien vesiviljelyjärjestelmien tai kalankasvatuksen ja kasvien vesiviljelyn yhdistävien aquaponics-järjestelmien tarjoamat mahdollisuudet elintarviketurvan parantamiseen ja maa-seutualueiden kehittämiseen;
- AM. ottaa huomioon, että äyriäiset ja nilviäiset sekä vesikasvit, kuten levä, ovat myös merkittävä resurssi vesiviljelylle;
- AN. ottaa huomioon, että tutkimuksella ja innovoinnilla on keskeinen asema kestävässä vesiviljelyn mahdollisuuksien hyödyntämisessä; ottaa huomioon, että tuotantoa voidaan lisätä kestävästi innovointivetoisen laajentamisen, vesistöjen elvyttämisen ja puhdistuksen, uusiutuvien energiamuotojen käytön ja energia- ja resurssitehokkuuden avulla ja vähentää samalla ympäristövaikutuksia ja tarjota ympäristöpalveluja;
- AO. ottaa huomioon sellaisten tieteellisiä tietoja koskevien EU:n laajuisten vakioprotokollien huomattavan merkityksen, jotka mahdollistavat hoito- ja tuotantomenetelmien sekä niiden ympäristö- ja terveysvaikutusten valvonnan ja parantamisen;
- AP. katsoo, että kotoperäisten lajien vesiviljelyä olisi suosittava ympäristövaikutusten vähentämiseksi ja vesiviljelyn kestävyuden lisäämiseksi;
- AQ. ottaa huomioon vaikeudet luoton saannissa ja huomattavan pitkän aikavälin investoinnin ja ensimmäisen myynnin välillä (yleisesti kolme vuotta tai enemmän), mikä on vaarassa heikentää investoijien mielenkiintoa;
- AR. ottaa huomioon, että pankkien ja rahoituslaitosten tarjoaman ennakkorahoituksen ehdot ovat yhä tiukemmat;
- AS. ottaa huomioon, että menettelyt, jotka ovat useimmiten tuenhakijoille epäselviä, ja toimitettavien asiakirjojen moninaisuus rahoituksen saamiseksi Euroopan meri- ja kalatalousrahastolta (EMKR) voivat lannistaa hakijan; toteaa, että meneillään olevalla ohjelmakaudella (2014–2020) käytettävissä olevat varat, 1 280 miljoonaa euroa, eivät riitä Euroopan vesiviljelyalan kehittämiseen; ottaa myös huomioon, että jäsenvaltioissa varojen käyttöaste on erittäin alhainen;
- AT. ottaa huomioon, että kestävässä vesiviljelyssä on otettava huomioon mahdolliset haitalliset vaikutukset villien kalojen kantoihin ja veden laatuun, vaikka toisaalta kestävä vesiviljely tarvitsee myös terveitä kalakantoja ja erittäin hyvälaatuista vettä;
- AU. ottaa huomioon, että käytettävissä olevien tietojen mukaan merenelävien kulutuksen EU:ssa ja kalastussaaliiden koon välillä on kasvava ero, arviolta kahdeksan miljoonaa tonnia; ottaa huomioon, että kestävä vesiviljely voi yhdessä kestävässä kalastuksen kanssa auttaa varmistamaan unionin kansalaisille pitkäaikaisen elintarvike- ja ravitsemusturvan, elintarvikkeiden saatavuus mukaan lukien, sekä kasvua ja työllisyyttä ja osaltaan auttaa vastaamaan vesieläimistä saatavien elintarvikkeiden kasvavaan kysyntään maailmassa, edellyttäen että vesiviljelytoiminnassa käytetään kestäviä ravinnonlähteitä ja ympäristön pilaantumista ehkäistään; ottaa huomioon, että se voi siten osaltaan auttaa poistamaan merenelävien kulutuksen ja tuotannon välisen eron EU:ssa;
- AV. ottaa huomioon, että vesiviljelyssä kilogramma vähäarvoista kalaa voidaan muuttaa kilogrammaksi arvokalaa (kuten vil-lakuore piikkikampelaksi, jolloin arvo nousee 0,10 eurosta seitsemään euroon kilogrammalta);
- AW. ottaa huomioon, että nuoret ovat vähemmän kiinnostuneita työskentelemään vesiviljelyalalla ja kehittämään sitä heikon viestinnän ja taloudellisten näkymien ja pysyvyyden puutteen johdosta, minkä vuoksi ala ei ole nuoremmista sukupolvista niin houkutteleva;
- AX. ottaa huomioon, että yhteisön omistuksessa oleva ja hallinnoima kestävä vesiviljely voi hyödyttää sosioekonomisesti syrjäisiä rannikkoalueita ja vaikuttaa myönteisesti siniseen talouteen;
- AY. ottaa huomioon, että makean veden vesiviljelyn toiminta on kaksikymmentä prosenttia koko eurooppalaisesta sektorista, ja katsoo, että tämän pitäisi näkyä samassa suhteessa myös EU:n tuissa; katsoo, että makean veden vesiviljelyn erilaisen luonteen vuoksi erityissäännöissä on oltava erillinen luku EU:n yhteisen kalastuspolitiikan lainsäädännössä;
- AZ. ottaa huomioon, että tutkimus ja innovointi ovat keskeisiä tekijöitä vesiviljelyalan kestävyuden ja kilpailukykyyn lisäämisessä EU:n markkinoilla;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- BA. ottaa huomioon, että makean veden vesiviljelyn investoinnit voidaan tehdä myös jälkikäteisrahoituksilla, mikä vaatii enemmän ponnistuksia sijoittajilta ja aiheuttaa sen, että monissa tapauksissa kalanviljelijät eivät uskalla sitoutua tarvittaviin investointeihin; ottaa huomioon, että tuen intensiteetti on useimmissa tapauksissa alhainen;

EU:n vesiviljelyn potentiaalın käyttöönotto

1. panee merkille ne myönteiset vaikutukset, joita kestäväällä vesiviljelyllä, meriveden ja makean veden vesiviljelysektorit mukaan luettuina, voi olla unionin työllisyyteen ja talouteen yleisesti siten, että se parantaa elämänlaatua rannikkoalueilla ja sisämaassa; korostaa, että vesiviljelyn kehittämistä, monipuolistamista ja innovointia on tehostettava edistämällä vedessä viljeltyjen kalojen, äyriäisten, nilviäisten, levän ja piikkinahkaisten tuotantoa ja parantamalla kyseisten tuotteiden kilpailukykyä (EU:n vesiviljelytuotanto on nostettava viiden vuoden kuluessa tasolle, joka vastaa maailman vesiviljelyn kasvuvauhtia, ja alaa on kannustettava lisäämään investointeja aiempaa energiatehokkaampaan ja taloudellisempaan kalustoon) ja lisäämällä niiden kulutusta ja osuutta EU:n kansalaisten elintarvike- ja ravitsemusturvassa; vaatii, että tämä on toteutettava niin, että samalla säilytetään meren ekosysteemien kunnollinen toiminta, jotta tuottavan vesiviljelyn, kaupallisen kalastuksen ja muiden meriympäristön kestävien käyttötapojen harjoittaminen voi jatkua;
2. katsoo, että EU:n on lisättävä tuotantoaan vesiviljelyalalla erityisesti kalakantojen luonnolliseen ympäristöön kohdistuvan paineen vähentämiseksi; katsoo, että kalapohjainen rehu olisi hankittava kestävästä lähteistä, että sillä ei saisi vaarantaa yhteisen kalastuspolitiikan kestävää enimmäistuottoa koskevia tavoitteita ja että ravinnekuormitusta olisi valvottava; pitää tärkeänä tutkimuksen, vesiviljelyeläinlaidun, rehuvalmistajien, ympäristöhallinnon ja ympäristöjärjestöjen yhteistyötä; katsoo, että EU:n vesiviljelyssä olisi otettava huomioon laatuun, kestävyys, elintarvikkeiden turvallisuuteen, ympäristöön ja eläinten ja ihmisten terveyteen liittyvät näkökohdat ja sen olisi toimittava siltä osin edelläkävijänä; panee tyytyväisenä merkille uudet maalla tapahtuvaa vesiviljelyä koskevat aloitteet erityisesti herkällä merillä ja EU:n suljetuilla vesialueilla ja uskoo, että tarvitaan parempia toimenpiteitä, joilla vesiviljelyalasta tehdään tehokkaampi, taloudellisesti kannattavampi, sosiaalisesti vastuullisempi ja ympäristöystävällisempi ala, joka pystyy paremmin vastaamaan kalan kysyntään Euroopassa ja vähentämään Euroopan tuontiriippuvuutta;
3. suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon strategisista suuntaviivoista EU:n vesiviljelyalan kestäväksi kehittämiseksi ja siihen, että tiedonannossa määritellään alat, joihin toimet on kohdistettava, jotta voidaan ottaa käyttöön EU:n vesiviljelyalan potentiaali niin, että se voi yhdessä kestävä kalastuksen kanssa auttaa saavuttamaan tavoitteen merenelävien kulutuksen ja tuotannon välisen eron poistamisesta EU:ssa ympäristöllisesti, sosiaalisesti ja taloudellisesti kestäväällä tavalla;
4. korostaa, että makean veden vesiviljely ei ole vielä tutkittu riittävästi mahdollisuutena parantaa elintarviketurvaa ja kehittää maaseutualueita;
5. korostaa, että kestävä kasvun on perustuttava seuraaviin: liiketoiminnan ja investointien ennustettavuus ja oikeusvarmuus, jotka voidaan saavuttaa tehokkaammilla hallinnollisilla puitteilla, hallinnon aiempaa suurempi avoimuus, selkeät ja yhdenmukaiset kriteerit toimilupien myöntämisessä kaikkialla EU:ssa, yhteiset tautienhallintamenettelyt ja mahdollisuus asianmukaiseen ja eläinten ja ihmisten terveydelle turvalliseen eläinlääketieteelliseen hoitoon, tehokas aluesuunnittelu, ohjeistuksen saatavuus, parhaiden käytäntöjen vaihto, vesiviljelyalan neuvoa-antavan toimikunnan tuki ja riittävä taloudellinen tuki; huomauttaa, että kaikki edellä mainitut tekijät voivat edistää kestävä kasvua;
6. pitää arvokkaina marraskuussa 2017 annetussa tieteellisessä lausunnossa "Food from the Oceans" olevia päätelmiä ja suosituksia meri-, kalastus- ja vesiviljelypolitiikan kehittämisestä ja täytäntöönpanosta tulevina vuosina, jotta autetaan parantamaan valtameristä saatavan kestävä ravinnon laatua;
7. kehottaa komissiota tukemaan alaa sen pyrkimyksissä vähentää riippuvuuttaan luonnonvaraisten kalojen kannoista kalarehun tuottamiseksi, muun muassa lisäämällä merilevän ja muiden levien käyttöä;
8. kehottaa komissiota edistämään merilevää koskevan vesiviljelyalan kehitystä entisestään;
9. toteaa, että vesiviljelyllä on mahdollista edistää elintarvike- ja ravitsemusturvaa EU:n kansalaisille, että tarvitaan kestäviä ja terveellisiä ruokavaliota, että elintarvikejärjestelmien on oltava ilmastoon, eläinten hyvinvointiin ja ympäristön kannalta älykkäitä ja kestäviä, resursseja kierrättäviä ja resurssitehokkaita ja että on edistettävä innovointia ja voimaannutettava yhteisöjä;
10. korostaa, että Euroopan vesiviljelyalan kehittämisellä on oltava yhteys perustavaan ja ratkaisevan tärkeään tarpeeseen tuottaa elintarvikkeita omavaraisella, turvallisella, ravitsevalta ja kestäväällä tavalla ja että alalle on annettava keskeisempi asema EU:n globaalissa strategiassa;

11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita investoimaan tutkimuksiin ja pilottihankkeisiin, joissa perehdytään innovatiivisiin, tulevaisuuteen suuntautuviin ja ympäristön kannalta vastuullisiin vesiviljelykäytäntöihin, kuten integroituihin multitroofisiin vesiviljelyjärjestelmiin (IMTA), kalankasvatuksen ja kasvien vesiviljelyn yhdistävään aquaponics-järjestelmään sekä vesikiertoon perustuviin vesiviljelyjärjestelmiin (RAS), jotka vähentävät vesiviljelylaitoksista asukkaalle, luonnonvaraisille eläimille ja veden laadulle aiheutuvia vaikutuksia ja edistävät näin ekosysteemilähtöistä lähestymistapaa;
12. kehottaa komissiota analysoimaan perusteellisesti tieteellisten neuvonantajien korkean tason työryhmän suositukset ja varmistamaan, että kuhunkin niistä liittyy asianmukaisia seurantatoimia;
13. korostaa, että kaikessa kestävässä vesiviljelyn edistämisenä tärkeässä eurooppalaisessa politiikassa on otettava huomioon eri vesiviljelytyyppien erityispiirteet sekä erilaiset tarpeet ja haasteet, ja on kehitettävä räätälöityjä toimenpiteitä, joissa otetaan huomioon myös maantieteelliset erot ja ilmastonmuutoksen mahdolliset vaikutukset; kehottaa siksi Euroopan komissiota määrittämään vuoden 2020 jälkeisessä yhteisessä kalastuspolitiikassa kunkin alasektorin ominaispiirteiden mukaan räätälöityjä sääntöjä;
14. korostaa makeanveden vesiviljelyn mahdollisuuksia sekä sisämaan vesiviljelyn ja sen suljettujen vesialueiden, integroitujen multitroofisten vesiviljelyjärjestelmien ja vesikiertoon perustuvien vesiviljelyjärjestelmien tai kalankasvatuksen ja kasvien vesiviljelyn yhdistävien aquaponics-järjestelmien tarjoamia mahdollisuuksia kaupunkialueilla; korostaa, että makeanveden vesiviljelyä ei ole vielä tutkittu riittävästi mahdollisuutena parantaa elintarviketurvaa ja kehittää maaseutualueita mutta katsoo, että sillä on suuri merkitys sosiaaliselta kannalta, sillä se synnyttää työpaikkoja köyhimmälle maaseudulle, sekä ympäristön kannalta, sillä siinä pidetään yllä arvokkaita kosteikkoja ja tarjotaan runsaasti ekosysteemipalveluja, joiden arvo ylittää huomattavasti niiden taloudellisen arvon;
15. korostaa, että on tärkeää käynnistää koordinoitavallineet, tutkimusryhmät ja EU:n toimet, joiden pyrkimyksenä on määrittää tapaukset, joissa simpukoiden tuotanto vaarantuu merkittävästi kultaotsa-ahvenen (*Sparus aurata*) harjoittaman saalistuksen johdosta, ja etsiä kestäviä ja ympäristöystävällisiä ratkaisuja;
16. toteaa vesiviljelyn potentiaalin ja kalatuotteiden täydentävän jalostuksen ja viennin merkityksen kotimaisena teollisuuden alana, josta on hyötyä työllisyydelle ja taloudelle, etenkin maaseutu-, rannikko- ja saariyhteisöille;
17. painottaa sen tärkeyttä, että vesipuidedirektiivillä ja meristrategiadirektiivillä turvataan nilviäisten suojele tuotantoalueilla, kuten aikaisemmin on säädetty simpukoista annetussa sittemmin kumotussa direktiivissä;
18. painottaa, että ympäristössä, jossa makroleviä ja simpukoita tuotetaan, ympäristön hyvän tilan saavuttamiseksi päästettävien ravinteiden määrän vähentämisessä on otettava huomioon kasvatettujen tai viljeltyjen organismien luonnollinen kyky vähentää niitä;

Hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistaminen

19. korostaa paikallis- ja alueviranomaisten keskeistä roolia vesiviljelyn kehittämisessä Euroopassa, mukaan lukien jäsenvaltioiden laatimien monivuotisten strategiasuunnitelmien toteuttamisessa;
20. korostaa, että vesiviljelyalan kestävä kasvun on perustuttava liiketoiminnan investointien ennakoitavuuteen ja oikeusvarmuuteen, joka voidaan saada aikaan seuraavilla toimilla:
 - a) hallinnollisten menettelyjen yksinkertaistaminen ja nopeuttaminen ja byrokratian vähentäminen EU:n, kansallisella ja alueellisella tasolla hyödyntämällä mahdollisimman hyvin tieto- ja viestintätekniikkaa samalla kun varmistetaan, ettei meriympäristöä vahingoiteta entisestään,
 - b) avoimuuden lisääminen ja parempi suunnittelu,
 - c) EU:n, jäsenvaltioiden ja soveltuviin tapauksissa alue- ja paikallisviranomaisten jaetun toimivallan parempi koordinaatio,
 - d) nopeat, selkeät ja avoimet luvanmyöntämismenettelyt, joihin liittyy rajoitetut sopimusmäärärajat, jottei karkoteta sijoittajia,
 - e) komission suorittama jäsenvaltioiden monivuotisten kansallisten strategiasuunnitelmien tarkka seuranta,

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- f) komission suuntaviivat kansallisia strategiasuunnitelmia varten EU:n lainsäädännön yhdenmukaiseksi soveltamiseksi (pääasiassa ympäristölainsäädäntö ja lainsäädäntö, jolla pyritään suojelemaan terveyttä ja varmistamaan, että ekosysteemejä tai kalastusta ei vahingoiteta),
- g) koordinoitu oikeudellinen kehys samat vesistöt jakavien eri alueiden ja jäsenvaltioiden välillä, jotta varmistetaan oikeudenmukaiset kilpailupolitiikat ja tehokkaat ympäristöpolitiikat,
- h) komission ja toimivaltaisten (kansallisten, mutta myös paikallisten ja alueellisten) viranomaisten välinen tiiviimpi yhteistyö EU:n (pääasiassa terveysalan ja ympäristöön liittyvän) lainsäädännön täytäntöönpanossa sekä kansallisen tai alueellisen lainsäädännön koordinoinnin tukeminen tarvittaessa,
- i) mekanismit, joissa voidaan kansallisten toimenpiteiden avoimen koordinoitimenetelmän avulla vaihtaa tietoja ja parhaita käytäntöjä liiketoiminnan turvallisuudesta, pääsystä unionin vesille ja muille alueille ja lupamenettelyjen yksinkertaistamisesta,
- j) riittävä taloudellinen tuki julkisista varoista EU:n ja jäsenvaltioiden tasolla kestävän ja vastuullisen vesiviljelyn tuotannon, innovoinnin ja kehityksen hyväksi,
- k) vesiviljely- ja kalastusnäkökulman sisällyttäminen paremmin unionin kauppasopimuksiin;

21. ehdottaa, että otetaan käyttöön mahdollisimman pian ”keskitetyn yhteyspisteen” hallinnollinen järjestelmä, johon keskitetään kaikki toimivaltuudet niin, että kaikki asiakirjat voidaan esittää yhdelle hallintoelimelle; katsoo, että tämä yksinkertaistaisi yhteydenpitoa käyttäjän ja julkisen hallinnon eri tasojen välillä;

22. ehdottaa, että perustetaan yksinkertaistettu tai nopeutettu järjestelmä toimilupien saamiseksi, jossa toimivaltainen hallintoelin myöntää väliaikaisen luvan, jonka turvin tietyt ennalta määritetyt kriteerit täyttävät toimijat voivat aloittaa toimintansa; katsoo, että kyseiset kriteerit voisivat perustua hakijan aiempaan toimintaan tai siihen, että esitettävä vesiviljelytuotantosuunnitelma on todella uraauurtava innovoinnin ja/tai kestävyyskannalta, taikka sellaisten vesiviljelyyn tarkoitettujen rasitealueiden luomiseen, joilla määritellään ennalta vesiviljelyn kanssa yhteensopimaton toiminta;

Muiden alojen kanssa tapahtuvan vuorovaikutuksen tasavertaisuus

23. korostaa, että asiaankuuluvassa aluesuunnittelussa olisi otettava huomioon kaikki alat (kokonaisvaltainen lähestymistapa), kestävyyskysymykset ja elintarviketurva suosimatta välttämättä perinteisiä aloja nykyaikaisempien alojen kustannuksella; painottaa, että aluesuunnittelun ei välttämättä tarvitse johtaa toiminnan erotteluun tietyillä alueilla, vaan pikemmin olisi sovellettava tasapainoista yhteensovittamista, ja että se voi mahdollisesti tuoda etuja kaikille;

24. ehdottaa, että tuetaan vesiviljelyorganisaatioiden ja paikallisten kalatalouden toimintaryhmien entistä aktiivisempaa ja tärkeämpää roolia ja osallisuutta päätöksentekoprosessiin alueellistamisen kautta, jotta varmistetaan paras lähestymistapa kullekin alueelle;

25. huomauttaa, että on kiinnitettävä asianmukaista huomiota vesiviljelyalan etuihin ja että alaa kohdellaan oikeudenmukaisesti silloin, kun se on vuorovaikutuksessa muiden alojen, kuten aluesuunnittelun, kanssa;

26. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan aluesuunnitelmaan perustuvia karttoja, jotta voidaan tunnistaa mahdolliset alueet, joilla vesiviljelyä ja muita toimintoja voidaan harjoittaa rinnakkain;

27. panee merkille, että aluesuunnittelun ja toimilupien myöntämisen edellytykset ovat todennäköisin syy muiden merkittävien ja vaikutusvaltaisten alojen haluttomuudelle jakaa tilaa;

28. painottaa, että jotta voidaan varmistaa tasaveroinen meren luonnonvarojen saatavuus, vesiviljelyä varten vaadittavien sosioekonomisten ja ympäristövaikutusta koskevien tutkimusten olisi koskettava kaikkia sen kanssa kilpailevia aloja, kuten matkailu tai raaka-aineiden louhinta;

29. kehottaa jäsenvaltioita ja kansallisia viranomaisia noudattamaan vesistöjä sekä saastuneiden alueiden elvyttämistä ja puhdistamista koskevaa EU:n lainsäädäntöä;

30. korostaa, että lainsäädäntö olisi hyväksyttävä sitten, kun kaikkia asiaankuuluvia osapuolia on kuultu tasapuolisesti;

Lainsäädännön mukauttaminen vesiviljelyn tarpeisiin

31. korostaa, että ympäristöllisen kestävyuden on kuljettava käsi kädessä sosiaalisen ja taloudellisen kestävyuden kanssa (kestävyydellä on kolme pilaria), ja kehottaa kiinnittämään asianmukaista huomiota vesiviljelyn nykyiseen ja potentiaaliseen osuuteen unionin elintarviketurvassa;
32. suhtautuu myönteisesti alan parhaisiin käytäntöihin ja yleissopimuksiin ja muihin luonnonsuojelijoiden ja toimialan välisiin sopimuksiin perustuviin hyvän yhteistyön esimerkkeihin esimerkiksi Natura 2000 -alueilla; pitää myönteisinä useita esimerkkejä vesiviljelyn vaikutuksesta veden asianmukaisen laadun ylläpitämiseen; panee merkille alan tarjoamat vesiekosysteemipalvelut ja kehottaa kannustamaan niiden vahvistamista; korostaa, että vesiviljelyn hyödyntämiseen liittyvät laajemmat oikeustoimet eivät ole toivottavia kestävyuden ja sosioekonomisen kehityksen näkökulmasta;
33. korostaa, että EU:n lainsäädäntö olisi mukautettava paremmin vesiviljelyn olosuhteisiin, erityispiirteisiin ja tarpeisiin yhteisen kalastuspolitiikan puitteissa ja yhdenmukaisesti EU:n ympäristölainsäädännön kanssa, sen tavoitteen mukaisesti, jonka mukaan kaikkien merivesien hyvä ympäristön tila olisi saavutettava vuoteen 2020 mennessä, ja ottaen huomioon naisten ja nuorten tällä alalla työllistymisen merkityksen;
34. painottaa, että silloin, kun EU:n lainsäädännön täytäntöönpano on ongelmallista tai epäjohdonmukaista, olisi annettava suuntaviivat sen tulkinnasta ja parhaista käytännöistä;
35. painottaa, että ala olisi otettava tiiviimmin mukaan päätöksentekoon;
36. kehottaa komissiota tehostamaan vesiviljelytuotannon rajallista vaikutusta kotimaiseen kalan kysyntään, jonka määrä on arviolta 10 prosenttia, ja tekemään muutoksen siihen, että yli puolet unionin kalan kysynnästä tulee ulkomaisista tuotteista;

EU:n vesiviljelyn kilpailukyvyyn parantaminen unionin rajojen sisä- ja ulkopuolella

37. vaatii, että tuoduilta vesiviljelytuotteilta edellytetään, että ne täyttävät samat ympäristö-, elintarviketurvallisuus-, sosiaali-, työ- ja ihmisoikeusnormit kuin EU:n toimijoiden on täytettävä, ja pitää valitettavana, että tällä alalla toimintaedellytykset eivät edelleenkään ole yhdenmukaiset ja että vaaralliset kilpailun vääristymät muodostavat yhä vakavan ongelman EU:n toimijoille;
38. korostaa eurooppalaisten lammikkokasvattajien vaikeaa tilannetta, sillä useat niistä ovat menettäneet koko kalakantansa saukon, haikaran ja merimetson kaltaisten petoeläinten vuoksi; painottaa, että nämä petoeläimet tuhoavat myös kuhan ja karpin kutua ja rajoittavat näin merkittävästi makeanveden kalojen kasvatusta ja lisääntymistä; kehottaa siksi jäsenvaltioita soveltamaan nykyisiä poikkeuksia haikaraan ja merimetsoon ja kehottaa komissiota tarkistamaan saukon suojelutason sekä tarvittaessa sallimaan näiden petoeläinten hävittämisen ja torjunnan;
39. kehottaa tehostamaan ja lisäämään tuontituotteiden alkuperää koskevia ja rajatarkastuksia ja toteuttamaan rajojen sisällä toimia, joilla torjutaan laittomia tai salakähmäisiä vesiviljelykäytäntöjä, jotka vaikuttavat alan sisäiseen kehitykseen;
40. katsoo, että EU:n olisi vietävä kestävyyttä koskevia normejaan ja taitotietoaan; katsoo, että tämä on erityisen merkityksellistä naapurialueiden tapauksessa, kun niissä tuotetaan samanlaisia lajeja kuin EU:ssa ja erityisesti niiden kolmansien maiden kanssa, jotka jakavat samat vesistöt EU:n kanssa;
41. kehottaa komissiota varmistamaan, että kolmansien kumppaneiden kanssa tehtävissä kauppasopimuksissa etuuskohteluun perustuvan markkinoillepääsyn ehdoksi asetetaan se, että kumppanit noudattavat vastaavia kestävyys- ja eläinten hyvinvointiin liittyviä normeja kuin EU:ssa sovelletaan;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

42. kehottaa komissiota edistämään osana EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaa kehitysmaiden kanssa sellaisia kohdennettuja tuki- ja koulutustoimia, joilla pyritään edistämään kestävästä vesiviljelystä ja lisäämään kyseisten maiden vesiviljelyalan tuottajien tietoisuutta laatu- ja ympäristöpolitiikasta sekä korkeammista tuotantonormeista varsinkin ympäristöön ja hygieniaan sekä sosiaalisiin normeihin liittyvissä asioissa;
43. kehottaa ryhtymään toimiin, joilla kannustetaan EU:n investointeja vesiviljelyhankkeisiin kolmansissa maissa;
44. kehottaa komissiota varmistamaan edelleen, että EU:n tuontisääntöjä noudatetaan, myös ympäristöä ja hygieniaa koskevien sekä sosiaalisten normien noudattamista varten harjoitettavien kolmansien maiden viljelymenetelmissä, jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kansainvälisesti; toteaa, että kolmansissa maissa suoritettavien vesiviljelyprosessien seurannan tulosten olisi myös oltava ratkaisevia EU:n alueelle tarkoitettujen tuotteiden vientilupien uusimiseksi;
45. pyytää komissiota arvioimaan brexitin vaikutuksia vesiviljelyalalla;

Kuluttajille suunnatun tiedottamisen parantaminen

46. pitää erittäin tärkeänä, että tuotemerkintää ja kuluttajille tiedottamista koskeva EU:n lainsäädäntö pannaan täysimääräisesti ja täydellisesti täytäntöön sekä kalamarkkinoilla että hotelli-, ravintola- ja ravitsemusalalla (Horeca); pitää tätä tärkeänä kaikkien, sekä tuotujen että EU:ssa tuotettujen kalastustuotteiden (eikä pelkästään vesiviljelytuotteiden) osalta; katsoo, että tämän saavuttamiseksi olisi mukautettava ja vahvistettava valvontaa koskevaa direktiiviä;
47. kehottaa luomaan erityisen merkinnän EU:n kestävästä vesiviljelystä peräisin olevien tuotteiden tunnistamiseksi ja korostaa, että kuluttajien on saatava avoimesti tietoa kolmansista maista tuotavista vesiviljelytuotteista ja että siksi jäljitettävyyttä on vahvistettava;

Eläinten hyvinvoinnin varmistaminen

48. katsoo, että lopettamista koskevan strategian olisi sisällettävä ehdotuksia toimiksi, joilla varmistetaan prosessit tehokkaiden parametrien laatimiseksi kalan inhimillisiä ja OIE:n ja EFSA:n suuntaviivojen mukaisia lopettamismenetelmiä varten sekä se, että kalan lopettamisessa käytettävät välineet toimivat näiden parametrien mukaisesti ja että kasvatetun kalan tehokasta ja inhimillistä lopettamista toteutetaan, arvioidaan ja sertifioidaan koko EU:n alueella;

Eläinlääkkeiden saatavuus

49. korostaa, että EU:n eläinlääkintälainsäädäntöä olisi muutettava vastaamaan paremmin vesiviljelyn olosuhteita ja tarpeita ottaen huomioon erilaiset eläinlajit ja toiminnan erot;
50. painottaa, että erityisesti toissijaisia eläinlajeja varten on oltava eläinten ja ihmisten terveyttä suojelevia rokotteita ja muita eläinlääkintätuotteita koskevat todelliset EU:n yhteismarkkinat;
51. huomauttaa, että diagnoosien, mikrobilääkkeille vaihtoehtoisten lääkkeiden ja rokotusten suhteellisesti korkeammat kustannukset usein käytettyihin antibiootteihin nähden ovat valitettavasti este toimintasuunnitelmassa ⁽¹⁹⁾ edellytetylle rokotteen käytön ja rokotuskattavuuden laajentamiselle; pitää myönteisenä, että komissio ilmoittaa toimintasuunnitelmassa kannustimista diagnoosien, mikrobilääkkeille vaihtoehtoisten lääkkeiden ja rokotteiden käytön edistämiseksi ⁽²⁰⁾;
52. kehottaa komissiota vahvistamaan velvollisuuden antaa tietoja rokotteiden ja antibioottien käytöstä vesiviljelyssä ottaen huomioon mahdolliset ihmisen terveydelle ja ekosysteemille aiheutuvat riskit;
53. katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden on kehitettävä konkreettisia kannustimia ja toimia, mukaan lukien direktiivin 2006/88/EY täytäntöönpanon tehostaminen tai tarvittaessa muuttaminen, jotta kaikki tekijät huomioon otettavaa lähestymistapaa mikrobilääkeresistenssiin edistetään ja mikrobilääkkeille vaihtoehtoisten lääkkeiden ja rokotteiden käyttöä lisätään vesiviljelyssä ja jotta siten myös vesieläinten tautien ja antibioottiresistenssin ehkäisemistä, torjumista ja hävittämistä toteutetaan kustannustehokkaasti, millä myös maksimoidaan vesieläinten eloonjääminen, kasvu ja tuotannon tehokkuus;
54. korostaa, että olisi edistettävä äyriäisten ja kalojen terveyttä koskevaa eurooppalaista ja kansallista tieteellistä tutkimusta ja kehitettävä uusia eläinlääkkeitä vesieläinlajeja varten;
55. huomauttaa samoin, että antibioottiresistenssi on hyvin vakava ongelma ihmis- ja eläinlääketieteessä, ja kehottaa komissiota rajoittamaan antibioottien käytön tilanteisiin, joissa vesiviljelylaitoksessa on eläintautien vaara, ja kieltämään käytön pelkästään ennaltaehkäisevänä toimenpiteenä sekä arvioimaan, aiheuttaako käyttö vaaran siitä, että resistenssi siirtyy kuluttajiin;

⁽¹⁹⁾ Eurooppalainen yhteinen terveys -toimintasuunnitelma mikrobilääkeresistenssin torjumiseksi, s. 15.

⁽²⁰⁾ Edellinen lähde, s. 12.

Myynninedistämiskampanjoiden ja viestinnän kehittäminen

56. toteaa, että olisi parannettava myynninedistämiskampanjoita ja tiedottamista EU:n laajuisesti vesiviljelyn ja kalan kulutuksen eduista;

57. kehottaa komissiota edistämään tehokkaita ja pitkään vaikuttavia EU:n yleisiä kampanjoita, joiden avulla selostetaan EU:n vesiviljelytuotteiden kestävyyskykyjä keskittyen niiden korkeaan laatuun, eläinten hyvinvointiin ja ympäristönormeihin verrattuna kolmansista maista tapahtuvaan tuontiin samaan tapaan kuin tehdään Viljelty EU:ssa -merkinnällä;

58. korostaa tarvetta edistää ja rahoittaa alueellisia laatuohjelmia, kuten suojattu alkuperänimitys, koskevia, asetuksen (EU) N:o 1151/2012 soveltamisalaan kuuluvia kampanjoita; kehottaa komissiota käynnistämään yhdessä jäsenvaltioiden kanssa kuluttajille ja yrityksille suunnatun unionin laajuisen tiedotuskampanjan, jossa esitellään vesiviljelyä yleisesti ja kiinnitetään erityistä huomiota yhtäällä unionin markkinoilla noudatettujen korkeiden ja kattavien vaatimusten ja toisaalla tuontituotteilta edellytetyjen matalampien vaatimusten väliin eroihin kolmansissa maissa, ja kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota ongelmiin, jotka erityisen vastustuskykyisten mikro-organismien kulkeutuminen ja mikrobilääkeresistenssi unionissa aiheuttavat elintarviketurvallisuudelle ja kansanterveydelle; painottaa, että viljeltyjen kalojen hyvinvointia kasvatuksen, kuljetuksen ja lopetuksen aikana koskeva EU:n lainsäädäntö on tärkeä, jotta vastataan kuluttajien odotuksiin ja mainostetaan EU:n normeilla taattua tuotteiden laatua kolmansista maista tuotuihin tuotteisiin verrattuna;

59. pyytää Euroopan komissiota myöntämään asianmukaisen tuen kalojen ja muiden kalastus- ja vesiviljelyalojen edistämiseen EU:n menekinedistämisybudjetista; katsoo, että on aloitettava 80–100 prosentin tukitasolla toimiva, yhtenäisten periaatteiden pohjalta perustettava ja kaikkia EU:n jäsenvaltioita koskeva markkinointikampanja, joka lisää EU:n vesiviljelytuotteiden tunnistamista ja hyväksymistä;

60. tukee FARNET-verkoston paikallisten vesiviljelyalan toimintaryhmien työtä toimintansa edistämiseksi paikallisella, kansallisella ja eurooppalaisella tasolla;

Tutkimuksen ja innovoinnin tukeminen

61. toteaa, että EMKR, joka myöntää 1,2 miljardia euroa EU:n vesiviljelyalan kestävään kehittämiseen, ja muut rahoituslähteet, kuten Horisontti 2020 -ohjelma, tarjoavat mahdollisuuden innovointiin;

62. korostaa paikallisten kalastusalan toimintaryhmien (FLAG) tärkeyttä, sillä ne edistävät kalastusalan ja vesiviljelyalan kehitystä tietyllä alueella vahvistamalla kalastusalan paikallisia resursseja sekä kannustavat innovaatioiden edistämistä ja kalastusalan ja vesiviljelyalan monipuolistamista;

63. kehottaa komissiota tukemaan tutkimusta osterin herpesviruksen torjumiseksi;

64. on huolestunut joidenkin haitallisten vieraslajien eurooppalaiselle vesiviljelylle aiheuttamista vaikutuksista; korostaa haitallisten vieraslajien tuonnin ja leviämisen ennalta ehkäisemisestä ja hallinnasta annetun asetuksen (EU) N:o 1143/2014 tieteellisesti perustellun, tehokkaan ja samalla oikeasuhteisen täytäntöönpanon merkitystä, jotta eurooppalaista vesiviljelyalaa, kotoperäisiä lajeja ja ekosysteemejä suojellaan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan haitallisimpien vieraslajien torjumista koskevaa tutkimusta ja innovointia;

65. kehottaa painokkaasti komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan Ocenebra inornata -merietanan torjuntaa;

66. korostaa, että Horisontti 2020 -puiteohjelmasta ja yhdeksännessä puiteohjelmasta olisi jatkossakin tuettava vesiviljelyalan tutkimustoimintaa, jolla parannetaan alan kilpailukykyä ja vastataan ongelmiin, jotka tuotiin esiin komission vuonna 2016 järjestämässä konferenssissa "FOOD 2030" ja tieteellisten asiantuntijoiden korkean tason työryhmän lausunnossa "Food from the Oceans";

67. katsoo, että komission olisi kuultava Euroopan vesiviljelyalan teknologia- ja innovaatiofoorumia (EATIP) ja vesiviljelyalan neuvonantavaa toimikuntaa kansallisiin strategiasuunnitelmiin sisällytettävistä ensisijaisista aiheista;

68. kehottaa investoimaan ekosysteemiin pohjautuvia vesiviljelykäytäntöjä koskevaan tutkimukseen, selvityksiin ja kokeiluhankkeisiin, erityisesti syrjäisimmillä alueilla ja sellaisilla alueilla, joilla on väestörakenteeseen liittyviä vaikeuksia;

69. korostaa, että yhtäältä tiedeyhteisön ja toisaalta vesiviljelyalan tuottajien ja muiden tuotannon alku- ja loppupään sidosryhmien yhteistyötä olisi tehostettava;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

70. kehottaa perustamaan parhaiden tieteellisten suositusten pohjalta EU:n laajuiset vakioprotokollat tietojen keräämiseksi, jotta voidaan seurata ja parantaa vesiviljelyn hoito- ja tuotantokäytäntöjä sekä vaikutuksia, joita kyseisten käytäntöjen seurauksena kohdistuu yhteiskuntaan, terveyteen, talouteen ja ympäristöön niin meri- kuin makeanveden kalanviljelylaitosten kohdalla;

71. vaatii, että komissio ja jäsenvaltiot tukevat vesiviljelyalalla innovatiivisia ja ympäristöystävällisiä teknologioita, kuten kalankasvatuksen ja kasvien vesiviljelyn yhdistävää aquaponics-järjestelmää, jotta elintarvikkeita voidaan tuottaa kestävästi ja luonnon varoja säästäten ja jotta ympäristöön kohdistuvat haitalliset vaikutukset voidaan välttää;

72. kehottaa komissiota edistämään mahdollisuuksien tutkimista merilevän vesiviljelyn kehittämiseksi entisestään, sillä se on ala, jolla on ekologinen ja taloudellinen merkitys ja jossa otetaan ympäristön kestävä kehitys asianmukaisesti huomioon;

Koulutuksen ja työllisyyden edistäminen

73. kehottaa jäsenvaltioita ja komission tuella, mikäli siitä on hyötyä, takaamaan vesiviljelyalan asianmukaisen ammatillisen koulutuksen ja panee merkille mahdollisuuden ammattikalastajien uudelleen kouluttamiseen vesiympäristöjen hallinnan vaihtoehtoisiin menetelmiin ja auttamaan siten työpaikkojen luomisessa naisille ja nuorille maaseudulla, rannikkoalueilla ja syrjäisimmillä alueilla, saarissa ja yleisesti alueilla, jotka ovat suuressa määrässä riippuvaisia kalastus- ja vesiviljelytoiminnasta;

EU:n vesiviljelyalan kestävyden parantaminen

74. painottaa naisten tärkeää roolia vesiviljelyalalla ja tarvetta mukauttaa lainsäädäntö tähän tilanteeseen ja ottaa asianmukaisesti huomioon muut vesiviljelyyn liittyvät toiminnot, kuten kalastusverkkojen valmistajien tai pakkaajien kehittämät toiminnot;

75. toteaa, että unionin markkinoilla ei ole tähän mennessä vielä riittävästi innovatiivisia järjestelmiä, joiden tavoitteena on kasvat-
taa kaloja luonnollisilla rehuilla mahdollisimman ekologisesti; vaatii, että puitteita tällaisille järjestelmille parannetaan;

76. katsoo, että vesiviljelyalan mahdollisuuksien hyödyntäminen sekä sen kestävyden varmistaminen, ympäristön suojeleminen ja julkishyödykkeiden toimittaminen edellyttävät investointeja, ja kehottaakin lisäämään rahoitusta tutkimukselle, innovoinnille sekä laatukselle ja kestävästä tuotantosta koskeville hankkeille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edelleen helpottamaan ja vähentämään vesiviljelyalalle ja myös lammikkokasvattajille aiheutuvaa hallinnollista rasitusta;

77. korostaa, että yhteistyön kannustaminen vesiviljelyalan tutkimuksen ja innovoinnin sekä erityisten yliopisto-ohjelmien välillä tuottaa uusia ideoita ja lisää kiinnostusta tähän talousalaan;

Riittävän rahoituksen varmistaminen EMKR:n ja muiden rakennerahastojen kautta

78. pitää myönteisenä, että kestävä ja kilpailukykyisen vesiviljelyn edistäminen on yksi EMKR:n painopisteistä; on kuitenkin huolissaan siitä, että Euroopan tilintarkastustuomioistuimen vuonna 2014 julkaiseman tutkimuksen mukaan EMKR:n edeltäjä, Euroopan kalatalousrahasto (EKTR), ei tukenut vesiviljelyn kestävä kehittäminen tehokkaasti; panee merkille, että Euroopan tasolla tukitoimenpiteiden katsottiin olleen heikosti suunniteltuja ja valvottuja ja epäonnistuneen tarjoamaan riittävän selkeää kehystä vesiviljelyn kehittämiseksi; panee lisäksi merkille, että kansallisella tasolla tukitoimenpiteitä ei ollut suunniteltu tai sovellettu oikein ja kansalliset strategiasuunnitelmat ja niihin liittyvät toimintaohjelmat eivät tarjonneet riittävän selkeää perustaa vesiviljelyn edistämiseksi, ja että tilanne ei oikeastaan ole parantunut EMKR:n tuen myötä;

79. painottaa, että koulutus ja hyvä viestintä houkuttelevat nuoria tälle alalle ja varmistavat sen tulevaisuuden ja kilpailukykyyn sekä tuovat uutta teknologiaa ja innovointia sen kehittämiseen;

80. kehottaa Euroopan komissiota, Euroopan parlamenttia ja neuvostoa lisäämään vuoden 2020 jälkeisessä kalastuspolitiikassa meren ja makean veden vesiviljelyn investointeja 75 prosenttia investointikannustimien ja kalanviljelijöille tarvittavan avun lisäämiseksi; kehottaa lisäksi komissiota kehittämään yhdessä Euroopan investointipankin kanssa korkotukijärjestelmän vesiviljelyn investointien ja käyttöpääoman rahoituksen mahdollistamiseksi;

81. suosittelee tulevaisuudessakin vesiviljelylle suunnattua tutkimuksen, kehityksen sekä innovoinnin tukea EU:lta ottaen erityisesti huomioon taloudellisen kestävyuden ja kansainvälisesti kilpailukykyiset asiat, kuten energian ja luonnonvarojen tehokkuuden, biologisten rahastojen kehittämisen, ympäristökuormituksen vähentämisen, korkeampien ekologisten palvelujen tarjoamisen jne.;

82. toteaa, että EMKR-asetuksen ja jäsenvaltioiden toimenpideohjelmien hyväksymisen viivästymisen takia toimijat saattoivat parhaassa tapauksessa ryhtyä tosiasiallisesti hyödyntämään EMKR:n varoja vasta vuoden 2016 lopussa, mikä merkitsee lähes kolmen vuoden viivästystä;

83. kehottaa yksinkertaistamaan menettelyjä ja asiakirjoja, jotka on toimitettava rahoituksen saamiseksi EMKR:stä;

84. vaatii, että kaikki säännökset, jotka estävät vesiviljelyn tukemisen myös muilla EU:n rahoitusvälineillä (esim. EAKR) tarkistetaan tukimyönteisesti;

85. kehottaa komissiota lisäämään ponnistelujaan ja turvaamaan EMKR:n käyttäjille tarvittavan lisäavun rahoituksen piiriin pääsemiseksi;

86. korostaa, että alojen yhteisten tuottajajärjestöjen olisi saatava enemmän tukea, jotta niistä voisi tulla yhteisen markkinajärjestelyn pilareita;

Sopusointuinen symbioosi kalatalouden kanssa

87. huomauttaa, että kalastuksen ja vesiviljelyalan välillä ei saisi olla vastakkainasettelua ja että alat voivat olla täysin yhteensopivia ja toisiaan täydentäviä erityisesti rannikkoalueilla, jotka ovat erittäin riippuvaisia tällaisesta toiminnasta ja joilla pienimuotoista kalastusta harjoitetaan; kehottaa näin ollen kehittämään entisestään merellä käytettäviä vesiviljelyjärjestelmiä;

88. korostaa, että merellä harjoitettava vesiviljely on syrjäisimmillä alueilla yhteensopivaa rannikkokalastuksen kanssa ja täydentää sitä, ja kehottaa komissiota tukemaan kalankasvatusta ja lajien valintaa koskevien pyyntimenetelmien kehittämistä trooppisten tai subtrooppisten alueiden lämpimissä vesissä; kehottaa komissiota korostamaan naisten roolia pienimuotoisessa rannikkokalastuksessa ja kaikissa siihen liittyvissä toimissa;

89. kehottaa komissiota osoittamaan lisää rahoitusta ympäristön kannalta vastuullisiin vesiviljelyn tuotantomenetelmiin, kuten suljetun vesiviljelyn järjestelmät ja vesikiertoon perustuvat vesiviljelyjärjestelmät, jotta voidaan vähentää vesiviljelyn kielteisiä vaikutuksia elinympäristöihin, luonnonvaraisten kalojen populaatioihin ja veden laatuun;

90. toistaa merimetsokannan eurooppalaisen hallintasuunnitelman laatimista koskevassa päätöslauselmassa esittämänsä näkemykset ja muistuttaa, että merimetsojen ja muiden petolintujen vesiviljelyalan yrityksille aiheuttamien vahinkojen vähentäminen on tärkeää kyseisten viljelmien tuotantokustannusten ja siten niiden säilymisen ja kilpailukyyn kannalta; kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan nykyisiä poikkeuksia haikaroiden ja merimetsojen tapauksessa ja komissiota tarkistamaan saukkojen suojelun tilaa;

91. vaatii komissiota toteuttamaan yhdessä jäsenvaltioiden kanssa toimenpiteitä, joilla pienennetään merimetsokantaa kaikin keinoin merkittävästi niin, että toisaalta merimetsokannan säilyminen taataan ja toisaalta toisiin lajeihin ei kohdistu vaaraa ja kyseisiin vesiviljelmiin kohdistuvat vahingot vältetään;

o

o o

92. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0254

Koheesiopoliittika ja kiertotalous**Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 koheesiopoliitikasta ja kiertotaloudesta (2017/2211(INI))**

(2020/C 28/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 3 artiklan sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 4, 11, 174–178, 191 ja 349 artiklan,
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen, päätöksen 1/CP.21, ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) osapuolten 21. kokouksen (COP21) ja Pariisissa 30. marraskuuta–11. joulukuuta 2015 pidetyn Kioton pöytäkirjan osapuolten kokouksena toimivan osapuolten 11. konferenssin (CMP11),
- ottaa huomioon Pariisin sopimuksen 7 artiklan 2 kohdan ja 11 artiklan 2 kohdan, joissa tunnustetaan ilmastonmuutoksen ja ilmastotoimien paikallinen, valtiotasoa alempi ja alueellinen ulottuvuus,
- ottaa huomioon YK:n uudet kestävän kehityksen tavoitteet ja erityisesti tavoitteen nro 7 ”varmistaa edullinen, luotettava, kestävä ja uudenaikainen energia kaikille” ja tavoitteen nro 11 ”taata turvalliset ja kestävät kaupungit sekä asuinyhdyskunnat”,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁽¹⁾ (jäljempänä ”yhteisiä säännöksiä koskeva asetus”),
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1301/2013⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013⁽³⁾,
- ottaa huomioon Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen tukemista Euroopan aluekehitysrahastosta koskevista erityissäännöksistä 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1299/2013⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon eurooppalaisesta alueellisen yhteistyön yhtymästä (EAYY) annetun asetuksen (EY) N:o 1082/2006 muuttamisesta tällaisten yhtymien perustamisen ja toiminnan selkeyttämiseksi, yksinkertaistamiseksi ja parantamiseksi 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1302/2013⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon koheesiorahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1084/2006 kumoamisesta 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1300/2013⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 289.

⁽³⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470.

⁽⁴⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 259.

⁽⁵⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 303.

⁽⁶⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 281.

⁽⁷⁾ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

- ottaa huomioon komission 16. tammikuuta 2018 antaman tiedonannon kiertotalouden seurantaehyksestä (COM(2018)0029),
- ottaa huomioon komission 26. tammikuuta 2017 antaman tiedonannon ”Energian hyödyntäminen kiertotaloudessa” (COM(2017)0034),
- ottaa huomioon komission 26. tammikuuta 2017 antaman kertomuksen ”Kiertotaloutta koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpano” (COM(2017)0033),
- ottaa huomioon komission 14. joulukuuta 2015 antaman tiedonannon ”Investoinnit työpaikkoihin ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi” (COM(2015)0639),
- ottaa huomioon komission 2. joulukuuta 2015 antaman tiedonannon ”Kierto kuntoon – Kiertotaloutta koskeva EU:n toimintasuunnitelma” (COM(2015)0614),
- ottaa huomioon komission 2. heinäkuuta 2014 antaman tiedonannon ”Kohti kiertotaloutta: jätteen Eurooppa” (COM(2014)0398),
- ottaa huomioon komission 2. heinäkuuta 2014 antaman tiedonannon ”Vihreä toimintasuunnitelma pk-yrityksille – Ympäristöhaasteiden kääntäminen liiketoimintamahdollisuuksiksi” (COM(2014)0440),
- ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (COM(2010)2020),
- ottaa huomioon komission 13. helmikuuta 2012 antaman tiedonannon ”Innovointistrategia kestäväää kasvua varten: biotalousstrategia Euroopalle” (COM(2012)0060),
- ottaa huomioon komission 10. heinäkuuta 2012 antaman tiedonannon ”Älykkäät kaupungit ja yhteisöt – eurooppalainen innovaatiokumppanuus” (C(2012)4701),
- ottaa huomioon komission joulukuussa 2017 teettämän tutkimuksen, joka koskee ympäristöä koskevien huolenaiheiden sisällyttämistä koheesiopolitiikan rahastoihin kolmella eri ohjelmakaudella (Integration of environmental concerns in Cohesion Policy Funds (ERDF, ESF, CF) – Results, evolution and trends through three programming periods (2000–2006, 2007–2013, 2014–2020)),
- ottaa huomioon 16. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman investoinneista työllisyyteen ja kasvuun – Euroopan rakenne- ja investointirahastojen vaikutusten maksimointi: yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kertomuksen arviointi ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Euroopan alueellisesta yhteistyöstä – parhaat käytänteet ja innovatiiviset toimet ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman innovointiin liittyvistä synergiavaikutuksista: Euroopan rakenne- ja investointirahastot, Horisontti 2020 ja muut eurooppalaiset innovaatorahastot sekä EU:n ohjelmat ⁽¹⁰⁾,
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2015 antamansa päätöslauselman resurssitehokkuudesta: siirtyminen kohti kiertotaloutta ⁽¹¹⁾,

⁽⁸⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0053.

⁽⁹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0321.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 101, 16.3.2018, s. 111.

⁽¹¹⁾ EUVL C 265, 11.8.2017, s. 65.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 antamansa päätöslauselman vihreään kasvuun liittyvistä mahdollisuuksista pk-yrityksille ⁽¹²⁾,
 - ottaa huomioon 28. maaliskuuta 2017 annetun älykkäitä saaria koskevan julkilausuman,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan sekä valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A8-0184/2018),
- A. toteaa, että kiertotalouteen siirtymisen eturintamassa ovat alue- ja paikallisviranomaiset, jotka tuntevat parhaiten paikalliset ja alueelliset kysymykset ja ovat koheesiopolitiikan tehokkaan täytäntöönpanon kannalta keskeisiä toimijoita; katsoo, että hallinnon eri tasojen ja sidosryhmien väliseen aktiiviseen ja rakentavaan yhteistyöhön perustuva eurooppalainen monitasohallintomalli, riittävät tiedot ja kansalaisten aktiivinen osallistuminen ovat ratkaisevia tämän siirtymän toteuttamisessa;
- B. ottaa huomioon, että kaupungit kattavat vain kolme prosenttia maapallon pinta-alasta mutta niissä asuu yli puolet maailman väestöstä, että ne kuluttavat 75 prosenttia maailman resursseista ja aiheuttavat 60–80 prosenttia kasvihuonekaasupäästöistä ja että maapallon väestöstä 70 prosentin odotetaan muuttavan kaupunkoihin vuoteen 2050 mennessä;
- C. toteaa, että siirtyminen vahvempaan ja kiertoa enemmän painottavaan talouteen on EU:lle sekä sen jäsenvaltioille ja kansalaisille merkittävä tilaisuus ja haaste uudenaikaistaa Euroopan taloutta ja ohjata sitä kestävämpään suuntaan; katsoo, että se on erityisesti tilaisuus Euroopan kaikille alueille ja paikallisviranomaisille, jotka ovat paikallisyhteisöjä lähimpänä oleva hallinnon taso; toteaa, että se tuo kehityksen ja kasvun mahdollisuuksia unionin alueille ja voi auttaa niitä rakentamaan kestävä mallin, jonka ansiosta talous kehittyy, olemassa olevat alat muuttuvat, kauppataseet ja teollisuuden kilpailukyky paranevat ja tuottavuus kasvaa sekä luodaan uusia, laadukkaita, hyvin palkattuja työpaikkoja ja uusia arvoketjuja;
- D. ottaa huomioon, että tällä hetkellä EU:ssa noin 60:tä prosenttia jätteistä ei kierrätetä ja että tutkimalla ja ottamalla käyttöön uusia kiertotalouden liiketoimintamalleja EU:n pk-yritysten hyväksi voitaisiin luoda merkittäviä kustannushyötyjä ja liiketoimintamahdollisuuksia;
- E. toteaa, että Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää siirtymistä kiertoa enemmän painottavaan talouteen ja että se on elintärkeä panos sellaisen taloudellisen mallin kehittämiseen, jonka tavoitteena ei ole ainoastaan tehdä voittoa vaan myös suojella ympäristöä;
- F. toteaa, että koheesiopolitiikka tarjoaa paitsi Euroopan rakenne- ja investointirahastojen (ERI-rahastot) avulla investointimahdollisuuksia, joilla vastataan paikallisiin ja alueellisiin tarpeisiin, myös yhdenmisen politiikkakehyksen, jolla vähennetään kehityseroja Euroopan alueiden välillä ja autetaan niitä selviytymään moninaisista kehityksen kohdistuvista haasteista muun muassa resurssitehokkuuden ja kestävä kehityksen tukemisen avulla ja edistetään alueellista yhteistyötä ja valmiuksien kehittämistä sekä houkuttelee ja edistetään yksityisiä investointeja;
- G. toteaa, että koheesiopolitiikan nykyisessä oikeudellisessa kehyksessä ei mainita kiertotalouteen siirtymistä tavoitteena, ja ottaa huomioon, että kestävä kehitys on ERI-rahastojen käyttöä koskeva monialainen periaate, kuten todetaan yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 8 artiklassa ja (liitteessä I olevassa) yhteisessä strategiakehyksessä, jonka avulla voidaan vahvistaa kiertotaloutta tukevien nykyisten välineiden välistä yhteyttä;
- H. toteaa, että monet ERI-rahastoille asetetuista aihekohtaisista tavoitteista, joilla halutaan noudattaa älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa Eurooppa 2020 -strategiaa sekä siihen liittyviä ennakkoehtoja, ovat merkittäviä myös kiertotalouden tavoitteiden kannalta;
- I. toteaa, että yhteisiä säännöksiä koskevan asetuksen 6 artiklasta seuraa, että ERI-rahastoista tuettavien toimien on oltava sovellettavan unionin oikeuden ja sen soveltamiseen liittyvän kansallisen lainsäädännön ja erityisesti ympäristölainsäädännön mukaisia;

⁽¹²⁾ EUVL C 353, 27.9.2016, s. 27.

- J. ottaa huomioon, että yksi kiertotalouden tavoitteista on vähentää kaatopaikkojen jätteitä ja että jäsenmaiden laillisten ja laittomien kaatopaikkojen turvaamista ja kunnostamista olisi pidettävä ehdottomana painopisteenä;
- K. ottaa huomioon, että Kiina kielsi muoviromun ja lajittelemattoman paperijätteen tuonnin 1. tammikuuta 2018 lähtien ja että kiellosta aiheutuu unionille kierrätysaasteita, joihin on vastattava alue- ja paikallistasolla;

Koheesiopolitiikan rooli kiertotalouden edistämässä

1. on tyytyväinen komission toimiin kiertotalouden tukemiseksi koheesiopolitiikalla ja erityisesti tiedotustoimiin, joilla autetaan EU:n jäsenvaltioita ja alueita ottamaan käyttöön koheesiopolitiikan varoja kiertotaloutta varten;
2. toteaa, että kiertotalouden toimintasuunnitelman täytäntöönpanoa koskevan komission kertomuksen mukaan EU tukee innovointia, pk-yrityksiä, vähähiilistä taloutta ja ympäristönsuojelua kaudella 2014–2020 kaikkiaan 150 miljardilla eurolla ja että monet näistä kohteista edistävät kiertotalouden toteutumista;
3. toteaa, että kumppanuussopimuksia ja Euroopan sosiaalirahaston nykyisen ohjelmakauden toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulosten analysointi osoittaa, että sosiaalirahaston avulla on tuettu toimia, joilla otetaan käyttöön vihreämpiä työn organisoinnin malleja, sekä toimia vihreällä sektorilla;
4. toteaa, että nykyinen politiikkakehyks ei mahdollista koheesiopolitiikan täyttämistä kiertotalouteen, kuten komission teettämässä tutkimuksessa korostetaan; kiinnittää tässä yhteydessä huomiota siihen, että kiertotalous ei sellaisenaan kuulu rahoituksen kohdentamisessa käytettävän nykyisen ”tukitoimien alan” määritelmän piiriin;
5. kehottaa komissiota panemaan suunnitellut kiertotalouden toimet täytäntöön hyviä sääntelykäytäntöjä noudattaen ja korostaa, että täytäntöönpanotoimia on seurattava;
6. korostaa, että on tärkeää toteuttaa komission sitoumus perustaa kiertotalouden seurantakehyks⁽¹³⁾, jonka tavoitteena on vauhdittaa kiertotalouteen siirtymistä unionin ja jäsenvaltioiden tasolla ja arvioida siirtymän etenemistä sekä keventää samalla hallinnollista taakkaa;
7. pyytää komissiota ryhtymään poikkeuksellisiin toimiin kunnostaakseen alueet, joita on käytetty laittomana kaatopaikkana ja vaarallisten jätteiden kaatopaikkana ja jotka vaikuttavat haitallisesti paikallisen väestön terveyteen sekä taloudelliseen ja sosiaaliseen hyvinvointiin;
8. painottaa EU:n tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelman Horisontti 2020:n sekä Life-ohjelman (2014–2020) asemaa innovatiivisten hankkeiden rahoituksessa sekä kiertotalouden kannalta tarkoituksenmukaisten jätteiden vähentämistä, kierrätystä sekä uudelleenkäyttöä koskevien hankkeiden tukemisessa;
9. toteaa, että useat alueet ovat hyödyntäneet älykkään erikoistumisen strategioitaan asettaessaan kiertotaloutta koskevia ensisijaisia tavoitteita ja ohjanneet koheesiopolitiikan avulla investointeja tutkimukseen ja innovointiin tätä tavoitetta varten ja tukeneet siten merkittävästi investointeja ja infrastruktuuria, jotka täyttävät pk-yritysten tarpeet; pyytää alueviranomaisia soveltamaan tätä hyvää käytäntöä yhteisenä toimintatapana ja panemaan nämä älykkään erikoistumisen strategiat täytäntöön;
10. pitää myönteisenä, että pk-yrityksiä varten on perustettu Euroopan resurssitehokkuuden osaamiskeskus sekä kiertotalouden rahoitustukifoorumi;
11. toteaa jälleen kerran, että kiertotalous on muutakin kuin jätehuoltoa ja siihen kuuluu useita aloja, kuten vihreät työpaikat; uusiutuva energia; resurssitehokkuus; biotalous; maa- ja kalatalouspolitiikka, jonka yhteydessä biopohjainen teollisuus pyrkii korvaamaan fossiiliset polttoaineet luonnonmateriaaleilla; vesihuolto; energiatehokkuus; elintarvikejäte; merien roskaantumisen; ilman laadun parantaminen ja kiertotalouteen liittyviä aloja koskeva tutkimus, kehitys ja innovointi; toteaa kuitenkin, että jätealan infrastruktuuri on olennainen osatekijä lineaaristen tuotanto- ja kulutusmallien vähentämisessä ja että on tarpeen tukea ekosysteemien innovaatioita muovijätteiden vähentämiseksi;

(¹³) Komission 16. tammikuuta 2018 antama tiedonanto kiertotalouden seurantakehyksestä (COM(2018)0029).

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

12. muistuttaa, että ensimmäisenä ratkaistava perusongelma ovat uusiorka-aineiden markkinat, sillä jos raaka-aineet maksavat vähemmän uusina kuin kierrätettyinä, on selvää, että eteneminen kohti vihreää taloutta on hidastunut huomattavasti ja rakennera-hastojen varojen käytössä saatetaan ajautua noidankehään; katsoo tässä yhteydessä, että jotkin tilapäiset lait (kuten tuleva kertakäyttöi-siä muovituotteita koskeva komission ehdotus) ja omia varoja tuottava asianmukainen unionin tason verotus seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä voisivat olla ratkaiseva sysäys kohti kiertotaloutta;

13. korostaa, että kierrätetyt materiaalit tyydyttävät keskimäärin vain 10 prosenttia EU:n materiaalikysynnästä; ottaa huomioon viimeisimmät tapahtumat maailmanmarkkinoilla, erityisesti Kiinan äskettäisen muovivromua ja lajittelematonta paperijätettä koske-van kiellon; on tietoinen alueiden ja paikallisyhteisöiden uudesta mahdollisuudesta investoida kierrätysinfrastruktuuriin, luoda uusia vihreitä työpaikkoja ja vastata EU:n nykyisiin haasteisiin;

14. korostaa ERI-rahastoihin liitettyjen ennakkoehtojen ja erityisesti ympäristön säilyttämistä ja suojelua sekä resurssitehokkuu-den edistämisen tavoitteen olemassaoloa ja merkitystä; korostaa erityisesti tavoitetta, jolla edistetään taloudellisesti ja ympäristön kan-nalta kestäviä investointeja jätealaan; pitää kuitenkin valitettavana, että jätehierarkia on sivuutettu ja että ERI-rahastoista rahoitettujen investointien pitkän aikavälin tulosten ympäristöarviointi on ollut puutteellinen;

15. kehottaa koordinoimaan ja lisäämään yhteistyötä alueiden, pk-yritysten ja muiden julkisten/yksityisten yksiköiden välillä, jotta voidaan perustaa uusia älykkäitä erikoistuneita temaattisia foorumeita, jotka koskevat erityisesti elintarviketeollisuutta, energiaa ja teollisuusaloja;

16. korostaa jätehierarkian soveltamisen tärkeyttä, koska kiertotalouden toteutuminen edellyttää sen soveltamista sekä tarvetta suurempaan avoimuuteen toimitusketjussa, jotta tuotteita ja materiaaleja, joiden käyttöikä on päättynyt, voidaan seurata ja ottaa talteen tehokkaasti; panee lisäksi merkille kielteisen suuntauksen, jossa ERI-rahastojen varoja investoidaan jätehierarkian alemmille tasoille, erityisesti mekaanis-biologisiin käsittelylaitoksiin ja polttamiseen, mikä joissain tapauksissa johtaa ylisuureen kapasiteettiin ja pitkän aikavälin teknologiseen lukkiutumiseen, joka vaarantaisi unionin kierrätystavoitteiden saavuttamisen; muistuttaa, että yritys-maailman kannustaminen jätehierarkian noudattamiseen tuottaisi lisää materiaalia resurssivirtaan ja tarjoaisi mahdollisia tapoja käyttää niitä tuotantoteollisuudessa;

17. muistuttaa vuosille 2025, 2030 ja 2035 asetetuista uusista jätealan tavoitteista, jotka vahvistettiin EU:n jätehuoltolainsäädän-nön uudelleentarkastelun yhteydessä, ja korostaa, että näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää poliittista sitoutuneisuutta kansal-lisella, alueellisella ja paikallisella tasolla samoin kuin taloudellisia investointeja; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään kaiken saatavilla olevan unionin rahoituksen edellä mainittujen investointien tukemiseen ja korostaa, että kyseiset investoinnit ovat erittäin tuottoisia talouskasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta;

18. pitää erityisen tärkeinä sellaisia alueellisia hankkeita, joissa käsitellään kierrätykseen täysin kelpaamatonta jäännösjetettä niin, että siitä voidaan tuottaa kestäviä toisen sukupolven biopoltoaineita, kun se on ensin jätehierarkian mukaisesti huolellisesti eroteltu tai erilliskerätty;

19. kehottaa komissiota varmistamaan, että kaikki jätteeseen liittyvät määritelmät ovat jätedirektiivin mukaiset ja että jäsenvaltioi-den sekä alue- ja paikallisviranomaisten edistymisestä on saatavilla vertailukelpoisia tietoja;

20. korostaa Kaupunkialueiden innovatiiviset toimenpiteet -aloitteen merkitystä, sillä sen puitteissa jo kahdeksalle innovatiiviselle kaupunkija koskevalle kiertotaloushankkeelle on myönnetty EAKR:n rahoitusta; kehottaa komissiota seuraamaan ja arvioimaan nii-den täytäntöönpanoa, jotta voidaan laatia laaja-alaisempia kiertotaloutta koskevia toimintapolitiikkoja;

Kiertotalous kestävän alueellisen kehityksen moottorina

21. korostaa kumppanuusperiaatteen merkitystä sekä kaikkien sidosryhmien, erityisesti paikallis- ja alueviranomaisten ja halli-tuksesta riippumattoman sektorin sekä pk-yritysten ja yhteisötalouden yritysten, tärkeää roolia kumppanuussopimusten ja toi-menpideohjelmien laadinnassa; kehottaa ottamaan kumppanit aidosti mukaan toimintapolitiikan prosesseihin luomalla monialaisia kumppanuuksia ja kehottaa sisällyttämään kiertotaloutta koskevat tavoitteet riittävän hyvin ohjelma-asiakirjoihin; kannustaa jäsen-valtioita kehittämään tälle alalle omat kansalliset strategiansa kiertotaloutta koskevan EU:n lähestymistavan mukaisesti; korostaa, että paikallishallinnolla voi olla johtava asema kiertotalouden saavuttamisessa;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

22. korostaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden merkitystä sellaisten uusien tuotteiden ja palveluiden muotoilussa ja suunnittelussa, joissa elinkaari otetaan huomioon, kun on tarkoitus panna täytäntöön neljä kiertotaloudessa käytettävää suunnittelun mallia: suunnitellaan pitkäkestoiseksi, suunnitellaan vuokrausta/palvelua varten, suunnitellaan teollisuuden uusiokäyttöä varten ja suunnitellaan materiaalien talteenottoa varten;
23. korostaa tarvetta muuttaa ja soveltaa nykyisiä strategioita ja markkinamalleja alueiden tukemiseksi siirtymisessä kohti kestävämpää talouden muotoa, samalla kun edistetään taloudellista, teollista ja ympäristöön liittyvää kilpailukykyä;
24. kehottaa panemaan kiertotalouden täytäntöön koordinoitun monitasoisen hallinto- ja kumppanuusperiaatteen puitteissa täysin avoimesti ja siten, että paikallisyhteisöt ja suuri yleisö osallistuvat siihen laajasti;
25. korostaa tarvetta parantaa yhteistyötä kaikkien kiertotalouden prosesseihin osallistuvien sidosryhmien välillä;
26. toteaa, että koheesio politiikan avulla tuetut kiertotaloutta koskevat hankkeet ovat tuottaneet suurempia etuja kehittyneemmille alueille; ottaa huomioon vähemmän kehittyneiden alueiden vähäiset hallinnolliset valmiudet ja pyytää jäsenvaltioiden kansallisia viranomaisia ja komissiota hyödyntämään kaikkia olemassa olevia mahdollisuuksia tarjota asiantuntija-apua ja auttaa näitä alueita lisäämään toimintaansa vahvistamalla niiden valmiuksia, luomalla olosuhteet nopean teknisen edistyksen aikaan saamiseksi paneamalla täytäntöön lisää hankkeita, jotka vastaavat kiertotalouden periaatteita, ja kehittämällä kumppanuuksia ja tiiviimpää yhteistyötä materiaaliasiantuntijoiden, kemistien, valmistajien ja kierrättäjien kanssa erityisesti Teollisuus 2020 kiertotaloudessa -aloitteen puitteissa;
27. korostaa, että siirtymällä biologisiin raaka-aineisiin ja jalostusmenetelmiin voidaan arvioiden mukaan säästää 2,5 miljardia hiidioksidiekvivalentitonnia vuodessa vuoteen 2030 mennessä ja niin ollen moninkertaistaa biopohjaisten raaka-aineiden ja uusien kuluttajatuotteiden markkinat; korostaa, että on äärimmäisen tärkeää hoitaa luonnonvaroja kestävästi ja säilyttää luonnon monimuotoisuus, samalla kun resursseja muutetaan biopohjaisiksi tuotteiksi, materiaaleiksi ja polttoaineiksi;
28. katsoo, että biotalous on olennaisen tärkeä alueellisen ja paikallisen kehityksen kannalta, koska se lisää alueiden välistä yhteenkuuluvuutta, sillä sen avulla voidaan luoda työpaikkoja ja kasvu maaseutualueilla; kehottaa hyödyntämään suuremman määrän ERI-rahastoja nykyisten innovaatioiden toteuttamiseen toimintapolitiikoilla, joilla kannustetaan sidosryhmiä, ja edistämään innovointia biopohjaisten, biohajoavien, kierrätettävien ja kompostoitavien materiaalien kehittämiseen kestävästi hoidetuista bio- raaka-aineista; palauttaa mielen, että biotalouden johdonmukaisella toteuttamisella voidaan myös ratkaista ruokajäteongelma; kehottaa kansallisia, alueellisia ja paikallisia viranomaisia toimimaan paremmin yhteistyössä, kun ne luovat järjestelmiä ja foorumeita, joilla saatetaan yhteen elintarviketuotannon, kuljetusalan, vähittäiskaupan, kuluttajien, jätehuoltoalan ja muiden asianomaisten sidosryhmien eri toimijat, jotta saavutetaan parempi synergia tehokkaiden ratkaisujen löytämiseksi;
29. huomauttaa, että paikallisten, alueellisten ja kansallisten viranomaisten lisäksi olisi kannustettava myös kuluttajia, joille olisi tiedotettava jatkuvasti ja joita olisi kannustettava muuttamaan päivittäistä kulutuskäyttäytymistään, joka koskee jätehuoltoa ja jätteen tuottamista, kierrätystä sekä kestäviä ratkaisuja edellyttäviä kysymyksiä;
30. kehottaa parantamaan ja helpottamaan paikallis- ja alueviranomaisten rahoituksensaantimahdollisuuksia ja lisäämään niiden avoimuutta vahvistamalla niiden hallinnollisia valmiuksia ja tehostamalla yhteistyötä EIR-rahastojen kanssa Euroopan investointineuvontakeskuksen puitteissa, jotta voidaan lisätä investointeja vihreisiin työpaikkoihin, jätehuoltoon, älykkääseen erikoistumiseen, maaseutualueiden edelleen kehittämiseen, myös tarpeellisen infrastruktuurin ja ympäristöystävällisen teknologian osalta, siirtymiseen fossiilisista polttoaineista uudistuviin energialähteisiin ja paikalliseen energiaan siirtymiseen, mukaan lukien energiatehokkuus, energian hajautettu jakelu, puhdas energian innovointi ja kiertotalous; suhtautuu myönteisesti siihen, että EIP on myöntänyt viitenä viimeisenä vuonna noin 2,4 miljardia euroa jätehuoltoalan, vesihuoltoalan tai maatalouteen liittyvän tutkimuksen ja kehittämisen alan kiertotaloushankkeiden yhteisrahoitukseen; korostaa ERI-rahastojen ja Euroopan strategisten investointien rahaston (ESIR) paremman koordinoinnin merkitystä kiertotalousalalla, jotta varmistetaan, että ohjelmissa sovelletaan alueellista lähestymistapaa ja hyödynnetään paremmin alueellinen potentiaali kestävien energialähteiden kohdalla;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

31. kehottaa jäsenvaltioita, alueita ja paikallisviranomaisia kannustamaan ja tukemaan erityisesti yhteisötalouden yrityksinä toimivien uudelleenkäyttö- ja korjausverkostojen perustamista, pidentämään tuotteiden ikää uudelleenkäytöllä, korjaamalla ja uudelleenhyödyntämällä, helpottamaan tällaisten verkostojen pääsyä jätteenkeräyspisteisiin ja edistämään ERI-rahastojen, taloudellisten välineiden, hankintaperusteiden tai muiden toimenpiteiden käyttöä tässä tarkoituksessa;
32. painottaa, että uudelleenkäytön ja kierrätyksen kestävyyskoko elinkaaren aikana vaikuttaa myös kuljetusten energiankulutus; korostaa, että tämä pätee erityisesti maaseutualueilla, missä on huomioitava pitkät etäisyydet keräyspisteiden ja käsittelylaitosten välillä; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja alueviranomaisia huomioimaan elinkaariajattelun maaseutualueita koskevissa kiertotalousstrategioissaan, jotta voidaan välttää ympäristölle ja ilmastolle kielteiset kokonaisvaikutukset;
33. toteaa, että ympäristöä koskevien huolenaiheiden koheesipolitiikkaan sisällyttämistä koskevassa tutkimuksessa tarkastettiin otos, johon oli poimittu 32 toimenpideohjelmaa, joista yhdeksässä käsiteltiin kiertotaloutta ja kuudessa vihreitä työpaikkoja; pitää kansallisten ja alueviranomaisten nykyisiä toimia myönteisinä, mutta kehottaa samalla jäsenvaltioita sisällyttämään kiertotalouden paremmin toimenpideohjelmiin, alueellisiin ohjelmiin ja kumppanuussopimuksiin; kehottaa tukemaan alueita, jotta voidaan varmistaa mahdollisimman sujuva siirtyminen kiertotalouteen;
34. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että kiertotalous lisätään asianmukaisesti koulutusohjelmiin sekä ammatti- ja uudelleen-koulutukseen poikkitieteellisenä aineena, jotta voidaan muokata uusia asenteita, jotka sitten auttavat määrittämään uusia liiketoimintamalleja ja luomaan uusia työpaikkoja;
35. kehottaa toimintaohjelmien laatimisesta vastaavia kansallisia ja alueviranomaisia sisällyttämään kiertotalouden tiiviimmin alueellisiin ja erityisesti rajat ylittäviin yhteistyöohjelmiin, jotta voidaan toteuttaa rajat ylittäviä ratkaisuja, joista syntyy tehokkaampia ja halvempia tuloksia;
36. katsoo, että ERI-rahastojen suunnittelu olisi seuraavalla ohjelmakaudella koordinoitava paremmin vuoteen 2030 ulottuvien kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien kanssa käyttämällä mahdollisuuksien mukaan samoja indikaattoreita kuin energiaunionin hallintoa koskevassa asetuksessa; pyytää kunnianhimoista ja johdonmukaista strategiaa jäsenvaltioille, jotta saavutetaan EU:n tasolla jo olemassa olevat pakolliset ilmastomuutoksen hillintää koskevat tavoitteet;
37. kehottaa jäsenvaltioita tarttumaan tilaisuuteen ja sisällyttämään kiertotalouden tiiviimmin niiden nykyisiin toimenpideohjelmiin tarkistusjakson aikana; katsoo, että komission olisi helpotettava tätä prosessia tarjoamalla jäsenvaltioille apua nykyisen tilanteen ja sellaisten alojen analysoinnissa, joilla kiertotaloutta ja sen periaatteita voitaisiin soveltaa ja joihin ne voitaisiin lisätä;
38. katsoo, että Euroopan alueellisen yhteistyön roolia kiertotalouden täytäntöönpanoa koskevien haasteiden kohtaamisessa olisi vahvistettava edelleen; kehottaa jäsenvaltioita edistämään rajat ylittävää yhteistyötä, etenkin Euroopan alueellisen yhteistyön avulla, kiertotaloutta koskevien hankkeiden toteuttamiseksi; korostaa lisäksi, että on tärkeää löytää kestäviä ratkaisuja muiden kuin jäsenvaltioiden kanssa tehtävien liittymistä valmistelevien sopimusten avulla, jotta voidaan puuttua nykyisiin ongelmiin, erityisesti ilman saastumiseen;
39. korostaa nykyisten makroaluestrategioiden tarjoamia vielä hyödyntämättömiä mahdollisuuksia auttaa kohtaamaan kiertotalouden täytäntöönpanoon liittyviä haasteita paitsi jäsenvaltioissa myös samalla maantieteellisellä alueella sijaitsevilla kolmansissa maissa; korostaa, että kyseisissä strategioissa olisi keskityttävä prioriteetteihin, joilla voitaisiin tukea unionin uusioraaka-aineiden markkinoita; pyytää kehittämään EU:n yhteistyöaloitteita naapurimaiden kanssa;
40. toteaa jälleen kerran pitävänsä alue- ja paikallisviranomaisten ja kansallisten viranomaisten riittävien valmiuksien kehittämistä ja ylläpitämistä tärkeänä ja katsoo tämän olevan erittäin merkittävää kiertotalouteen siirtymisen kannalta; korostaa, että teknisellä tuella voi olla tällä alalla merkittävä rooli; toteaa, että alueilla ja kaupunkiseuduilla on tärkeä rooli alhaalta ylöspäin suuntautuvaan energiakäänteeseen sitoutumisen edistämiseksi ja että ne soveltuvat parhaiten integroitujen energiaratkaisujen kokeiluun ja toteuttamiseen, kun ollaan suorassa yhteydessä kansalaisiin; korostaa ”älykkäiden kaupunkien” mahdollista roolia kiertotaloudessa, sillä ne voivat edistää vihreän teknologian malleja osana kestäviä kaupunkikehitysstrategioita; painottaa, että kestävät ja kiertotaloutta soveltavat kaupungit ovat tehokkaan kiertotalouden väline;

41. korostaa ympäristöystävällisten julkisten hankintojen merkitystä kiertotalouden moottorina, sillä julkisten urakoiden, julkishyödykkeiden ja julkisten palveluiden ⁽¹⁴⁾ tuottamisen mahdollisten markkinoiden arvoksi arvioidaan 1,8 biljoonaa euroa vuodessa;
42. korostaa, että tarvitaan energia-alan sääntelykehys, jolla kannustetaan kansalaisia ja energia-alan yhteisöjä osallistumaan energiakäänteeseen siten, että niillä on oikeus itse tuottaa ja kuluttaa, sekä jatkuvilla tukijärjestelmillä, taatulla uusiutuvan energian ensisijaisella verkkoon pääsyllä ja ajojärjestyksessä etusijalle asettamisella;
43. kannustaa alue- ja paikallisviranomaisia investoimaan edelleen koulutusohjelmiin, ammatilliseen koulutukseen ja työntekijöiden ammatilliseen uudelleen koulutukseen ja kampanjoihin, joilla tiedotetaan yleisölle kaikkien sellaisten toimien hyödyistä ja eduista, joilla pyritään kiertotalouden toteuttamiseen koheesiopolitiikan hankkeiden avulla, ja lisätään siten kansalaisten osallistumista ja vaikutetaan kuluttajien käyttäytymiseen; korostaa tässä yhteydessä Euroopan sosiaalirahaston potentiaalia; painottaa kuitenkin, että sen on kannustettava nuoria yrittäjiä siirtymään kohti kiertotaloutta erityisesti alhaisen tulotason ja kasvun alueilla; korostaa myös, että kiertotalous antaa maaseutualueille mahdollisuuden torjua väestökatoa, monipuolistaa talouttaan ja suojautua riskeiltä; panee tässä yhteydessä merkille, että maaseutualueita on kannustettava siirtymään kestäviin arvoketjuihin; korostaa, että on tärkeää kehittää erityinen saaristoalueita koskeva strategia;
44. kannustaa komissiota edistämään yhteisölähtöistä paikallista kehittämistä ja yhdenmetyä alueellisia investointeja, jotta voidaan auttaa paikallisia sidosryhmiä yhdistämään rahoitusvirtoja ja suunnittelemaan kiertotalouteen painottuvia paikallisalotteita;
45. toteaa, että 80 prosenttia merten roskaantumisesta johtuu maalla sijaitsevista lähteistä; pitää siksi erittäin tärkeänä, että maan ja merten roskaantumiseen puututaan paikallisin ja alueellisin toimin, millä on myönteinen vaikutus sekä ympäristölle että kansanterveydelle; kehottaa jäsenvaltioita, alueita ja paikallisviranomaisia keskittämään toimensa maan roskaantumisen ennaltaehkäisyyn;
46. kehottaa komissiota pohtimaan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä, miten kiertotaloushankkeisiin liittyvät ERI-rahastosta yhteisrahoitetut alueelliset ja kansalliset investoinnit vaikuttavat julkisen talouden alijäämien laskemiseen;
47. pitää myönteisenä ehdotusta juomavesidirektiivin 98/83/EY tarkistamisesta, sillä se helpottaa siirtymistä kiertotalouteen vähentämällä pullotetusta vedestä aiheutuvan muovijätteen määrää, säästää paljon energiaa ja tehostaa juomavesivarojen hallinnointia;

Kiertotalous vuoden 2020 jälkeisessä koheesiopolitiikassa

48. kehottaa komissiota kehittämään seuraavaa ohjelmakautta varten tarkoituksenmukaisia jäljitysmenetelmiä ja asianmukaisia indikaattoreita, jotta voidaan paremmin seurata, miten koheesiopolitiikalla edistetään kiertotalouden toteutumista, jotta saadaan tarkempi kuva ympäristövaikutuksista ja sosioekonomisista olosuhteista;
49. panee merkille, että kiertotalouteen siirtymisen toteuttamista tuetaan merkittävästi myös muista ohjelmista, kuten LIFE-, COSME- ja Horisontti 2020-ohjelmista; korostaa tarvetta parantaa edellä mainittujen välineiden välistä synergiaa, jotta saavutetaan kiertotaloutta koskevassa komission toimintasuunnitelmassa asetetut tavoitteet;
50. kehottaa komissiota tulevaa koheesiopolitiikkaa koskevissa uusissa lainsäädäntöehdotuksissa kehittämään kiertotalouden toteuttamiseen sopivia ennakkoehtoja; katsoo, että kiertotalousstrategioita olisi kehitettävä yhdessä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten sekä taloudellisten ja sosiaalisten kumppaneiden kanssa;
51. kehottaa komissiota varmistamaan, että Horisontti 2020 -ohjelmassa kiinnitetään entistä enemmän huomiota innovointi- ja tutkimushankkeiden rahoittamiseen kiertotalouden alalla;
52. korostaa, että on tehostettava koheesiopolitiikan tuen kohdentamista kaupunkien ja maaseudun kestäväan kehittämiseen, ja kehottaa antamaan tässä yhteydessä kiertotalouteen liittyville tavoitteille näkyvämmän roolin; kehottaa jatkamaan tämän alan innovoivia kaupunki- ja maaseututoimia ja pyytää komissiota hyödyntämään tulevia suunnitelmia laatiessaan mahdollisimman hyvin kaudelta 2014–2020 saatuja kokemuksia; kehottaa kehittämään joustavan räätälöidyn lähestymistavan kaupunkiagendan täytäntöönpanoon tarjoamalla kannustimia ja ohjausta, jotta kaupunkien mahdollisuuksia voidaan hyödyntää täysimääräisesti kiertotalouden täytäntöönpanossa;

⁽¹⁴⁾ ”Ympäristöä säästäviä hankintoja – Käsi kirja ympäristönäkökohtien huomioon ottamisesta julkisissa hankinnoissa”, kolmas laitos, komissio 2016.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

53. kehottaa komissiota tekemään Euroopan kiertotalouden sidosryhmäfoorumista paikan, jossa vaihdetaan parhaita käytäntöjä, joilla koheesio politiikan resursseja voidaan hyödyntää mahdollisimman hyvin siirryttäessä kiertotalouteen;

54. korostaa kiertotalouden ja ilmastonmuutoksen hillitsemisen keskinäistä riippuvuutta ja pyytää siksi enemmän määrärahoja kiertotaloutta ja ilmastoa koskeviin investointeihin vuoden 2020 jälkeen harjoitettavassa koheesio politiikassa; korostaa lisäksi, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehysessä olisi lisättävä ilmastoon liittyvää varainkäyttöä nykyiseen verrattuna;

o

o o

55. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P8_TA(2018)0257

EU:n ja NATOn väliset suhteet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 EU:n ja Naton välisistä suhteista (2017/2276(INI))

(2020/C 28/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Lissabonin sopimuksen,
- ottaa huomioon Naton peruskirjan,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 20. joulukuuta 2013, 26. kesäkuuta 2015, 28. kesäkuuta ja 15. joulukuuta 2016 sekä 9. maaliskuuta, 22. kesäkuuta ja 15. joulukuuta 2017 antamat päätelmät,
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2015 ja 14. marraskuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät yhteisestä turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta, 6. joulukuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät EU:n ja Naton yhteistyöstä, 6. maaliskuuta, 18. toukokuuta ja 17. heinäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät EU:n globaalistrategiasta sekä 19. kesäkuuta ja 5. joulukuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät EU:n ja Naton ministereiden 6. joulukuuta 2016 vahvistamien yhteisten ehdotusten täytäntöönpanosta,
- ottaa huomioon Euroopan unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan, varapuheenjohtajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemän Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ”Jaettu näkemys, yhteinen toiminta: vahvempi Eurooppa”,
- ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2016 annetun Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajien sekä Naton pääsihteerin yhteisen julkilausuman, 6. joulukuuta 2016 annetut Naton ja EU:n neuvostojen tukemat yhteiset 42 ehdotusta ja 14. kesäkuuta ja 5. joulukuuta 2017 niiden täytäntöönpanosta annetut edistymiskertomukset sekä 5. joulukuuta 2017 annetut Naton ja EU:n neuvostojen tukemat 32 uutta ehdotusta,
- ottaa huomioon 13. marraskuuta 2017 ja 6. maaliskuuta 2018 pidettyjen ulkoasiainneuvoston (myös puolustus) kokousten tulokset, erityisesti EU:n ja Naton yhteistyön osalta,
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelmasta (COM(2016)0950),
- ottaa huomioon komission ja korkean edustajan, varapuheenjohtajan 10. marraskuuta 2017 antaman yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle sotilaallisen liikkuvuuden parantamisesta Euroopan unionissa (JOIN(2017)0041) sekä siihen liittyvän toimintasuunnitelman, joka esitettiin maaliskuussa 2018 (JOIN(2018)0005),
- ottaa huomioon komission 7. kesäkuuta 2017 esittämän puolustuspoliittisen toimenpidepaketin,
- ottaa huomioon 15. maaliskuuta 2018 julkaistun Naton pääsihteerin vuosikertomuksen 2017,
- ottaa huomioon Naton parlamentaarisen yleiskokouksen 9. lokakuuta 2017 antaman päätöslauselman N:o 439 Naton ja EU:n tiiviimmistä yhteistyöstä,
- ottaa huomioon Naton parlamentaarisen yleiskokouksen 9. lokakuuta 2017 antaman päätöslauselman N:o 440 Euroopan puolustuksen teollisesta perustasta,
- ottaa huomioon Naton parlamentaarisen yleiskokouksen puolustus- ja turvallisuuskomitean 8. lokakuuta 2017 antaman raportin Naton ja EU:n yhteistyöstä Varsovan huippukokouksen jälkeen, myös sen liitteen, jonka laatimiseen Euroopan parlamentti osallistui,

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”EU muuttuvassa globaalissa toimintaympäristössä – yhteenliitetyn, kiistanalaisempi ja monimutkaisempi maailma” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Euroopan puolustusunionista ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 23. marraskuuta 2016 ja 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselmat yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) toteuttamisesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 14. joulukuuta 2016 ja 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselmat yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 16. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan perustuslaillisista, oikeudellisista ja institutionaalisista vaikutuksista: Lissabonin sopimuksen antamat mahdollisuudet ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0188/2018),
- A. ottaa huomioon, että EU:n arvoihin, joita ovat esimerkiksi liberaali demokratia, monenkeskeisyys, ihmisoikeudet, rauha, kehitys ja oikeusvaltio, joihin EU ja transatlanttiset yhteydet perustuvat, sekä sääntöihin perustuvaan kansainväliseen järjestykseen ja Euroopan yhtenäisyyteen ja yhteenkuuluvuuteen kohdistuu haasteita geopolittisesti epävakaina aikana ja nopeasti heikentyvässä strategisessa ympäristössä;
- B. ottaa huomioon, että lännen kaksi suurta järjestöä, EU ja Nato, ovat kyenneet vahvistamaan yhteistyötään vastattaessa monimutkaisiin haasteisiin, riskeihin ja uhkiin, sekä perinteisiin että hybridiuhkiin, joita valtiot ja muut kuin valtiolliset toimijat pääasiassa idästä ja etelästä aiheuttavat; ottaa huomioon, että Euroopan lähinaapuruston vakautta horjuttavista useista kriiseistä aiheutuu sekä sisäiseen että ulkoiseen turvallisuuteen kohdistuvia uhkia; ottaa huomioon, että kummallakaan järjestöllä ei ole kaikkia tarvittavia välineitä näihin turvallisuushaasteisiin vastaamiseksi yksinään ja että kumpikin pystyisi paremmin puuttumaan niihin yhteistyössä toisen kanssa; toteaa, että EU ja Nato ovat välttämättömiä Euroopan ja sen kansalaisten turvallisuuden takaamiseksi;
- C. ottaa huomioon, että EU:n ja Naton yhteistyötä ei pitäisi katsoa itsetarkoitukseksi vaan keinoksi saavuttaa yhteiset turvallisuusprioriteetit ja -tavoitteet operaatioiden ja muiden keinojen täydentävyyden avulla; ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltioilla ja Nato-liittolaisilla on yhteinen joukkopooli; ottaa huomioon, että EU ja Nato voivat yhdessä hyödyntää resursseja tehokkaasti sekä ottaa tehokkaammin käyttöön moninaisia nykyisiä välineitä turvallisuushaasteisiin vastaamiseksi;
- D. ottaa huomioon, että Nato on sotilasliittouma mutta EU ei ole sellainen; ottaa huomioon, että EU on strateginen globaali toimija ja turvallisuuden takaaja, jolla on käytettävissään ainutlaatuinen ja laaja valikoima välineitä, joilla se pystyy vastaamaan nykyisiin haasteisiin kattavasti eri politiikkojensa avulla; ottaa huomioon, että EU:n globaalistrategian tavoitteiden mukaisesti ja sen seurauksena EU vahvistaa vastuutaan omasta turvallisuudestaan ja puolustuksestaan sekä asemaansa kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden alan kumppanina sekä valmiuksiaan toimia autonomisesti samalla kun se vahvistaa myös osuuttaan Natossa ja edistää tiiviimpää yhteistyötä;
- E. ottaa huomioon, että Natolla on ensisijainen vastuu jäsentensä yhteisestä puolustuksesta; panee merkille Naton ohjeen, että vuosikymmenen kuluessa liittolaisten on osoitettava kaksi prosenttia BKT:staan puolustukseen, jotta voidaan ylläpitää riittäviä puolustusvalmiuksia; ottaa huomioon, että Nato EU:n tärkeimpänä turvallisuusalan kumppanina on ratkaiseva tae liittolaisten joukkojen valmiuksien yhteentoimivuudelle ja niiden hankintatoimien johdonmukaisuudelle;
- F. ottaa huomioon, että EU:n ja Naton toimien olisi täydennettävä toisiaan turvallisuusulottuvuuden kannalta, jotta voidaan paremmin vastata uusiin, ennennäkemättömiin ja moninaisiin turvallisuushaasteisiin; ottaa huomioon, että näiden kahden organisaation väliset yhteiset alat edellyttävät myös tiiviimpää ja tehokkaampaa yhteistyötä;

⁽¹⁾ EUVL C 58, 15.2.2018, s. 109.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0435.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0440 ja P8_TA(2017)0492.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0503 ja P8_TA(2017)0493.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0092.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- G. ottaa huomioon, että EU ja Nato, jotka molemmat osallistuvat kriisinhallintaan, voisivat tehostaa tätä toimintaa, jos ne toimisivat aidosti koordinoitulla tavalla ja hyödyntäisivät asiantuntemustaan ja resurssejaan täysimääräisesti; ottaa huomioon, että EU:n globaalistrategian myötä EU vahvistaa yhteistä lähestymistapaansa ulkoisiin konflikteihin ja kriiseihin sekä uhkiin ja haasteisiin vastaamista sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden välisessä yhteydessä käyttäen siviili- tai sotilaskeinoja;
- H. ottaa huomioon, että Naton vuoden 2016 huippukokouksessa Varsovassa liittouma ja EU esittelivät vahvistetun yhteistyön aloja ottaen huomioon yhteiset haasteet idässä ja etelässä, myös hybridiuhat, kestäkyvyn parantamisen, puolustusvalmiuksien kehittämisen, kyberpuolustuksen, meriturvallisuuden ja harjoitukset; ottaa huomioon, että Naton ulkoministerit hyväksyivät 42 toimenpidettä joulukuussa 2016 edistääkseen Naton ja EU:n yhteistyötä sovitulla aloilla ja että uusista yhteistyöaloista sovittiin joulukuussa 2017;
- I. ottaa huomioon, että EU:n ja Naton kumppanuutta tarvitaan hybridiuhkien torjumiseen, myös väärin tietojen ja disinformaation torjumiseen ja kestäkyvyn vahvistamiseen; katsoo, että näiden kahden instituution toimivalta ja poliittiset strategiat on erotettava selvästi;
- J. ottaa huomioon Venäjän toiminnan lisääntymisen; ottaa huomioon, että yhteistä strategista lähestymistapaa suhteessa Venäjään on vahvistettava, vaikka riskinä on yhä, että se heikentää transatlanttista yhteyttä ja EU:n jäsenvaltioiden välistä solidaarisuutta; ottaa huomioon, että sekä EU että Nato ovat huolissaan Venäjän entistä näkyvämmästä sotilaallisesta toiminnasta; ottaa huomioon, että poliittinen manipulointi ja kyberhyökkäykset ovat myös huolenaiheina; toteaa, että EU on reagoinut Venäjän kansainvälisen oikeuden ja normien vastaiseen puuttumiseen unionin sisäisiin asioihin; toteaa, että puolustuskyky on ja tulee olemaan kollektiivisen puolustuksen keskeinen tekijä;
- K. ottaa huomioon eteläisessä naapurustossa ilmenneen ennennäkemättömän epävakauden, joka muodostaa strategisesti merkittävän haasteen sekä EU:n että Naton jäsenvaltioille, erityisesti etulinjassa sijaitseville;
- L. ottaa huomioon, että kyberhyökkäykset yleistyvät ja ovat yhä edistyneempiä; ottaa huomioon, että Nato määrittä vuonna 2014 kyberpuolustuksen osaksi liittouman kollektiivisen puolustuksen ydintehtäviä ja tunnusti vuonna 2016 kybertoimintaympäristön operatiiviseksi alaksi maan, ilman ja merten lisäksi; ottaa huomioon, että EU ja Nato voivat täydentää toistensa pyrkimyksiä; katsoo, että kyberturvallisuuden alalla on lisättävä EU:n jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja että kaikkien EU:n jäsenvaltioiden koordinoitu lähestymistapa on tällä alalla tarpeen;
- M. ottaa huomioon, että Nato ja EU päättivät joulukuussa 2017 tehostaa yhteistyötään terrorismin torjunnassa pääasiassa lisäämällä tiedonvaihtoa ja parantamalla kansallista kestäkykyä;
- N. ottaa huomioon, että EU ja Nato hyödyntävät Euroopassa samaa liikenneinfrastruktuuria, joka on keskeinen tekijä nopean sotilaallisen läsnäolon toteuttamisessa, ja että sotilaallinen liikkuvuus määritettiin äskettäin kahden organisaation ensisijaiseksi yhteistyöalaksi;
- O. ottaa huomioon, että Pew Research Center -tutkimuskeskuksen viimeisimpien kyselyjen perusteella Naton julkinen kannatus on vahvaa ja kasvaa useimmissa Naton jäsenmaissa;

Konkreettisempi kumppanuus

1. on vakuuttunut siitä, että EU:lla ja Natolla on yhteiset arvot kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden takaamiseksi ja että ne kohtaavat samankaltaisia strategisia haasteita, ja koska niillä on 22 yhteistä jäsentä, niillä on yhtenevät turvallisuus- ja puolustusintressit, myös kansalaistensa suojeleminen kaikilta mahdollisilta uhilta; katsoo, että EU:n ja Naton välisellä strategisella kumppanuudella on keskeinen merkitys pyrittäessä vastaamaan näihin turvallisuushaasteisiin; painottaa, että EU:n ja Naton yhteistyön olisi oltava täydentävää ja siinä olisi otettava huomioon kummankin erityispiirteet ja tehtävät;
2. painottaa avoimuuden sekä osallistavuuden ja vastavuoroisuuden merkitystä, molempien organisaatioiden itsenäistä päätösvaltaa ja menettelyjä täysimääräisesti kunnioittaen, EU:n ja Naton strategisen kumppanuuden periaatteina sen vaikuttamatta minkään jäsenvaltion turvallisuus- ja puolustuspolitiikan erityisluonteeseen; korostaa, että yhteistyö Natoon kuulumattomien EU:n jäsenvaltioiden kanssa ja unioniin kuulumattomien Naton jäsenten kanssa on erottamaton osa EU:n ja Naton yhteistyötä;
3. on vakuuttunut siitä, että Nato on jäsenilleen yhteisen puolustuksen ja pelotteen kulmakivi Euroopassa; on vakuuttunut siitä, että vahvempi EU, jolla on tehokkaampi YTPP ja joka moninaisten jäsenvaltioiden välisten hankkeiden kautta kykenee noudattamaan täysimääräisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan määräyksiä, joiden nojalla jäsenvaltiot voivat pyytää apua, edistää myös vahvempaa Natoa; painottaa, että EU:n ja Naton yhteistyössä on otettava huomioon myös kuuden Natoon kuulumattoman EU:n jäsenvaltion ja seitsemän EU:hun kuulumattoman Naton jäsenvaltion turvallisuus- ja puolustuspolitiikka;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

4. uskoo vahvasti, että tehokas vastaus turvallisuushaasteiden kokonaisuuteen edellyttää strategista näkemystä, enemmän rakenteellista mukauttamista sekä kovan ja pehmeän voiman välineiden yhdistelmää niin EU:n kuin Natonkin osalta; painottaa, että EU:n ja Naton kumppanuuden vahvistamisessa on toimittava kiireellisesti ottaen huomioon näiden organisaatioiden väliset erot;
5. panee merkille, että vaikka yhteistä eurooppalaista strategista kulttuuria olisi kehitettävä edelleen, yhteisen uhkakäsityksen aikaansaamisella on myönteinen vaikutus; katsoo, että EU:n on pyrittävä vahvistamaan strategista riippumattomuuttaan; kehottaa tämän vuoksi EU:n jäsenvaltioita pyrkimään yhteistyössä EU:n toimielinten kanssa yhteisymmärryksen kehittyvästä uhkaympäristöstä ja jatkamaan yhteisten tiedotustilaisuuksien, tiedustelutiedon jakamisen, siviilivalmiuskoulutuksen ja yhteisten uhka-arvioiden kaltaisia toimia; on tyytyväinen viimeaikaisiin tätä koskeviin pyrkimyksiin;
6. korostaa, että Euroopan kansalaiset ovat tietoisia siitä, etteivät kansalliset vastaukset terrorismiin ja turvattuuteen yksinään riittä, ja he odottavat Euroopan unionin suojelevan heitä näitä uhilta ja että EU:n ja Naton tiivis yhteistyö täydentäisi ja tehostaisi jäsenvaltioiden voimavaroja;
7. painottaa tarvetta vahvistaa EU:n ja Naton yhteistyötä operaatioissa ja tehtävissä sekä strategisella että taktisella tasolla;
8. painottaa, että EU:n ja Naton strateginen kumppanuus on yhtä tärkeää sekä EU:n kehittyvälle yhteiselle turvallisuus- ja puolustuspolitiikalle ja Naton tulevaisuudelle että EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisille suhteille brexitin jälkeen;
9. katsoo, että EU:n ja Naton välisten suhteiden koko potentiaalia voidaan hyödyntää entistä paremmin ja että kumppanuuden syventäminen ei saisi rajoittua yhteisiin vastauksiin Euroopan ulkopuolisissa kriiseissä, erityisesti naapurialueilla, vaan sen olisi katettava myös kriisit maanosassamme;
10. painottaa, että tarvitaan tehokkaan tiedonjakamisen avulla toteutettavaa ennaltaehkäisy-, analysointi- ja varhaisvaroitusyhteistyötä tulevaisuudessa ilmaantuvien uhkien torjumiseksi yhteisin toimin;
11. katsoo, että EU:n ja Naton yhteinen julistus ja sitä seuraavat täytäntöönpanotoimet ovat strategisen kumppanuuden uusi, merkittävä vaihe; on tyytyväinen yhteisen julkilausuman täytäntöönpanon konkreettisiin tuloksiin, erityisesti mitä tulee hybridiuhkien torjumiseen, strategiseen viestintään, tulosten johdonmukaisuuteen puolustuksen suunnitteluprosesseissa ja merialan yhteistyöhön; kannustaa jatkamaan kehitystä ja on tyytyväinen siihen 5. joulukuuta 2017 lisättyihin uusiin toimiin, erityisesti terrorismin torjuntaa, sotilaallista liikkuvuutta ja naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskeviin toimiin; on tyytyväinen toimintakulttuurin muutokseen ja henkilöstöjen välisen yhteistyön sujuvaan toimintaan kunkin toimen täytäntöönpanossa; muistuttaa, että vaikka instituutiot hallinnoivatkin itse prosessia, sovittujen yhteisten tavoitteiden ja toimien täytäntöönpanon onnistuminen riippuu kaikkien jäsenvaltioiden jatkuvasta poliittisesta tahdosta; on tyytyväinen tässä mielessä myös sekä EU:n että Naton jäsenten sitoutumiseen ja painottaa, että yhteisen julkilausuman menestyksellä täytäntöönpano riippuu kaikkien jäsenvaltioiden poliittisesta tahdosta; katsoo, että on tärkeää vahvistaa EU:n ja Naton yhteistyötä ja vuoropuhelua ja varmistaa poliittinen tahto ja asianmukaiset resurssit yhteistyön jatkuvalla toteuttamiselle ja kehittämiselle edelleen; odottaa Brysselissä 11.–12. heinäkuuta 2018 pidettävässä Naton huippukokouksessa annettavaa uutta EU:n ja Naton julkilausumaa;
12. panee merkille korkean edustajan, varapuheenjohtajan ja Naton pääsihteerin säännölliset yhteiset tiedotteet EU:n ulkoasiainneuvostossa ja Naton Pohjois-Atlantin neuvostossa sekä EU:n poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean ja Naton Pohjois-Atlantin neuvoston jatkuvat säännölliset kokoukset;
13. on tyytyväinen Yhdysvaltojen vakuutukseen, jonka mukaan se on edelleen sitoutunut Natoon ja Euroopan turvallisuuteen; muistuttaa, että EU ja Yhdysvallat ovat ratkaisevassa asemassa olevia kansainvälisiä kumppaneita ja että kumppanuus on vahvistettu myös Naton kautta; painottaa EU:n jäsenvaltioiden ja Yhdysvaltojen kahdenvälisten suhteiden arvoa; uskoo vahvasti, että EU:n ja Naton yhteistyön lujittaminen vahvistaa transatlanttista sidosta ja että Naton kyky täyttää tehtävänsä liittyy transatlanttisiin suhteisiin; toteaa näin ollen, että viimeaikaisella poliittisellä kehityksellä saattaa olla vaikutusta transatlanttisten suhteiden vahvuuteen; toteaa, että Yhdysvaltojen, joka yleisesti on rohkaissut EU:n puolustuksen merkittävää kehittämistä ja ollut siihen tyytyväinen, olisi jatkossakin pyrittävä ymmärtämään paremmin Euroopan strategia etuja, kuten Euroopan puolustusvalmiuksien kehittämistä; korostaa, että EU:n toimet strategisen riippumattomuutensa saavuttamiseksi vahvistavat Naton turvallisuusympäristöä;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

14. on tyytyväinen Naton eteenyönnettyyn läsnäoloon (Enhanced Forward Presence, EFP) Naton itäisissä jäsenmaissa; on tyytyväinen siihen, että Nato on ottanut käyttöön Virossa, Latviassa, Liettuassa ja Puolassa neljä monikansallista taistelujoukkoa, joita johtavat Yhdistynyt kuningaskunta, Kanada, Saksa ja Yhdysvallat; katsoo, että EU:n ja Naton yhteistyötä olisi vielä vahvistettava idässä ja etelässä molempien organisaatioiden turvallisuuden vuoksi ja että Venäjän tunkeutuminen itäisiin valtioihin hybridi- tai tavanomaisin keinoin olisi estettävä ja torjuttava asianmukaisesti; painottaa, että Euroopan nykyistä infrastruktuuria, joka suuntautuu pääasiassa lännestä itään, olisi täydennettävä uuden pohjoinen–etelä–ulottuvuuden kehittämisellä, jotta se vastaisi sotilaallisen liikkuvuuden vaatimuksiin; painottaa, että sotilaallista liikkuvuutta koskevilla toimilla olisi pyrittävä tehostamaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioiden ja tehtävien toteuttamista sekä Naton puolustusasemaa; katsoo, että teitä, siltoja ja rautateitä olisi kunnostettava sotilashenkilöstön ja -laitteistojen nopean käyttöönoton mahdollistamiseksi;

15. painottaa tämän osalta, että Naton nopean toiminnan valmiuksien parantaminen parantamalla EU:n ja kansallisia infrastruktuureja, poistamalla byrokraattisia ja infrastruktuuriin liittyviä esteitä joukkojen nopealta liikkumiselta sekä sotilaslaitteistojen ja tarvikkeiden ennakoivan sijoittamisen avulla on tärkeää yhteisen turvallisuutemme kannalta;

16. panee tyytyväisenä merkille pysyvän rakenteellisen yhteistyön (PRY) käynnistämisen; painottaa, että sen avulla voidaan vahvistaa Euroopan panosta Natossa; katsoo, että se voi lisätä synergiaa ja tehokkuutta ja että se on ratkaisevan tärkeä askel EU:n turvallisuus- ja puolustusalan voimavarojen sekä eurooppalaisten Nato-jäsenten mahdollisen suorituskyvyn parantamisessa, ja on vakuuttunut siitä, että entistä vahvempi EU ja Nato vahvistavat toisiaan;

17. painottaa, että PRY täydentää Natoa ja että sitä olisi hyödynnettävä EU:n ja Naton yhteistyön valmiuksien kehittämisessä edelleen, sillä sen tavoitteena on vahvistaa EU:n puolustusvalmiuksia ja yleisesti tehostaa YTPP:tä ja lisätä sen merkitystä nykyisiin turvallisuus- ja sotilashaasteisiin vastaamisessa; korostaa, että väärinkäsitysten torjumiseksi on tärkeää noudattaa avoimuutta PRY:n yhteydessä ja välittää siitä tietoa Yhdysvalloille ja muille Naton jäsenille;

18. painottaa, että EU:n ja Naton seuraavassa yhteisessä julkilausumassa olisi vaadittava, että EU:n jäsenvaltioiden ja Naton jäsenten monikansallisessa yhteistyössä kehittämät valmiudet, myös PRY, ovat käytettävissä sekä Naton että EU:n operaatioissa; painottaa, että EU:n viimeaikaiset päätökset (puolustuksen koordinoitu vuosittainen tarkastelu (CARD), PRY, Euroopan puolustusrahasto), joilla pyritään varmistamaan, että eurooppalaiset kantavat suuremman vastuun omasta turvallisuudestaan, edistävät osaltaan Naton vahvistamista sekä varmistavat oikeudenmukaisen transatlanttisen taakanjaon ottaen samalla huomioon tavoitteen, jonka mukaan yhteisiin turvallisuushaasteisiin vastataan yhdessä, vältetään tarpeetonta päällekkäisyyttä ja kehitetään johdonmukaiset, täydentävät ja yhteentoimivat puolustusvalmiudet; katsoo, että yhteisten standardien, menettelyjen, koulutuksen ja harjoitusten kehittäminen olisi katsottava merkittäväksi EU:n ja Naton välisen entistä tehokkaamman yhteistyön mahdollistajaksi;

19. toteaa, että brexitin jälkeen 80 prosenttia Naton puolustusmenoista katetaan muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden talousarvioista ja kolmea neljästä itäisestä pataljoonasta johtaa muu kuin EU:n jäsenvaltio;

20. kehottaa EU:ta ja Natoa järjestämään säännöllisiä strategisen tason harjoituksia, joihin osallistuu molempien organisaatioiden huipputason poliittisia johtajia; pitää siksi myönteisenä virolaista EU CYBRID 2017 -harjoitusta, jossa Naton pääsihteeri osallistui ensimmäistä kertaa EU:n harjoitukseen;

Pääasialliset yhteistyöalat

21. toteaa, että turvallisuusuhista on tullut yhä hybridimuotoisempia ja vähemmän perinteisiä ja että niihin puuttuminen edellyttää kansainvälistä yhteistyötä; kehottaa EU:ta ja Natoa edelleen parantamaan kestävyttä ja kehittämään yhteistä hybridiuhkia koskevaa tilannetietoisuutta; kannustaa EU:ta ja Natoa koordinoimaan kriisivalmiusmekanismejaan voidakseen puuttua johdonmukaisesti hybridiuhkiin; panee tyytyväisenä merkille, että Naton pääsihteeri ja korkea edustaja, varapuheenjohtaja avasivat äskettäin yhdessä Helsingissä sijaitsevan hybridialan osaamiskeskuksen, ja kannustaa EU:n jäsenvaltioita perustamaan hybridialan osaamiskeskuksia Helsingin keskuksen tarjoaman esimerkin mukaisesti; ilmaisee tässä yhteydessä olevansa tyytyväinen erillisiin mutta rinnakkaisiin PACE17 ja CMX17 -harjoituksiin, jotka järjestettiin vuonna 2017 ja joissa EU:n ja Naton henkilöstöt testasivat omia viestintä- ja tiedonjakomenettelyjään fiktiivisen hybridiuhan kehittäessä; on tyytyväinen läntisten liittolaisten keskitettyihin toimiin vastauksena Yhdistyneessä kuningaskunnassa toteutettuun oletettuun Venäjän kemialliseen iskuun;

22. katsoo, että seuraavassa EU:n ja Naton yhteisessä julkilausumassa olisi suhtauduttava myönteisesti saavutettuun edistymiseen ja kehotettava toteuttamaan kaikki näiden kahden organisaation hyväksymät ehdotukset käytännössä; katsoo, että tarvitaan lisää toimia aiemmin tehtyjen sitoumusten täytäntöön panemiseksi;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

23. katsoo tässä yhteydessä, että eurooppalaista puolustusta vahvistavista aloitteista on oltava hyötyä molemmille organisaatioille siten, että EU:n jäsenvaltiot voivat vahvistaa strategista riippumattomuuttaan ja kykenevät suorittamaan uskottavasti yhteisiä sotilallisia väliintuloja; muistuttaa, että nämä aloitteet täydentävät Naton aloitteita;
24. pitää myös tärkeänä varmistaa osallistavuuden ja vastavuoroisuuden periaatteiden täytäntöönpano ja molempien organisaatioiden itsenäisen päätösvalan kunnioittaminen kaikilta osin, kuten 5. joulukuuta 2017 annetuissa neuvoston päätelmissä edellytetään;
25. on tyytyväinen vuoden 2017 menestyksekkääseen rinnakkaiseen ja koordinoituun kriisinhallintaharjoitukseen, joka tarjosi hyödyllisen tilaisuuden parhaiden käytäntöjen jakamiselle; odottaa voitavansa tarkastella saatuja kokemuksia sekä jatkamaan yhteistyötä yhteisissä harjoituksissa EU:n ja Naton välillä, mukaan lukien vuodeksi 2018 suunnitellut EU-johtoiset harjoitukset;
26. panee merkille, että turvallisuusluokiteltujen tietojen vaihtamiseen kahden järjestön välillä liittyvät nykyiset menettelyt ovat edelleen hankalia ja tehottomia; katsoo, että molemmat organisaatiot kohtaavat samankaltaisia strategisia haasteita ja joutuvat välillisesti ratkaisemaan niiden seuraukset yhdessä; katsoo, että turvallisuusluokiteltujen tietojen ja tiedusteluanalyysien vaihtoa koskevaa yhteistyötä voidaan parantaa myös terrorismin torjunnan alalla kehittämällä keskinäistä luottamusta; painottaa, että EU:n on parannettava valmiuksiaan myöntämällä turvallisuusluokitus entistä suuremmalle osalle EU:n henkilöstöstä, tarjoamalla kohdennettua koulutusta turvallisuusluokiteltujen tietojen kanssa työskenteleville ja investoimalla suojattuihin viestintäyhteyksiin; katsoo, että tarvittavien tietojen vaihtoa koskevan vastavuoroisuuden ja jaetaan tarvittaessa -lähestymistavan omaksumisesta hyötyisivät myös molempien organisaatioiden operaatiot ja tehtävät; katsoo, että rinnakkaisen ja koordinoitun tiedusteluarvioinnin käyttö hybridiuhkien torjunnassa olisi tehokkaampaa yhteisvoimin;
27. kehottaa EU:ta ja Natoa lujittamaan yhteistyötään strategisen viestinnän alalla, myös vahvistamalla Naton strategisen viestinnän osaamiskeskuksen ja Euroopan ulkosuhdehallinnon StratCom-jaoston välistä kumppanuutta;
28. on tyytyväinen EU:n uuteen hybridianalyysikeskukseen ja sen vuorovaikutukseen Naton hybridianalyysikeskuksen kanssa, kun ne jakavat tilannetietoja ja vaihtavat mahdollisia hybridiuhkia koskevia analyyseja;
29. on vakuuttunut, että yhteistyö ja tietojen jakaminen ja vaihtaminen ovat ratkaisevan tärkeitä kyberturvallisuuden alalla, ja panee merkille alalla saavutetun edistymisen; painottaa tarvetta parantaa tietoverkkokorikosten ehkäisyä, havaitsemista ja niihin reagoimista; kehottaa molempia organisaatioita koordinoimaan seurantatoimia ja vaihtamaan tarvittaessa kyberpuolustukseen liittyvää tietoa ja helpottamaan näin EU:n ja Naton yhteistä tiedustelutoimintaa; rohkaisee EU:ta ja Natoa vahvistamaan operatiivista yhteistyötään ja koordinoitua sekä edistämään yhteentoimivuutta jakamalla parhaita käytäntöjä keinoista, menetelmistä ja menettelyistä, joita käytetään verkkohyökkäysten tekijöiden selvittämiseen; katsoo, että tiedonjaon lisääminen EU:n ja Naton välillä on ensisijainen tavoite, jotta pystytään yksilöimään kaikki kyberhyökkäyksistä vastuussa olevat lähteet ja toteuttamaan niistä seuraavat oikeudelliset toimet; katsoo, että on tärkeää myös yhdenmukaistaa koulutustoimintaa ja tehdä yhteistyötä kyberalan tutkimuksessa ja kehittämisessä; on tyytyväinen tietoturvaloukkauksiin ja niiden ennaltaehkäisyyn keskittyvän EU:n ryhmän sekä NATO:n NCIRC-yksikön (Computer Incident Response Capability) välisiin järjestelyihin; katsoo, että Euroopan unionin verkko- ja tietoturvaviraston (ENISA) uuden toimeksiannon puitteissa uudet kyberpuolustusalan yhteistyöhön liittyvät toiminnot voivat olla Naton kannalta kiinnostavia;
30. katsoo, että on tärkeää varmistaa merivoimien valmiuksien kehittämispyrkimysten täydentävyys ja välttää tarpeettomia päällekkäisiä pyrkimyksiä meriturvallisuuden takaamiseksi entistä tehokkaammin; on tyytyväinen EU:n ja Naton operatiivisen yhteistyön ja koordinoitun lisääntymiseen, kuten tilannetietojen vaihtamiseen Välimeren ja Afrikan sarven kokemusten perusteella, ja etsii samalla uusia mahdollisuuksia keskinäiseen logistiseen tukeen ja tietojen vaihtamiseen molempien organisaatioiden henkilöstön kesken operatiivisessa toiminnassa, mukaan lukien sääntelemättömään maahanmuuttoon liittyvä toiminta;
31. on tyytyväinen taktisen ja operatiivisen yhteistyön lisääntymiseen, myös Naton merivoimien esikunnan ja Frontexin sekä EUNAVFOR MED SOPHIA -operaation ja Sea Guardian -operaation välisten suorien yhteyksien kautta, mikä auttaa EU:ta ja sen operaatioita laittoman muuttoliikkeen ehkäisemisessä ja laittomien salakuljetusverkostojen torjumisessa, myös aseiden salakuljetuksen osalta; panee merkille, että Nato voi pyydettäessä tarjota logistista tukea ja muita valmiuksia, kuten polttoaineen tankkausta merellä ja lääkitä tukea; huomauttaa, että tämä on seurausta EU:n ja Naton menestyksekkästä yhteistyöstä Ocean Shield -operaation ja EUNAVFORin Atalanta-operaation yhteydessä merirosvouksen torjumiseksi Afrikan sarven edustalla;
32. kannustaa kehittämään EU:n ja Naton välistä synergiaa tällä alalla ja parantamaan erityisesti tiedustelu-, valvonta- ja tunnistustoimien (ISR) koordinoitua;

33. muistuttaa, että Euroopan turvallisuuden ja puolustuksen vahvistamiseen tähtäävien EU:n aloitteiden olisi myös autettava varmistamaan, että EU:n jäsenvaltiot, jotka ovat Naton jäseniä, täyttävät Nato-sitoumuksensa; katsoo, että sekä EU:n että Naton jäsenenä oleminen ei saa olla haitallista yhdellekään valtiolle; korostaa vastaavasti, että tiettyjen unionin jäsenvaltioiden puolueettomuuden Natoon nähden on tarkoitettava sitä, että näiden jäsenvaltioiden velvollisuudet Euroopan puolustusunionissa on tarkistettava; painottaa, että EU:n jäsenvaltioiden olisi kyettävä käynnistämään itsenäisiä sotilasoperaatioita myös silloin, kun Nato ei ole halukas toimimaan tai kun EU:n toimet ovat tarkoituksenmukaisempia;

34. panee tyytyväisenä merkille, että Naton jäsenten puolustusmenot ovat kasvaneet jatkuvasti; kannustaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita, jotka ovat Naton jäseniä, saavuttamaan merkittävää edistymistä kohti tavoitetta käyttää puolustukseen 2 prosenttia bruttokansantuotteesta ja tästä 20 prosenttia keskeisiin uusiin välineisiin; katsoo, että Naton puolustusmenoja koskeviin ohjeisiin sitoutuneiden EU:n jäsenvaltioiden olisi harkittava tietyn määrän hankintoihin käytettävästä 20 prosentista osoittamista tutkimukseen ja kehittämiseen, jotta varmistetaan vähimmäismäärärahat innovointiin; toteaa, että tästä voi heijastusvaikutuksena syntyä teknologioita siviilikäyttöön;

35. muistuttaa EU:n ja Naton yhteisessä Varsovan julkilausumassa jäsenille esitetystä kehotuksesta edistää puolustusteollisuuden vahvistamista ja puolustusalan tutkimuksen lisäämistä; uskoo vahvasti, että EU:n ja Naton jäsenten on tehtävä yhteistyötä ja etsittävä synergioita teollisen ja teknologisen perustansa vahvistamiseksi ja kehittämiseksi saavuttaakseen valmiuksia koskevat ensisijaiset tavoitteet erityisesti puolustusta koskevan yhteensovitetun vuotuisen tarkastuksen ja Naton puolustuksen suunnitteluprosessin avulla; katsoo, että on tärkeää asettaa tehokas ja tasapainoinen transatlanttinen puolustusteollinen ja -teknologinen yhteistyö molempien organisaatioiden strategiseksi prioriteetiksi; kannattaa Euroopan puolustusrahaston suunnittelemaa toimenpiteitä yhteisen tutkimuksen ja eurooppalaisten valmiuksien kehittämisen kannustamiseksi; katsoo, että entistä vahvempi sitoutuminen tutkimukseen ja valmiuksien suunnitteluun voi parantaa tehokkuutta;

36. muistuttaa tarpeesta varmistaa EU:n puolustuksen koordinoitun vuotuisen tarkastelun, voimavarojen kehittämissuunnitelman sekä Naton vastaavien prosessien, kuten puolustus suunnitteluprosessin, tulosten ja aikataulujen yhdenmukaisuus; painottaa tarvetta varmistaa, että voimavarojen kehittämistä koskevat EU:n ja Naton monikansalliset aloitteet täydentävät ja vahvistavat toisiaan; korostaa, että YTPP:ssä käytetyt ja PRY:n yhteydessä kehitetyt voimavarat kuuluvat edelleen jäsenvaltioille, jotka voivat ottaa ne käyttöön myös muissa viitekehyksissä;

37. painottaa tarvetta tarkastella EU:n ja Naton välisessä tiiviissä yhteistyössä fyysisiä ja lainsäädännöllisiä esteitä sotilashenkilöstön ja sotilaallisten voimavarojen nopealle liikkumiselle EU:ssa ja sen ulkopuolella, jotta voidaan varmistaa kaluston ja joukkojen kitkaton liikkuminen sekä kriittisen infrastruktuurin, kuten teiden, siltojen ja rautateiden, käytettävyyden kaikkialla Euroopassa aina kun se on tarpeen erityisesti panemalla täytäntöön korkean edustajan, varapuheenjohtajan sekä komission EU:n jäsenvaltioiden Euroopan puolustusviraston puiteissa laatiman etenemissuunnitelman pohjalta esittelemä toimintasuunnitelma; kehottaa EU:n jäsenvaltioita toteuttamaan pikaisesti jatkotoimia ja hyödyntämään aikaansaatuja suotuisia ilmapiiriä; painottaa, että yhteensopivilla puolustusvalmiuksilla on edistettävä EU:n ja Naton laajusta käyttöönottoa ja yhteistyötä; kannustaa EU:ta ja Natoa käsittelemään myös muiden kuin EU:n jäsenvaltioiden Nato-joukkojen liikkuvuutta unionin alueella;

38. katsoo, että Naton ja EU:n olisi tehtävä yhdessä enemmän molempien organisaatioiden naapurien ja kumppanien kestokyvyn, puolustuksen ja turvallisuuden vahvistamiseksi; on vahvasti sitä mieltä, että naapuri- ja kumppanimaiden tukeminen niiden valmiuksien kehittämisessä ja kestokyvyn vahvistamisessa, myös terrorismin torjunnassa, strategisessa viestinnässä, kyberpuolustuksessa, ampumatarvikkeiden varastoinnissa ja turvallisuusalan uudistuksessa, on yhteinen tavoite, erityisesti kolmessa pilottimaassa (Bosnia ja Hertsegovina, Moldova ja Tunisia);

39. muistuttaa, että on sekä EU:n että Naton etujen mukaista puuttua turvallisuuskysymyksiin Länsi-Balkanilla ja EU:n naapurustossa sekä tehdä yhteistyötä tietyillä alueilla; pitää myönteisinä EU:n ja Naton toimia, joilla tarjotaan poliittista ja käytännön tukea Länsi-Balkanin, Itä-Euroopan ja Etelä-Kaukasian maille; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan näitä toimia, jotta turvataan demokraattisen kehityksen ja turvallisuusalan uudistuksen jatkuminen; painottaa, että EU:n ja Naton sekä Länsi-Balkanin maiden yhteistyöllä on ratkaiseva merkitys koko maanosan kohdistuviin turvallisuusuhkiin puuttumiseksi;

40. korostaa Wienin asiakirjassa vahvistettujen periaatteiden ja erityisesti avoimuuden ja läpinäkyvyyden merkitystä; on tässä suhteessa tyytyväinen, että EU:n ja Naton sotaharjoitukset ja yhteiset harjoitukset ovat avoimia kansainvälisille tarkkailijoille;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

41. nostaa esille naisten tärkeän roolin yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan ja Naton tehtävissä erityisesti käsiteltäessä konfliktialueiden naisten ja lasten tilannetta; pitää myönteisenä, että sekä EU että Nato ovat tunnustaneet tämän tärkeän roolin; kannustaa EU:ta ja Natoa edistämään proaktiivisesti sukupuolten moninaisuutta rakenteissaan ja operaatioissaan;

42. korostaa, että EU:n on varmistettava tiiviit turvallisuutta ja puolustusta koskevat suhteet Yhdistyneeseen kuningaskuntaan brexitin jälkeen, kun otetaan huomioon, että Yhdistynyt kuningaskunta on Naton jäsenenä ja eurooppalaisena kansakuntana jatkossakin Euroopan puolustuksen johtava toimija, vaikka se ei enää olisikaan EU:n jäsen;

o

o o

43. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, korkealle edustajalle, varapuheenjohtajalle, Naton pääsihteerille, turvallisuus- ja puolustusalan EU-virastoille, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja kansallisille parlamenteille sekä Naton parlamentaariseen yleiskokoukselle.

P8_TA(2018)0258

Kyberpuolustus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 kyberpuolustuksesta (2018/2004(INI))

(2020/C 28/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT),
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 28. kesäkuuta 2016 esittelemän asiakirjan ”Jaettu näkemys, yhteinen toiminta: vahvempi Eurooppa – Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittinen globaalistrategia”,
- ottaa huomioon 20. joulukuuta 2013, 26. kesäkuuta 2015, 15. joulukuuta 2016, 9. maaliskuuta 2017, 22. kesäkuuta 2017, 20. marraskuuta 2017 ja 15. joulukuuta 2017 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”Pohdinta-asiakirja Euroopan puolustuksen tulevaisuudesta” (COM(2017)0315),
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”EU:n puolustusrahasen käyttöönotto” (COM(2017)0295),
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2016 annetun komission tiedonannon ”Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelma” (COM(2016)0950),
- ottaa huomioon 7. helmikuuta 2013 annetun komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle aiheesta ”Euroopan unionin kyberturvallisuusstrategia: Avoin, turvallinen ja vakaa verkkoympäristö” (JOIN(2013)0001),
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2017 annetun komission yksiköiden valmisteluasiakirjan EU:n kyberturvallisuusstrategian 2013 arvioinnista (SWD(2017)0295),
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2014 hyväksytyt EU:n kyberpuolustuspolitiikan kehyksen,
- ottaa huomioon 10. helmikuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät kyberdiplomatiasta,
- ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2017 annetut neuvoston päätelmät EU:n yhteistä diplomaattista vastausta haitallisiin kybertoiimiin koskevista puitteista (” kyberdiplomatian välineistö”),
- ottaa huomioon 13. syyskuuta 2017 komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Euroopan yhteisen tiedonannon parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Resilienssi, pelote ja puolustus: vahvan kyberturvallisuuden rakentaminen EU:lle” (JOIN(2017)0450),

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- ottaa huomioon kyberoperaatioihin sovellettavaa kansainvälistä oikeutta käsittelevän asiakirjan ”Tallinn Manual 2.0 on the International Law Applicable to Cyber Operations” ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon toimenpiteistä yhteisen korkeatasoisen verkko- ja tietojärjestelmien turvallisuuden varmistamiseksi koko unionissa 6. heinäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/1148 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon kybertoimintaympäristön vakautta tarkastelevan Global Commission on the Stability for Cyberspace -elimen toimet,
 - ottaa huomioon 28. huhtikuuta 2015 annetun komission tiedonannon Euroopan turvallisuusagendasta (COM(2015)0185),
 - ottaa huomioon 6. huhtikuuta 2016 annetun komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle aiheesta ”Yhteinen kehys hybridiuhkien torjumiseksi: Euroopan unionin toimet” (JOIN(2016)0018),
 - ottaa huomioon 3. lokakuuta 2017 antamansa päätöslauselman kyberrikollisuuden torjunnasta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 8. heinäkuuta 2016 annetun Eurooppa-neuvoston ja komission puheenjohtajien sekä Naton pääsihteerin yhteisen julkilausuman, 6. joulukuuta 2016 ja 5. joulukuuta 2017 annetut EU:n ja Naton neuvostojen tukemat yhteiset ehdotukset yhteisen julkilausuman täytäntöön panemiseksi sekä 14. kesäkuuta ja 5. joulukuuta 2017 niiden täytäntöönpanosta annetut edistymiskertomukset,
 - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2012 antamansa päätöslauselman tietoverkkoturvallisuudesta ja -puolustuksesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Euroopan puolustusunionista ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 13. syyskuuta 2017 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi EU:n kyberturvallisuusvirastosta ENISasta ja asetuksen (EU) N:o 526/2013 kumoamisesta sekä tieto- ja viestintätekniikan kyberturvallisuussertifioinnista (”kyberturvallisuusasetus”) (COM(2017)0477),
 - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) täytäntöönpanoa koskevasta vuosittaisesta kertomuksesta ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) täytäntöönpanoa koskevasta vuosittaisesta kertomuksesta ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasianvaliokunnan lausunnon (A8-0189/2018),
- A. ottaa huomioon, että kyber- ja hybridihaasteet, -uhat ja -hyökkäykset ovat merkittävä uhka EU:n sekä sen jäsenvaltioiden ja kansalaisten turvallisuudelle, puolustukselle, vakaudelle ja kilpailukyvyille; ottaa huomioon, että kyberpuolustukseen liittyy selvästi sekä sotilaallinen että siviilialaa koskeva ulottuvuus;

⁽¹⁾ Cambridge University Press, helmikuu 2017, ISBN 9781316822524, <https://doi.org/10.1017/9781316822524>.

⁽²⁾ EUVL L 194, 19.7.2016, s. 1.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0366.

⁽⁴⁾ EUVL C 419, 16.12.2015, s. 145.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0435.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0493.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0492.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- B. toteaa, että EU ja jäsenvaltiot joutuvat torjumaan ennennäkemätöntä uhkaa eli valtioiden tukemia poliittisia kyberhyökkäyksiä sekä kyberrikollisuutta ja -terrorismia;
- C. toteaa, että kybertoimintaympäristö on sotilasalalla laajalti tunnustettu viidenneksi toiminta-alaksi, joka mahdollistaa kyberpuolustusvoimavarojen kehittämisen; toteaa, että parhaillaan keskustellaan kybertoimintaympäristön tunnustamisesta viidenneksi sodankäynnin alaksi;
- D. ottaa huomioon, että SEU-sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan keskinäistä puolustusta koskevassa lausekkeessa todetaan, että jos jäsenvaltio joutuu alueeseensa kohdistuvan aseellisen hyökkäyksen kohteeksi, muilla jäsenvaltioilla on velvollisuus antaa sille apua kaikin käytettävissään olevin keinoin; katsoo, että tämä ei vaikuta tiettyjen jäsenvaltioiden turvallisuus- ja puolustuspolitiikan erityisluonteeseen; katsoo, että SEUT-sopimuksen 222 artiklan mukainen yhteisvastuulauseke täydentää keskinäistä puolustusta koskevaa lauseketta sikäli, että sen mukaan unioni ja sen jäsenvaltiot ovat velvollisia toimimaan yhdessä, jos jäsenvaltio joutuu terrori-iskun taikka luonnon tai ihmisen aiheuttaman suuronnettomuuden kohteeksi; toteaa, että yhteisvastuulauseke edellyttää sekä siviili- että sotilasrakenteiden käyttöä;
- E. toteaa, että vaikka kyberpuolustus kuuluu jäsenvaltioiden keskeiseen toimivaltaan, EU:lla on elintärkeä tehtävä unionin yhteistyöfoorumien tarjoamisessa ja sen varmistamisessa, että näitä uusia hankkeita koordinoidaan tiiviisti alusta lähtien kansainvälisellä tasolla ja transatlanttista turvallisuutta koskevissa rakenteissa, jotta vältetään tehottomuudet, jotka ovat tyypillisiä monille perinteisille puolustustoimille; toteaa, että yhteistyön ja koordinoinnin edistämisen lisäksi on toteutettava myös muita toimia; toteaa, että on varmistettava tehokas ennaltaehkäisy parantamalla unionin havainnointi-, puolustus- ja torjuntakykyä; toteaa, että EU:n tehokkaaseen kyberturvallisuuteen pääsemiseksi tarvitaan uskottava kyberpuolustus ja -pelote, samalla kun varmistetaan, ettei vähiten valmistautuneista valtioista tule helppoja kyberhyökkäysten kohteita; toteaa myös, että konkreettisen kyberpuolustuksen olisi oltava osa YTPP:tä ja Euroopan puolustusunionin kehittämistä; toteaa, että olemme tilanteessa, jossa on jatkuva puute korkeasti koulutetuista asiantuntijoista kyberturvallisuuden alueella; toteaa, että sellaisten toimien, joilla suojataan asevoimia kyberhyökkäyksiltä, tiivis koordinointi on välttämätön osa vaikuttavan YTPP:n kehittämistä;
- F. toteaa, että vihamieliset ja vaaralliset valtiolliset ja muut kuin valtiolliset toimijat tekevät usein kyberhyökkäyksiä EU:n jäsenvaltioiden siviili- ja sotilaskohteisiin; toteaa, että nykyinen haavoittuvuus johtuu pitkälti Euroopan puolustusstrategioiden ja -valmiuksien hajanaisuudesta, jonka vuoksi ulkomaiset tiedustelupalvelut kykenevät toistuvasti käyttämään hyväkseen Euroopan turvallisuuden kannalta olennaisten tietotekniikkajärjestelmien ja -verkkojen turvallisuushaavoittuvuuksia; toteaa, että jäsenvaltioiden hallitukset eivät ole usein kyenneet tiedottamaan asiaa koskeville sidosryhmille asiasta niin hyvissä ajoin, että tuotteiden ja laitteiden haavoittuvuuksiin ehdittäisiin puuttua; toteaa näiden hyökkäysten edellyttävän, että Euroopan hyökkäys- ja puolustusvalmiuksia vahvistetaan ja kehitetään pikaisesti siviili- ja sotilasalalla, jotta kyetään välttämään kyberturvallisuuspoikkeamien mahdollisia rajatylittäviä taloudellisia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia;
- G. toteaa, että siviilialan ja sotilaallisen puuttumisen väliset erot hämärtyvät kybertoimintaympäristössä;
- H. toteaa, että monet kyberturvallisuuspoikkeamat saattavat johtua yksityisen ja julkisen verkkoinfrastruktuurin häiriönsietokyvyn ja toimintavarmuuden puutteesta, tietokantojen huonosta suojaamisesta tai turvaamisesta ja muista puutteista kriittisessä tietoinfrastruktuurissa; toteaa, että vain harvat jäsenvaltiot kantavat vastuun verkko- ja tietojärjestelmiensä sekä niihin liittyvien tietojen suojelemisesta osana varmistamisvelvollisuuttaan, mikä selittää sen, että koulutukseen ja huipputason turvatekniikkaan investoiminen sekä asianmukaisten ohjeiden laatimiseen panostaminen on kokonaisuutena tarkastellen riittämätöntä;
- I. ottaa huomioon, että oikeus yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan on vahvistettu EU:n perusoikeuskirjassa ja SEUT-sopimuksen 16 artiklassa ja että niitä säännellään EU:n yleisellä tietosuoja-asetuksella, joka tuli voimaan 25. toukokuuta 2018;
- J. katsoo, että aktiivisen ja tehokkaan kyberpolitiikan avulla voidaan torjua vihollisia ja aiheuttaa haittaa niiden voimavaroille, millä ehkäistään ja vähennetään niiden hyökkäyskykyä;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- K. ottaa huomioon, että useat terroristiryhmät ja -järjestöt käyttävät kybertoimintaympäristöä edullisena rekryointi- ja radikalisoituvilinjana, jolla levitetään terroristipropagandaa; ottaa huomioon, että terroristiryhmät, muut kuin valtiolliset toimijat ja kansainväliset rikollisverkot toteuttavat kybertoimia kerätäkseen varoja nimettömästi, kerätäkseen tiedustelutietoa ja kehittääkseen kyberaseita kyberterrorismin kampanjoja varten, aiheuttaakseen haittaa kriittiselle infrastruktuurille, vahingoittaakseen sitä ja tuhotakseen sen, hyökätäkseen rahoitusjärjestelmiä vastaan ja toteuttaakseen muuta laitonta toimintaa, jolla on merkittäviä vaikutuksia EU:n kansalaisten turvallisuuteen;
- L. ottaa huomioon, että Euroopan asevoimien kyberpelotteesta ja kyberpuolustuksesta ja kriittisestä infrastruktuurista on tullut olennaisia kysymyksiä puolustuksen uudenaikaistamista, unionin yhteisiä puolustusponnisteluja, asevoimien ja niiden toiminnan tulevaa kehittämistä sekä Euroopan unionin strategista riippumattomuutta koskevista keskusteluista;
- M. toteaa, että useat jäsenvaltiot ovat investoineet huomattavasti riittävällä henkilöstöllä varustettujen kyberesikuntien perustamiseen voidakseen vastata näihin uusiin haasteisiin ja parantaa kyberuhkien sietokykyään mutta on tehtävä vielä paljon enemmän, koska kyberhyökkäyksiä on entistä vaikeampi torjua jäsenvaltioiden tasolla; toteaa, että jäsenvaltioiden kyberesikuntien hyökkäykselliset ja puolustukselliset toimintavaltuudet ovat erilaisia; toteaa, että muut kyberpuolustuksen rakenteet vaihtelevat laajasti jäsenvaltioissa ja ne ovat usein hajanaisia; katsoo, että kyberpuolustus- ja kyberpelototoiminta on parasta järjestää yhteistyössä unionissa ja yhteistyössä kumppanien ja liittolaisten kanssa, koska operaatiot eivät tunne kansallisia eivätkä organisatorisia rajoja; katsoo, että sotilas- ja siviilialan kyberturvallisuus kytkeytyvät tiiviisti toisiinsa ja siksi tarvitaan lisää siviili- ja sotilasasiantuntijoiden synergiaa; toteaa, että alan yksityisillä yrityksillä on kosolti asiantuntemusta, mikä herättää perustavanlaatuisia kysymyksiä valtioiden hallinnosta ja turvallisuudesta sekä niiden kyvystä puolustaa kansalaisiaan;
- N. katsoo, että on pakottava tarve vahvistaa EU:n kyberpuolustuksen voimavaroja, koska EU:n reaktiokyky ei ole riittävän nopea muuttuvassa kyberturvallisuusympäristössä; katsoo, että reaktionopeus ja asianmukainen valmiustila ovat keskeisiä tekijöitä turvallisuuden varmistamisessa tällä alalla;
- O. ottaa huomioon, että pysyvä rakenteellinen yhteistyö ja Euroopan puolustusrahasto ovat molemmat uusia aloitteita, joiden soveltamisala on riittävä sellaisen ekosysteemin luomiseksi, jonka avulla voidaan tarjota tilaisuuksia pk- ja startup-yrityksille, ja kyberpuolustusalan yhteistoimintahankkeiden edistämiseksi; toteaa, että kummallakin niistä edistetään sääntelykehysten ja institutionaalisen kehityksen kehittämistä;
- P. toteaa, että pysyvään rakenteelliseen yhteistyöhön osallistuvat jäsenvaltiot ovat sitoutuneet varmistamaan, että kyberpuolustusta koskevat yhteistyöhankkeet – kuten tiedonjako, koulutus ja operatiivinen tuki – kasvavat jatkossakin;
- Q. ottaa huomioon, että pysyvää rakenteellista yhteistyötä varten valituista 17 hankkeesta kaksi liittyy kyberpuolustuksen alaan;
- R. katsoo, että Euroopan puolustusrahastolla on tuettava Euroopan puolustusalan kokonaisvaltaista kilpailukykyä ja innovatiivisuutta siten, että investoidaan digitaali- ja kybertekniikkaan sekä tarjotaan pk- ja startup-yrityksille osallistumismahdollisuuksia, jotta helpotetaan älykkäiden ratkaisujen kehittämistä;
- S. ottaa huomioon, että Euroopan puolustusvirasto on käynnistänyt joitakin, muun muassa koulutusta koskevia hankkeita jäsenvaltioiden kyberpuolustusvoimavarojen kehittämistarpeiden täyttämiseksi, kuten kyberpuolustuksen alan koulutuksen Cyber Defence Training and Exercises Coordination Platform (CD TEXP) -koordinoitavalta, yksityisellä sektorilla toteutettu kyberpuolustuksen alan koulutuksen kysynnän yhdistämistä koskeva Demand Pooling for Cyber Defence Training and Exercise support (DePoCyTE) -hanke ja kyberharjoitusympäristöjä koskeva Cyber Ranges -hanke;
- T. ottaa huomioon, että tilannetietoisuuden, haittaohjelmistojen havaitsemisen ja tiedonjaon alalla toteutetaan parhaillaan muita unionin hankkeita (haittaohjelmistojen koskeva Malware Information Sharing Platform (MISP) -tiedonjakoalusta, jatkuvien uhkien edistyneen havaitsemisen Multi-Agent System For Advanced persistent threat Detection (MASFAD) -järjestelmä);
- U. toteaa, että kyberpuolustusalan valmiuksien kehittämistä koskevat tarpeet ja koulutustarpeet ovat suuret ja lisääntyvät koko ajan ja että niihin vastataan tehokkaimmin EU:n ja Naton tason yhteistoiminnalla;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- V. toteaa, että YTPP:n operaatiot ovat kaikkien nykyaikaisten organisaatiohankkeiden tavoin syvästi riippuvaisia toimivista tietotekniikkajärjestelmistä; ottaa huomioon, että YTPP:n operaatioihin voi kohdistua eritasoisia kyberuhkia niin taktisella (YTPP:n operaatiot) ja operatiivisella tasolla (EU:n verkot) kuin laajemmalla kokonaisvaltaisella tietotekniikkainfrastruktuurin tasolla;
- W. toteaa, että ohjaus- ja valvontajärjestelmät, tiedonvaihto ja logistiikkaa nojautuvat turvallisuusluokiteltuun ja turvallisuusluokittelemattomaan tietotekniikkainfrastruktuuriin erityisesti taktisella ja operatiivisella tasolla; ottaa huomioon, että nämä järjestelmät ovat houkuttelevia kohteita pahantahtoisille toimijoille, jotka haluavat hyökätä operaatioita vastaan; toteaa, että kyberhyökkäyksillä voi olla vakavia vaikutuksia EU:n infrastruktuuriin; toteaa, että etenkin EU:n energiainfrastruktuuriin tehdyillä kyberhyökkäyksillä olisi vakavia vaikutuksia ja siksi näiltä hyökkäyksiltä on suojauduttava;
- X. katsoo olevan hyvin tiedossa, että kyberpuolustusta olisi harkittava huolellisesti YTPP:n operaatioiden suunnitteluprosessin kaikissa vaiheissa, että se edellyttää jatkuvaa seurantaa ja että riittäviä voimavaroja on oltava saatavilla, jotta se voidaan valtavirustaa täysin operaatioiden suunnitteluun ja tarjota jatkuvaa tärkeää tukea;
- Y. ottaa huomioon, että Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemioiden verkosto on ainoa eurooppalainen toimija, joka tarjoaa YTPP:n rakenteita, tehtäviä ja operaatioita koskevaa koulutusta; toteaa, että nykyisten suunnitelmien mukaan sen roolia kyberalan eurooppalaisen koulutuskapasiteetin yhdistämisessä aiotaan lisätä merkittävästi;
- Z. ottaa huomioon, että Naton vuonna 2016 antamassa Varsovan julistuksessa tunnustettiin kybertoimintaympäristö toiminnan alaksi, jolla Naton on puolustauduttava mahdollisimman tehokkaasti maalla, merellä ja ilmassa;
- AA. ottaa huomioon, että EU ja Nato ovat edistäneet jäsenvaltioiden kyberpuolustusvoimavarojen parantamista Euroopan puolustusviraston ja Naton koordinoimilla kaksikäyttötutkimushankkeilla ja parantamalla jäsenvaltioiden kyberuhkien sietokykyä Euroopan unionin verkko- ja tietoturaviraston (ENISA) tuella;
- AB. ottaa huomioon, että Nato asetti vuonna 2014 kyberturvallisuusoperaatiot osaksi liittouman kollektiivista puolustusta ja tunnusti vuonna 2016 kyberympäristön toimintaympäristöksi maan, meren ja ilman rinnalle; toteaa, että EU ja Nato kehittävät kyberuhkien sietokykyään ja kyberpuolustusvalmiuksiaan toisiaan täydentävinä kumppaneina; katsoo, että kyberturvallisuus ja -puolustus ovat jo nyt yksi näiden kahden toimijan välisen yhteistyön vahvimmissa pilareista ja ratkaisevan tärkeä ala, jossa molemmilla on ainutlaatuisia voimavaroja; ottaa huomioon, että EU ja Nato sopivat laajasta yhteistyöohjelmasta 8. heinäkuuta 2016 annetussa EU:n ja Naton yhteisessä julkilausumassa; ottaa huomioon, että neljä yhteistyön tiivistämiseen liittyvää ehdotusta 42:sta koskee kyberturvallisuutta ja -puolustusta ja että lisäehdotuksissa tarkastellaan hybridiuhkia laajemmin; ottaa huomioon, että tätä täydennettiin 5. joulukuuta 2017 tehdyllä lisäehdotuksella, joka koskee kyberturvallisuutta ja -puolustusta;
- AC. toteaa, että YK:n alainen hallitusten tietoturva-asiantuntijaryhmä on saanut päätökseen viimeisen neuvottelukierroksensa; toteaa, että vaikka ryhmä ei pystynyt laatimaan konsensusraporttia vuonna 2017, vuosien 2015 ja 2013 raportit ovat edelleen päteviä ja niiden mukaisesti tunnustetaan, että voimassa olevaa kansainvälistä oikeutta ja erityisesti YK:n peruskirjaa sovelletaan ja se on olennaisen tärkeä rauhan ja vakauden ylläpitämiseksi sekä avoimen, turvallisen, rauhanomaisen ja saatavilla olevan tieto- ja viestintätekniisen toimintaympäristön edistämiseksi;
- AD. ottaa huomioon, että äskettäin käyttöön otetuissa EU:n yhteistä diplomaattista vastausta haitallisiin kybertoimiin koskevissa puitteissa (kyberdiplomatian välineistö) – joiden tarkoituksena on kehittää EU:n ja jäsenvaltioiden kapasiteettia potentiaalisten hyökkääjien käyttäytymiseen vaikuttamiseksi – määrätään oikeasuhteisten toimenpiteiden käytöstä YUTP:ssa, rajoittavat toimenpiteet mukaan lukien;
- AE. ottaa huomioon, että eri valtiolliset toimijat – muun muassa Venäjä, Kiina ja Pohjois-Korea, mutta myös valtioiden, turvallisuusvirastojen tai yksityisten yritysten innoittamat, palkkaamat tai tukemat ei -valtiolliset toimijat (mukaan lukien järjestäytyneen rikollisuuden ryhmät) – ovat olleet osallisina pahantahtoisissa kybertoimissa, joilla pyritään saavuttamaan poliittisia, taloudellisia tai turvallisuuteen liittyviä tavoitteita ja joita ovat muun muassa elintärkeään infrastruktuuriin kohdistuvat hyökkäykset, kybervakoilu ja unionin kansalaisten joukkovalvonta, disinformaatiokampanjoiden edistäminen ja haittaohjelmien jakelu (WannaCry, NotPetya jne.) sekä internetiin pääsyn ja tietotekniikkajärjestelmien toiminnan rajoittaminen; katsoo, että tällaisessa toiminnassa sivuutetaan kansainvälinen oikeus, ihmisoikeudet ja EU:n perusoikeudet ja loukataan niitä, samalla kun vaarannetaan demokratia, turvallisuus, yleinen järjestys ja EU:n strateginen autonomia, joten toiminnan olisi johdettava EU:n yhteiseen reaktioon; katsoo, että reaktiona voisi olla esimerkiksi edellä mainittujen puitteiden käyttäminen EU:n yhteiseen diplomaattiseen vastaukseen, mukaan lukien kyberdiplomatian välineistöön kuuluva rajoittavien toimenpiteiden käynnistäminen, kuten sakkojen määrääminen tai sisämarkkinoille pääsyn rajaaminen yksityisten yritysten tapauksessa;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- AF. toteaa, että aiemmin on tehty lukuisia laajamittaisia hyökkäyksiä tieto- ja viestintätekniikan infrastruktuuria vastaan, esimerkiksi Viroa vastaan vuonna 2007 ja Georgiaa vastaan vuonna 2008, ja nykyään niitä tehdään lähes päivittäin Ukrainaa vastaan; toteaa, että offensiivisia kybervaimavaroja on käytetty myös EU:n ja Naton jäsenvaltioita vastaan ennennäkemättömän laajasti;
- AG. ottaa huomioon, että kyberturvallisuustekniikka on sekä sotilas- että siviilialalla merkityksellistä kaksikäyttötekniikkaa, joka tarjoaa lukuisia mahdollisuuksia kehittää synergioita siviili- ja sotilasalan toimijoiden välillä eri aloilla, joita ovat esimerkiksi salaas-, turvallisuus- ja haavoittuvuuden hallintavälineet sekä hyökkäyksien havainnointi- ja ehkäisyjärjestelmät;
- AH. katsoo, että kybertekniikan kehittäminen tulevina vuosina vaikuttaa uusiin aloihin, kuten tekoälyyn, esineiden internetiin, robotiikkaan ja mobiililaitteisiin, ja että kaikilla näillä tekijöillä saattaa myös olla monenlaisia turvallisuusvaikutuksia puolustus-
salalla;
- AI. katsoo, että monien jäsenvaltioiden perustamat kyberesikunnat voivat panoksellaan vaikuttaa merkittävästi tärkeän siviili-
infrastruktuurin suojeluun, ja katsoo, että kyberpuolustusta koskeva tietämys on usein yhtä hyödyllistä siviilialalla;

Kyberpuolustuksen ja -pelotteen voimavarojen kehittäminen

1. painottaa, että yhteisen kyberpuolustuspolitiikan ja merkittävien kyberpuolustusvoimavarojen olisi oltava yksi Euroopan puolustusunionin kehittämiseen liittyvistä keskeisistä tekijöistä;
2. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen sellaisesta kyberturvallisuuspaketista, jolla edistetään EU:n kyberuhkien sietokykyä ja kyberpelotetta ja -puolustusta;
3. muistuttaa, että kyberpuolustukseen liittyy sekä sotilaallinen että siviilialan ulottuvuus, mikä tarkoittaa, että tarvitaan integroitua politiikkaa koskevaa lähestymistapaa sekä tiivistä yhteistyötä sotilas- ja siviilialan sidosryhmien välillä;
4. kehottaa kehittämään johdonmukaisesti kybervaimavaroja kaikissa EU:n toimielimissä ja elimissä sekä jäsenvaltioissa ja laati-
maan tarvittavia poliittisia ja käytännön ratkaisuja jäljellä olevien poliittisten, lainsäädännöllisten ja organisaatioon liittyvien esteiden poistamiseksi kyberpuolustuksen alan yhteistyön tieltä; pitää ratkaisevana, että kyberpuolustuksen alalla toimivien EU:n ja kansallisen tason julkisten sidosryhmien välillä toteutetaan säännöllisiä ja tehostettuja neuvottelu- ja yhteistyötoimia;
5. painottaa siksi voimakkaasti, että kehitteillä olevan Euroopan puolustusunionin puitteissa jäsenvaltioiden kyberpuolustusvoimavarat olisi asetettava etusijalle ja että ne olisi integroitava mahdollisuuksien mukaan alusta lähtien mahdollisimman suuren tehokkuuden varmistamiseksi; kehottaa siksi jäsenvaltioita tekemään tiivistä yhteistyötä oman kyberpuolustuksensa kehittämisessä ja noudattamaan selkeää etenemissuunnitelmaa, millä edistetään komission, Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) ja Euroopan puolustusviraston koordinoimaa prosessia, jolla parannetaan kyberpuolustuksen rakenteiden hiomista jäsenvaltioissa, pannaan toteutettavissa olevat lyhyen aikavälin toimenpiteet täytäntöön pikaisesti ja edistetään asiantuntemuksen vaihtoa; katsoo, että olisi perustettava unionin suojattu verkko kriittistä tietoa ja infrastruktuuria varten; toteaa, että tekijöiden selvittämiseen liittyvät merkittävät voimavarat ovat vaikuttavan kyberpuolustuksen ja -pelotteen olennainen osatekijä ja että tehokas ennaltaehkäisy edellyttää huomattavaa uuden teknologisen asiantuntemuksen kehittämistä; kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita lisäämään taloudellisia varoja ja henkilöstövaroja, erityisesti kyberrikostutkinnan asiantuntijoita, jotta parannetaan kyberhyökkäyksiin syyllistyneiden tekijöiden selvittämistä; korostaa, että yhteistyötä olisi myös tehtävä kehittämällä ENISAn toimintaa;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

6. on tietoinen, että monien jäsenvaltioiden mielestä omien kyberpuolustusvoimavarojen hallitsemisen on keskeisen tärkeää niiden kansalliselle turvallisuusstrategialle ja olennainen osa niiden kansallista suvereniteettia; korostaa kuitenkin, että kybertoimintaympäristön rajattoman luonteen vuoksi millään yksittäisellä jäsenvaltiolla ei ole riittävää kapasiteettia ja tietämystä, jota tarvittaisiin aidosti kattaviin ja tehokkaisiin voimiin, joilla varmistetaan EU:n strateginen riippumattomuus kybertoimintaympäristössä; katsoo siksi, että tarvitaan kaikkien jäsenvaltioiden tehostettua ja koordinoitua EU:n tason reaktiota; toteaa edellä mainitun johdosta, että EU:lla ja sen jäsenvaltioilla on kiire kehittää näitä voimia ja että niiden on toteutettava toimia välittömästi; toteaa, että EU on digitaalisten sisämarkkinoiden ja muiden vastaavien aloitteiden ansiosta hyvässä asemassa ryhtyäksään johtamaan Euroopan kyberpuolustusstrategioiden kehittämistä; muistuttaa, että kyberpuolustuksen unionin tasolla kehittämisen on parannettava unionin kykyä suojella itseään; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti ENISAn ehdotettuun pysyvään valtuutukseen ja sen roolin vahvistamiseen;
7. kehottaa jäsenvaltioita tässä yhteydessä hyödyntämään mahdollisimman hyvin pysyvän rakenteellisen yhteistyön ja Euroopan puolustusrahaston tarjoamia puitteita yhteistyöhankkeiden ehdottamiseksi;
8. panee merkille EU:n ja sen jäsenvaltioiden uurastuksen kyberpuolustuksen alalla; panee erityisesti merkille kyberharjoitusympäristöjä (cyber range) koskevat Euroopan puolustusviraston hankkeet, kyberpuolustusta koskevan strategisen tutkimussuunnitelman sekä siirrettävän kyberturvallisuuden tilannetietoisuuspaketin kehittämisen esikuntia varten;
9. pitää myönteisinä pysyvän rakenteellisen yhteistyön puitteissa käynnistettäviä kahta kyberhanketta eli kyberuhkia ja kybertapahtumiin reagoimista käsittelevää tiedonvaihtoa sekä kyberalan nopean toiminnan ryhmiä ja kyberturvallisuuteen liittyvää keskinäistä avunantoa; korostaa, että näissä kahdessa hankkeessa keskitytään defensiiviseen kyberpolitiikkaan, jonka tavoitteena on jakaa kyberuhkia koskevaa tietoa verkotetun jäsenvaltioiden foorumin avulla ja perustamalla kyberalan nopean toiminnan ryhmiä, jolloin jäsenvaltiot voivat auttaa toisiaan varmistamaan korkeatasoisen kyberuhkien sietokyvyn ja yhteisesti havaita, tunnistaa ja vähentää kyberuhkia; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään perustana kansallisia kyberalan nopean toiminnan ryhmiä ja kyberturvallisuuteen liittyvää keskinäistä avunantoa koskevia pysyvän rakenteellisen yhteistyön hankkeita ja luomaan EU:n kyberalan nopean toiminnan ryhmän, jonka tehtävänä on koordinoita, havaita ja torjua yhteisiä kyberuhkia osallistuvien jäsenvaltioiden toimien tukemiseksi;
10. panee merkille, että unionin kyky kehittää kyberpuolustushankkeita on riippuvainen tekniikoiden, laitteiden, palvelujen ja tietojen sekä tietojen käsittelyn hallitsemisesta ja että se edellyttää tukeutumista luotettavaan teollisuuden sidosryhmien muodostamaan perustaan;
11. muistuttaa, että komentojärjestelmien yhdenmukaisuutta parantavien toimien yhtenä tarkoituksena on varmistaa, että saatavilla on komentoressursseja, jotka ovat yhteentoimivia EU:hun kuulumattomien Nato-maiden ja satunnaisten kumppaneiden kanssa, sekä taata sujuva tietojenvaihto ja vauhdittaa näin päätöksentekokierrosta ja säilyttää tietojen hallinta kyberriskien varalta;
12. suosittaa etsimään tapoja täydentää älykkäaseen puolustukseen liittyviä Naton hankkeita (kuten monikansallinen kyberpuolustusvoimavarojen kehittäminen, haittaohjelmistoja koskeva Malware Information Sharing Platform (MISP) -tiedonjakoalusta ja kansainvälinen kyberpuolustusalan koulutusta koskeva Multinational Cyber Defence Education & Training (MNCDE&T) -hanke);
13. ottaa huomioon kehityksen eri aloilla, kuten nanotekniikan, tekoälyn, massadatan, sähkö- ja elektroniikkalaiteromun ja kehittyneen robotiikan aloilla; kehottaa jäsenvaltiota ja EU:ta kiinnittämään erityistä huomiota siihen mahdollisuuteen, että vihamieliset valtiolliset toimijat ja järjestäytyneen rikollisuuden ryhmät saattavat käyttää kyseisiä aloja hyväkseen; kehottaa kehittämään koulutusta ja voimavaroja, joilla suojaudutaan monimutkaisten identiteettivarkauksien ja tuoteväärnöksien kaltaisen kehittyneen rikollisen toiminnan yleistymiseltä;
14. painottaa tarvetta selventää kybertoimintaympäristön turvallisuutta koskevaa terminologiaa sekä sellaisten kattavan ja integroidun lähestymistavan ja yhteisten toimien tarvetta, joilla torjutaan kyber- ja hybridiuhkia sekä havaitaan ja torjutaan verkossa esiintyvää äärimielisyyttä ja rikollisten turvasatamia vahvistamalla ja lisäämällä tiedonvaihtoa EU:n ja sen virastojen, kuten Europolin, Eurojustin, Euroopan puolustusviraston ja ENISAn, välillä;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

15. korostaa tekoälyn kasvavaa merkitystä sekä kyberhyökkäysten että -puolustuksen alalla; kehottaa painokkaasti EU:ta ja jäsenvaltioita kiinnittämään erityistä huomiota tähän alaan sekä niiden kyberpuolustusvoimavaroja koskevassa tutkimuksessa että voimavarojen käytännön kehittämisessä;

16. painottaa voimakkaasti, että kun otetaan käyttöön miehittämättömiä ilma-aluksia – ja riippumatta siitä, ovatko ne aseistettuja vai eivät – olisi toteutettava lisätoimia, jotta vähennetään niiden mahdollista kyberhaavoittuvuutta;

YTPP:n operaatioiden kyberpuolustus

17. korostaa, että kyberpuolustusta olisi pidettävä YTPP:n operaatioihin kuuluvana operatiivisena tehtävänä ja se olisi sisällytettävä kaikkiin YTPP:n suunnitteluprosesseihin varmistaen, että kyberturvallisuus otetaan aina huomioon koko suunnitteluprosessissa, millä vähennetään kyberhaavoittuvuuteen liittyviä puutteita;

18. on tietoinen, että onnistuneen YTPP-operaation suunnittelu edellyttää merkittävää kyberpuolustusasiantuntemusta ja turvallisia tietotekniikkainfrastruktuuria ja -verkostoja sekä operaatioesikunnassa ja itse operaation sisällä, jotta voidaan tehdä perusteellinen uhka-arvio ja tarjota asianmukaista suojelua kentällä; kehottaa EUH:ta ja jäsenvaltioita tarjoamaan esikuntia YTPP-operaatioille niiden kyberturvallisuusasiantuntemuksen vahvistamiseksi EU:n operaatioiden yhteydessä; toteaa, että on olemassa rajat sille, miten hyvin YTPP-operaatio voidaan valmistella, jotta se voi suojautua kyberhyökkäyksiltä;

19. painottaa, että kaikkea YTPP-operaatioiden suunnittelua on täydennettävä perusteellisella kyberuhkaympäristön arvioinnilla; toteaa, että ENISAn valmisteleva uhkaluokitus toimii sopivana mallina arvioinnin toteuttamiseksi; suosittaa YTPP-operaatioiden esikunnille tarkoitettujen ja kyberuhkien sietokyvyn arviointia koskevien voimavarojen kehittämistä;

20. on erityisesti tietoinen, että on tärkeää pitää YTPP-operaatioiden digitaaliset jalanjäljet ja kyberhyökkäyksille alttiit rajapinnat mahdollisimman pieninä; kehottaa asianosaisia suunnittelijoita ottamaan tämän huomioon suunnitteluprosessin alusta lähtien;

21. ottaa huomioon Euroopan puolustusviraston koulutustarveanalyysin, jonka yhteydessä on ilmennyt, että päätöksentekijöillä on merkittävät kyberpuolustuksen alan taitoihin ja osaamiseen liittyviä puutteita, myös muissa kuin jäsenvaltioissa, ja suhtautuu myönteisesti Euroopan puolustusviraston aloitteisiin, jotka koskevat ylempien tason päätöksentekijöille tarkoitettuja jäsenvaltioissa pidettäviä kursseja YTPP:n operaatioiden suunnittelun tukemiseksi;

Kyberturvallisuutta koskeva koulutus

22. toteaa, että virtaviivaistamalla EU:n kyberpuolustusta koskevaa koulutusta vähennettäisiin merkittävästi uhkia, ja kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita lisäämään niiden yhteistyötä koulutuksen ja harjoitusten alalla;

23. tukee painokkaasti sotilas-Erasmus-aloitetta ja muita yhteisiä koulutus- ja vaihtotoiminta-aloitteita, joiden tavoitteena on parantaa jäsenvaltioiden asevoimien yhteistoimintakykyä ja yhteisen strategisen kulttuurin kehittämistä laajentamalla nuoren sotilashenkilöstön vaihto-ohjelmaa, pitäen mielessä, että on tarpeen varmistaa kaikkien jäsenvaltioiden ja Naton liittolaisten yhteistoimintakyky; katsoo kuitenkin, että kyberpuolustuksen alan koulutusvaihto-ohjelmissa olisi mentävä tätä aloitetta pitemmälle ja että niihin olisi sisällytettävä kaikenikäistä ja -arvoista sotilashenkilöstöä ja opiskelijoita kaikista kyberturvallisuuden tutkimuskeskuksista;

24. korostaa, että kyberpuolustusalan asiantuntijoita tarvitaan enemmän; kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan akateemisten siviililaitosten ja sotilasakatemioiden yhteistyötä tämän puutteen korjaamiseksi, jotta voidaan luoda lisää kyberpuolustuksen koulutusmahdollisuuksia, sekä kohdentamaan lisää resursseja kyberoperaatioihin erikoistuneeseen koulutukseen, mukaan lukien tekoäly; kehottaa sotilasakatemiaita sisällyttämään opetusohjelmiinsa kyberpuolustusta koskevaa koulutusta, mikä auttaisi kasvattamaan YTPP-operaatioihin tarvittavaa kyberosaajien poolia;

25. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita riittävästi ja ennakoivasti tiedottamaan, lisäämään tietoisuutta ja antamaan neuvontaa kyberturvallisuudesta ja keskeisistä digitaalisista uhista yritysten, koulujen ja kansalaisten keskuudessa; suhtautuu tältä osin myönteisesti kyberoppaisiin välineisiin, jolla opastetaan kansalaisia ja organisaatioita parantamaan kyberturvallisuusstrategiaansa, lisäämään tietämystä kyberturvallisuudesta ja parannetaan kyberuhkien sietokykyä kaikilla osa-alueilla;

26. toteaa, että erikoistuneemman henkilöstön tarpeen vuoksi jäsenvaltioiden ei pitäisi vain keskittyä rekrytoimaan pätevää asevoimien henkilöstöä vaan myös pitämään tarvittavat asiantuntijat palveluksessaan;

27. suhtautuu myönteisesti siihen, että Cyber Ranges Federation -hankkeen yksitoista jäsenvaltiota (Itävalta, Belgia, Saksa, Viro, Kreikka, Suomi, Irlanti, Latvia, Alankomaat, Portugali ja Ruotsi) ovat panneet täytäntöön ensimmäisen hankkeen Euroopan puolustusviraston yhteiskäyttö- ja jakamisohjelman yhteydessä käynnistetyistä neljästä hankkeesta; kehottaa muita jäsenvaltioita liittymään tähän aloitteeseen; kehottaa jäsenvaltioita edistämään virtuaalisen kyberpuolustuskoulutuksen ja kyberharjoitusympäristöjen parempaa keskinäistä saatavuutta; toteaa, että ENISAn rooli ja asiantuntemus olisi myös otettava huomioon tässä yhteydessä;

28. katsoo, että tällaiset aloitteet vaikuttavat osaltaan kyberpuolustusalan koulutuksen laadun parantamiseen EU:n tasolla erityisesti siten, että luodaan laaja-alaisia teknisiä alustoja ja perustetaan unionin asiantuntijayhteisö; katsoo, että EU:n asevoimat voivat lisätä houkuttelevuuttaan tarjoamalla kattavaa kyberpuolustusalan koulutusta houkutellen siten kyberalan asiantuntijoita ja pitäen heidät palveluksessaan; korostaa tarvetta havaita puutteet sekä jäsenvaltioiden että EU:n toimielinten atk-järjestelmissä; toteaa, että inhimillinen erehdys on yksi kyberturvallisuusjärjestelmien yleisimmän todetuista heikkouksista, ja vaatii siksi säännöllistä koulutusta EU:n toimielimissä työskentelevälle niin sotilas- kuin siviilihenkilöstölle;

29. kehottaa Euroopan puolustusvirastoa käynnistämään kyberpuolustuskoulutus-, harjoitus- ja koordinoitufoorumin (CD TEXP), jotta Cyber Ranges Federation -hanketta voidaan tukea mahdollisimman pian keskittyen vahvistamaan vaatimusten yhteensovittamista koskevaa yhteistyötä, edistämään kyberpuolustusalan tutkimusta ja teknisiä innovointeja sekä auttamaan yhteisesti kolmansia maita kehittämään valmiuksiaan häiriönsietokyvyn lisäämiseksi kyberpuolustuksen alalla; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan nämä aloitteet täytäntöön EU:n kyberpuolustusalan European Centre of Excellence for Cyber Defence Training -osaamiskeskuksen välityksellä ja antamaan asiantuntijakoulutusta lupaavimmille rekrytoituille toimintaan osallistuvien jäsenvaltioiden kyberkoulutuksen tukemiseksi;

30. pitää myönteisenä, että Euroopan turvallisuus- ja puolustusakatemioiden verkostoon perustetaan kyberpuolustusalan koulutus-, harjoitus- ja arviointifoorumi, jotta lisätään koulutusmahdollisuuksia jäsenvaltioissa;

31. kannustaa lisäämään tilannetietoisuuden alan vaihtoja kyberalan kehysharjoitusten välityksellä ja koordinoiden vastaavia voimavarojen kehittämistä koskevia toimia, jotta voidaan lisätä yhteistoimintakykyä ja parantaa reagoitua tuleviin hyökkäyksiin; kehottaa toteuttamaan tällaiset hankkeet Nato-liittolaisten, jäsenvaltioiden asevoimien ja muiden kumppaneiden kanssa, joilla on paljon kokemusta kyberhyökkäysten torjunnasta, jotta voidaan kehittää eri kyberuhkien kattavaan torjuntaan tarvittavaa operationaalista valmiutta ja yhteisiä menettelyjä ja standardeja; suhtautuu tältä osin myönteisesti EU:n osallistumiseen CODE-operaation (Cyber Offence and Defence Exercise) kaltaisiin kyberoperaatioihin;

32. muistuttaa, että häiriönsietokykyinen kybertoimintaympäristö edellyttää tinkimätöntä kyberhygieniää; kehottaa kaikkia julkisia ja yksityisiä sidosryhmiä antamaan säännöllistä kyberhygieniakoulutusta kaikille niiden henkilöstön jäsenille;

33. suosittaa lisäämään asiantuntemuksen ja saatujen kokemusten vaihtoa asevoimien, poliisivoimien ja muiden jäsenvaltioissa kyberuhkien torjuntaan aktiivisesti osallistuvien valtiollisten elimien välillä;

Kyberpuolustusta koskeva EU:n ja Naton yhteistyö

34. toteaa, että yhteisten arvojensa ja strategisten etujensa perusteella EU:lla ja Natolla on erityinen vastuu ja valmius puuttua lisääntyviin kyberturvallisuus- ja kyberpuolustushaasteisiin tehokkaammin ja tiiviissä yhteistyössä etsimällä mahdollisia täydentävyksiä ja välttämällä päällekkäisyyksiä ja ottamalla huomioon kummankin oman vastuun;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

35. kehottaa neuvostoa tarkastelemaan yhteistyössä muiden asiaankuuluvien EU:n toimielinten ja rakenteiden kanssa keinoja tarjota mahdollisimman pian unionin tukea kyberalan sisällyttämiseksi jäsenvaltioiden sotilasdoktriineihin yhteensovitulla tavalla ja tiiviissä yhteistyössä Naton kanssa;

36. kehottaa toteuttamaan toimenpiteet, joista on jo sovittu; kehottaa yksilöimään uusia aloitteita EU:n ja Naton välisen yhteistyön lisäämiseksi ja ottamaan huomioon myös mahdollisuudet tehdä yhteistyötä Naton kyberpuolustuksen osaamiskeskukseen (CCD COE) sekä viestintä- ja tiedotusakatemian puitteissa; toteaa, että näiden laitosten tavoitteena on lisätä kyberpuolustuksen koulutusvalmiuksia tietotekniikka- ja kyber-järjestelmissä niin ohjelmiston kuin laitteiden osalta; toteaa, että tähän voisi kuulua myös Naton kanssa käytävä vuoropuhelu EU:n mahdollisesta liittymisestä Naton kyberpuolustuksen osaamiskeskukseen, jotta voidaan parantaa täydentävyyttä ja yhteistyötä; pitää myönteisenä Euroopan hybridiuhkien torjunnan osaamiskeskukseen äskettäistä perustamista; kehottaa painokkaasti kaikkia asianomaisia instituutioita ja liittolaisia keskustelemaan säännöllisesti niiden toiminnasta, jotta estetään päällekkäisyydet ja kannustetaan soveltamaan kyberpuolustukseen koordinoitua lähestymistapaa; pitää olennaisena, että keskinäisen luottamuksen hengessä edistetään kyberuhkia koskevien tietojen vaihtamista jäsenvaltioiden välillä ja Naton kanssa;

37. on vakuuttunut, että EU:n ja Naton yhteistyön lisääminen on tärkeää ja hyödyllistä kyberpuolustusalan kannalta, jotta ehkäistään, havaitaan ja torjutaan kyberhyökkäyksiä; kehottaa siksi molempia organisaatioita lisäämään operatiivista yhteistyötään ja koordinoitua sekä laajentamaan yhteisiä valmiuksien kehittämistoimiaan, erityisesti siviili- ja sotilasalan kyberpuolustushenkilöstön yhteisiä harjoituksia ja yhteistä koulutusta ja jäsenvaltioiden osallistumista älykkääseen puolustukseen liittyviin Naton hankkeisiin; pitää välttämättömänä, että EU ja Nato lisäävät tietojen vaihtoa, jotta kyberhyökkäysten tekijät pystytään selvittämään virallisesti ja kyberhyökkäyksistä vastuussa oleville voidaan määrätä rajoittavia pakotteita; kehottaa painokkaasti molempia organisaatioita tekemään tiiviimpää yhteistyötä myös kriisinhallintaan liittyvien kyberalan näkökulmien parissa;

38. suhtautuu myönteisesti käsitteistä käytävään keskusteluun, joka liittyy kyberpuolustusalan vaatimusten ja standardien sisällyttämiseen operaatioiden suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, jotta edistetään yhteistoimintakykyä, ja toivoo, että tämän seurauksena lisätään operationaalista yhteistyötä, jolla varmistetaan vastaavien operaatioiden kyberpuolustuskäytännön ja operationaalisten lähestymistapojen synkronointi;

39. pitää myönteisenä EU:n tietotekniikan kriisiryhmän (CERT-EU) ja Naton NCIRC-yksikön (Computer Incident Response Capability) järjestelyä, jonka tavoitteena on helpottaa tiedonvaihtoa, logistiikkatukea, yhteisiä uhka-arvioita, henkilöstön hankkimista ja parhaiden käytäntöjen vaihtoa, jotta voidaan varmistaa kyky reagoida uhiin reaaliaikaisesti; korostaa, että on tärkeää tukea tiedonvaihtoa CERT-EU:n ja NCIRC-yksikön välillä ja tehdä työtä luottamuksen parantamiseksi; ottaa huomioon, että oletuksena on, että tietotekniikan kriisiryhmien hallussa olevat tiedot voisivat hyödyttää kyberpuolustusalan tutkimusta ja Natoa ja että näitä tietoja olisi siksi jaettava edellyttäen, että varmistetaan sen olevan täysin EU:n tietosuojalainsäädännön mukaista;

40. suhtautuu myönteisesti kyberpuolustusharjoituksia koskevaan yhteistyöhön näiden kahden organisaation välillä; panee merkille, että EU:n edustajat osallistuvat vuotuisen Cyber Coalition -harjoitukseen; on tietoinen, että EU:n osallistuminen rinnakkaisten ja koordinoitujen harjoitusten (PACE17) kautta Naton kriisinhallintaharjoitukseen 2017 on edistysaskel, ja on erityisen tyytyväinen kyberpuolustusalan sisällyttämiseen harjoituksiin; kehottaa molempia organisaatioita tehostamaan näitä toimia;

41. kehottaa EU:ta ja Natoa järjestämään säännöllisiä strategisen tason harjoituksia, joihin osallistuu molempien organisaatioiden huipputason poliittisia johtajia; pitää siksi myönteisenä virolaista EU CYBRID 2017 -harjoitusta, jossa Naton pääsihteeri osallistui ensimmäistä kertaa EU:n harjoitukseen;

42. panee merkille, että on paljon mahdollisuuksia toteuttaa kunnianhimoisempi ja konkreettisempi kyberpuolustusyhteistyöohjelma, joka menee yhteistyön käsitteellistä tasoa pidemmälle erityisoperaatioiden yhteydessä; kehottaa molempia organisaatioita panemaan konkreettisesti ja tehokkaasti täytäntöön jo olemassa olevat ohjelmat ja esittämään kunnianhimoisempia ehdotuksia yhteisen julkilausuman täytäntöönpanon seuraavaa uudelleentarkastelua varten;

43. suhtautuu myönteisesti vuonna 2014 perustettuun NATO Industry Cyber Partnership (NICP) -kumppanuuteen ja toteaa, että EU:n olisi osallistuttava NICP:n yhteistyötoimiin kybertekniikkaan erikoistuneiden teollisuudenalalla johtoasemassa olevien toimijoiden ottamiseksi mukaan Naton ja EU:n väliseen yhteistyöhön, jotta edistetään kyberturvallisuutta jatkamalla yhteistyötä, jossa keskitytään erityisesti Naton, EU:n ja teollisuudenalan edustajien harjoitteluun ja koulutukseen, EU:n ja teollisuudenalan ottamiseen mukaan Naton älykkään puolustuksen hankkeisiin, yhteistyöhön perustuvaan tiedonjakoon sekä parhaisiin käytäntöihin, jotka koskevat torjuntavalmiutta ja elpymistä, Naton, EU:n ja teollisuudenalan välillä, yhteisesti kehitettyjen kyberpuolustusalan voimavarojen täytäntöönpanoon sekä kyberturvallisuuspoikkeamien johdosta toteutettavien yhteistyötoimien varmistamiseen soveltuvilta osin;
44. ottaa huomioon toimet, joita toteutetaan parhaillaan ehdotuksen johdosta, joka koskee Euroopan unionin verkko- ja tietoturvavirastosta (ENISA) annetun asetuksen (EU) N:o 526/2013 muuttamista ja unionin tieto- ja viestintätekniikan turvallisuussertifiointi- ja merkintäkehyksen vahvistamista; kehottaa ENISAA allekirjoittamaan Naton kanssa sopimuksen, jossa lisätään niiden käytännön yhteistyötä, mukaan lukien tiedonjako ja osallistuminen kyberpuolustusharjoituksiin;

Kybertoimintaympäristöön sovellettavat kansainväliset normit

45. edellyttää kyberpuolustusvalmiuksien sisällyttämistä YUTP:hen ja unionin ja jäsenvaltioiden ulkoisiin toimiin monialaisena tehtävänä; edellyttää tiiviimpää kyberpuolustusalan koordinoitua jäsenvaltioiden, EU:n toimielinten, Naton, Yhdistyneiden kansakuntien, Yhdysvaltojen ja muiden strategisten kumppanien kesken, erityisesti kybertoimintaympäristöä koskevien sääntöjen, normien ja täytäntöönpanon valvonnan yhteydessä;

46. pitää valitettavana, että useiden kuukausien neuvottelujen jälkeen YK:n alainen hallitusten tietoturva-asiantuntijaryhmä 2016–2017 (UNGGE) ei onnistunut laatimaan uutta konsensusraporttia; muistuttaa, että kuten vuoden 2013 raportissa todettiin, kybertoimintaympäristössä sovelletaan voimassa oleva kansainvälistä oikeutta ja erityisesti YK:n peruskirjaa, jossa kielletään väkivallalla uhkaaminen tai sen käyttäminen minkään valtion poliittista riippumattomuutta vastaan, mukaan lukien kyberhäirintä, jolla aiotaan haitata virallisten osallistumista koskevien menettelyjen, myös vaalien, järjestämiseen tarvittavaa teknistä infrastruktuuria toisessa valtiossa, ja että olisi valvottava niiden täytäntöönpanoa kybertoimintaympäristössä; toteaa, että kyseisen tietoturva-asiantuntijaryhmän vuonna 2015 julkaisemassa raportissa luetellaan valtioiden vastuullisen käyttäytymisen normeja, mukaan lukien valtioita koskeva kieltotoimitus tai tietoisesti tukea sellaista kybertoimintaa, joka on vastoin niiden kansainvälisten sääntöjen mukaisia velvoitteita; kehottaa EU:ta omaksumaan johtavan roolin nykyisissä ja tulevaisuudessa keskusteluissa, jotka koskevat kansainvälisiä normeja ja niiden täytäntöönpanoa kybertoimintaympäristössä;

47. muistuttaa, että Tallinn Manual 2.0 -asiakirja soveltuu perustaksi keskustelulle siitä – ja sen analysoimiseksi – kuinka olemassa olevaa kansainvälistä oikeutta voidaan soveltaa kybertoimintaympäristöön; kehottaa jäsenvaltioita aloittamaan Tallinn Manual -asiakirjassa julkaistujen asiantuntijoiden toteamusten analysoinnin ja soveltamisen ja sopimaan muista kansainvälistä käyttäytymistä koskevista vapaaehtoisista normeista; toteaa erityisesti, että kaikenlaisen kybervalmiuksien offensiivisen käytön olisi perustuttava kansainväliseen oikeuteen;

48. vahvistaa olevansa vahvasti sitoutunut avoimeen, vapaaseen, vakaaseen ja turvalliseen kybertoimintaympäristöön, jossa kunnioitetaan demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen keskeisiä arvoja ja jossa kansainväliset kiistat ratkaistaan rauhanomaisin keinoin perustuen YK:n peruskirjaan ja kansainvälisen oikeuden periaatteisiin; kehottaa jäsenvaltioita edistämään edelleen kyberdiplomatiaa ja voimassa olevia kybernormeja koskevan EU:n yhteisen ja kattavan lähestymistavan täytäntöönpanoa ja laatimaan yhdessä Naton kanssa kyberhyökkäystä koskevia unionin tason kriteerejä ja määritelmiä, jotta parannetaan EU:n kykyä saavuttaa nopeasti yhteinen kanta kyberhyökkäyksen muodossa tehdyn kansainvälisen laittoman teon seurauksena; tukee vahvasti tietoturva-asiantuntijaryhmän vuoden 2015 raportissa ehdotettua sellaisten vapaaehtoisten, ei-sitovien normien kehittämistä, jotka koskevat vastuullista valtion käyttäytymistä kybertoimintaympäristössä ja kattavat kansalaisten yksityisyyden ja perusoikeuksien kunnioittamisen; tukee myös alueellisten luottamusta lisäävien toimien laatimista; tukee tässä yhteydessä kybertoimintaympäristön vakautta tarkastelevan Global Commission on the Stability of Cyberspace -elimen toimia sellaisia normeja ja politiikkoja koskevien ehdotusten laatimiseksi, joilla lisätään kansainvälistä turvallisuutta ja vakautta sekä annetaan ohjeistusta, joka koskee valtioiden ja muiden kuin valtioiden vastuullista käyttäytymistä kybertoimintaympäristössä; kannattaa ehdotusta, jonka mukaan valtiollisten ja muiden kuin valtiollisten toimijoiden ei pitäisi toteuttaa tai tietoisesti sallia toimia, joilla tarkoituksellisesti ja merkittävästi vahingoitetaan internetin julkisen ytimen yleistä saatavuutta tai eheyttä ja siten kybertoimintaympäristön vakautta;

49. ottaa huomioon, että yksityinen sektori omistaa suurimman osan teknisestä infrastruktuurista tai käyttää sitä, minkä vuoksi on olennaisen tärkeää varmistaa yksityisen sektorin ja kansalaisyhteiskunnan ryhmien tiivis yhteistyö, kuuleminen ja osallistaminen monen sidosryhmän välisen vuoropuhelun välityksellä, jotta varmistetaan avoin, vapaa, vakaa ja turvallinen kybertoimintaympäristö;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

50. on tietoinen, että täytäntöönpanoon liittyvien vaikeuksien vuoksi valtioiden välisistä kahdenvälisistä sopimuksista ei aina saada odotettuja tuloksia; katsoo siksi, että yhteenliittymien muodostaminen sellaisten samanhenkisten maaryhmien välillä, jotka ovat halukkaita löytämään konsensuksen, on tehokas tapa täydentää monen sidosryhmän toteuttamia toimia; painottaa paikallisviranomaisten tärkeää roolia prosessissa, joka koskee teknologista innovointia ja tietojen jakamista rikollisuuden ja terrorismin torjunnan vahvistamiseksi;

51. suhtautuu myönteisesti siihen, että neuvosto on hyväksynyt EU:n yhteistä diplomaattista vastausta haitallisiin kybertoimiin koskevat puitteet eli niin sanotun kyberdiplomatiikan välineistön; kannattaa EU:n mahdollisuutta toteuttaa rajoittavia toimenpiteitä sellaisiin vastustajiin nähden, jotka hyökkäävät sen jäsenvaltioita vastaan kybertoimintaympäristössä, mukaan lukien pakotteiden asettaminen;

52. kehottaa myös omaksumaan selkeän ennakoivan lähestymistavan kyberturvallisuuteen ja -puolustukseen sekä tehostamaan EU:n kyberdiplomatiikkaa unionin ulkopolitiikan monialaisena tehtävänä sekä sen valmiuksia ja välineitä kaikilla osa-alueilla, jotta niillä voidaan tehokkaasti vahvistaa EU:n normeja ja arvoja sekä pohjustaa yhteisymmärrystä kybertoimintaympäristöä maailmanlaajuisesti koskevista säännöistä, normeista ja täytäntöönpanotoimenpiteistä; toteaa, että kehittämällä kyberuhkiin liittyvää kolmansien maiden sietokykyä edistetään kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta, millä lisätään viime kädessä unionin kansalaisten turvallisuutta;

53. katsoo, että NotPetya- ja WannaCry-kiristysohjelmien kaltaiset kyberhyökkäykset ovat joko valtiojohtoisesti toteutettuja tai ne toteutetaan valtion ollessa tietoinen asiasta ja hyväksyessä sen; toteaa, että nämä kyberhyökkäykset, jotka aiheuttavat vakavaa ja pitkäaikaista taloudellista haittaa ja uhkaavat suoraan ihmisten henkeä, ovat selvästi kansainvälisen oikeuden ja oikeusnormien vastaisia rikkomuksia; katsoo siksi, että NotPetya- ja WannaCry-kiristysohjelmat merkitsevät kansainvälisen oikeuden rikkomista, joista ensimmäisestä on vastuussa Venäjän federaatio ja toisesta Pohjois-Korea, ja että EU:n ja Naton olisi vastattava niihin oikeassa suhteessa ja asianmukaisesti;

54. katsoo, että Europolin kyberrikostorjuntakeskuksesta olisi tultava kyberrikollisuuden torjunnan alalla toimivia lainvalvontayksiköitä ja hallitusten alaisia viranomaisia varten yhteyspiste, jonka päätehtävänä olisi hallinnoida sekä .eu-verkkotunnusten että EU:n verkkojen kriittisen infrastruktuurin puolustusta hyökkäyksen aikana; painottaa, että yhteyspisteet olisi myös valtuutettava vaihtamaan tietoja ja antamaan jäsenvaltioille apua;

55. painottaa, että on tärkeää kehittää normeja, jotka koskevat yksityisyyttä ja turvallisuutta, salausta, vihapuhetta, disinformaatiota ja terroriuhkia;

56. suosittaa, että jokainen EU:n jäsenvaltio noudattaa velvoitetta auttaa kyberhyökkäyksen kohteena olevaa toista jäsenvaltiota ja varmistaa kansallinen kybervastuu tiiviissä yhteistyössä Naton kanssa;

Siviili- ja sotilasviranomaisten välinen yhteistyö

57. kehottaa kaikkia sidosryhmiä vahvistamaan tietämysensiirtokumppanuuksia, panemaan täytäntöön asianmukaisia liiketoimintamalleja, kehittämään yritysten ja puolustus- ja siviilialan loppukäyttäjien välistä luottamusta sekä parantamaan akateemisen tiedon muuttamista käytännön ratkaisuksi, jotta voidaan luoda synergioita ja siirtää ratkaisuja siviili- ja sotilasmarkkinoiden välillä eli perimmiltään Euroopan kyberturvallisuuden ja kyberturvallisuustuotteiden sisämarkkinoilla, jotka perustuvat avoimiin menettelyihin ja EU:n ja kansainvälisen oikeuden kunnioittamiseen, jotta ylläpidetään ja vahvistetaan EU:n strategista riippumattomuutta; ottaa huomioon kyberturvallisuusalan yksityisyrittäjien ratkaisevan roolin kyberhyökkäyksiä koskevien varhaisvaroitusten antamisessa ja kyberhyökkäysten tekijöiden selvittämisessä;

58. korostaa päättäväisesti tutkimuksen ja kehityksen merkitystä, erityisesti puolustusmarkkinoiden korkean tason turvallisuusvaatimusten valossa; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita antamaan enemmän käytännön tukea Euroopan kyberturvallisuusosalalle ja muille asianomaisille talouden toimijoille, vähentämään byrokraattista rasitetta, erityisesti pk- ja startup-yrityksille (tärkeä innovatiivisten ratkaisujen lähde kyberturvallisuusosalalla) ja edistämään tiiviimpää yhteistyötä yliopistojen tutkimuslaitosten ja isojen toimijoiden kanssa, jotta voidaan vähentää riippuvuutta ulkoisista lähteistä saatavista kyberturvallisuustuotteista ja luoda strateginen toimitusketju EU:n sisälle sen strategisen riippumattomuuden lisäämiseksi; panee tässä yhteydessä merkille arvokkaan panoksen, jonka Euroopan puolustusrahasto ja muut monivuotisen rahoituskehityksen alaiset välineet voivat antaa;

59. kannustaa komissiota sisällyttämään seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä kyberpuolustukseen liittyviä tekijöitä Euroopan kyberturvallisuuden tutkimus- ja osaamiskeskusten verkostoon, myös riittävien resurssien takaamiseksi kyberalan kakkikäyttövalmiuksia ja -tekniikkaa varten;

60. toteaa, että tärkeän julkisen infrastruktuuriomaisuuden ja muun kriittisen siviili-infrastruktuuriomaisuuden, etenkin tietojärjestelmien ja niihin liittyvän datan suojeleminen on elintärkeää puolustustehtävä jäsenvaltioille, erityisesti tietojärjestelmien turvallisuudesta vastaaville viranomaisille, ja että sen olisi oltava osa joko kansallisten kyberesikuntien tai tämän alan viranomaisten toimeksiantoa; korostaa, että tämä edellyttää tiettyä luottamuksen tasoa ja mahdollisimman tiivistä yhteistyötä sotilaallisten toimijoiden, kyberpuolustusvirastojen, muiden asianomaisten viranomaisten ja asianomaisten toimialojen välillä, mihin päästään vain siten, että määritetään selvästi siviilialan ja sotilaallisten toimijoiden tehtävät, roolit ja vastuu, ja kehottaa kaikkia sidosryhmiä ottamaan tämän huomioon suunnitteluprosesseissaan; kehottaa painokkaasti lisäämään rajat ylittävää yhteistyötä lainvalvonnan alalla haitallisten kybertoimien torjumiseksi noudattaen täysimääräisesti EU:n tietosuojalainsäädäntöä;

61. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita keskittämään kansalliset kyberturvallisuusstrategiat tietojärjestelmien ja niihin liittyvän datan suojeleluun sekä pitämään tämän kriittisen infrastruktuurin suojelelun osana varmistamisvelvollisuuttaan; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön ja panemaan täytäntöön strategioita, suuntaviivoja ja välineitä, jotka tarjoavat kohtuullisen tasoisen suojeleluun kohtuudella määritettävissä olevan tason uhkia vastaan siten, että suojeleluun kustannukset ja sen aiheuttamat rasitteet ovat oikeasuhteisia osapuolille aiheutuvaan todennäköiseen vahinkoon nähden; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan asianmukaisia toimia velvoitukseen lainkäyttövaltaansa kuuluvat oikeushenkilöt suojelemaan niiden hallussa olevia henkilötietoja;

62. toteaa, että kyberuhkiin liittyvän muuttuvan toimintaympäristön vuoksi olisi suositeltavaa vahvistaa ja jäsentää paremmin poliisivoimien kanssa tehtävää yhteistyötä erityisesti eräillä kriittisillä aloilla, kuten silloin, kun kartoitetaan uhkia, joiden yhteisenä nimittäjänä on esimerkiksi kyberjihad, kyberterrorismi, verkossa radikalisoituminen ja äärimielisten tai radikaalien järjestöjen rahoitus;

63. kannustaa tiivistämään yhteistyötä Euroopan puolustusviraston, ENISAn, Euroopan kyberrikostorjuntakeskuksen ja muiden vastaavien EU:n virastojen välillä noudattaen monialaista lähestymistapaa synergioiden edistämiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi;

64. kehottaa komissiota kehittämään etenemissuunnitelman koordinoitun lähestymistavan soveltamiseksi EU:n kyberpuolustuksen alalla, mukaan lukien EU:n kyberpuolustuspolitiikan kehityksen päivittäminen, jotta varmistetaan, että se on edelleen tarkoituksenmukainen merkityksellisenä toimintamekanismina EU:n kyberpuolustustavoitteiden saavuttamiseksi, tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, Euroopan puolustusviraston, parlamentin ja EUH:n kanssa; toteaa, että prosessin on oltava osa laajempaa strategista lähestymistapaa, jota sovelletaan YTPP:hen;

65. kehottaa kehittämään kyberturvallisuusvalmiuksia kehitysyhteistyön sekä jatkuvan koulutuksen ja kybertietoisuuden lisäämisen avulla ottaen huomioon, että tulevaisuudessa internetiin liittyy miljoonia uusia käyttäjiä, joista useimmat ovat kehitysmaissa; toteaa, että näin vahvistetaan maiden ja yhteiskuntien häiriönsietokykyä kyber- ja hybridiuhkia vastaan;

66. kehottaa toteuttamaan kansainvälistä yhteistyötä ja monenvälisiä aloitteita, jotta voidaan luoda vaikuttavia kyberpuolustus- ja kyberturvallisuuskehityksiä, joilla torjutaan asianton vaikuttamista valtiovallan toimiin korruption, talouspetoksien, rahanpesun ja terrorismin rahoituksen välityksellä, ja vastata kyberterrorismin sekä kryptovaluuttojen ja muiden vaihtoehtoisten maksumenetelmien asettamiin haasteisiin;

67. toteaa, että NotPetya-kiristysohjelman kaltaiset kyberhyökkäykset leviävät nopeasti ja aiheuttavat siten umpimähkäistä haittaa, jollei laajalle levinnyttä häiriönsietokykyä taata maailmanlaajuisesti; katsoo, että kyberpuolustuskoulutus olisi sisällytettävä osaksi EU:n ulkoisia toimia ja että kehittämällä kyberuhkiin liittyvää kolmansien maiden sietokykyä edistetään kansainvälistä rauhaa ja turvallisuutta, millä lisätään viime kädessä unionin kansalaisten turvallisuutta;

Toimielinten vahvistaminen

68. kehottaa jäsenvaltioita tekemään kunnianhimoisempaa yhteistyötä kyberalalla pysyvän rakenteellisen yhteistyön kehityksessä; ehdottaa, että jäsenvaltiot käynnistävät pysyvään rakenteelliseen yhteistyöhön liittyvän uuden kyberyhteistyöohjelman tukeakseen nykyisten ja tulevien EU:n operaatioiden nopeaa ja vaikuttavaa suunnittelua, johtamista ja valvontaa; toteaa, että tämän pitäisi johtaa toimintavalmiuksien koordinoitun parantumiseen kybertoimintaympäristössä ja se saattaa johtaa yhteisen kyberesikunnan perustamiseen Eurooppa-neuvoston niin päättäessä;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

69. kehottaa uudelleen jäsenvaltioita ja varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa esittämään EU:n valkoisen kirjan turvallisuudesta ja puolustuksesta; kehottaa jäsenvaltioita ja korkeaa edustajaa / varapuheenjohtajaa asettamaan kyberpuolustuksen ja -pelotteen valkoisen kirjan kulmakiveksi, jolla katetaan kyberalan suojeleminen sekä SEU-sopimuksen 43 artiklassa vahvistettujen toimien että sen 42 artiklan 7 kohdassa vahvistetun yhteisen puolustuksen osalta;

70. toteaa, että pysyvään rakenteelliseen yhteistyöhön liittyvän uuden kyberyhteistyöohjelman johdossa olisi oltava sekä korkearvoista sotilashenkilöstöä että siviilihenkilöstöä jokaisesta jäsenvaltiosta virkojen kierrätykseen perustuen ja että henkilöstön olisi oltava vastuuvollinen EU:n puolustusministerielle pysyvän rakenteellisen yhteistyön formaatin osalta samoin kuin varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle, jotta edistetään tiedustelutiedon ja muun tiedon jakoon liittyvän luottamuksen periaatteita jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten ja virastojen keskuudessa;

71. kehottaa uudelleen perustamaan EU:n puolustusneuvoston, joka perustuu olemassa olevaan Euroopan puolustusviraston ministeritason johtokuntaan ja EU:n puolustusministerien pysyvän rakenteellisen yhteistyön formaattiin, jotta taataan priorisointi, resurssien operationalisointi ja vaikuttava yhteistyö ja integrointi jäsenvaltioiden keskuudessa;

72. muistuttaa, että on tarpeen varmistaa, että Euroopan puolustusrahasto säilytetään tai että sitä jopa korotetaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehityksessä varmistamalla riittävien varojen myöntäminen kyberpuolustukselle;

73. kehottaa lisäämään resursseja kyberturvallisuuden ja tiedustelutiedon levittämisen uudistamiseksi ja virtaviivaistamiseksi EUH:n / EU:n tiedusteluanalyyttiskeskukseen (EU INTCEN), neuvoston ja komission välillä;

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet

74. toteaa, että yksityisyrietykset ovat keskeisessä asemassa pyrittäessä ehkäisemään, havaitsemaan, hillitsemään ja torjumaan kyberturvallisuuspoikkeamia, ei ainoastaan teknologian vaan myös tietotekniikkaan kuulumattomien palvelujen tuottajina;

75. toteaa, että yksityinen sektori on keskeisessä asemassa pyrittäessä ehkäisemään, havaitsemaan, hillitsemään ja torjumaan kyberturvallisuuspoikkeamia sen lisäksi, että se kannustaa kyberpuolustukseen liittyvää innovointia, ja kehottaa siten lisäämään yksityisen sektorin kanssa tehtävää yhteistyötä, jotta varmistetaan EU:n ja Naton vaatimuksia koskevat yhteiset näkemykset ja autetaan saavuttamaan yhteisiä ratkaisuja;

76. kehottaa EU:ta suorittamaan toimielimissä käytettyjen ohjelmistojen sekä tietotekniikka- ja viestintäalan laitteistojen ja infrastruktuurin kattavan tarkastuksen mahdollisesti vaarallisten ohjelmien ja laitteiden poistamiseksi ja haitallisiksi vahvistettujen ohjelmien ja laitteiden kieltämiseksi (esimerkiksi Kaspersky Lab);

o

o o

77. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Eurooppa-neuvostolle, neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, puolustus- ja kyberturvallisuusalan EU-virastoille, Naton pääsihteerille sekä EU:n jäsenvaltioiden kansallisille parlamenteille.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0259

Venäjä ja erityisesti ukrainalaisen poliittisen vangin Oleg Sentsovin tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 Venäjästä ja erityisesti ukrainalaisen poliittisen vangin Oleg Sentsovin tapauksesta (2018/2754(RSP))

(2020/C 28/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat Venäjää koskevat päätöslauselmansa ja erityisesti 16. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman ukrainalaisista vangeista Venäjällä ja Krimin tilanteesta (¹),
 - ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) tiedottajan 25. toukokuuta 2018 antaman lausunnon useista pidätetyistä, jotka ovat Venäjään laittomasti liitettyä Krimillä ja Sevastopolissa tai kotoisin sieltä,
 - ottaa huomioon ulkoasiainneuvoston 16. huhtikuuta 2018 käymät keskustelut Venäjästä,
 - ottaa huomioon Kansainvälisen tuomioistuimen 19. huhtikuuta 2017 antaman määräyksen, joka koskee väliaikaisten toimenpiteiden käynnistämistä Ukrainan pyynnöstä asiassa, joka koskee terrorismin rahoituksen torjumista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen soveltamista (Ukraina v. Venäjän federaatio),
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 5 artiklan ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 7 artiklan, jotka molemmat edellyttävät, ettei keneenkään saa kohdistaa kidutusta eikä julmaa, epäinhimillistä tai alentavaa kohtelua tai rangaistusta, ja toteaa, että Venäjä on niiden osapuoli,
 - ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksessa 9. joulukuuta 1998 hyväksytyyn YK:n julistuksen ihmisoikeuksien puolustajista,
 - ottaa huomioon Geneven sopimuksen siviilihenkilöiden suojelemisesta sodan aikana,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että ukrainalainen elokuvaohjaaja Oleg Sentsov, joka vastusti Krimin niemimaan laitonta liittämistä Venäjään, pidätettiin toukokuussa 2014 epäiltynä Krimillä harjoitetusta toiminnasta; toteaa, että häntä kohdeltiin Venäjän kansalaisena, vaikka hänellä on Ukrainan kansalaisuus;
- B. toteaa, että Oleg Sentsovin tapauksessa on esitetty epäilyjä kidutuksesta ja rajusta huonosta kohtelusta, joiden avulla häneltä on saatu laittomasti lausunto, jonka on sittemmin katsottu olevan oikeudellisesti pätevä;
- C. toteaa, että Oleg Sentsov tuomittiin 25. elokuuta 2015 tuomioistuimessa, jonka toimivaltaa EU ei tunnusta, ja että tuomiota pidetään kansainvälisen oikeuden ja oikeuden perusnormien vastaisena;
- D. toteaa, että Oleg Sentsov kärsii nykyisin tuomiotaan Venäjän pohjoisimmassa vankilassa, Jamalo-Nenetsissä sijaitsevassa Labytnangissa; toteaa, että hän aloitti 14. toukokuuta 2018 nälkälakon määräämättömäksi ajaksi;
- E. toteaa, että poliittisten vankien määrä on lisääntynyt Venäjällä huomattavasti viime vuosina; toteaa, että vuoden 2009 Saharov-palkinnon saanut Memorial-ihmisoikeusjärjestö julkisti 29. toukokuuta 2018 luettelon, jossa on 158 poliittista vankia;

(¹) Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0087.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- F. ottaa huomioon, että paikallinen poliisi pidätti 9. tammikuuta 2018 Memorial-järjestön Tšetšenian-toimiston johtajan Ojub Titijevin syyttäen tätä huumeiden hallussapidosta; toteaa, että Titijev on kiistänyt syytteet ja kansalaisjärjestöt ja muut ihmisoikeuksien puolustajat ovat ilmoittaneet niiden olevan tekaistuja;
- G. toteaa, että Ojub Titijevin pidätys on osa huolestuttavaa suuntausta, jossa riippumattomia toimittajia ja ihmisoikeuksien puolustajia pidätetään ja pelotellaan, heidän kimppuunsa hyökätään ja heidän mainettaan mustataan;
- H. toteaa, että ihmisoikeuksien puolustajat ja kansalaisaktivistit ovat kokeneet uhkailua ja pelottelua ja joutuneet pidätetyiksi, etenkin jos he ovat olleet Krimin tataareja;
- I. ottaa huomioon, että tietoja kidutuksesta ja julmasta ja halventavasta kohtelusta on kantautunut useista eri tapauksista; ottaa huomioon, että toistaiseksi näitä tapauksia ei ole tutkittu asianmukaisesti; ottaa huomioon, että kidutusta on käytetty tunnustusten saamiseksi ja syyllisyyttä koskevien väärin todisteiden tukemiseksi;
- J. ottaa huomioon, että monet vangeista ja vangituista ovat joutuneet vankiloissa ankariin ja epäinhimillisiin oloihin, joissa heidän fyysinen ja psyykinen terveytensä on uhattuna; ottaa huomioon, että osa vangeista tarvitsee kiireellistä lääketieteellistä apua ja hoitoa;
- K. ottaa huomioon, että poliittisia oikeuksia ja kansalaisoikeuksia koskeva rajoittava Venäjän lainsäädäntö on ulotettu koskemaan toistaiseksi miehittyä Krimiä, minkä seurauksena kokoontumis-, ilmaisu-, yhdistymis-, tiedonsaanti- ja uskonnonvapautta on rajoitettu voimakkaasti, ja toteaa, että uskottavista lähteistä on saatu tietoja uhkailusta, tahdonvastaisista katoamisista ja kidutuksesta;
- L. toteaa, että mielivaltaisista pidätyksistä, tahdonvastaisista katoamisista, sensuurista ja rauhanomaisten kokoontumisten kieltämisestä on tullut Krimillä jokapäiväistä arkea; toteaa, että useita Krimin tataareita on pidätetty tai heitä tutkitaan tai he ovat joutuneet syytteeseen; ottaa huomioon, että tällaisten toimien kohteeksi on joutunut myös Krimillä toimivia asianajajia, jotka tarjoavat näille pidätetyille oikeudellista apua, ja ihmisoikeuksien puolustajia, jotka raportoivat Krimillä poliittisista syistä tapahtuvista tahdonvastaisista katoamisista, sekä toimittajia, jotka raportoivat Krimin tataarien tilanteesta;
- M. toteaa, että Krimiä miehittävät viranomaiset ovat järjestelmällisesti ja harkitusti tukahduttaneet sanavapautta niemimaalla, hätistelleet riippumattomia tiedotusvälineitä ja vaikeuttaneet ammattitoimittajien työtä; toteaa, että Venäjän turvallisuusjoukot vangitsivat 22. maaliskuuta 2018 Nariman Memedeminovin, joka on Krimin tataari, kansalaistoimittaja ja aktivisti ja paljastanut miehittävien viranomaisten rötöksiä; toteaa, että hän on nyt vangittuna perusteettomien syytösten vuoksi; toteaa, että Venäjän turvallisuusjoukot pidättivät 21. toukokuuta 2018 erään toisen kansalaistoimittajan, Server Mustafajevin lähinnä uskonnollisin perustein tehtyään kotietsinnän hänen talossaan, joka on Venäjän miehittämällä Krimillä;
- N. toteaa, että Venäjä häviää huomattavan määrän asioita Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa eikä se kykene panemaan annettuja tuomioita täytäntöön;
- O. ottaa huomioon, että Venäjän federaatio on Euroopan neuvoston, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) ja YK:n täysjäsenenä sitoutunut noudattamaan demokratian ja oikeusvaltion periaatteita ja kunnioittamaan perusvapauksia ja ihmisoikeuksia; huomauttaa, että viime vuosina on useaan otteeseen loukattu vakavasti oikeusvaltioperiaatetta ja säädetty rajoittavia lakeja, minkä vuoksi on syytä vahvasti epäillä, noudattaako Venäjä kansainvälisiä ja kansallisia velvoitteitaan; toteaa, että Euroopan unioni on toistuvasti tarjonnut lisäapua ja ammattitaitoa auttaakseen Venäjää nykyaikaistamaan perustuslakiaan ja oikeusjärjestelmäänsä ja noudattamaan niitä Euroopan neuvoston normien mukaisesti;
- P. toteaa, että Venäjällä hyväksytyssä ”ulkomaisia toimijoita” koskevassa laissa vaaditaan kansalaisjärjestöjä, jotka saavat ulkomaista rahoitusta ja harjoittavat ”poliittista toimintaa”, ilmoittautumaan hallituksen erityiseen ulkomaisten toimijoiden luetteloon, jolloin ne joutuvat hallituksen erityistarkkailuun ja niiden on ilmoitettava kaikissa julkaisuissaan, lehdistötiedotteissaan ja raporteissaan, että ne on laatinut ulkomainen toimija;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- Q. ottaa huomioon, että vastauksena Krimin Venäjään laittomalle liittämiselle ja Ukrainaa vastaan käynnistettyyn hybridisotaan EU on päättänyt Venäjään kohdistetuista asteittain tiukentuvista rajoittavista toimenpiteistä;
1. kehottaa Venäjän viranomaisia vapauttamaan viipymättä ja ehtoitta Oleg Sentsovin ja kaikki muut Venäjällä ja Krimin niemimaalla laittomasti pidätetyt Ukrainan kansalaiset; muistuttaa, että Venäjällä ja miehitettyllä Krimillä on tätä nykyä kaikkiaan yli 70 ukrainalaista poliittista vankia (2);
 2. kehottaa vapauttamaan välittömästi ja ehtoitta Memorial-ihmisoikeusjärjestön Tšetšenian-toimiston johtajan Ojub Titijevin ja kaikki muut Venäjän federaation poliittiset vangit;
 3. kehottaa Venäjän viranomaisia lopettamaan Memorial-ihmisoikeusjärjestön ja sen työntekijöiden sekä muiden ihmisoikeuksien puolustajien pelottelun ja ahdistelun ja sallimaan näiden jatkaa työtään ihmisoikeuksien puolesta;
 4. korostaa, että kaikkia vankeja on kohdeltava kansainvälisten normien mukaisesti ja että kaikkien pidätettyjen olisi voitava saada lainopillista neuvontaa ja heidän olisi voitava tavata perheenjäseniään ja diplomaattisia edustajiaan ja saada lääketieteellistä hoitoa; korostaa, että Geneven neljännen yleissopimuksen nojalla Venäjän viranomaiset ja oikeudellinen henkilöstö kantavat täyden vastuun pidätettyjen turvallisuudesta ja hyvinvoinnista, etenkin Krimillä;
 5. muistuttaa Venäjää siitä, että Euroopan neuvoston ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön jäsenenä Venäjän on tärkeää noudattaa täysimääräisesti kansainvälisiä oikeudellisia velvoitteitaan sekä ihmisen perusoikeuksien ja oikeusvaltion periaatteita, jotka on kirjattu Euroopan ihmisoikeussopimukseen ja kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevaan kansainväliseen yleissopimukseen;
 6. korostaa, että kokoon tumisvapaus Venäjän federaatiossa taataan Venäjän perustuslain 31 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa, jonka allekirjoittajamaa Venäjä on, ja siten Venäjän viranomaisilla on velvollisuus kunnioittaa kyseistä vapautta;
 7. kehottaa Venäjän viranomaisia kaikilla tasoilla tunnustamaan ihmisoikeuksien puolustajien elintärkeän roolin demokratian tukipilareina ja oikeusvaltion vahtikoirina; kehottaa myös tuomitsemaan julkisesti kaikki iskut ihmisoikeuksien puolustajia vastaan, etenkin Tšetšenian tasavallassa;
 8. ilmaisee solidaarisuutensa ukrainalaiselle elokuvaohjaajalle, poliittiselle aktivistille ja poliittiselle vangille Oleg Sentsoville, joka aloitti 14. toukokuuta 2018 nälkälakon saadakseen laittomasti pidätetyt maanmiehensä vapautetuiksi; on huolissaan siitä, miten nälkälakko vaikuttaa Sentsovin terveyteen; muistuttaa, että Oleg Sentsov pidätettiin Krimillä pian sen jälkeen, kun Venäjä oli vuonna 2014 ottanut Krimin niemimaan hallintaansa, ja että hänet oli tuomittu vankilaan kidutuksella hankitun lausunnon perusteella; muistuttaa, että hänellä on nyt lukuisiin terrorismisyytteisiin perustuva 20 vuoden tuomio, jota hän suorittaa Jamalo-Nenetsin huippu turvallisella vankileirillä kaukana Venäjän pohjoisosissa;
 9. pitää valitettavana, että toinen samassa asiassa tuomion saanut, Oleksandr Koltšhenko, on tuomittu kymmeneksi vuodeksi vankeuteen;
 10. toteaa, että laittomasti pidätetty Ukrainan kansalainen Volodymyr Baluh on ollut nälkälakossa 19. maaliskuuta 2018 lähtien;
 11. kehottaa asiasta vastuussa olevia Venäjän viranomaisia ja lääkintäviranomaisia antamaan näille vangeille asianmukaista lääketieteellistä hoitoa ja kunnioittamaan lääkärin etiikkaa, mihin kuuluu, ettei vankeja pakkoruokita eikä heitä hoideta vastoin heidän tahtoaan, koska se saattaisi merkitä kidutusta tai muita huonon kohtelun muotoja;

(2) Ei-tyhjentävässä luettelossa ovat muun muassa: Teimur Abdullajev, Zezir Abdullajev, Taliat Abdurahmanov, Rustem Abiltarov, Zevri Abseitov, Muslim Alijev, Refat Alimov, Kiazim Ametov, Ernes Ametov, Ali Asanov, Marlen Asanov, Volodymyr Baluh, Ali Barjev, Enver Bekirov, Memet Belialov, Oleksi Bessarabov, Rustem Vaitov, Resul Veliljajev, Valentyn Vygovski, Pavlo Hryb, Mykola Dadeu, Konstatin Davydenko, Bekir Dehermendži, Mustafa Dehermendži, Emil Džemadenov, Arsen Džeparov, Dmitri Dolgopolo, Volodymyr Dudka, Andriy Zahtei, Ruslan Zeitullajev, Server Zekirijajev, Timur Ibragimov, Rustem Ismailov, Jevgeni Karakašev, Mykola Karpiuk, Stanislav Klyh, Andriy Kolomijets, Oleksandr Koltšhenko, Oleksandr Kostenko, Emir-Usein Kuku, Hennadi Limeško, Serhi Litvinov, Enver Mamutov, Nariman Memedeminov, Remzi Memetov, Emil Minasov, Igor Movenko, Seiran Muradosilov, Seiran Mustafajev, Server Mustafajev, Jevhen Panov, Nuri Primov, Volodymyr Prisiš, Ismail Ramazanov, Fevzi Sagandži, Ferat Saifullajev, Aider Saledinov, Seiran Saljev, Enver Seitosmanov, Oleg Sentsov, Oleksi Sizonovitš, Vadym Siruk, Edem Smailov, Oleksandr Stešenko, Oleksi Stohni, Renat Suleimanov, Anna Suhonosova, Roman Suštšenko, Roman Ternovski, Ruslan Ametov, Asan Tšhapuh, Oleksi Tšhirmi, Hlib Šhablii, Mykola Šiptur, Dmytro Šybylikov, Oleksandr Šumkov, Viktor Šhur.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

12. on erittäin huolissaan siitä, että monia Ukrainan poliittisia vankeja, kuten Mykola Karpiyukia, Volodymyr Prisitšia, Oleksi Tšhirniä ja Jevhen Panovia, on kidutettu raa'asti;
13. ilmaisee syvän huolestuneisuutensa Venäjällä ja erityisesti Tšetšeniassa ilmenevästä suuntauksesta, jossa riippumattomia toimittajia ja ihmisoikeuksien puolustajia pidätetään ja pelotellaan, heidän kimppuunsa hyökätään ja heidän mainettaan mustataan; korostaa, miten merkittäviä ovat kansalaisyhteiskunta ja sitä edustavat järjestöt, kuten Memorial; viestiittää, että kansalaisyhteiskunnan aktivistien on voitava kaikkialla toteuttaa kaikkein perustavanlaatuisimpia oikeuksiaan, mielipiteen- ja ilmaisunvapautta; kehottaa Tšetšenian ja Venäjän viranomaisia noudattamaan omaa lainsäädäntöään ja kansainvälisiä sitoumuksiaan ja kunnioittamaan oikeusvaltioperiaatetta;
14. on syvästi huolissaan rankaisemattomuuden ilmapiiristä, joka mahdollistaa nämä teot, ja vaatii kehittämään yhteistyössä kansalaisyhteiskunnan kanssa oikeudellisia ja muita toimia, joilla estetään ja valvotaan tällaiseen väkivaltaan syyllistyviä ja asetetaan heidät tosiasiallisesti syyteeseen; korostaa, että näiden tekojen tutkinnasta, syyllisten saattamisesta oikeuden eteen ja kaikkien Venäjän kansalaisten suojelemisesta laittomilta pahoinpitelyiltä ovat viime kädessä vastuussa Venäjä ja Venäjän hallitus;
15. muistuttaa, että Venäjän viranomaiset pidättivät toukokuussa 2018 miehitetyllä Krimillä useita Krimin tataareja, joihin kuuluivat Server Mustafajev, Edem Smailov ja poliittisen vangin Nuri Primovin perheenjäseniä;
16. tuomitsee sen, että Venäjä loukkaa kansainvälistä oikeutta miehitetyllä Krimillä, mikä ilmenee Venäjän lainsäädäntöön pakottamisena, Krimin niemimaan raskaana militarisoitina, joka uhkaa alueellista turvallisuutta, sekä laajamittaisina ja järjestelmällisinä ihmisoikeusloukkauksina, jotka kohdistuvat erityisesti etnisiin ukrainalaisiin ja Krimin tataareihin;
17. pitää myönteisenä, että Krimin tataarien johtajiin kuuluvat Akhtem Tšygoz ja Ilmi Umerov on vapautettu; muistuttaa, että Ukrainan alueeseen kuuluvalla toistaiseksi miehitetyllä Krimillä toimivat venäläiset tuomioistuimet tuomitsivat heidät syyskuussa 2017 vankeuteen ja että Venäjän viranomaiset olivat antaneet heidän poistua niemimaalta 25. lokakuuta 2017; ilmaisee kiittolisuutensa kaikille niille, jotka ovat tehneet töitä saadakseen heidät vapaiksi ja joihin kuuluu myös venäläisiä ihmisoikeusjärjestöjä, kuten Memorial;
18. muistuttaa Venäjän viranomaisia siitä, että kun niillä miehittäjinä on käytännössä mahdollisuus valvoa Krimiä tehokkaasti, ne ovat täysin vastuussa Krimin kansalaisten suojelusta mielivaltaisilta oikeudellisilta ja hallinnollisilta toimilta; toteaa, että niitä sitoo samalla myös kansainvälinen humanitaarinen oikeus ja ne ovat näin velvollisia takaamaan ihmisoikeuksien suojelun niemimaalla;
19. korostaa, että venäläisillä tuomioistuimilla, sen paremmin siviili- kuin sotilastuomioistuimilla, ei ole tuomiovaltaa Venäjän kansainvälisesti tunnustetun alueen ulkopuolella tehtyihin tekoihin ja huomauttaa, että oikeusmenettelyä ei voida yhdessäkään tällaisessa tapauksessa pitää pätevänä;
20. toteaa jälleen kerran olevansa erittäin huolestunut "ulkomaisia toimijoita" koskevasta laista ja tavasta, jolla sitä pannaan täytäntöön; katsoo, että ulkomaista rahoitusta vastaanottavien kansalaisjärjestöjen harjoittaman "poliittisen toiminnan" määritelmä on niin laaja, että se antaa hallitukselle käytännössä mahdollisuuden valvoa melkein mitä tahansa julkiseen elämään liittyvää organisoitua toimintaa;
21. kehottaa Venäjää varmistamaan, että kansainvälisillä ihmisoikeuksien tarkkailijoilla ja tarkkailuoperaatioilla on esteetön pääsy, jolle ei ole asetettu ehtoja; kehottaa kansainvälisiä järjestöjä, kuten Yhdistyneitä Kansakuntia ja Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestöä, tarkkailemaan Krimin ihmisoikeustilannetta tiiviimmin ja toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä;
22. kehottaa ihmisoikeuksista vastaavaa Euroopan unionin erityisedustajaa kiinnittämään jatkuvasti huomiota ihmisoikeustilanteeseen Krimin niemimaalla ja niillä Ukrainan alueilla, jotka eivät ole hallituksen hallinnassa;
23. kehottaa neuvostoa ja jäsenvaltioita pitämään tiukasti ja yhtenäisinä kiinni Venäjää vastaan sovitusta pakotteista ja jatkamaan niitä; kehottaa harkitsemaan täsmäpakotteita niitä henkilöitä kohtaan, jotka ovat vastuussa poliittisten vankien pidätyksistä ja oikeudenkäynneistä;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

24. korostaa, miten tärkeää on, että EU:n Venäjän-edustusto ja EU:n jäsenvaltioiden suurlähetystöt seuraavat ihmisoikeuksien puolestajien oikeudenkäyntejä;
25. kehottaa neuvoston ja komission puheenjohtajia ja komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa seuraamaan edelleen tiiviisti tapauksia, joissa ei ole noudatettu kansainvälisiä oikeudellisia velvoitteita, ja ottamaan ne esille eri muodoissa ja tapaamisissa Venäjän kanssa;
26. kehottaa jälleen varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja EUH:ta varmistamaan, että kaikki tapaukset, joissa ihmisiä on syytetty poliittisin perustein, otetaan esille EU:n ja Venäjän ihmisoikeuskeskusteluissa, jähka ne käynnistetään uudelleen; edellyttää, että keskusteluissa mukana olevia Venäjän edustajia pyydetään virallisesti vastaamaan kuhunkin tapaukseen, ja pyytää, että sille raportoidaan Venäjän viranomaisten kanssa käydyistä keskusteluista;
27. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja Euroopan ulkosuhdehallintoa varmistamaan, että unioni pyrkii Venäjän sisäisen lainsäädännön rajoissa käyttämään jokaisen mahdollisuuden jatkaa keskustelua Venäjän kansalaisjärjestöjen kanssa ja tukemaan niitä, myös sellaisia järjestöjä, jotka ajavat demokratian, ihmisoikeuksien ja oikeusvaltion arvoja;
28. kehottaa EU:ta antamaan julkilausuman, jossa tuomitaan Venäjän ihmisoikeusloukkaukset ja yritykset peittää ne jalkapallon FIFA-maailmancupin verukkeella;
29. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Euroopan neuvostolle, Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestölle sekä Venäjän federaation presidentille, hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 14. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0260

Bahrainin ihmisoikeustilanne ja erityisesti Nabeel Rajabin tapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 Bahrainin ihmisoikeustilanteesta ja erityisesti Nabeel Rajabin tapauksesta (2018/2755(RSP))

(2020/C 28/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Bahrainista ja erityisesti 6. helmikuuta 2014 annetun päätöslauselman Bahrainista, erityisesti Nabeel Rajabin, Abdulhadi al-Khawajan ja Ibrahim Sharifin tapauksista ⁽¹⁾, 9. heinäkuuta 2015 annetun päätöslauselman Bahrainista, erityisesti Nabeel Rajabin tapauksesta ⁽²⁾, 4. helmikuuta 2016 annetun päätöslauselman Bahrainista, erityisesti Mohammed Ramadanin tapauksesta ⁽³⁾, 7. heinäkuuta 2016 annetun päätöslauselman Bahrainista ⁽⁴⁾, 16. helmikuuta 2017 annetun päätöslauselman teloituksista Kuwaitissa ja Bahrainissa ⁽⁵⁾ ja 3. lokakuuta 2017 annetun päätöslauselman kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksien kaventumisesta kehityksissa ⁽⁶⁾;
 - ottaa huomioon Euroopan ulkosuhdehallinnon tiedottajan julkilausumat Al-Wefaq-ryhmän pääsihteerin Ali Salmanin Bahrainissa saamasta tuomiosta (17. kesäkuuta 2015), bahrainilaisen tuomioistuimen Nabeel Rajabille langettamasta tuomiosta (11. heinäkuuta 2017) sekä bahrainilaisen ihmisoikeuksien puolustajan Nabeel Rajabin tuomitsemisesta (6. kesäkuuta 2018),
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan puheenjohtajan 22. marraskuuta 2017 antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksia käsittelevän EU:n ja Bahrain epävirallisen työryhmän kokouksen 15. toukokuuta 2018,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusvaltuutetun Zeid Ra'ad Al Husseinin 11. syyskuuta 2017 antaman julkilausuman Bahrainin tilanteesta,
 - ottaa huomioon YK:n kidutuksen vastaisen komitean 12. toukokuuta 2017 antaman julkilausuman,
 - ottaa huomioon helmikuussa 2002 hyväksytyin Bahrainin perustuslain ja erityisesti sen 3 luvun, Bahrainin rikoslain 364 pykälän sekä Bahrainin kansalaisuuslain vuodelta 1963,
 - ottaa huomioon Bahrainin riippumattoman tutkintakomission (BICI) marraskuussa 2011 julkistaman raportin,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien puolustajia koskevat Euroopan unionin suuntaviivat, jotka koskevat kolmansien maiden kanssa käytäviä ihmisoikeusvuoropuheluita, kuolemanrangaistusta, kidutusta ja sananvapautta verkossa ja verkon ulkopuolella,
 - ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen, lapsen oikeuksien yleissopimuksen sekä ihmisoikeuksista tehdyn Arabiliiton peruskirjan, joiden kaikkien sopimuspuolena Bahrain on,
 - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen ja erityisesti sen 15 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Bahrainin vetoomustuomioistuin antoi 5. kesäkuuta 2018 ratkaisun, jolla se piti voimassa johtavalle ihmisoikeuksien puolustajalle Nabeel Rajabille ”väärin huhujen levittämisestä sota-aikana” (Bahrainin rikoslain 133 pykälä), ”naapurivaltion loukkaamisesta” (215 pykälä) ja ”lakisääteisen elimen loukkaamisesta” (216 pykälä) langetetun viiden vuoden vankilatuomion, joka liittyi tämän julkaisemiin Twitter-viesteihin väitetystä kidutuksesta Bahrainin Jaw-vankilassa ja Saudi-Arabian johtaman liittouman ilmaiskuista Jemeniin; toteaa, että kyseiset syytteet perustuvat säännöksiin, joilla kriminalisoidaan sananvapaus, joka on kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan ja Bahrainin vuonna 2006 ratifioiman kansainvälisen yleissopimuksen 19 artiklan mukaisesti suojeltu vapaus; ottaa huomioon, että Rajabin odotetaan nyt valittavan Bahrain korkeimpaan oikeuteen;

⁽¹⁾ EUVL C 93, 24.3.2017, s. 154.

⁽²⁾ EUVL C 265, 11.8.2017, s. 151.

⁽³⁾ EUVL C 35, 31.1.2018, s. 42.

⁽⁴⁾ EUVL C 101, 16.3.2018, s. 130.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0044.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0365.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- B. ottaa huomioon, että Nabeel Rajabin oli määrä päästä vapauteen tässä kuussa suoritettuaan kahden vuoden vankilatuomion huonoa kohtelua vastaavissa alentavissa oloissa, ja toteaa, että tuomio langetettiin hänen vuosina 2015 ja 2016 antamistaan televisiohaastatteluista, joissa hän käsittelee Bahrainissa sovellettuja lehdistönvapauden rajoituksia; ottaa huomioon, että ennen mielivaltaista pidätystään kesäkuussa 2016 Nabeel Rajab oli asetettu matkustuskieltoon ja kärsi vuosina 2012–2014 kahden vuoden vankilatuomion sananvapautta ja kokoontumisvapautta koskevien oikeuksien käyttämisestä; ottaa huomioon, että mielivaltaista vangitsemista käsittelevä YK:n työryhmä totesi vuonna 2013, että hänet oli vangittu mielivaltaisesti osallistuttuaan mielenosoitusten johtamiseen ja järjestämiseen Bahrainissa; ottaa huomioon, että hän on joutunut kärsimään epäoikeudenmukaisista oikeudenkäynneistä;
- C. ottaa huomioon, että kyseisen uuden viiden vuoden vankilatuomion lisäksi on mahdollista, että Nabeel Rajabin vankila-aika pitenee niiden jopa 14:n vireillä olevan menettelyn seurauksena, jotka hallituksen väitetään käynnistäneen häntä vastaan uusien syytteiden, kuten "valtion arvovaltaa heikentävien valeutisten, valheiden ja perättömien huhujen levittäminen", perusteella; ottaa huomioon, että hallitus syytti häntä 12. syyskuuta 2017 myös "valeutisten levittämisestä", "hallituksen vastaiseen vihaan yllyttämisestä" ja "lain rikkomiseen yllyttämisestä" sosiaalisessa mediassa;
- D. ottaa huomioon, että Nabeel Rajab on kärsinyt huonoista vankilaloista, jotka ovat heikentäneet hänen fyysistä terveyttään vakavasti; ottaa huomioon, että hänen perheensä mukaan yhtenä sovellettuna rangaistusmuotona Rajabia pidetään sellissä 23 tuntia vuorokaudessa, mikä on ajan mittaan heikentänyt hänen terveyttään vakavasti; ottaa huomioon, että vankilan johdon väitetään puuttuvan tarkoituksellisesti Rajabin saamaan lääketieteelliseen hoitoon;
- E. toteaa, että Nabeel Rajabin tapauksesta on tullut ihmisoikeuksien puolustajien ja sananvapauden noudattamisen symboli Bahrainissa ja että hänen tapauksensa on jyrkässä ristiriidassa Bahrainin hallituksen omien sitoumusten kanssa; toteaa, että Nabeel Rajab on vain yksi lukuisista henkilöistä, jotka on pidätetty mielivaltaisesti ja asetettu syytteeseen sananvapauden ja kokoontumisvapauden harjoittamisesta;
- F. ottaa huomioon, että YK:n kidutuksen vastainen komitea tarkasteli toukokuussa 2017 lukuisia ja keskenään johdonmukaisia väitteitä laajamittaisesta vapautensa menettämisestä ja erityisesti terrorismisyytteiden perusteella pidätettyihin henkilöihin kohdistetusta kidutuksesta ja huonosta kohtelusta ja esitti syvän huolensa Nabeel Rajabin, Abdullahi al-Khawajan, Naji Fateelin, Hussain Jawadin, Abdulwahab Hussainin ja Abduljalil al-Singacen tapausten johdosta;
- G. ottaa huomioon, että teloitusten ja kuolemantuomioiden määrä on lisääntynyt merkittävästi sen jälkeen, kun seitsemän vuotta kestänyt teloitusten täytäntöönpanon lykkääminen päättyi helmikuussa 2017, ja että väitteitä kidutuksista ja huonosta kohtelusta esitetään edelleen jatkuvasti; ottaa huomioon, että Bahrain on ryhtynyt uudelleen käsittelemään siviiliasioita sotilastuomioistuimissa huhtikuussa 2017 hyväksytyin perustuslakimuutoksen jälkeen; toteaa, että huolimatta sen kidutuksia ja väärinkäytöksiä sisältävästä historiasta viranomaiset palauttavat kansalliselle turvallisuusvirastolle valtuudet suorittaa pidätyksiä ja tutkia tapauksia;
- H. ottaa huomioon, että Bahrainin tilanne on muuttunut kriittiseksi sananvapauden, yhdistymisvapauden ja rauhanomaisen kokoontumisen suhteen; toteaa, että ihmisoikeuksien puolustajien ja opposition rauhanomaisten aktivistien toimintaa rajoitetaan yhä tiukemmin, mikä ilmenee muun muassa vankilatuomioiden langettamisena, maastakarkoituksina, matkustuskieltoina, kansalaisuuden peruuttamisena tai vakavana uhkailuna tai pelotteluna kyseisten henkilöiden rauhanomaisen toiminnan johdosta;
- I. ottaa huomioon, että Bahrainin edustajaneuvosto ja Shura-neuvosto ovat hyväksyneet poliittisten oikeuksien käyttämistä koskevan lain muuttamisen, minkä seurauksena riippumaton poliittinen osallistuminen vuoden 2018 vaaleihin ei ole mahdollista;
- J. ottaa huomioon, että vuonna 2016 Bahrainin hallinto lakkautti maan suurimman poliittisen opposition yhdistyksen, Al-Wafaqin, jäädytti sen varat ja esti sen verkkosivustoa toimimasta maan sisällä; ottaa huomioon, että yhdistyksen päämajaan tehtiin ratsia, jonka seurauksena yhdistystä syytettiin "kuningaskunnan perustuslain jatkuvasta rikkomisesta ja sen legitimoimien kiistämisestä", "ulkomaiden väliintuloon kehottamisesta" ja "väkivallan edistämisestä ja terroristijärjestöjen tukemisesta";
- K. toteaa, että bahrainilainen tuomioistuin määräsi 31. toukokuuta 2017 bahrainilaisen oppositioryhmän, demokraattisen toiminnan kansallisen järjestön (WAAD) hajotettavaksi; ottaa huomioon, että Bahrainin korkein vetoomustuomioistuin piti 26. lokakuuta 2017 voimassa Waad-järjestön hajottamista koskevan vetoomustuomioistuimen ratkaisun;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- L. ottaa huomioon, että Bahrainin korkein rikostuomioistuin peruutti 15. toukokuuta 2018 115 henkilön kansalaisuuden huolimatta väitteistä, joiden mukaan henkilöitä oli kidutettu ja heidän oikeudenmukaista menettelyä koskevia oikeuksiaan oli rikottu epäoikeudenmukaisessa joukko-oikeudenkäynnissä; ottaa huomioon, että uhkailemista kansalaisuuden peruuttamisella tai sen tosiasiallista peruuttamista käytetään poliittisen vainon keinona; ottaa huomioon, että erityisesti Bahrainin shiiväestönsosan keskuudessa kansalaisuus on peruutettu lukuisilta henkilöiltä, myös lapsilta, mikä on räikeässä ristiriidassa ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 15 artiklan ja lapsen oikeuksia koskevan yleissopimuksen 7 artiklan kanssa;
- M. ottaa huomioon, että vuoden 2011 mielenosoitusten jälkimainingeissa ja Bahrainin riippumattoman tutkintakomission raportin seurauksena perustettiin eräitä sisäisiä elimiä hallituksen väärinkäytösten valvomiseksi, mutta ne eivät ole osoittautuneet riittävän tehokkaiksi ja riippumattomiksi; ottaa huomioon, että kyseisten elinten riippumattomuuden puuttaminen johtaneen siihen, että Bahrainin hallitus ja turvallisuusjoukot voivat toimia edesvastuuttomasti; toteaa tämän synnyttäneen rankaisemattomuuden kulttuurin, joka heikentää demokraattisia uudistuspyrkimyksiä ja horjuttaa maan vakautta entisestään;
- N. toteaa, että unioni katsoo tiiviin yhteistyön kolmansien maiden kansalaisyhteiskuntien ja ihmisoikeuksien puolustajien kanssa kuuluvan sen tärkeimpiin painopisteisiin ihmisoikeuksien edistämisessä ja ihmisoikeusloukkausten torjunnassa;
1. vaatii vapauttamaan viipymättä kaikki henkilöt, jotka on vangittu pelkästään rauhanomaisen ihmisoikeustoimintansa ja poliittisen toimintansa vuoksi; kehottaa lopettamaan kaiken valtion viranomaisten sekä turvallisuusjoukkojen ja -yksiköiden harjoittaman ihmisoikeuksien puolustajiin, poliittisiin vastustajiin, mielenosoittajiin ja kansalaisyhteiskunnan toimijoihin sekä heidän maan sisällä tai ulkopuolella oleviin perheenjäseniinsä kohdistuvan väkivallan, häirinnän ja pelottelun, myös oikeuslaitoksessa, sekä sensuurin; tuomitsee sen, että Bahrainissa rajoitetaan edelleen perustavanlaatuisia demokraattisia oikeuksia ja etenkin sananvapautta ja kokoon-tumis- ja yhdistymisvapautta, poliittista moniarvoisuutta sekä oikeusvaltioperiaatetta;
 2. vaatii Bahrainin viranomaisia vapauttamaan viipymättä ja ehdoitta Nabeel Rajabin ja luopumaan häntä vastaan edelleen vireillä olevista syytteistä sekä varmistamaan, että häntä ei kiduteta tai kohdella muulla tavalla huonosti ja että hänellä on mahdollisuus tavata säännöllisesti perhettään ja valitsemiaan asianajajia ja saada asianmukaista terveydenhoitoa vapautumistaan odotellessaan; tuomitsee Nabeel Rajabin vangitsemisen, mikä on muun muassa vastoin hänen oikeuttaan sananvapauteen ja liikkumisen vapauteen;
 3. kehottaa Bahrainin viranomaisia noudattamaan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittamista koskevia kansainvälisiä velvoitteitaan ja sitoumuksiaan ja varmistamaan, että ihmisoikeuksien puolustajat ja viranomaisten arvostelijat voivat toimia, myös vuoden 2018 vaalien yhteydessä, turvallisessa ja suotuisassa toimintaympäristössä, jossa oikeus sananvapauteen, yhdistymisva-pauteen ja rauhanomaiseen kokoontumiseen on taattu; muistuttaa Bahrainin hallitusta siitä, että se on vastuussa kaikkien kansalaisten turvallisuuden varmistamisesta riippumatta näiden poliittisista näkemyksistä, yhteyksistä tai vakaumuksesta;
 4. pitää valitettavina maan heikkoja vankilaojia ja paheksuu voimakkaasti sitä, että Bahrainin turvallisuusjoukot ja vankiloiden henkilöstöt turvautuvat kidutukseen; kehottaa Bahrainin viranomaisia pidättymään vangittujen kaikenlaisesta kidutuksesta, julmasta ja halventavasta kohtelusta, tutkimaan perinpohjin vankien perusoikeuksien loukkaamista ja vankien kiduttamista koskevat väitteet ja saattamaan niihin syyllistyneet oikeuden eteen;
 5. muistuttaa Bahrainin viranomaisia siitä, että kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen ja halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen yleissopimuksen 15 artiklassa kielletään käyttämästä menettelyissä näyttönä lausuntoja, jotka on annettu kidutuksen tuloksena; kehottaa Bahrainia ratifioimaan viipymättä kidutuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen valinnaisen pöytäkirjan;
 6. tuomitsee voimakkaasti maassa langetettujen kuolemantuomioiden suuren määrän ja vaatii lykkäämään virallisesti kaikkien teloitusten täytäntöönpanoa; kehottaa tarkastelemaan kaikkia kuolemantuomioita uudelleen, jotta voidaan varmistua, että oikeudenkäynnit ovat olleet kansainvälisten normien mukaisia;
 7. kehottaa viranomaisia muuttamaan perustuslakia siten, että sotilastuomioistuinten käyttäminen siviilihenkilöitä koskevien syytteiden käsittelemiseen lopetetaan;
 8. tuomitsee kansalaisuuden joukkoperuuttamiset, joita käytetään koston välineinä, ja kehottaa Bahrainin viranomaisia kumoamaan kyseiset päätökset ja noudattamaan kansainvälisiä velvoitteita ja normeja;
 9. kehottaa Bahrainin viranomaisia peruuttamaan viipymättä ihmisoikeuksien puolustajille asetetut matkustuskiellot ja vaatii viranomaisia takaamaan kaikissa tilanteissa sen, että ihmisoikeuksien puolustajat voivat Bahrainissa hoitaa oikeutettuja ihmi-soikeustehtäviään kansallisesti ja kansainvälisesti ilman, että heitä estetään, pelotellaan tai häiritään;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

10. kannustaa Bahrainin hallitusta tavoittelemaan vakautta toteuttamalla uudistuksia ja käynnistämällä osallistavan sovintoprosessin ympäristössä, jossa oikeutetut ja rauhanomaiset poliittiset valituksenaiheet voidaan ilmaista vapaasti, erityisesti lokakuulle 2018 kaavailut edustajaneuvoston tulevat vaalit mielessä pitäen; tuomitsee tässä yhteydessä hyökkäykset opposition ääniä ja kansalaisyhteiskuntaa vastaan, mukaan luettuina oppositiojärjestö Al-Wefaqin toiminnan keskeyttäminen, Waad-oppositioryhmän hajottaminen sekä kyseisten hajotettujen ryhmien jäsenille asetetut kiellot osallistua tuleviin vaaleihin; pitää näitä toimenpiteitä demokraattisen moniarvoisuuden ja vapaiden ja reilujen vaalien periaatteiden vastaisina ja katsoo, että ne ovat ristiriidassa kansainvälisten sopimusten ja Bahrainin perustuslain kanssa; kehottaa kaikkia osapuolia osallistumaan aitoon kansalliseen vuoropuheluun rauhanomaisen ja merkityksellisen kansallisen sovintoprosessin käynnistämiseksi uudelleen;
11. kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa, Euroopan ulkosuhdehallintoa, neuvostoa ja jäsenvaltioita tuomaan järjestelmällisesti esiin huolensa ihmisoikeusrikkomuksista Bahrainissa sekä harkitsemaan kohdennettujen toimien käyttöönottoa vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin syyllistyneitä henkilöitä vastaan;
12. kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita mainitsemaan edelleen Bahrainin, kun ne esittävät 4 kohdan mukaisia lausumia YK:n ihmisoikeusneuvoston tulevissa kokouksissa;
13. kehottaa Bahrainin hallitusta tekemään yhteistyötä (erityisesti kidutusta, kokoontumisvapautta, uskonnon- ja vakaumuksen vapautta, tuomareiden ja lakimiesten riippumattomuutta ja ihmisoikeuksien puolustajia käsittelevien) YK:n erityisraporttoijien kanssa sekä esittämään heille pysyvän ja avoimen vierailukutsun; kehottaa Bahrainin viranomaisia sallimaan kansainvälisille kansalaisjärjestöille ja toimittajille vapaan pääsyn Bahrainiin, myös yhteyden ottamiseksi vangittuihin ihmisoikeuksien puolustajiin;
14. pitää valitettavana, että eurooppalaiset yritykset vievät valvontateknologioita Bahrainiin, ja korostaa, että EU:n vientivalvontaviranomaisten on otettava ihmisoikeuskriteerit huomioon ennen vientiluvan myöntämistä kolmanteen maahan; kehottaa kaikkia EU:n jäsenvaltioita noudattamaan tinkimättä EU:n käytännesääntöjä aseiden viennistä ja erityisesti estämään kaikkien sellaisten aseiden ja valvonta- ja tiedustelulaitteiden ja -materiaalien siirrot, joita Bahrain voi käyttää meneillään olevissa ihmisoikeuksien rajoittamistoimissaan;
15. pitää valitettavana, että Bahrain on toistuvasti kieltäytynyt ottamasta vastaan Euroopan parlamentin ihmisoikeuksien alivaliokunnan virallista valtuuskuntaa; kehottaa Bahrainin viranomaisia sallimaan, että Euroopan parlamentin jäsenistä koostuva virallinen valtuuskunta voi vierailla maassa tavataksaan viranomaisia ja kansalaisyhteiskunnan edustajia;
16. pitää valitettavana, että EU:n edustusto myönsi vuoden 2014 Chaillot-palkinnon ihmisoikeuksien edistämisestä Persianlahden yhteistyöneuvostossa Bahrainin kansalliselle ihmisoikeusinstituutiolle, joka on toistuvasti pitänyt Bahrainin hallituksen tekemiä ihmisoikeusrikkomuksia, Nabeel Rajabin vangitseminen mukaan luettuna, perusteltuina;
17. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Bahrainin kuningaskunnan hallitukselle ja parlamentille sekä Persianlahden yhteistyöneuvoston jäsenille; pyytää, että tämä päätöslauselma käännetään arabiksi.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0261

Rohingya-pakolaisten tilanne ja erityisesti lasten ahdinko

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 rohingya-pakolaisten tilanteesta ja erityisesti lasten ahdingosta (2018/2756(RSP))

(2020/C 28/09)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Myanmarista ja rohingya-väestön tilanteesta,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Bangladeshista,
 - ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät Myanmaria/Burmaa koskevasta EU:n strategiasta,
 - ottaa huomioon 26. helmikuuta 2018 annetut neuvoston päätelmät Myanmarista/Burmasta,
 - ottaa huomioon neuvoston 6. maaliskuuta 2017 hyväksymät EU:n suuntaviivat lapsen oikeuksien edistämiseksi ja suojaamiseksi,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Federica Mogherinin 30. maaliskuuta 2016 antaman julkilausuman Myanmarin liiton tasavallan uuden hallituksen virkaan astumisesta,
 - ottaa huomioon 5. maaliskuuta 2018 annetun yhteisen lehdistötiedotteen EU:n ja Myanmarin neljännessä ihmisoikeusvuoropuhelusta,
 - ottaa huomioon vuonna 1951 tehdyn pakolaisten oikeusasemaa koskevan YK:n yleissopimuksen ja sen pöytäkirjan vuodelta 1967,
 - ottaa huomioon lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon valtiottomien henkilöiden oikeusasemaa koskevan yleissopimuksen vuodelta 1954 ja valtiottomuuden poistamista koskevan yleissopimuksen vuodelta 1961,
 - ottaa huomioon marraskuussa 2014 laaditun YK:n pakolaisjärjestön (UNHCR) valtiottomuuden poistamista koskevan maailmanlaajuisen toimintasuunnitelman vuosiksi 2014–2024,
 - ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen vuodelta 1948,
 - ottaa huomioon elokuussa 2017 annetun Rakhinen osavaltiota käsitelleen neuvoo-antavan toimikunnan loppuraportin,
 - ottaa huomioon Kaakkois-Aasian maiden liiton (ASEAN) peruskirjan,
 - ottaa huomioon YK:n turvallisuusneuvoston 23. maaliskuuta 2018 julkaiseman pääsihteerin raportin konflikteihin liittyvästä seksuaalisesta väkivallasta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 135 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että 7 20 000 rohingya-lasta Bangladeshissa ja Myanmarissa tarvitsee pikaisesti humanitaarista apua ja suojelua;
- B. ottaa huomioon, että Rakhinen osavaltio Myanmarissa on ollut koti lähes 1,3 miljoonalle rohingyalle, jotka muodostavat pääasiassa islaminuskaisen vähemmistöryhmän, johon kohdistetaan tukahduttamistoimia ja jatkuvia vakavia ihmisoikeusloukkauksia, mukaan lukien henkeen ja turvallisuuteen kohdistuvat uhat, terveyteen ja koulutukseen liittyvien oikeuksien epääminen, pakkotyö ja seksuaalinen väkivalta sekä heidän poliittisten oikeuksiensa rajoittaminen; ottaa huomioon, että rohingya-muslimiensa pidetään maailman vainotuimpina vähemmistönä ja suurimpina valtiottomana väestöryhmänä;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- C. ottaa huomioon, että elokuusta 2017 lähtien yli 900 000 rohingyaa, joista 534 000 on lapsia, on paennut henkensä edestä heihin kohdistuvaa väkivaltaa ja hakenut turvaa Bangladeshista; ottaa huomioon, että arvioiden mukaan noin 1 000 alle viisivuotiasta rohingya-lasta on kuollut Myanmarissa tapahtuneissa väkivaltaisuuksissa; ottaa huomioon, että ASEAN-maiden parlamenttien jäsenten Parliamentarians for Human Rights (APHR) -ihmisöikeusjärjestön mukaan 28 300 rohingya-lasta on menettänyt ainakin toinen vanhemmistaan ja lisäksi 7 700 lapsen on ilmoitettu menettäneen molemmat vanhempansa ja näiden tietojen perusteella menetettyjen vanhempien lukumäärä on jopa 43 700;
- D. ottaa huomioon, että yli 14 000 alle viisivuotiasta lasta kärsii vakavasta akuutista aliravitsemuksesta; ottaa huomioon, että rohingya-lapset ovat kokeneet tai todistaneet traumaattisia tapahtumia, sillä usein he ovat menettäneet toisen tai molemmat vanhempansa, he ovat joutuneet eroon perheestään, he ovat kokeneet fyysisistä pahoinpitelyä, henkistä ahdistusta, aliravitsemusta, sairauksia ja seksuaalista hyväksikäyttöä ja he ovat olleet todistamassa Rakhinen osavaltiossa tapahtuneita rikoksia ihmisyyttä vastaan, mukaan lukien rohingya-väestöön kuuluvien ihmisten kotien järjestelmällinen polttaminen, heihin kohdistuvat fyysiset hyökkäykset ja raiskaukset;
- E. ottaa huomioon, että YK:n ihmisöikeusvaltuutettu Zeid Ra'ad al-Hussein on kuvannut Myanmarin hallituksen toimia ”oppikirjaesimerkiksi etnisestä puhdistuksesta” ja ”kynniseksi juoneksi suurten ihmismäärien pakkosiirtämiseksi ilman paluumahdollisuutta”;
- F. ottaa huomioon, että kriisit vaikuttavat usein naisiin ja tyttöihin voimakkaammin ja eri tavalla kuin miehiin ja poikiin lujittamalla, ylläpitämällä ja pahentamalla jo entuudestaan olemassa olevaa ja jatkuvaa sukupuolten eriarvoisuutta, sukupuoleen perustuvaa väkivaltaa ja syrjintää;
- G. ottaa huomioon, että Myanmarin armeija käyttää raiskausta välineenä Rakhinen osavaltiossa toteuttamassaan etnisessä puhdistuskampanjassa; ottaa huomioon, että seksuaalista väkivaltaa käytetään usein keinona jakaa kokonaisia yhteisöjä ja estää naisia ja tyttöjä palaamasta koteihinsa; ottaa huomioon, että raiskauksen uhrit saattavat joutua leireillä omien yhteisöjensä eristämiksi; ottaa huomioon, että YK:n ihmisöikeusneuvosto on pyytänyt tietoja, jotka koskevat Myanmarin armeijan vastuuta rohingya-väestöön kuuluvien naisten ja tyttöjen laajamittaisista raiskauksista;
- H. ottaa huomioon, että monet pakolaisista ovat naisia, jotka ovat raskaana tai joilla on pieniä lapsia, ja he ovat matkanneet kilometrikaupalla jalkaisin ja saapuneet pakolaisleireihin sairaina kärsittyään fyysisestä ja psyykkisestä stressistä, nälkiintymisestä ja loukkaantumisista;
- I. ottaa huomioon, että avustusjärjestöjen ennusteiden mukaan yhdeksän kuukauden kuluttua siitä, kun Myanmarin armeijan sotilaat ja puolisolitalliset joukot aloittivat rohingya-väestöön kohdistuvat hyökkäykset, pakolaisleireillä odotetaan syntyvän jopa 48 000 lasta;
- J. ottaa huomioon, että Bangladeshissa pakolaisleireillä olevilla naisilla ja lapsilla on hyvin rajalliset mahdollisuudet saada terveydenhuoltopalveluja; ottaa huomioon, että raskaana olevien naisten ja äitien olisi saatava tarvitsemansa kriittiset äitiysterveystenhuollon palvelut, mukaan lukien äitiyshuolto, turvallinen synnytys, vastasyntyneiden hoito ja imetystuki, sekä jatkuvat lisääntymisterveyspalvelut;
- K. ottaa huomioon, että rohingya-lapsilla ja -naisilla on Bangladeshissa sijaitsevilla pakolaisleireillä erittäin suuri riski joutua prostituutioon johtavan ihmiskaupan sekä seksuaalisen häirinnän ja väkivallan kohteiksi; ottaa huomioon, että pakolaisleireillä kadonneet rohingya-lapset ovat kaikkein heikoimmassa asemassa ja joutuvat todennäköisesti ihmiskaupan uhreiksi;
- L. ottaa huomioon, että rohingya-lapsilla ei ole riittäviä mahdollisuuksia osallistua viralliseen koulutukseen; ottaa huomioon, että pakolaisleireillä vain hyvin nuoret rohingya-lapset saavat perusopetusta epävirallisissa opetustiloissa ja vanhemmilla lapsilla on vähäiset tai olemattomat mahdollisuudet saada virallista opetusta;
- M. ottaa huomioon, että monsuunikausi on alkanut Bangladeshissa ja tilanteen odotetaan heikkenevän merkittävästi; ottaa huomioon, että tulvat ja maanvyöryt uhkaavat pakolaisleireillä välittömästi ainakin 2 000 000 ihmistä; ottaa huomioon, että ihmisten henkeen, majoitukseen ja ruoka- ja vesivarastoihin kohdistuu vakavia uhkia; ottaa huomioon, että sellaisten tautien kuin koleran ja hepatiitin leviämisen riski on suuri monsuunisaateiden aiheuttamien tulvien aikana; ottaa huomioon, että vain hyvin harva rohingya-pakolainen on saanut lääkintäapua tai rokotuksia ennen Bangladeshiin saapumista;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- N. ottaa huomioon, että Myanmar on toistaiseksi evännyt YK:n ihmisoikeusneuvoston tiedonkeruuvaltuuskunnan pääsyn maahan ja antanut porttikiellon Myanmarin ihmisoikeustilannetta käsittelevälle YK:n erityisraportojalle Yanghee Leelle sekä kiistänyt lähes kaikki väitteet turvallisuusjoukkojensa Rakhinessa harjoittamista julmuuksista;
- O. ottaa huomioon, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännössä vahvistetaan, että vakavimmista rikoksista, jotka koskettavat koko kansainvälistä yhteisöä, etenkin joukkotuhonnasta, rikoksista ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksista, tulee rangaista; ottaa huomioon, että Kansainvälinen rikostuomioistuin pyysi huhtikuussa 2018 tuomioistuinta ratkaisemaan, onko se toimivaltainen käsittelemään rohingya-väestöön kuuluvien väitettyjä karkotuksia Myanmarista Bangladeshiin; toteaa, että tuomio, jossa vahvistetaan Kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovalta, voisi tarjota sille mahdollisuuden aloittaa tutkinta siitä, onko Myanmar syyllistynyt rikoksiin ihmisyyttä vastaan tai karkotukseen;
- P. ottaa huomioon, että Kiina ja Venäjä estivät maaliskuussa 2017 YK:n turvallisuusneuvostoa antamasta päätöslauselmaa rohingya-vähemmistön tilanteesta Myanmarissa;
- Q. katsoo, että kun turvalliseen ja vapaaehtoiseen paluuseen ei ole realistisia mahdollisuuksia ja Myanmarin kriisin ratkaisemisessa ei ole edistytty poliittisesti, tilanteeseen ei löytyne ratkaisua lyhyellä aikavälillä ja siksi tarvitaan kestävää toimintatapaa, jossa otetaan huomioon erityisesti lasten oikeudet ja tarpeet;
- R. ottaa huomioon, että Myanmar, UNHCR ja YK:n kehitysohjelma (UNDP) allekirjoittivat 6. kesäkuuta 2018 kolmikantaisen yhteisymmärryspöytäkirjan; ottaa huomioon, että UNHCR totesi, että olosuhteet eivät vielä ole suotuisat vapaaehtoiselle paluulle;
- S. ottaa huomioon, että komissio vapautti toukokuussa 2018 40 miljoonaa euroa humanitaariseen apuun elintärkeän avun antamiseksi haavoittuvassa asemassa oleville rohingya-siviileille ja vastaanottajayhteisöille Bangladeshissa ja Rakhinen osavaltiossa; ottaa huomioon, että tämän lisäksi vuonna 2017 otettiin jo käyttöön 51 miljoonaa euroa;
- T. ottaa huomioon, että YK käynnisti maaliskuussa 2018 vetoomuksen, jossa se pyysi 951 miljoonaa Yhdysvaltain dollaria rohingya-pakolaisten auttamiseksi loppuvuonna 2018, mutta tästä summasta on tähän mennessä saatu kokoon vasta noin 20 prosenttia;
1. tuomitsee voimakkaasti Myanmarissa tapahtuneet rohingya-väestöön kohdistuneet hyökkäykset, jotka YK:n ihmisoikeusvaltuutetun mukaan ovat etnisiä puhdistuksia; on erittäin huolissaan ihmisoikeusloukkauksien kasvavasta vakavuudesta ja laajuudesta, muun muassa tappamisista, väkivaltaisista yhteenotoista, siviilien omaisuuden tuhoamisesta ja satojentuhansien siviilien pakkoosiirroista; vaatii Myanmarin armeijaa ja turvallisuusjoukkoja lopettamaan välittömästi rohingya-väestöön kuuluvien tappamisen, häirinnän ja raiskaukset sekä heidän kotiensa polttamisen;
 2. kehottaa Myanmarin hallitusta sallimaan kansainvälisten tarkkailijoiden sekä ihmisoikeusjärjestöjen ja humanitaarisen avun järjestöjen, muun muassa YK:n ja kansainvälisten kansalaisjärjestöjen, erityisesti UNHCR:n maaliskuussa 2017 perustaman YK:n tiedonkeruuvaltuuskunnan, täydellisen ja esteettömän pääsyn Rakhinen osavaltioon, jotta voidaan varmistaa, että kaikki väitteet eri osapuolten toteuttamista vakavista ihmisoikeusloukkauksista tutkitaan riippumattomasti ja puolueettomasti;
 3. muistuttaa, että pakolaisleireillä on tarjottava lääketieteellistä ja psykologista apua, joka on rääätälöity erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville ryhmille, kuten naisille ja lapsille; kehottaa lisäämään tukipalveluja raiskauksen ja seksuaalisen väkivallan uhreille; edellyttää, että kaikilla naisilla ja tytöillä on oltava mahdollisuus saada tietoa seksuaali- ja lisääntymisterveydestä sekä seksuaali- ja lisääntymisterveydenhuollon palveluja, joita ovat muun muassa ehkäisy ja turvallinen abortti;
 4. pitää eri järjestöjen tarjoamaa raskaudenaikaista ja synnytyksen jälkeistä tukea myönteisenä; muistuttaa, että on tärkeää ottaa käyttöön vastasyntyneitä lapsia koskevat rekisteröintipalvelut ja todistukset, jotta voidaan varmistaa, että heillä on asianmukaiset asiakirjat, sekä taata lailliset oikeudet ja peruspalvelujen saatavuus ja tukea perheenjäsenten jäljittämistä; toteaa, että Bangladeshin hallitus on sitoutunut varmistamaan, että kaikki sen alueella syntyneet lapset rekisteröidään; muistuttaa, että perheyhteisön säilyttäminen on ratkaisevan tärkeää, jotta nämä lapset voivat käyttää oikeuksiaan;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

5. panee erittäin huolestuneena merkille, että rohingya-vähemmistöön kuuluvien lasten opetustarjonta pakolaisleireillä on riittämätön; kehottaa Bangladeshin viranomaisia takaamaan rohingya-lapsille mahdollisuuden saada rajoituksitta ja riittävästi laadukasta opetusta omalla kielellään; huomauttaa, että koko yhteisö on vaarassa menettää kokonaisen sukupolven, ellei toteuteta tarvittavia toimenpiteitä lasten asianmukaisen koulutuksen varmistamiseksi; korostaa, että on tärkeää sallia YK-järjestöjen ja kansalaisjärjestöjen tarjoamat koulunkäyntimahdollisuudet kaikille, jotta kaikki lapset voivat kehittää potentiaaliaan;
6. on erittäin huolissaan siitä, että pakkoprostituutiota, ihmiskauppaa ja seksuaalista väkivaltaa, lapsiavioliitot, lähisuhdeväkivalta ja seksuaalinen riisto ja hyväksikäyttö mukaan lukien, esiintyy yleisesti pakolaisleireillä; kehottaa Bangladeshin ja Myanmarin viranomaisia varmistamaan yhteistyössä UNHCR:n kanssa rohingya-pakolaisten turvallisuuden niiden alueella erityisesti tehostamalla ihmiskaupan ja lapsiprostituution torjuntaa ja hajottamalla olemassa olevat verkostot;
7. on tyytyväinen Bangladeshin hallituksen ja väestön toimiin turvapaikan ja turvallisten olojen tarjoamiseksi rohingya-pakolaisille ja kannustaa niitä jatkamaan humanitaarisen avun antamista Myanmarista saapuville pakolaisille; kehottaa lisäämään kansainvälistä tukea pakolaisia vastaanottaville yhteisöille, myös puuttamalla maan sosiaalisiin ja taloudellisiin sekä koulutusjärjestelmään ja terveydenhuoltoon liittyviin haasteisiin; korostaa, kuinka tärkeää kaikkien sidosryhmien on kuunnella naisia ja ottaa heidät mukaan humanitaaristen ja selviytymiskykyä parantavien toimenpiteiden suunnitteluun;
8. korostaa, että Myanmarin hallituksen on taattava YK:n täydessä valvonnassa tapahtuva turvallinen, vapaaehtoinen ja ihmisarvoinen paluu niille, jotka haluavat palata maahansa; kehottaa sekä Myanmarin että Bangladeshin hallitusta noudattamaan täysimääräisesti palauttamiskiellon periaatetta;
9. panee tyytyväisenä merkille Myanmarin, UNHCR:n ja UNDP:n välillä 6. kesäkuuta 2018 sovitun yhteisymmärryspöytäkirjan ja toteaa sen olevan ensimmäinen konkreettinen askel kohti YK-järjestöjen täysipainoista osallistumista paluuprosessiin; korostaa kuitenkin, että on tärkeää asettaa sopimus mahdollisimman pian julkisesti saataville;
10. korostaa, että on tärkeää varmistaa, että humanitaariset toimijat voivat tarjota muun muassa sukupuolitauteihin ja seksuaaliseen väkivaltaan liittyviä hätäpalveluja; kehottaa kaikkia avunantajia lisäämään rahoitusta, jotta olisi mahdollista tarjota kaikenlaisia äitiysterveystuon palveluja;
11. pitää myönteisenä YK:n kampanjaa valtiottomuuden poistamiseksi vuoteen 2024 mennessä; muistuttaa, että rohingyat ovat erottamaton osa Myanmarin väestöä ja heidät on tunnustettava laissa maan väestöön kuuluviksi neuvoo-antavan toimikunnan suosituksen mukaisesti;
12. muistuttaa, että Bangladesh ei saa joutua kantamaan suhteettoman suurta taloudellista vastuuta pakolaisväestön auttamisesta; kehottaa kansainvälistä yhteisöä ja kansainvälisiä avunantajia lisäämään kiireellisesti panostustaan ja asettamaan tarvittavan rahoituksen saataville, jotta voidaan jatkaa tarvittavaa humanitaarista apua ja tukea sekä tukea tehokkaasti rohingya-naisia ja -lapsia, erityisesti raskaana olevia naisia, lapsia ja raiskauksen uhreja, sekä tukea paikallisyhteisöjä ja vastaanottavia yhteisöjä Bangladeshissa;
13. pitää myönteisenä, että neuvosto hyväksyi 26. huhtikuuta 2018 kehyksen vakavista ihmisoikeusloukkauksista vastuussa oleviin kohdistettavia toimia varten sekä EU:n asevientikiellon vahvistamisen; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita panemaan kaikki toimenpiteet viipymättä täytäntöön; kehottaa lisäksi YK:n turvallisuusneuvostoa asettamaan Myanmarin maailmanlaajuiseen ja kattavaan asevientikieltoon ja keskeyttämään kaikki suorat ja välilliset ase- ja ammustoimitukset sekä muiden sotilastarvikkeiden ja turvallisuusvälineiden toimitukset, myynnin ja siirtämisen, mukaan lukien kauttakulku ja jälleenlaivaus; kehottaa myös keskeyttämään kaiken koulutuksen ja muun sotilaallisen ja turvallisuusalan avun;
14. kehottaa komissiota jälleen harkitsemaan Myanmarille myönnettyihin kauppaetuksiin liittyviä seurauksia, muun muassa mahdollisuutta käynnistää tutkinta "Kaikki paitsi aseet" -aloitteen tarjoamien mekanismien avulla;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

15. kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita pyrkimään saattamaan Myanmarissa tapahtuneisiin rikoksiin syylistyneet vastuuseen monenvälisillä foorumeilla; panee merkille Kansainvälisen rikostuomioistuimen pääsyyttäjän pyynnön, että tuomioistuimen tuomarit vahvistaisivat rohingya-väestön karkottamisen Myanmarista Bangladeshiin olevan rikos, joka kuuluu Kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomiovaltaan; kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita ottamaan johtoaseman YK:n turvallisuusneuvostossa ja esittämään asiaa koskevaa päätöslauselmaa, jossa Myanmarin / Rakhinen osavaltion tilanne saatetaan kokonaisuudessaan Kansainväliseen rikostuomioistuimen käsiteltäväksi; kehottaa EU:n jäsenvaltioita ottamaan johtoaseman YK:n yleiskokouksessa ja YK:n ihmisoikeusneuvostossa ja varmistamaan, että perustetaan pikaisesti kansainvälinen, puolueeton ja riippumaton mekanismi, jolla tuetaan väitettyjen hirmutekojen tutkimista;

16. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Myanmarin hallitukselle ja parlamentille, valtiolliselle neuvonantajalle Aung San Suu Kyille, Bangladeshin hallitukselle ja parlamentille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komissiolle, EU:n jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, ASEANin pääsihteerille, ASEANin hallitustenväliselle ihmisoikeustoimikunnalle, Myanmarin ihmisoikeustilannetta käsittelevälle YK:n erityisraporttijalle, YK:n pakolaisasiain päävaltuutetulle ja YK:n ihmisoikeusneuvostolle.

P8_TA(2018)0262

Kulttuuripalvelujen saatavuuden rakenteelliset ja taloudelliset esteet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 kulttuuripalvelujen saatavuuden rakenteellisista ja taloudellisista esteistä (2017/2255(INI))

(2020/C 28/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 27 artiklan,
- ottaa huomioon taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 15 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 22 ja 25 artiklan,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman kulttuuriteollisuuden ja luovan alan teollisuuden mahdollisuuksien käyttöönotosta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 12. syyskuuta 2013 antamansa päätöslauselman EU:n luovien toimialojen ja kulttuurialan edistämisestä talouskasvun ja työpaikkojen luojina ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2016 antamansa päätöslauselman kulttuurialaa ja luovia toimialoja koskevasta EU:n johdonmukaisesta politiikasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan kulttuuriteollisuudesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman taiteilijoiden sosiaalisesta asemasta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n ulkoisten toimien kulttuuriulottuvuudesta ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2004 antamansa päätöslauselman koulun ja kouluoppimisen merkityksestä mahdollisimman monen kansalaisen osallistumiselle kulttuurielämään ⁽⁷⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman digitaalisten sisämarkkinoiden toimenpidepaketista ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon 8. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman aiheesta ”tavoitteena kulttuuriperintöä koskeva yhdenmukainen lähestymistapa Euroopassa” ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman kulttuurienvälisen vuoropuhelun, kulttuurisen monimuotoisuuden ja koulutuksen merkityksestä EU:n perusarvojen edistämisessä ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 142.

⁽²⁾ EUVL C 93, 9.3.2016, s. 95.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0486.

⁽⁴⁾ EUVL C 247 E, 15.10.2009, s. 25.

⁽⁵⁾ EUVL C 125 E, 22.5.2008, s. 223.

⁽⁶⁾ EUVL C 377 E, 7.12.2012, s. 135.

⁽⁷⁾ EUVL C 98 E, 23.4.2004, s. 179.

⁽⁸⁾ EUVL C 11, 12.1.2018, s. 55.

⁽⁹⁾ EUVL C 316, 22.9.2017, s. 88.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 11, 12.1.2018, s. 16.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- ottaa huomioon 10. huhtikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kulttuuria kansainvälistyvässä maailmassa koskevasta Euroopan toimintasuunnitelmasta ⁽¹¹⁾,
- ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2017 antamansa kannan ehdotukseen neuvoston direktiiviksi direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien arvonlisäverokantojen osalta ⁽¹²⁾,
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman Europeana-hankkeen seuraavista vaiheista ⁽¹³⁾,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2011 antamansa päätöslauselman vammaisten liikkuvuudesta ja osallistamisesta sekä Euroopan vammaisstrategiasta 2010–2020 ⁽¹⁴⁾,
- ottaa huomioon 30. marraskuuta 2017 antamansa päätöslauselman Euroopan vammaisstrategian täytäntöönpanosta ⁽¹⁵⁾,
- ottaa huomioon 2. maaliskuuta 2017 antamansa päätöslauselman Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta ja päätösten N:o 1718/2006/EY, N:o 1855/2006/EY ja N:o 1041/2009/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1295/2013 täytäntöönpanosta ⁽¹⁶⁾,
- ottaa huomioon vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen ja erityisesti sen 30 artiklan, joka koskee osallistumista kulttuurielämään, virkistys- ja vapaa-ajantoimintaan ja urheiluun,
- ottaa huomioon syyskuussa 2015 allekirjoitetun YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030 tavoitteen 11, jossa pyritään tekemään kaupungeista ja asuinyhdyskunnista osallistavia, turvallisia ja kestäviä,
- ottaa huomioon kulttuuri-ilmaisujen moninaisuuden suojelemisesta ja edistämisestä tehdyn yleissopimuksen, joka hyväksyttiin Yhdistyneiden kansakuntien kasvatus-, tiede- ja kulttuurijärjestön (Unesco) yleiskokouksessa 20. lokakuuta 2005,
- ottaa huomioon 27. lokakuuta 2005 tehdyn Euroopan neuvoston puitesopimuksen kulttuuriperinnön arvosta yhteiskunnalle (Faron yleissopimus),
- ottaa huomioon Luova Eurooppa -ohjelman (2014–2020) perustamisesta ja päätösten N:o 1718/2006/EY, N:o 1855/2006/EY ja N:o 1041/2009/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1295/2013 ⁽¹⁷⁾,
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2007 annetun neuvoston päätöslauselman Euroopan unionin kulttuuria koskevasta asiallistasta ⁽¹⁸⁾,
- ottaa huomioon 23. joulukuuta 2014 annetut neuvoston päätelmät kulttuurialan työsuunnitelmasta (2015–2018) ⁽¹⁹⁾,
- ottaa huomioon EU:n kulttuurialan työsuunnitelman vuosiksi 2015–2018,

⁽¹¹⁾ EUVL C 247 E, 15.10.2009, s. 32.

⁽¹²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0233.

⁽¹³⁾ EUVL C 81 E, 15.3.2011, s. 16.

⁽¹⁴⁾ EUVL C 131 E, 8.5.2013, s. 9.

⁽¹⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0474.

⁽¹⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0062.

⁽¹⁷⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 221.

⁽¹⁸⁾ EUVL C 287, 29.11.2007, s. 1.

⁽¹⁹⁾ EUVL C 463, 23.12.2014, s. 4.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- ottaa huomioon 18. ja 19. toukokuuta 2015 annetut neuvoston päätelmät kulttuuri- ja luovien alojen vaikutuksesta innovoinnin, talouden kestävyys- ja sosiaalisen osallisuuden lisäämisessä ⁽²⁰⁾,
- ottaa huomioon 31. toukokuuta 2016 annetut neuvoston päätelmät Europeanan merkityksestä digitaalisessa muodossa olevan eurooppalaisen kulttuuriperinnön saatavuudelle, näkyvyydelle ja käytölle ⁽²¹⁾,
- ottaa huomioon 6. toukokuuta 2003 annetun neuvoston päätöslauselman vammaisten mahdollisuuksista päästä kulttuurilaitoksiin ja -tiloihin ja nauttia kulttuuritoiminnasta ⁽²²⁾,
- ottaa huomioon 8. kesäkuuta 2016 kansainvälisiä kulttuurisuhteita koskevasta EU:n strategiasta annetun komission sekä unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Tavoitteena kansainvälisiä kulttuurisuhteita koskeva EU:n strategia” (JOIN(2016)0029),
- ottaa huomioon komission kertomuksen kulttuuria koskevan Euroopan toimintasuunnitelman täytäntöönpanosta (COM(2010)0390),
- ottaa huomioon 27. huhtikuuta 2010 annetun komission vihreän kirjan ”Kulttuuriteollisuuden ja luovan alan teollisuuden mahdollisuudet käyttöön” (COM(2010)0183),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi kulttuuriperinnön eurooppalaisesta teemavuodesta (2018) (COM(2016)0543),
- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Kulttuurialalta ja luovilta toimialoilta kasvua ja työpaikkoja EU:lle” (COM(2012)0537),
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon sisällöstä digitaalisilla sisämarkkinoilla (COM(2012)0789),
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2014 annetun komission tiedonannon ”Tavoitteena kulttuuriperintöä koskeva yhdenmety lähestymistapa Euroopassa” (COM(2014)0477),
- ottaa huomioon jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuvan työryhmän kulttuuripalvelujen saatavuutta koskevan raportin vuodelta 2012,
- ottaa huomioon kulttuurimahdollisuuksia ja niihin osallistumista koskevan Eurobarometri-tutkimuksen 399 ja kulttuuriperintöä koskevan Eurobarometrin 466 tulokset,
- ottaa huomioon Eurostatin tutkimustulokset vuodelta 2016 (kulttuurin alan tilastotiedot),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
- ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A8-0169/2018),

⁽²⁰⁾ EUVL C 172, 27.5.2015, s. 13.

⁽²¹⁾ EUVL C 212, 14.6.2016, s. 9.

⁽²²⁾ EUVL C 134, 7.6.2003, s. 7.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- A. ottaa huomioon, että YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 27 artiklan mukaan jokaisella on oikeus vapaasti osallistua yhteiskunnan sivistyselämään, nauttia taiteista sekä päästä osalliseksi tieteen edistyksen mukanaan tuomista eduista; katsoo, että kulttuuripalvelujen saatavuus ja mahdollisuudet luovaan ilmaisuun ovat tärkeitä sananvapauteen ja tasa-arvoon perustuvan demokraattisen yhteiskunnan olemassaolon kannalta;
- B. ottaa huomioon, että Faron yleissopimuksessa tunnustetaan oikeus kulttuuriperintöön ja kehoitetaan kehittämään innovatiivisia tapoja hallita kulttuuriperintöä niin, että viranomaiset voivat tehdä yhteistyötä muiden toimijoiden, kuten yhdistysten ja yksittäisten ihmisten kanssa;
- C. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 22 artiklassa vaaditaan kulttuurisen monimuotoisuuden kunnioittamista ja sen 25 artiklassa tunnustetaan ikääntyneiden henkilöiden oikeus osallistua kulttuurielämään;
- D. ottaa huomioon, että kulttuuri vaikuttaa merkittävästi eurooppalaisten ja Euroopan laajuisten yhteisöjen välisen solidaarisuuden ymmärtämiseen ja kehittämiseen;
- E. ottaa huomioon, että useimpien EU:n jäsenvaltioiden perustuslaissa mainitaan suoraan tai välillisesti kulttuuri ja sen saatavuus;
- F. ottaa huomioon, että EU voi täydentää ja edistää kulttuuripolitiikkaa, vaikka Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 167 artiklan mukaan kansalliset, alueelliset tai paikalliset viranomaiset ovat ensisijaisesti vastuussa kulttuuripolitiikasta EU:ssa toissijaisuusperiaatteen mukaisesti;
- G. ottaa huomioon, että kaikenlaiset esteet, jotka haittaavat yksilöiden tai yhteisöjen mahdollisuuksia osallistua täysipainoisesti kulttuurisiin prosesseihin ja kulttuurisiin ekosysteemeihin, haittaavat aidosti demokraattisten ja osallistavien yhteiskuntien kehittämistä;
- H. ottaa huomioon, että kulttuurin avulla unionin kansalaisilla on paremmat mahdollisuudet kehittää henkilökohtaisia, sosiaalisia, luovia ja monikulttuurisia taitoja;
- I. ottaa huomioon, että YK:n arvion mukaan puolet maailman väestöstä, eli noin 3,5 miljardia ihmistä, asuu kaupungeissa; ottaa huomioon, että vuoteen 2030 mennessä lähes 60 prosenttia maailman väestöstä asuu kaupunkialueilla; katsoo, että tämän vuoksi on laadittava strategioita ja tehokkaita toimintapolitiikkoja nykyisten ongelmien ratkaisemiseksi ja riittävän ajan varmistamiseksi muutoksiin, joilla voidaan luoda aidosti osallistavia kaupunkialueita;
- J. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ja neuvoston 18. joulukuuta 2006 antamaan suositukseen 2006/962/EY elinikäisen oppimisen avaintaidoista ⁽²³⁾ sisältyvät tietoisuus kulttuurista ja kulttuuri- ilmaisu keskeisinä taitoina, joita tarvitaan itsensä toteuttamiseen ja henkilökohtaiseen kehitykseen, aktiiviseen kansalaisuuteen, sosiaaliseen osallisuuteen ja työllistymiseen;
- K. toteaa, että komission 10. toukokuuta 2007 päivätyssä tiedonannossa ”Euroopan kulttuuria kansainvälistyvässä maailmassa koskeva Euroopan toimintasuunnitelma” (COM(2007)0242) korostetaan tarvetta parantaa kulttuurialan teosten ja kulttuurin saatavuutta ja edistää kulttuurin monimuotoisuutta;
- L. katsoo, että EU:n kulttuurialan innovaatiot ovat riippuvaisia investoinneista luoviin resursseihin, osaamiseen ja lahjakkuuteen;
- M. ottaa huomioon, että neuvostossa joulukuussa 2014 hyväksytyssä kulttuurialan työsuunnitelmassa (2015–2018) määritellään ensisijaisiksi tavoitteiksi yleisesti saatavilla oleva ja osallistava kulttuuri ja kulttuurin monimuotoisuuden edistäminen;

⁽²³⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- N. katsoo, että unionin ja jäsenvaltioiden yhtenä tavoitteena tulisi olla sosiaalisen ja taloudellisen eriarvoisuuden vähentäminen, jotta voidaan edistää inklusiivista yhteiskuntaa, jossa jokainen voi osallistua; ottaa huomioon, että vahva, dynaaminen ja monipuolinen kulttuuriala on olennainen osa osallistavaa yhteiskuntaa;
- O. ottaa huomioon, että osallistuminen kulttuuritapahtumiin on keino luoda tunnetta kuulumisesta yhteiskuntaan; ottaa huomioon, että sosiaalinen identiteetti liittyy läheisesti kulttuuriseen osallistumiseen; ottaa huomioon, että kulttuuritoimintaan osallistuminen voi parantaa itsetuntoa ja elämänlaatua, erityisesti kun on kyse henkilöistä, jotka kärsivät jonkinlaisesta syrjäytymisestä työttömyyden, sairauden tai jonkin muun syyn takia;
- P. katsoo, että inklusiivinen kulttuuriala tarjoaa kaikille samat mahdollisuudet osallistua ja kehittää luovaa osaamistaan riippumatta sosioekonomisesta, kulttuurisesta tai uskonnollisesta taustasta tai mahdollisista toimintarajoitteista;
- Q. toteaa, että monilla alueilla kansalaiset käyttävät runsaasti julkisia kirjastoja ja kulttuurilaitoksia, jotka ovat usein ainoita tiedon ja kulttuurin tarjoajia, erityisesti maaseudulla ja syrjäisillä alueilla;
- R. ottaa huomioon, että uusi digitaalitekniikka voi vaikuttaa kulttuurialan hallintaan, vuoropuheluun ja uusien yleisöjen saattamiseen sekä kulttuuritoiminnan levitykseen;
- S. katsoo, että uusi digitaalitekniikka ja verkkoalustat tarjoavat tärkeitä mahdollisuuksia lisätä osallistumista ja kulttuurin luomista;
- T. katsoo, että EU:n ulkopuolisten maiden ihmiset ovat aliedustettuina kulttuurin eri aloilla EU:ssa; katsoo, että tämä koskee myös vammaisia henkilöitä;
- U. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuvan työryhmän kulttuuripalvelujen saatavuutta koskevassa raportissa ⁽²⁴⁾ määritellään saatavuus siten, että kulttuuritarjontaa tuodaan uusien yleisöryhmien ulottuville; toteaa, että näin kulttuuriala tavoittaa uusia yleisöjä tai kansalaisia, jotka näin saadaan lähemmäksi kulttuuriperintöä ja muita kulttuurialan resursseja;
- V. ottaa huomioon, että digitaalitekniikka on muuttanut tapaa, jolla ihmiset hankkivat, tuottavat, levittävät ja käyttävät kulttuurisisältöä;
- W. ottaa huomioon, että vuonna 2008 käynnistetystä Europeana-alustasta on muodostunut yhteinen eurooppalainen kulttuurihanke, jolla mahdollistetaan digitaalinen pääsy Euroopan kulttuuriperintöön;
- X. toteaa, että Luova Eurooppa -ohjelman erityistavoitteisiin kuuluvat uusien yleisöryhmien tavoittaminen ja kulttuurialan ja luovien toimialojen teosten saatavuuden parantaminen unionissa ja sen ulkopuolella ja että ohjelmassa kiinnitetään erityistä huomiota lapsiin, nuoriin, vammaisiin henkilöihin ja aliedustettuihin ryhmiin;
- Y. toteaa, että unionin tasolla ja jäsenvaltioissa toteutetaan hankkeita, joilla pyritään takaamaan vammaisille henkilöille entistä parempi pääsy kulttuurilaitoksiin ja -tiloihin sekä kulttuuritoimintaan;
- Z. katsoo, että verotusmenettelyiden ja -järjestelmien monimuotoisuus EU:ssa vaikeuttaa taiteilijoiden ja kulttuurialan työntekijöiden liikkuvuutta tuottamalla liiallista byrokratiaa, mikä on usein epäsuhteessa todellisiin, vähäisiin tuloihin, joita heidän toiminnastaan syntyy;

⁽²⁴⁾ Raportti ”Policies and good practices in the public arts and cultural institutions to promote better access to and wider participation in culture”, lokakuu 2012.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- AA. ottaa huomioon, että sellaisten luotettavien, vertailukelpoisten ja ajantasaisten kulttuurialan tilastojen laatiminen, jotka ovat kulttuurialan poliittisen päätöksenteon perusta, on yksi monialaisista painopisteistä kulttuurialan työsuunnitelmassa (2015–2018), jossa korostetaan kulttuurialan ja luovien toimialojen taloudellisia mahdollisuuksia ja niiden vaikutusta sosiaaliseen hyvinvointiin;
- AB. toteaa, että laadullisten tutkimusten ja vertailukelpoisten tietokantojen saatavuudella on keskeinen rooli, sillä niiden ansiosta voidaan toteuttaa tehokasta seurantaa ja analysoida kulttuuripolitiikan kulttuurisia, taloudellisia ja yhteiskunnallisia vaikutuksia;
- AC. ottaa huomioon, että kulttuuri auttaa tietoon perustuvan yhteiskunnan edistämistä ja kokemusten ja maailmanhistorian jakamista;
- AD. toteaa, että noin 8,4 miljoonaa ihmistä työskentelee EU:n kulttuurialalla (3,7 % työvoimasta)⁽²⁵⁾ ja että sen potentiaalia talouskasvun edistämässä on yhä käytetty vain osittain;
- AE. ottaa huomioon, että henkilöt, jotka pyrkivät kulttuurituotannon kautta ilmaisemaan identiteettiään ja laajentamaan kulttuurin saatavuutta ja kehittämään sitä kestäväällä tavalla, kohtaavat vaikeuksia ja haasteita;

Kulttuuripalvelujen saatavuus ja osallistuminen kulttuuriin

1. korostaa, että kulttuuripalvelujen saatavuus on tunnustettava kaikkien kansalaisten perusoikeudeksi ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 27 artiklan mukaan, jossa tunnustetaan osallistuminen yhteiskunnan sivistyselämään yhdeksi perusihmisoikeuksista; huomauttaa lisäksi, että tämä oikeus on kirjattu Faron yleissopimukseen, jossa tunnustetaan oikeus osallistua kulttuurielämään ja edistetään kulttuuriperinnön roolia rauhanomaisten ja demokraattisten yhteiskuntien rakentamisessa; kehottaa siksi yleissopimuksen allekirjoittaneita jäsenvaltioita nopeuttamaan ratifointiprosessia ja muita valtioita, jotka eivät ole allekirjoittaneet yleissopimusta, allekirjoittamaan sen ja hyödyntämään Euroopan kulttuuriperinnön teemavuoden tarjoaman ainutlaatuisen tilaisuuden;
2. korostaa esteettömyyden käsitteen kokonaisvaltaisen soveltamisen merkitystä ja sen arvoa välineenä, jolla voidaan varmistaa, että jokainen henkilö, joka on kulttuurin, kulttuurikohteiden ja -aloitteiden käyttäjä, otetaan huomioon mahdollisimman laajassa mielessä, ja että tämän tuloksena vammaisten henkilöiden erityistarpeet huomioidaan, jotta voidaan varmistaa, että heille taataan yhtäläiset mahdollisuudet ja todellinen sosiaalinen osallisuus ja että he voivat osallistua aktiivisesti yhteiskuntaan;
3. korostaa aktiivisen ja saavutettavan kulttuurialan kiistatonta merkitystä osallistavien yhteiskuntien kehittämisessä ja yleismaailmallisten arvojen yhteisen ytimen ja aktiivisen unionin kansalaisuuden vahvistamisessa, joilla on ratkaiseva merkitys, jotta kansalaiset kykenisivät tuloksellisesti ja mielekkäästi osallistumaan julkiseen elämään ja samalla edistämään Euroopan kulttuuriperintöä ja kehittämään Euroopan kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita ja unionia toimivaltansa puitteissa kehittämään ja panemaan täytäntöön tarvittavat erityistoimenpiteet, joilla taataan pääsy ja osallistuminen kulttuurielämään;
4. tukee osallisuutta ja monimuotoisuutta erottamattomina osina kulttuurialan suunnittelua, organisatorista kehittämistä ja rekrytointia eurooppalaisella, kansallisella ja alueellisella tasolla; kannustaa myös jäsenvaltioita seuraamaan järjestelmällisesti toimenpiteitä, joilla pyritään tähän tavoitteeseen;
5. muistuttaa EU:n keskeisestä roolista kulttuuripolitiikan paremman koordinoinnin edistämässä ja helpottamisessa kaikilla tasoilla; panee merkille, että ainoastaan tältä pohjalta toimijat koko EU:sta voivat kehittää monipuolisia ja tehokkaita toimintapolitiikoja, joilla edistetään kulttuuripalvelujen saatavuutta ja osallistumista kulttuuriin, ja asettaa kulttuurin erityisen olennaiseksi osaksi Euroopan yhdentymishanketta;

⁽²⁵⁾ Eurostat – kulttuuritilastot – kulttuurialan työpaikat (2017), http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Culture_statistics_-_cultural_employment

Torstai 14. kesäkuuta 2018

6. katsoo, että kulttuuripalvelujen saatavuus ja osallistuminen kulttuuriin ovat monialaisia kysymyksiä, ja korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää koordinoida kulttuuripolitiikkaa muiden politiikan alojen, kuten koulutus-, sosiaali-, talous-, alue- ja ulkopolitiikan sekä digitaaliasioita ja mediaa koskevan politiikan kanssa;
7. suosittelee, että jäsenvaltiot kehittävät lapsille ja nuorille suunnatun kulttuurialan toimintastrategian;
8. katsoo, että kulttuuripalvelujen tarkoituksenmukaisen ja osallistavan saatavuuden tukemisen ja parantamisen on oltava etusijalla poliittisella asialistalla, ja kehottaa valtavirtaistamaan kulttuuripalvelujen saatavuuteen ja kulttuuritoimintaan osallistumiseen liittyvät näkökohdat osaksi muita politiikan aloja, mikä vaikuttaisi myönteisesti kyseisiin muihin aloihin ja edistäisi myös eri alojen välistä synergistä yhteistyötä SEUT:n 167 artiklan hengessä;
9. katsoo, että kansallisten kulttuuripolitiikkojen kokoelma, jonka laatimisesta ja hallinnoimisesta vastaa Euroopan neuvosto ja asiantuntijoiden foorumi, on ollut erittäin hyödyllinen kulttuuripolitiikan väline Euroopassa ja sen ulkopuolella; pitää kuitenkin valitettavana, että vuodesta 2011 lähtien on saavutettu vain vähän edistystä tietojen keräämisessä ja erityisesti tietojen analysoinnissa, ja suosittelee, että Euroopan neuvosto tarkistaa nykyistä sisältöä ja ottaa siihen mukaan myös paikallis- ja aluetason kulttuuripolitiikan;
10. painottaa, että kulttuuripalvelujen saatavuuden ja kulttuuritoimintaan osallistumisen käsitteet liittyvät tiiviisti toisiinsa; panee merkille, että strategioita kulttuuripalvelujen saatavuuden ja osallistumismahdollisuuksien parantamiseksi olisi pantava täytäntöön siten, että määritellään aliedustettuina olevat ryhmät ja suunnitellaan ja toteutetaan aloitteita ja ohjelmia, joilla pyritään lisäämään heidän osallistumistaan ja poistamaan olemassa olevia esteitä;
11. korostaa, että on tarpeen kerätä tietoja vammaisten henkilöiden osallistumisesta kulttuuritoimintaan;
12. pitää valitettavana, että taloudelliset esteet estävät edelleen kansalaisia, erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin ryhmiin kuuluvia nauttimasta täysimääräisesti perusoikeudestaan osallistua kulttuurielämään ja käyttää kulttuuripalveluja ja että tämä estää kyseisen perusoikeuden toteutumisen;
13. muistuttaa, että on tärkeää kehittää foorumeita kokemusten jakamista ja vaihtoa varten alueellisella, kansallisella ja Euroopan tasolla;
14. korostaa, että on tärkeää taata, että laadukas kulttuuritarjonta on kaikkien kansalaisten ulottuvilla aktiivisen, demokraattisen ja osallistavan kansalaisuuden edistämiseksi;

Taloudelliset esteet

15. korostaa, että vakaalla ja jatkuvalla julkisella rahoituksella on keskeinen rooli varmistettaessa kulttuuritoiminnan elävyys, ja se on yhä välttämätön väline EU:n kulttuuritoiminnan tukemiseksi, jotta toiminnan taloudellinen potentiaali voi toteutua ja sillä voidaan edistää kestävää kasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja rahoittaa kulttuuri-infrastruktuuria; kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita toimivaltansa puitteissa varaamaan asianmukaisen osan talousarviostaan julkiselle kulttuurirahoitukselle ja tehostamaan synergiaa Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR) ja muiden kulttuuria tukevien rahastojen kanssa, mukaan lukien tutkimusta ja innovointia helpottavat ohjelmat ja käytettävissä olevat koheesiopolitiikan välineet;
16. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kulttuurin julkista rahoitusta ei vähennetä riippumatta mahdollisista tulevista taloudellisista vaikeuksista, joita jäsenvaltio voi kohdata;
17. pitää valitettavana, että talouden laskusuhdanteet ovat yleensä johtaneet ja johtavat edelleen liian usein ennen kaikkea julkisten kulttuurimenojen leikkauksiin ja niillä on kielteinen vaikutus kulttuuritoiminnan määrärahoihin;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

18. muistuttaa, että kulttuurialaan ja luoviin toimialoihin tehtyjen investointien avulla voidaan vapauttaa näiden alojen huomattava ja vieläkin aliarvostettu potentiaali tukea kulttuurista monimuotoisuutta ja samalla luoda kestävää vaurautta ja laadukkaita työpaikkoja ja että niillä on myös suora vaikutus uusien taitojen kehittämiseen, digitalisointiin, yrittäjyyteen, innovointiin ja uusien liiketoimintamallien muodostamiseen sekä Euroopan kulttuurialan ja luovien toimialojen kilpailukyvyyn vahvistamiseen ja uusien kansainvälisten tilaisuuksien, markkinoiden ja yleisöjen hyödyntämiseen ja niiden tavoittamiseen; katsoo näin ollen, että yksityissektorilla on keskeinen rooli julkisten investointien täydentämisessä, ja kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan sellaisten lainsäädäntötoimien toteuttamista, joilla myönnetään verohyvitys yksityisten tahojen kulttuuritukeen antamille varoille;

19. toteaa, että pirstaloituminen, vähäinen lisäarvo ja lukuisten miesten ja naisten toimiminen itsenäisinä ammatinharjoittajina luovalla alalla eivät saa johtaa siihen, että kulttuurista/luovasta alasta tulee malli huonosti palkatulle työlle tai heikolle sosiaaliturvalle, ja muistuttaa, että kulttuurin parissa tehtävää työtä pidetään yleisesti mielenkiintoisena; ehdottaa siksi, että kehitetään tehokkaita arviointiprosesseja kunnollisille työoloille luovalla alalla;

20. korostaa, että kulttuurihyödykkeiden ja -palvelujen yleinen saatavuus ja kulttuurituotannon ja -ilmaisun tukeminen vahvistavat luovaa taloutta ja siten edistävät maiden kehitystä;

21. toteaa, että kulttuurialan rahoitusvajetta voitaisiin paikata yksityisen sponsoroinnin verokannustinten avulla;

22. kehottaa kiinnittämään huomiota kansainvälisen tuloverotuksen ongelmiin, joita taiteilijat joutuvat ratkomaan kaikkialla Euroopassa, ja suosittaa siksi vakiomallia, joka hyödyttää niin palkkatyöläisiä kuin itsenäisiä ammatinharjoittajia ja jolla ehkäistään kaksinkertaista verotusta;

23. kehottaa investoimaan mikroyrityksiin, jotta voidaan kannustaa luovuutta ja innovointia ja edistää näin alueellista ja paikallista kehitystä;

24. korostaa, että kulttuurihyödykkeiden ja -palvelujen korkea hinta on yksi kulttuuriin osallistumisen esteistä Eurobarometri- ja Eurostat-kyselyihin vastanneiden keskuudessa ⁽²⁶⁾; suosittaa painokkaasti, että jäsenvaltiot ja alueet sitoutuvat toteuttamaan tietyille kohderyhmille, erityisesti opiskelijoille, suurperheille ja ikääntyneille suunnattuja toimia, joiden tarkoituksena on poistaa kulttuurin saatavuuden taloudellisia esteitä;

25. korostaa, että näyttelyesineiden ja esitysten korkeat vakuutuskustannukset nostavat myös museoiden, teatterien ja gallerioiden pääsylippujen hintoja ja pienten toimijoiden on usein mahdotonta kehittää ohjelmiaan kohdeyleisönsä ja oman kunnianhimensa vaatimalla tavalla, mikä johtaa yleisöään lähellä olevien pienten toimijoiden ja suurten kansainvälisesti tunnustettujen laitosten välisen kuilun jatkuvaan syvenemiseen;

26. korostaa, että asianmukainen finanssipolitiikka suhteessa kulttuurialaan ja luoviin toimialoihin voi olla merkittävässä asemassa kulttuuripalvelujen saatavuuden ja kulttuuriin osallistumisen parantamisessa; toteaa kuitenkin, että kulttuuriperinnön välillisellä tukemisella siten, että otetaan käyttöön alennetut alv-kannat, ei voida korvata suoria tukia; kehottaa koordinoimaan paremmin kansallisia kulttuuripolitiikkoja ja alv-kantoja keinoina edistää mahdollisuuksia osallistua kulttuuritoimintaan;

27. muistuttaa, että on tärkeää, että jäsenvaltiot tutkivat mahdollisuutta soveltaa johdonmukaisempaa tuloveropolitiikkaa taiteilijoihin ja kulttuurialan työntekijöihin, jotka viettävät lyhyitä ajanjaksoja eri maissa ja joiden jokaiseen esitykseen, työpajaan tai asuinpaikkaan voidaan näin ollen soveltaa erilaisia sääntöjä ja hallinnollisia menettelyjä; ehdottaa, että ensisijaisena tavoitteena olisi pidettävä tiettyä yhdenmukaistamisen vähimmäistasoa, jolla tuetaan taiteilijoiden ja kulttuurialan työntekijöiden liikkuvuutta, jotta voidaan edistää luovan toiminnan ja kulttuurin monimuotoisuutta koko unionissa ja sen ulkopuolella sen sijaan, että luodaan byrokraattisia esteitä, jotka eivät ole oikeassa suhteessa kulttuurityöstä saatuihin todellisiin tuloihin;

⁽²⁶⁾ Eurobarometri 399.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

28. kannustaa jäsenvaltioita ja julkisia laitoksia sijoittamaan kulttuuritoiminnan esittelemisen hajauttamiseen joko rakentamalla infrastruktuuria syrjäisille alueille tai järjestämällä erilaisia väliaikaisia kulttuuritapahtumia; kannustaa yksityisiä kulttuurilaitoksia investoimaan myös maantieteelliseen hajauttamiseen;

29. suhtautuu myönteisesti ehdotukseen alv-direktiiviin tehtävistä muutoksista, jotka mahdollistaisivat sen, että jäsenvaltiot voivat soveltaa samaa alv-kantaa sähköisiin ja painettuihin julkaisuihin; katsoo, että erilaisten arvonlisäverokantojen soveltaminen fyysisiin ja sähköisiin julkaisuihin on vanhanaikaista, eikä sitä pidä enää harjoittaa digitaalisella aikakaudella; kehottaa neuvostoa hyväksymään komission ehdotuksen ilman aiheetonta viivytystä;

30. korostaa, että yksityis- ja työelämän yhteensovittamisella on suuri merkitys siinä, miten ihmiset voivat päästä ja osallistua erilaisiin kulttuuritoimintoihin ja nauttia niistä;

Koulutukselliset esteet ja haasteet

31. korostaa, että koulutustaso on yksi tärkeimmistä tekijöistä, joka vaikuttaa merkittävästi kulttuuritoimintaan osallistumisen tasoon; korostaa, että korkeampi koulutustaso näkyy korkeampana kulttuuritapahtumiin osallistumisen tasona⁽²⁷⁾; korostaa, että humanistiset tieteet, kielten opiskelu kouluissa ja kulttuurikasvatus ovat olennainen osa yleissivistävää koulutusta, sillä niiden avulla voidaan vähentää sosiaalista eriarvoisuutta, ja näin ollen ne tarvitsevat samanlaista rahoitusta kuin STEM-aineet (luonnontieteet, teknologia, insinööritieteet ja matematiikka);

32. korostaa, että tieto syntyy kulttuurisen vuorovaikutuksen tuloksena, ja nämä vuorovaikutukset vaikuttavat yksilöihin ja jättävät heihin kulttuurisen jäljen;

33. kannustaa omaksumaan interaktiivisen ja osallistavan yhteisöperusteisen lähestymistavan kulttuuri- ja koulutuspolitiikan kehittämiseen, jotta voidaan lisätä mielenkiintoa kulttuuria kohtaan ja osallistumista siihen, edistää Euroopan kulttuuriperintöä ja kehittää Euroopan kulttuurista ja kielellistä monimuotoisuutta;

34. toteaa, että kiinnostuksen puuttuminen tuli esiin yhtenä yleisimmin mainittuna kulttuuritoimintaan osallistumisen esteistä Eurobarometriin ja Eurostatin kyselyihin vastanneiden keskuudessa⁽²⁸⁾; huomauttaa tässä yhteydessä, että kysynnän tukemista, joka tarkoittaa kulttuurista kiinnostumisen ja sen ymmärtämisen kehittämistä virallisen ja epävirallisen koulutuksen ja arkioppimisen avulla, olisi pidettävä ensisijaisena tehtävänä parannaessa kulttuuripalvelujen saatavuutta ja lisättäessä osallistumista kulttuuriin;

35. suosittaa valtavirtaistamaan eurooppalaisen opiskelijakortin käyttöönoton ja katsoo, että vapaa pääsy EU:n kulttuurilaitoksiin olisi lisättävä sen tarjoamiin etuihin;

36. palauttaa mieliin koulujen ja perheiden keskeisen roolin nuorten tärkeimpinä yhteysväylinä kulttuuriin ja kulttuuristen tarpeiden ja kulttuuriin liittyvien taitojen kehittämisessä; kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimiin laajemman kulttuuri- ja taidekasvatuksen sisällyttämiseksi koulujen opetussuunnitelmiin sekä virallisessa että epävirallisessa koulutuksessa;

37. korostaa, että on tärkeää, että jäsenvaltiot tiiviissä yhteistyössä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa ja rahoituksen ja/tai tukien avulla varmistavat musiikin oppitunnit julkisissa oppilaitoksissa;

38. suosittelee, että jäsenvaltiot määrittävät koulutuksen yhdeksi tärkeimmistä kulttuuritoiminnoista, koska kysynnän edistäminen merkitsee ennen kaikkea taitojen ja tietojen tarjoamista ihmisille, jotta he voivat arvostaa taitaita; muistuttaa, että kulttuuria kohtaan tunnetun kiinnostuksen herättäminen on tehokkaampaa, jos se tehdään nuorella iällä, ja katsoo, että kulttuurille olisi siten annettava enemmän tilaa koulujen opetussuunnitelmissa ja että olisi tarjottava lisää henkilöstöä ja materiaalia tämän tavoitteen saavuttamiseksi; kehottaa antamaan kouluille rahoitusta museoihin ja muihin kulttuurilaitoksiin kohdistuvia vierailuja varten, koska näin lisätään kiinnostusta kulttuuriin ja edistetään samalla nuorten osallistumista ja järjestetään lisää varoja kulttuurilaitoksille;

⁽²⁷⁾ Eurostat – kulttuurialan tilastot vuodelta 2016, s. 116–136; Eurostat (tiedot vuodelta 2015 – EU Survey on Income and Living Conditions (EU-SILC)).

⁽²⁸⁾ Eurobarometri 399, Eurostat (tiedot vuodelta 2015 – EU Survey on Income and Living Conditions (EU-SILC)).

Torstai 14. kesäkuuta 2018

39. korostaa julkisten koulutusjärjestelmien merkitystä, sillä ne esittelevät lapsille kulttuurimaailman monimuotoisuutta ja auttavat näin kouluttamaan uusia yleisöjä ja levittämään kulttuuria; korostaa myös, että on tärkeää kehittää erilaisten kulttuurilaitosten kumppanuuksia paikallisten koulujen kanssa paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla;
40. kannustaa jäsenvaltioita ja alueellisia ja paikallisia viranomaisia tukemaan koulun ulkopuolisia kulttuurin koulutusohjelmia, jotka on tarkoitettu kaikille ja erityisesti muita heikommassa asemassa oleville lapsille ja nuorille, sellaisilla ohjelmilla, joiden tarkoituksena on esitellä heille erilaisia taiteellisia ilmaisutapoja ja auttaa heistä tulemaan tietoisemmiksi olemassa olevasta kulttuuriperinnöstä;
41. korostaa paikallisten kulttuurilaitosten, kuten kulttuurikeskusten ja kirjastojen, roolia keskeisinä toimijoina kulttuuripalvelujen saatavuuden ja niihin osallistumisen esteiden poistamisessa; kehottaa siksi jäsenvaltioita tukemaan aktiivisesti tällaisia laitoksia;
42. kehottaa parantamaan julkisten kirjastojen ja kulttuurilaitosten sosiaalisen roolin arvostusta ja ymmärtämistä, erityisesti maaseudulla ja syrjäisillä alueilla, ei pelkästään julkista rahoitusta lisäämällä, vaan myös muodostamalla kumppanuuksia ja tarjoamalla niille riittävät tieto- ja viestintätekniset ja henkilöresurssit ja mahdollisuus koulutukseen tekemällä niistä laitoksia, joilla voidaan parantaa ihmisten elämän laatua ja edistää paikallista kehitystä;
43. korostaa, että kumppanuuksien luominen on olennaisen tärkeää potentiaalisten yleisöjen houkuttelemiseksi taiteelliseen toimintaan ja että tämä voitaisiin toteuttaa esimerkiksi tekemällä yhteistyötä opiskelijoita, maahanmuuttajia tai vammaisia henkilöitä edustavien järjestöjen kanssa, jotta voidaan asianmukaisesti ottaa huomioon heidän kiinnostuksenkohteensa ja tarpeensa;
44. painottaa, että on tärkeää tukea kansallisia, alueellisia ja paikallisia aloitteita, joilla edistetään yhteydenpitoa, yhteistyötä ja kokemusten vaihtoa perinteisten taiteiden, kulttuurilaitosten ja erilaisten monikulttuuristen tai vähemmistöjärjestöjen välillä sekä ammattimaisen kulttuurialan ja harrastajien välillä;
45. suosittaa, että kehitetään yhtenäinen strategia kulttuurilaitosten ehdottamien koulutushankkeiden tukemiseen; korostaa, että nämä hankkeet ovat välineitä, joiden avulla voidaan lisätä ja tukea tietoisuutta ja kulttuuriin liittyviä taitoja sekä kulttuurien välistä tietoa, ja ne ovat lähtökohta suuren yleisön pitkäkestoiselle osallistumiselle kulttuuritoimintaan;
46. kannustaa jäsenvaltioita perustamaan nuorille vapaa-ajan ohjelmia kulttuurilaitoksissa;
47. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan laajempi pääsy kulttuurilaitoksiin, ja laatimaan kattavan EU:n strategian, joka koskee pääsyä julkisiin tiloihin ja erityisesti kaupunkien rakennetun ympäristön kulttuuritiloihin, kuten museoihin, teattereihin, elokuvateattereihin, kirjastoihin, konserttisaleihin ym.;
48. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan opinto- tai harjoitteluapurahojen käyttöönottoa julkisiin tai yksityisiin opetusverkostoihin kuuluville opiskelijoille kulttuurilaitoksissa tai kulttuurialan hallintoelimissä;

Rakenteelliset esteet

49. kiinnittää huomiota siihen, että maaseudun asukkaiden keskuudessa kulttuuritoimintaan osallistuminen on vähäisempää rakenteellisista syistä ⁽²⁹⁾, ja kiinnittää huomiota pienten paikallisten kulttuurikeskusten, liikenneinfrastruktuurin ja kulttuurimatkailun tukemisen merkitykseen kulttuurialan laitosten saatavuuden parantamisessa;
50. korostaa, että Euroopan kulttuuriperintö on ainutlaatuista maailmassa moninaisuutensa ja rikkautensa vuoksi, ja korostaa, että kulttuurimatkailulla on valtavat mahdollisuudet edistää kestävää taloutta sekä parantaa sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja osallisuutta; kehottaa näin ollen jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan ja investointejaan kestäväen ja pitkäaikaisen kulttuurimatkailupolitiikan kehittämiseksi;

⁽²⁹⁾ Eurostat (tiedot vuodelta 2015 – EU Survey on Income and Living Conditions (EU-SILC).

Torstai 14. kesäkuuta 2018

51. kehottaa lisäämään kulttuurialan investointeja paikallistalouden ja kulttuurimatkailun edistämiseksi; toteaa, että kulttuurimatkailu synergisesti tieteen, alkutuotannon ja käsityö- tai teollisuuskeskusten sekä liikkuvuuden kanssa on ratkaisevassa asemassa pyrittäessä luomaan entistä läheisempää ja humanistista Eurooppaa;
52. ehdottaa lisää investointeja kulttuurin saatavuuteen syrjäisimmillä ja vuoristoalueilla, jotta voidaan luoda hajautettuja kulttuurimahdollisuuksia;
53. toteaa, että tarvitaan lisätoimia kulttuurilaitosten, kulttuuritoiminnan sekä median saatavuuden parantamiseksi vammaisille henkilöille ilman teknisiä tai fyysisiä esteitä; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toimivaltansa puitteissa jatkamaan työtä vammaisten integroimiseksi kulttuurin avulla ja toteuttamaan toimia, joilla pyritään poistamaan olemassa olevat esteet;
54. toteaa, että kulttuuriperinnön hallinnoinnissa tarvitaan osallistavia menetelmiä, jotka perustuvat paikallisyhteisöihin keskittyvään lähestymistapaan, jotta voidaan saada tietoa kysynnästä ja ottaa mukaan suuret yleisöryhmät, erityisesti nuoret, vammaiset henkilöt ja aliedustetut ja syrjäytyneet ryhmät;
55. pyytää jäsenvaltioita ja niistä riippuvaisia kulttuurilaitoksia varmistamaan, että kulttuuritarjonta on kaikkien saatavilla, toteuttamalla erityistoimia tietyille väestöryhmille, esimerkiksi lapsille ja nuorille, vanhuksille, vammaisille henkilöille ja maahanmuuttajille;
56. korostaa, että jäsenvaltioiden on investoitava enemmän pistekirjoituksen käyttöönottoon laajalti kulttuurin infrastruktuureissa ja tekniikoissa; kehottaa lisäämään investointeja äänikirjojen, -aikakauslehtien ja -sanomalehtien tuotantoon ja viittomakielin käyttöön teatterituotannoissa;
57. korostaa, että on poistettava taiteilijoiden ja kulttuurialan ammattilaisten liikkuvuuden esteet, jotka ovat pääasiassa verotuksellisia esteitä; korostaa näiden toimien vaikutusta kulttuuritarjonnan laajentamiseen Euroopassa; on tyytyväinen Luova Eurooppa -ohjelmaan, jolla on onnistuneesti edistetty kulttuurialan ja alan ammattilaisten liikkuvuutta ja kannustettu laadukkaiden kulttuuritapahtumien ja hankkeiden levitykseen;
58. muistuttaa, että kulttuurin saatavuuden esteet ovat selvemmin näkyvillä paikallistasolla, minkä vuoksi olisi investoitava nykyistä enemmän kulttuurin liikkuvuutta edistäviin erilaisiin hankkeisiin, jotta mahdollistetaan paikallisyhteisöjen kehitys ja yhteenkuuluvuus;
59. kehottaa komissiota pitämään eurooppalaisten ja kolmansista maista kotoisin olevien taiteilijoiden liikkuvuutta voimavarana rauhan edistämässä, näkemysten jakamisessa ja sosiaalisten ja kulttuuristen stereotyyppien purkamisessa;
60. muistuttaa, että kielimuurilla voi olla haitallinen vaikutus kulttuurin kysyntään, ja vaatii siksi lisää monikielisyttä kulttuurituotantoon;
61. suosittaa, että jäsenvaltiot toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, joilla helpotetaan liikennettä ja pääsyä kulttuurilaitoksiin vammaisille ja liikuntarajoitteisille henkilöille;

Digitaaliset esteet ja haasteet

62. on vakuuttunut siitä, että digitaalisten välineiden asianmukaisella käyttöön ottamisella, jos siihen liittyy vielä yhtenäinen digitaalisen lukutaidon taso, voidaan poistaa kulttuurin saatavuuden esteitä, jotka johtuvat esimerkiksi epäsuotuisasta maantieteellisestä sijainnista, vammaisuudesta, sosiaalisesta taustasta, kielestä sekä ajan ja varojen puutteesta; korostaa, että digitaaliset välineet eivät saa johtaa luopumiseen kulttuuritoiminnan maantieteellisestä hajauttamisesta, mutta ne voivat olla myös keino torjua sosiaalisia tai psyykkisiä esteitä; katsoo näin ollen, että digitaalisen koulutuksen olisi oltava osa oppimisprosessia varhaisesta iästä alkaen, jotta voidaan kehittää riittävät tiedot ja taidot;
63. suosittelee, että komissio laatii kulttuurin perusrakenteisiin ja kulttuuritoimintaan tarkoitetun yhtenäisen digitaalisen strategian, jonka tavoitteena on niiden valmiuksien parantaminen;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

64. ottaa huomioon digitaalisen syrjäytymisen ongelman ja korostaa tarvetta sen torjumiseen; muistuttaa tässä yhteydessä, että digitalisointi edellyttää kulttuuri- ja koulutuslaitoksilta ja myös kuluttajilta uusien pätevyyksien, tietojen ja taitojen hankkimista; korostaa erityisesti tarvetta kehittää valmiuksia, jotka liittyvät uusien digitaalitekniikan käyttämiseen kulttuurilaitoksissa ja niiden sopeutumiseen tekniikan kehityksestä johtuviin haasteisiin;

65. korostaa, että kulttuuriaineistojen digitointi ja niiden asettaminen saataville verkkoon olisi toteutettava Euroopassa luovan työn tekijöitä täysin kunnioittaen ja immateriaalioikeudet täysin huomioon ottaen; katsoo, että tässä yhteydessä teollis- ja tekijänoikeuksien ei pitäisi häiritä yleistä julkista tavoitetta parantaa luovan sisällön, tiedon ja tietämyksen saatavuutta ja edistää niiden levittämistä; painottaa lisäksi kiireellistä tarvetta järjestää turvallinen digitaalinen ympäristö, jossa taiteilijat ja luovan työn tekijät voivat saada asianmukaisen korvauksen työstään ja jossa rajat ylittävästä saatavuudesta varmistetaan oikeudenmukainen korvaus;

66. kehottaa komissiota asettamaan jatkossakin etusijalle innovatiiviset lähestymistavat yleisöpohjan laajentamiseen ja yleisön osallistamiseen myös uuden tekniikan avulla EU:n ohjelmien ja erityisesti Luova Eurooppa -ohjelman ja sen seuraajaohjelmien puitteissa;

67. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan yleisöpohjan laajentamisen huomioon kulttuuri- ja digitaalisissa strategioissaan ja tukemaan digitaalitekniikan käyttöä, jotta voidaan parantaa kulttuurisisällön saatavuutta;

68. panee merkille Europeana-alustan ja jäsenvaltioiden instituutioiden panoksen kulttuurisisällön digitoinnin ja saatavuuden alalla; kehottaa Euroopan kulttuuriperinnön teemavuoden yhteydessä tukemaan jatkuvasti yleisön pääsyä kulttuuriperinnön digitaalisiin resursseihin ja palveluihin sekä antamaan tälle hankkeelle lisää varoja ja edistämään sitä; vaatii uudistamaan alustan perin pohjin, jotta se vastaisi paremmin edistynyttä tekniikkaa, sekä toteuttamaan todellisia viestintätoimia, jotka vastaavat alustaan kootun sisällön monipuolisuutta;

69. korostaa, että on tarpeen kerätä ja käsitellä kulttuuria koskevaa tietoa digitaalisten tietojen vastaanottajien osalta, jotta kulttuurialan organisaatiot voivat ymmärtää paremmin vastaanottajien tarpeita ja kehittää yhdenmukaisen lähestymistavan digitaaliseen yleisöön;

70. toteaa, että kulttuurisisällöllä on johtava rooli siinä, miten suuri yleisö hyväksyy asianomaiset uudet tekniikat, ja Euroopan kansalaisten tietoteknisten taitojen ja medialukutaitojen kehittämisessä;

o

o o

71. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

P8_TA(2018)0266

Georgian miehitettyt alueet kymmenen vuotta Venäjän hyökkäyksen jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 Georgian miehitetystä alueista kymmenen vuotta Venäjän hyökkäyksen jälkeen (2018/2741(RSP))

(2020/C 28/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 12. elokuuta 2008 tehdyn tulitaukosopimuksen, jonka välittäjänä toimi EU ja jonka Georgia ja Venäjän federaatio ovat allekirjoittaneet, sekä 8. syyskuuta 2008 tehdyn täytäntöönpanosopimuksen,
 - ottaa huomioon 21. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman Georgian, Moldovan ja Ukrainan kanssa tehdyistä assosiaatio-sopimuksista / pitkälle menevistä ja laaja-alaisista vapaakauppa-alueista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 13. joulukuuta 2017 antamansa päätöslauselman yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanoa koskevista vuosittaisista kertomuksista ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon itäisen kumppanuuden huippukokousten yhteiset julkilausumat ja erityisesti Brysselissä vuonna 2017 annetun yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon komission ja Euroopan ulkosuhdehallinnon yhteiset tiedonannot Euroopan naapuruuspolitiikasta (ENP), erityisesti 18. toukokuuta 2017 annetun kertomuksen tarkistetun Euroopan naapuruuspolitiikan täytäntöönpanosta (JOIN(2017)0018) ja 9. kesäkuuta 2017 julkaistun yhteisen valmisteluasiakirjan ”Eastern Partnership – 20 Deliverables for 2020: Focusing on key priorities and tangible results” (SWD(2017)0300), sekä vuonna 2016 annetun tiedonannon ”Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittinen globaalistrategia”,
 - ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa itäisen naapuruston tilanteesta ja erityisesti 15. marraskuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle itäisestä kumppanuudesta ennen marraskuussa 2017 pidettävää huippukokousta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon, että Georgiassa toteutettava Euroopan unionin tarkkailuoperaatio (EUMM) käynnistettiin 15. syyskuuta 2008,
 - ottaa huomioon Heidi Tagliavinin johtaman Georgian konfliktia käsittelevän riippumattoman kansainvälisen selvitysvaltuuskunnan 2009 antaman raportin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan 2 ja 4 kohdan,
- A. toteaa, että Georgia viettää vuonna 1918 perustetun Georgian ensimmäisen demokraattisen tasavallan 100-vuotisjuhlaa ja se on syystään ylpeä tämänhetkisistä saavutuksistaan;
- B. toteaa, että unioni tukee vahvasti Georgian itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta sen kansainvälisesti tunnustettujen rajojen sisällä;

⁽¹⁾ EUVL C 11, 12.1.2018, s. 82.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0493.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0440.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- C. toteaa, että kymmenen vuotta sen jälkeen, kun Venäjän joukot hyökkäsivät Georgiaan elokuussa 2008, Venäjän federaatio jatkaa edelleen laitonta miehitystään Abhasiassa ja Tshinvalin alueella / Etelä-Ossetiassa, jotka kuuluvat Georgialle; toteaa, että tämä on vastoin kansainvälistä oikeutta ja sääntöihin perustuva kansainvälistä järjestelmää; ottaa huomioon, että Venäjän sekä Abhasian ja Etelä-Ossetian väliset niin kutsutut integraatio- ja liittosopimukset allekirjoitettiin vuosina 2014 ja 2015 ja niillä loukattiin selvästi kansainvälistä oikeutta, Etyjin periaatteita ja Venäjän kansainvälisiä sitoumuksia; toteaa, että unioni ei tunnusta Venäjän tukemien separatistien vuosina 2016 ja 2017 järjestämiä niin kutsuttuja vaaleja ja kansanäänestystä Abhasiassa ja Etelä-Ossetiassa, jotka kuuluvat Georgialle;
- D. toteaa, että unioni sitoutuu edelleen Venäjän ja Georgian konfliktin rauhanomaiseen ratkaisuun, jossa noudatetaan kaikilta osin kansainvälisen oikeuden perusnormeja ja -periaatteita;
- E. toteaa, että Venäjä vahvistaa jatkuvasti laitonta sotilaallista läsnäoloaan Georgian miehitettyillä alueilla rakentamalla uusia tukikohtia, tuomalla alueelle uusia joukkoja ja kalustoa sekä järjestämällä sotaharjoituksia;
- F. toteaa, että Venäjä jatkaa kansainvälisten velvoitteidensa rikkomista ja kieltäytyy panemasta kaikilta osin täytäntöön EU:n välityksellä 12. elokuuta 2008 tehtyä tulitaukosopimusta;
- G. toteaa, että Venäjä jatkaa Abhasian ja Tshinvalin alueen / Etelä-Ossetian eristämistä muusta maasta sulkemalla lisää rajanylityspaikkoja, asettamalla fyysisiä esteitä hallinnolliselle rajalinjalle ja käymällä georgialaisen kulttuurin kitkemiseen tähtäävää kampanjaa;
- H. toteaa, että kyseistä rajaa siirretään hitaasti mutta väijäämättä yhä syvemmillä Tbilisin hallitsemalle alueelle; toteaa, että tämä "rajanmääritystoimintana" tunnettu prosessi on jo paikoin hyvin lähellä kriittistä infrastruktuuria, kuten moottoriteitä ja kaasuputkia;
- I. toteaa, että useiden etnisten puhdistusten seurauksena sadat tuhannet maan sisäisesti siirtymään joutuneet ja pakolaiset on hädätty pakkokeinoin Abhasiasta ja Tshinvalin alueelta / Etelä-Ossetiasta, jotka kuuluvat Georgialle; toteaa, että näiltä ihmisiltä on riistetty heidän perusoikeutensa palata koteihinsa turvallisesti ja ihmisarvoisesti;
- J. toteaa, että Georgian miehitettyillä alueilla esiintyy edelleen perusihmisoikeuksien loukkauksia, jotka koskevat myös oikeutta vapaaseen liikkumiseen ja asuinpaikan valintaan, oikeutta omaisuuteen ja oikeutta saada opetusta omalla kielellään; toteaa, että laittomia pidätyksiä ja sieppauksia tapahtuu edelleen;
- K. toteaa, että koska Georgialle kuuluvat Abhasia ja Tshinvalin alue / Etelä-Ossetia ovat Venäjän federaation tosiasiallisessa valvonnassa, se kantaa täyden vastuun vakavista ihmisoikeusrikkomuksista ja erittäin huolestuttavasta humanitaarisesta tilanteesta paikalla;
- L. toteaa, että vuoden 2008 hyökkäys oli Venäjän ensimmäinen merkittävä ja avoin eurooppalaiseen järjestykseen kohdistunut hyökkäys; toteaa, että sitä seurasivat muut hyökkäykset, kuten Krimin liittäminen Venäjään ja Itä-Ukrainan sota,
- M. toteaa, että georgialaiset maan sisäisesti siirtymään joutuneet Artšil Tatunašvili, Giga Othozoria ja Davit Bašaruli tapettiin laittomasti Venäjän miehityshallinnon raa'an toiminnan tuloksena Suhumissa ja Tshinvalissa;
- N. ottaa huomioon, että Kansainvälinen rikostuomioistuin on aloittanut tutkinnan sotarikoksista ja rikoksista ihmisyyttä vastaan, joita konfliktin yhteydessä väitetään tapahtuneen;
- O. toteaa, että Keski- ja Itä-Euroopan johtajien Puolan presidentin Lech Kaczyńskin, Viron presidentin Toomas Hendrik Ilvesin, Liettuan presidentin Valdas Adamkusin, Latvian pääministerin Ivars Godmanisin ja Ukrainan presidentin Viktor Juštšenkon Georgiaan 12. elokuuta 2008 tekemää yhteistä vierailua pidetään yleisesti merkittävänä tekijänä, joka pysäytti Venäjän etenevän kohti Tbilisiä joukkojen ollessa vain 50 kilometrin päässä Georgian pääkaupungista ja auttoi unionin neuvoston puheenjohtajavaltiota Ranskaa toimimaan välittäjänä tulitaukoneuvotteluissa;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- P. toteaa, että Venäjän federaatio epää yhä EUMM:ltä pääsyn Abhasiaan ja Tshinvalin alueelle / Etelä-Ossetiaan, jotka kuuluvat Georgialle, ja loukkaa siten EU:n välityksellä 12. elokuuta 2008tehtyä tulitaukosopimusta, mikä haittaa operaation mahdollisuuksia suorittaa tehtävänsä täysin;
1. vahvistaa tukevansa yksiselitteisesti Georgian itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta; toteaa, että YK:n peruskirjaan, vuoden 1975 Helsingin päätöksiin ja Etyjin vuoden 1990 Pariisin peruskirjaan kirjatut periaatteet ovat rauhanomaisen Euroopan mantereiden kulmakiviä;
 2. toteaa jälleen kerran, että Euroopan turvallisuusjärjestyksen pääperiaatteita ovat itsemääräämisoikeus, itsenäisyys ja kiistojen rauhanomainen ratkaiseminen; korostaa, että Georgian konfliktien ratkaiseminen on olennaista, jotta voidaan parantaa koko Euroopan mantereiden turvallisuutta ja vakautta; katsoo, että nämä konfliktit ja Georgian alueiden jatkuva miehitys muodostavat edelleen mahdollisen uhan Euroopan muiden maiden itsemääräämisoikeudelle;
 3. vaatii Venäjän federaatiota kumoamaan päätöksensä tunnustaa Georgialle kuuluvien Abhasian ja Tshinvalin alueen / Etelä-Ossetian niin kutsuttu itsenäisyys; tuomitsee sen, että Venezuela, Nicaragua, Syyria ja Nauru ovat päättäneet tunnustaa Abhasian ja Etelä-Ossetian, ja kehottaa niitä peruuttamaan tunnustamisen;
 4. korostaa, että Venäjän federaation on noudatettava ehdoita kaikkia 12. elokuuta 2008tehdyn tulitaukosopimuksen määräyksiä ja varsinkin sitoumusta vetää pois kaikki sotilasjoukkonsa Georgian alueelta;
 5. vaatii Venäjän federaatiota lopettamaan Georgialle kuuluvien Abhasian ja Tshinvalin alueen / Etelä-Ossetian miehityksen ja kunnioittamaan täysimääräisesti Georgian itsemääräämisoikeutta ja alueellista koskemattomuutta sekä sen kansainvälisesti tunnustettujen rajojen loukkaamattomuutta ja vaatii sitä lopettamaan käytännössä tapahtuvan kummankin alueen liittäminen Venäjän hallinnon alaisuuteen;
 6. vahvistaa EU:n olevan vahvasti sitoutunut Venäjän ja Georgian välisen konfliktin rauhanomaisessa ratkaisussa avustamiseen; toteaa EU:n hyödyntävän tässä kaikkia käytettävissä olevia välineitä osana laaja-alaista lähestymistapaa, johon kuuluvat Etelä-Kaukasian ja Georgian kriisiä varten nimitetty erityisedustaja, toimiminen yhtenä Geneven kansainvälisten neuvottelujen puheenjohtajista, EUMM Georgiassa sekä tunnustamattomuus- ja lähentymispolitiikka;
 7. kehottaa Georgian hallitusta jatkamaan yhteistyötään Kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa helpottamalla rikostuomioistuimen syyttäjän toimiston tutkimuksia sekä varmistamalla, että Kansainvälisen rikostuomioistuimen kirjaamo voi toteuttaa tehtävänsä kohderyhmien tavoittamisen ja uhrien osallistumisen osalta;
 8. kehottaa Venäjän federaatiota sallimaan EUMM:lle sen tehtävän mukaisesti ehdoita pääsyn Abhasiaan ja Tshinvalin alueelle / Etelä-Ossetiaan, jotka kuuluvat Georgialle; muistuttaa, että EUMM on ainoa pysyvästi paikalla oleva kansainvälinen toimija, joka antaa puolueetonta tietoa tilanteesta hallinnollisella rajalinjalla, ja kehottaa jatkamaan sen toimeksiantoa 14. joulukuuta 2018päättävän määräajan jälkeen;
 9. kehottaa Venäjän federaatiota lopettamaan hallinnollisen rajalinjan virallistamisen, johon se pyrkii piikkilanka-aidoilla ja muilla keinotekoisilla esteillä; kehottaa myös lopettamaan Georgian hallituksen valvonnassa olevalle alueelle hivuttautumisen ja hallinnollisen rajalinjan ulottamisen pidemmälle, millä on tarkoitus estää ihmisten välisiä yhteyksiä ja eristää kummankin miehitetyn alueen väestö;
 10. tuomitsee kymmenien georgialaisten kylien ja kirkkojen tahallisen tuhoamisen miehityksessä Abhasiassa ja Tshinvalin alueella / Etelä-Ossetiassa sekä tahallisen yrityksen poistaa georgialaisen kulttuurin ja historian jäljet miehityksellä alueilla; tuomitsee vastakkaiset ja jakaantumista lisäävät aloitteet, kuten vuonna 2017 järjestetyn niin kutsutun kansanäänestyksen, jossa hyväksyttiin Tshinvalin alueen / Etelä-Ossetian nimenmuutos;
 11. kehottaa Venäjän federaatiota noudattamaan rauhanomaisen konfliktinratkaisun periaatetta ja vastaamaan samalla tavoin Georgian yksipuoliseen voimankäytöstä pidättymistä koskevaan sitoumukseen, jonka Georgian presidentti vahvisti Euroopan parlamentille 23. marraskuuta 2010pitämässään puheessa;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

12. pitää myönteisenä Georgian hallituksen uutta rauhanaloitetta "Askel kohti parempaa tulevaisuutta", jonka tarkoituksena on parantaa Georgialle kuuluvissa Abhasiassa ja Tshinvalin alueella / Etelä-Ossetiassa asuvien ihmisten humanitaarisia ja sosioekonomisia olosuhteita ja edistää ihmisten välisiä yhteyksiä ja luottamuksen rakentamista jakautuneiden yhteisöjen välillä;
13. muistuttaa Venäjän federaatiota sen velvoitteista väestöä kohtaan miehittäjänä sekä siitä, että sen on lopetettava ihmisoikeusloukkaukset, liikkumista ja asuinpaikkaa koskevien vapauksien rajoittaminen, etnisyyteen perustuva syrjintä sekä omaisuutta koskevan oikeuden ja omalla kielellä annettavaa opetusta koskevan oikeuden loukkaaminen Georgian miehitettyillä alueilla;
14. kehottaa Venäjän federaatiota lopettamaan rankaisemattomuuden ja etnisyyteen perustuvat rikokset Abhasiassa ja Tshinvalin alueella / Etelä-Ossetiassa, jotka kuuluvat Georgialle; kehottaa lisäksi poistamaan kaikki esteet sen varmistamiselta, että maan sisäisesti siirtymään joutuneiden Artšil Tatunašvilin, Giga Othozorian ja Davit Bašarulin laittomiin surmiin syyllistyneet saadaan oikeuteen;
15. pitää myönteisenä, että Georgian parlamentti on hyväksynyt kahden puolueen kannattaman päätöslauselman, joka käsittää luettelon tällaisista rikoksista ja niiden peittelystä vastaavien henkilöiden nimiä (Othozoria-Tatunašvili-lista); kehottaa jäsenvaltioita ja neuvostoa laatimaan luettelon Othozoria-Tatunašvili-listalla nyt olevista ja listalle mahdollisesti myöhemmin lisättävistä henkilöistä ja kehottaa asettamaan heille kansallisia sekä unionin laajuisia pakotteita;
16. kehottaa Venäjän federaatiota sallimaan, että maan sisäisesti siirtymään joutuneet ja pakolaiset voivat palata koteihinsa vapaasti ja ihmisarvoisesti, ja takaamaan, että kansainväliset ihmisoikeuksien tarkkailumekanismit pääsevät esteettömästi paikalle;
17. tuomitsee jälleen kerran turvallisuutta horjuttavan propagandan, disinformaation ja sosiaaliseen mediaan soluttautumisen, joilla pyritään heikentämään Georgian demokratiaa ja yhteiskuntaa siten, että turmellaan instituutioiden maine, manipuloidaan yleistä mielipidettä, levitetään perättömiä väitteitä, lietsotaan yhteiskunnallisia jännitteitä ja kylvetään yleistä epäluottamusta tiedotusvälineitä kohtaan; tuomitsee tässä yhteydessä Venäjän harjoittaman informaatioodankäynnin, jossa valtion valvonnassa olevia tiedotusvälineitä käytetään perättömien uutisten tahalliseen levittämiseen, jotta voidaan vaikuttaa maiden sisäiseen politiikkaan ja vesittää Euroopan yhdentymisprosesseja;
18. korostaa, että kansainvälisen yhteisön on suhtauduttava Venäjän miehityspolitiikkaan ja muiden alueiden itseensä liittämisen politiikkaan johdonmukaisesti, koordinoitusti, yhtenäisesti ja tiukasti, sillä se on ainoa keino varmistaa konfliktin rauhanomainen ratkaisu Georgiassa ja ehkäistä vastaavia konflikteja naapurustossa;
19. kehottaa unionin toimielimiä hyväksymään lähestymistavan, joka on johdonmukainen Euroopan parlamentin lähestymistavan ja jäsenvaltioiden kansallisten parlamenttien politiikan kanssa ja jossa käytetään selkeämpiä ja täsmällisempiä ilmauksia Venäjän Georgiaan kohdistamasta aggressiosta siten, että Venäjän federaation todetaan miehittävän Georgialle kuuluvia Abhasiaa ja Tshinvalin aluetta / Etelä-Ossetiaa;
20. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan ulkosuhdehallinnolle, Etyjille, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, itäisen kumppanuuden maiden hallituksille ja parlamenteille sekä Venäjän federaation hallitukselle ja parlamentille.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0267

Neuvottelut uudesta EU-AKT-kumppanuussopimuksesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 tulevista neuvotteluista Euroopan unionin ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän välisestä uudesta kumppanuussopimuksesta (2018/2634(RSP))

(2020/C 28/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden välillä Cotonoussa 23. kesäkuuta 2000 allekirjoitetun kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimus) ja siihen vuonna 2005 ja 2010 tehdyt tarkistukset ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon vuonna 1975 tehdyn Georgetownin sopimuksen, jolla perustettiin AKT-valtioiden ryhmä, ja sen tarkistamisen vuonna 1992 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 4. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman AKT-maiden ja EU:n suhteiden tulevaisuudesta vuoden 2020 jälkeen ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman kehitysyhteistyön tehokkuuden parantamisesta ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2017 annetun komission suosituksen neuvoston päätökseksi luvan antamisesta neuvottelujen aloittamiseen Euroopan unionin sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän jäsenten välisen kumppanuussopimuksen tekemiseksi (COM(2017)0763),
- ottaa huomioon 22. marraskuuta 2016 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen tiedonannon ”Uudistettu kumppanuus Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden kanssa” (JOIN(2016)0052),
- ottaa huomioon komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan 6. lokakuuta 2015 antaman yhteisen kuulemisasiakirjan ”Kohti uutta kumppanuutta Euroopan unionin sekä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden välillä vuoden 2020 jälkeen” (JOIN(2015)0033),
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien kestävän kehityksen huippukokouksen ja Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksessa 25. syyskuuta 2015 päätöksiä kirjana hyväksytyyn kestävän kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030 sekä kestävän kehityksen 17 tavoitetta,
- ottaa huomioon 7. kesäkuuta 2017 annetun parlamentin, neuvoston, neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien ja komission yhteisen julkilausuman uudesta kehityspolitiikkaa koskevasta eurooppalaisesta konsensuksesta ”meidän maailmamme, meidän ihmisarvomme, meidän tulevaisuutemme”,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 7. joulukuuta 2017 antaman lausunnon uudistetusta kumppanuudesta Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden kanssa ja 12. toukokuuta 2016 antaman lausunnon EU:n ja AKT-maiden suhteiden tulevaisuudesta,
- ottaa huomioon AKT-valtioiden ryhmän valtion- ja hallitusten päämiesten Malabossa 13.–14. joulukuuta 2012 pitämän seitsemännän huippukokouksen ja Port Moresbyssä 4. toukokuuta 2016 pitämän kahdeksannen huippukokouksen,

⁽¹⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/03_01/pdf/mn3012634_en.pdf

⁽²⁾ http://www.wipo.int/edocs/trtdocs/en/acp/trt_acp_3.pdf

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0371.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0437.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- ottaa huomioon AKT-EU-ministerineuvoston Dakarissa 26.–27. huhtikuuta 2016 pidetyn 103. kokouksen ja Brysselissä 3.–4. toukokuuta 2017 pidetyn 105. kokouksen,
 - ottaa huomioon Abidjanissa 29.–30. marraskuuta 2017 järjestetyn EU:n ja Afrikan unionin huippukokouksen,
 - ottaa huomioon AKT-valtioiden ryhmän tulevaisuutta vuoden 2020 jälkeen tarkastelevan arvovaltaisten henkilöiden ryhmän maaliskuussa 2016 antaman kertomuksen,
 - ottaa huomioon 6. lokakuuta 2015 antamansa päätöslauselman kehitysmaiden paikallisviranomaisten roolista kehitysyhteistyössä ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 1. kesäkuuta 2016 pidetyssä AKT-valtioiden ryhmän valtion- ja hallitusten päämiesten 8. huippukokouksessa annetun julistuksen,
 - ottaa huomioon 11. helmikuuta 2015 antamansa päätöslauselman AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen toiminnasta ⁽⁶⁾ sekä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen antamat päätöslauselmat,
 - ottaa huomioon 21. joulukuuta 2016 annetun AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen julkilausuman AKT:n ja EU:n välisten suhteiden parlamentaarista ulottuvuudesta Cotonoun sopimuksen voimassaolon päättymisen jälkeen ⁽⁷⁾,
 - ottaa huomioon 9. joulukuuta 2015 annetun AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen yhteispuheenjohtajien julkilausuman AKT-maiden ja EU:n suhteiden tulevaisuudesta ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 208 ja 218 artiklan,
 - ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä,
 - ottaa huomioon neuvostolle ja komissiolle esitetyt kysymykset tulevista neuvotteluista Euroopan unionin ja Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioiden ryhmän välisestä uudesta kumppanuussopimuksesta (O-000043/2018 – B8-0025/2018 ja O-000044/2018 – B8-0026/2018),
 - ottaa huomioon kehitysvaliokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 128 artiklan 5 kohdan ja 123 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Cotonoun sopimuksen vahvuus ja säännöstö perustuvat erinäisiin ainutlaatuisiin ominaispiirteisiin, kuten sopimuksen oikeudellisesti sitovaan luonteeseen, sen kattavuuteen kolmen pilarin ansiosta, jotka ovat kehitysyhteistyö, poliittinen yhteistyö sekä taloudellinen ja kaupallinen yhteistyö, ja suuriin määrärahoihin Euroopan kehitysrahastosta (EKR);
- B. katsoo, että AKT:n ja EU:n kumppanuus on ollut tärkeässä asemassa pyrittäessä saavuttamaan vuosituhannen kehitystavoitteet siitä huolimatta, että EU ei ole saavuttanut tavoitetta osoittaa 0,7 prosenttia bruttokansantulostaan (BKTL) julkiseen kehityspuun;
- C. toteaa, että AKT:n ja EU:n kumppanuus on vaikuttanut huomattavasti köyhyyden poistamiseen, AKT-maiden integroitumiseen maailmantalouteen ja kehittymiseen entistä vaikuttavamiksi globaaliksi toimijaksi monenvälisissä kauppaa- ja ilmastoneuvotteluissa;

⁽⁵⁾ EUVL C 349, 17.10.2017, s. 11.

⁽⁶⁾ EUVL C 310, 25.8.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ EUVL C 170, 30.5.2017, s. 36.

⁽⁸⁾ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/1081264en.pdf

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- D. katsoo, että AKT:n ja EU:n kumppanuus on helpottanut AKT-maiden ja EU:n jäsenvaltioiden markkinoille pääsyä ja lisännyt osapuolten välisen poliittisen vuoropuhelun kautta keskinäistä ymmärrystä näkökannoista, arvoista ja normeista;
- E. katsoo, että AKT:n ja EU:n kumppanuus on vaikuttanut merkittävästi vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen mutta tulokset köyhyyden poistamisen ja AKT-maiden maailmantalouteen integroitumisen tavoitteiden saavuttamisessa ovat toistaiseksi olleet riittämättömiä, koska puolet AKT-maista kuuluu edelleen maailman vähiten kehittyneisiin maihin ja AKT-maiden yhteenlaskettu osuus maailmankaupasta on alle viisi prosenttia ja maailmanlaajuisesta BKT:stä noin kaksi prosenttia;
- F. ottaa huomioon, että Afrikan unionin muodostaminen sekä yhteisen EU–Afrikka-strategian, EU:n ja Karibian yhteisen kumppanuusstrategian ja Tyynenmeren aluetta koskevan EU:n strategian laatiminen havainnollistavat EU:n entistä alueellisempaa lähestymistapaa rauhan, turvallisuuden, terrorismin ja muuttoliikkeen kaltaisiin yhteisiin etuihin ja huolenaiheisiin;
- G. toteaa, että kestävä kehitys edellyttää rauhaa, turvallisuutta ja poliittista vakautta;
- H. toteaa, että yhteisessä perustassa ja alueellisissa sopimuksissa on otettava huomioon alueelliset ja maanosakohtaiset erityispiirteet toissijaisuus- ja täydentävyysperiaatteen mukaisesti;
- I. ottaa huomioon, että AKT-ryhmä on yksilöinyt neuvotteluja varten kolme pilaria:
- kauppa, investoinnit ja palvelut
 - kehitysyhteistyö, tiede ja teknologia sekä tutkimus ja innovointi
 - poliittinen vuoropuhelu ja edunvalvonta;
- J. katsoo, että Cotonoun sopimuksen 8 ja 96 artiklassa tarkoitettu olennaisia osia koskeva poliittinen vuoropuhelu on konkreettinen ja oikeudellinen keino, jolla pidetään kiinni AKT:n ja EU:n välisen kumppanuuden yhteisistä arvoista ja edistetään demokratiaa, hyvää hallintotapaa ja ihmisoikeuksia, jotka ovat keskeisiä tekijöitä kestävässä kehityksessä;
- K. katsoo, että on selvästi tarpeen varmistaa, että ihmisoikeuksia koskevat ehdot pidetään voimassa ja että poliittista vuoropuhelua vahvistetaan uudessa sopimuksessa;
- L. katsoo, että vaikka kansallisten parlamenttien, paikallisviranomaisten, kansalaisyhteiskunnan ja yksityisen sektorin rooli on tunnustettu selvästi vuonna 2010 tarkistetussa Cotonoun sopimuksessa, niiden osallistuminen AKT-maiden ja EU:n toimintapolitiikan ja toiminnan tarkasteluun sekä ohjelmasuunnittelu-, seuranta- ja arviointiprosesseihin on ollut vähäistä;
- M. toteaa, että poliittista vuoropuhelua on useimmiten käytetty poliittisten kriisien myöhäisessä vaiheessa eikä ennaltaehkäisevästi;
- N. ottaa huomioon, että kansalaisjärjestöt kohtaavat entistä rajoittavampaa sääntelyä ja muita esteitä, jotka rajoittavat niiden toimintaa ja liikkumavaraa;
- O. ottaa huomioon, että monissa AKT-maissa veroasioiden käsittelyä koskevat tekniset valmiudet haittaavat sekä valtion tulonhankintaa että osallistumista kansainväliseen veroyhteistyöhön;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- P. ottaa huomioon, että EKR:ää rahoitetaan EU:n jäsenvaltioiden suorilla maksuilla eikä siihen sovelleta EU:n tavanomaisia talousarviosääntöjä; ottaa huomioon, että parlamentilla ei ole EKR:n talousarvion suhteen muuta toimivaltaa kuin vastuuvapauden myöntäminen jo suoritetuista maksuista eikä se voi virallisesti valvoa EKR:n ohjelmasuunnittelua;
- Q. ottaa huomioon, että AKT:n ja EU:n kumppanuuden parlamentaarisen ulottuvuuden lujittamisen ja sen neuvoa-antavan roolin vahvistamisen olisi oltava keskeisiä tekijöitä AKT:n ja EU:n uudessa kumppanuudessa;
- R. ottaa huomioon, että AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen istuntojen tiheys ja moninaisuus ovat mahdollistaneet jatkuvan vuoropuhelun Euroopan parlamentin ja AKT-ryhmän jäsenten välillä, mikä on lujittanut edustajakokouksen legitimitettä ja tehostanut parlamentaarista diplomatiata; ottaa huomioon, että yhteistä parlamentaarista edustajakokousta on käytetty parlamentaarisen diplomatian mallina monilla poliittisilla foorumeilla;
1. pitää myönteisinä AKT-valtioiden ryhmän ja Euroopan unionin välisen tulevan yhteistyön tärkeimpiä näkökohtia ja yleistä rakennetta, joita komissio on ehdottanut suosituksessa neuvoston päätökseksi luvan antamisesta neuvottelujen aloittamiseen tulevasta kumppanuussopimuksesta;
 2. vaatii, että kestävän kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030, kestävän kehityksen tavoitteiden ja kehityspoliittikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen on oltava keskeisellä sijalla AKT:n ja EU:n uudistetussa kumppanuudessa;
 3. panee tyytyväisenä merkille, että kestävän kehityksen tavoitteiden saavuttamista pidetään keskeisenä päämääränä, mutta toteaa, että ehdotetuissa sopimuksissa ei mainita konkreettisia toimia sen toteuttamiseksi; korostaa tarvetta sisällyttää monialaiset kysymykset, kuten ekologinen kestävyys, ilmastonmuutostavoitteet, sukupuolinäkökohdat ja sosiaalinen oikeudenmukaisuus, kattavasti osaksi tulevan sopimuksen toimintapoliittikkaa, suunnitelmia ja toimia;
 4. panee tyytyväisenä merkille, että komission ehdotuksen mukaan uusi kumppanuussopimus on avoin ulkoisille kumppaneille;
 5. palauttaa mieliin, että köyhyyden poistaminen on kaikkein tärkein kestävän kehityksen tavoite, sillä köyhyys on edelleen merkittävä ongelma useimmissa AKT-maissa; vaatii siksi, että köyhyyden torjunta on edelleen keskeinen osatekijä tulevassa sopimuksessa;
 6. toteaa, että komissio on ottanut pitkälti huomioon parlamentin näkemykset ja että yhteinen perusta ja aluekohtaiset sopimukset tulevat olemaan yhtä lailla sitovia parlamentin vaatimuksen mukaisesti;
 7. palauttaa mieliin, että tuleva kumppanuussopimus sisältää tasapuolisuuden, keskinäisen kunnioituksen ja yhteisen edun periaatteet;
 8. korostaa, että Cotonoun sopimuksen olennaiset osat, kuten ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen, demokration periaatteet, oikeusvaltioperiaate ja hyvä hallintotapa, on säilytettävä vuoden 2020 jälkeisen yhteistyön perustana ja perussopimuksen, aluekohtaisten sopimusten ja pöytäkirjojen keskeisinä osina; kehottaa komissiota ja neuvostoa sisällyttämään valtuutuksen ihmisoikeusosaan yksiselitteisesti sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaumukseen, vammaisuuteen, ikään, seksuaaliseen suuntautumiseen tai sukupuoli-identiteettiin perustuvan syrjinnän kiellon ja sisällyttämään siihen myös vuoden 1995 Pekingin toimintaohjelmassa ja sitä koskevien tarkistuskokousten päätösasiakirjoissa esitetyn seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeudet;
 9. painottaa tarvetta tarkastella ihmisoikeuksia ja hallintotapaa koskevaa kysymystä sellaisten nykyisten kansainvälisten oikeudellisten välineiden, lakien, periaatteiden ja mekanismien pohjalta, jotka on vahvistettu alueellisissa ja yleisafrikkalaisissa hallintoelimiä, jotta omavastuullisuutta voitaisiin vahvistaa;
 10. palauttaa mieliin, että AKT-maiden ja EU:n jäsenvaltioiden tulevaan kumppanuuteen on sisällytettävä kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030 ja että kumppanuuden olisi myötävaikutettava toimintaohjelman toteuttamiseen kaikilla tasoilla;
 11. kehottaa EU:n ja AKT:n neuvottelijoita sisällyttämään sopimuksen yhteiseen perustaan selkeän määräyksen, jonka mukaan kaikki osapuolet panevat Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön kaikilta osin täytäntöön;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

12. painottaa, että yhteisessä perustassa vahvistettujen periaatteiden ja sopimuksissa määriteltyjen alueellisten painopisteiden johdonmukaisuus on varmistettava, ja korostaa, että perustaan olisi sisällyttävä nimenomainen maininta vastuuvollisuudesta sekä seuranta- ja arviointimekanismeista tapauksissa, joissa määräyksiä ei ole noudatettu; tähdentää, että olisi varmistettava sopimuspuolten vastuuvollisuus myös kansalaisiin ja kansalaisyhteiskuntaan nähden ja että yhteisiin instituutioihin olisi sisällyttävä mekanismit, joiden kautta kansalaisyhteiskunta ja kansalaiset voivat raportoida tapauksista, joissa ihmisoikeusvelvoitteita ja muita olennaisia osia on rikottu;
13. muistuttaa jälleen neuvottelujen kaikille osapuolille, että poliittinen vuoropuhelu on keskeinen osa Cotonoun sopimusta ja että sen on pysyttävä edelleen keskeisenä oikeudellisena pilarina uuden sopimuksen yleisessä kehityksessä ja alueellisella tasolla;
14. korostaa, että poliittinen vuoropuhelu on erottamaton osa kumppanuutta ja arvokas perusta kumppanimaiden väestön tilanteen parantamiselle; kehottaa siksi tehostamaan ihmisoikeustilanteen seurantaan kyseisissä maissa ja painottaa, että seurannan on oltava kaikkia koskevaa, avointa ja osallistavaa; korostaa, että on tärkeää varmistaa kansalaisyhteiskunnan mielekäs osallistuminen vuoropuheluun kaikilla tasoilla;
15. muistuttaa, että poliittisen vuoropuhelun on oltava tasapuolista ja että sen on perustuttava keskinäiseen kunnioitukseen;
16. tähdentää, että EU:n ja AKT:n yhteistyöhön olisi kuuluttava vertaisarviointijärjestelmä, jolla seurataan säännöllisesti edistystä ja puutteita kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa ja johon osallistuvat parlamentit, paikallisviranomaiset ja kansalaisyhteiskunta, ja että siihen olisi kuuluttava ihmisoikeuksien kunnioittamista ja muita oleellisia osia koskeva säännöllinen arviointi ja julkinen raportointi; katsoo, että kestävä kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030 täytäntöönpano ja kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttävät paikallisviranomaisten ja valtiosta riippumattomien toimijoiden hyväksyntää, läheisyyttä, toissijaisuutta ja vahvaa osallistumista; kehottaa parantamaan tiedonkulkua ja vuoropuhelua, jotta AKT-maiden ja EU:n jäsenvaltioiden suhteet syvenevät entisestään;
17. muistuttaa, että talouskumppanuussopimukset muodostavat alueellisen yhteistyön perustan ja että ne ovat kehityksen ja alueellisen yhdentymisen välineitä; pyytää siksi talouskumppanuussopimusten täysimääräistä sisällyttämistä uuteen AKT-EU-sopimukseen;
18. kehottaa vahvistamaan AKT:n ja EU:n kumppanuuden poliittista vaikutusvaltaa kansainvälisellä näyttämöllä, jotta ne voisivat olla vaikuttavammassa asemassa maailmanlaajuisina toimijoina;
19. vaatii tulevaan sopimukseen selkeitä määräyksiä, joilla säännellään yksityisen sektorin roolia ja vastuita; korostaa erityisesti, että kehityskumppanuuksiin osallistuvien yritysten on noudatettava hankkeiden koko elinkaaren ajan yritysten yhteiskuntavastuun periaatteita sekä ihmisoikeuksia koskevaa YK:n Global Compact -aloitetta, yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevia YK:n ohjaavia periaatteita, Kansainvälisen työjärjestön keskeisiä työnormeja, ympäristönormeja ja YK:n korruption vastaista yleissopimusta; korostaa, että niin EU:n jäsenvaltioiden kuin AKT-maiden on laadittava kansallisia suunnitelmia yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden ja erityisesti due diligence- säännösten panemiseksi täytäntöön;
20. muistuttaa, että valtion tulonhankinta verotuksen avulla on tärkein tulonlähde kestävä kehityksen rahoitukselle; pitää valitettavana, että toimet laittomien rahavirtojen ja veronkierron torjumiseksi eivät ole tärkeällä sijalla neuvotteluvuoropuhelun luonnoksessa; kehottaa neuvotteluosapuolia sisällyttämään uuteen sopimukseen pitkälle meneviä määräyksiä teknisestä ja rahoitusavusta kehitysmailla, jotta ne pystyvät soveltamaan uusia globaaleja normeja, joilla torjutaan veronkiertoa; toteaa, että nämä normit kattavat muun muassa automaattisen tietojenvaihdon, tiedot yhtiöiden todellisista omistajista ja edunsaajista sekä monikansallisten yhtiöiden julkisen maakohtaisen raportoinnin ja niillä pyritään estämään veropohjan rapautumista ja voitonsiirtoa G20:n ja OECD:n mallien pohjalta; kehottaa osapuolia myös sitoutumaan oikeudellisesti sitovan, veroyhteistyötä käsittelevän hallitusten välisen YK:n elimen perustamisen tukemiseen;
21. pitää valitettavana, että neuvotteluvuoropuhelun luonnoksessa ei ole määräyksiä, joilla voitaisiin varmistaa maatalouden kestävä kehityksen ulottuvuus, vaikka AKT-maiden viljelijöillä on valtavia haasteita ilmastonmuutoksen takia; kehottaa neuvottelujen osapuolia sisällyttämään uuteen sopimukseen kestävien maatalouskäytäntöjen tukijärjestelmiä;
22. kehottaa vahvistamaan kansalaisyhteiskunnan osallistumista poliittiseen vuoropuheluun, ohjelmasuunnitteluun, täytäntöönpanoon ja valmiuksien kehittämisen tukeen; korostaa, että on tärkeää ottaa kansalaisyhteiskunta mukaan poliittiseen vuoropuheluun ja että tämä on erityisesti tärkeää välittömästi toimien kohteena oleville paikallisille ryhmille; korostaa tässä yhteydessä vaaraa, joka liittyy kansalaisyhteiskunnan toimintamahdollisuuksien kaventumiseen joissakin maissa, ja tarvetta ottaa mukaan myös ryhmät, jotka eivät pysty puolustamaan omia etujaan tai joita hallitukset eivät ole tunnustaneet niiden oikeudetusta demokraattisesta edusta huolimatta, kuten vähemmistöt, nuoret ja naiset;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

23. tähdentää, että kansalaisyhteiskunnan toiminnan olisi perustuttava sen erilaisten roolien tunnustamiseen ja että kansalaisyhteiskunnan asemaa sopimuksen täysivaltaisena toimijana olisi vahvistettava;
24. korostaa, että vaikuttavan kehitysyhteistyön periaatteet on sisällytettävä kokonaisuudessaan uuteen AKT:n ja EU:n kumppanuussopimukseen ja että sopimuksen ja alueellisten pöytäkirjojen kulmakivinä olisi oltava määräyksiä, joilla varmistetaan maiden omavastuullisuus, keskittyminen tuloksiin, kehitysprosessin osallistavuus, avoimuus ja keskinäinen vastuuvuorollisuus; korostaa, että on tarpeen varmistaa maantieteellisesti tasapainoinen lähestymistapa tuen jakamiseen ja keskittyä painokkaasti vähiten kehittyneisiin maihin ja hauraisiin valtioihin; katsoo, että EU:n kanssa muuttoliikekysymyksissä tehtävän yhteistyön asettaminen tuen myöntämisen ehdoksi ei vastaa kehitysyhteistyön tuloksellisuuden sovittuja periaatteita;
25. korostaa, että EU:n ja AKT:n välisessä uudistetussa yhteistyössä ja kumppanuudessa olisi varmistettava tehokkaampi yhteinen toiminta tartuttaessa nyky maailman haasteisiin, kuten terrorismiin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjuntaan;
26. muistuttaa, että tulevan sopimuksen on tarjottava tilaisuus parantaa sitoutumista kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuteen ja sen noudattamiseen ja että sopimukseen olisi sisällytettävä mekanismeja tämän johdonmukaisuuden seuraamiseksi järjestelmällisesti; muistuttaa tässä yhteydessä EU:n edustustojen roolista kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden edistämiseksi ja korostaa, että niiden on käytävä säännöllistä vuoropuhelua maatasolla;
27. korostaa, että on tärkeää houkutelua yksityisen sektorin investointeja, jotka tukevat paikallisten pääomamarkkinoiden pitkän aikavälin kehitystä ja tarjoavat vipuvaikutusta rajallisille virallisille kehitysapumäärärahoille, ja maksimoida näin vaikutukset ja rahoittaa kestävä kehityksen tavoitteita;
28. korostaa, että on tärkeää vahvistaa tulevan sopimuksen parlamentaarista ulottuvuutta, taata tulevan kattavan yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen todelliset neuvoo-antavat valtuudet ja varmistaa, että edustajakokous tarjoaa mahdollisuuden avoimeen, demokraattiseen ja kattavaan parlamentaariseen vuoropuheluun; pyytää varmistamaan edustajakokouksen oikeudellisen ja toiminnallisen riippumattomuuden; vaatii, että edustajakokous otetaan tiiviisti mukaan sopimuksen täytäntöönpanoon ja että sitä kuullaan säännöllisesti kaikista kumppanuuden kannalta tärkeistä asioista; katsoo, että edustajakokouksen olisi oltava kattavasti mukana tulevasta kumppanuudesta käytävissä neuvotteluissa;
29. kehottaa toteuttamaan lisätoimia, joilla parannetaan edustajakokouksen mahdollisuuksia valvoa kehitysohjelmien suunnittelua;
30. katsoo, että AKT:n ja EU:n välisiä kokouksia on järjestettävä säännöllisesti ja vähintään kerran vuodessa, jotta kumppanuus olisi jatkuvaa ja vakaata ja jotta saadaan säännöllisesti raportteja ja vertaisarviointoja edistymisestä kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa, ihmisoikeuksien kunnioittamisesta ja sopimuksen muista keskeisistä osista, kuten parlamentti on pyytänyt;
31. suosittaa siksi, että edustajakokous mukautetaan uuteen alueelliseen rakenteeseen ja keskitytään työhön alueellisilla foorumeilla ottaen mukaan kansalliset ja alueelliset parlamentit; katsoo, että AKT-EU-ministerineuvoston ja edustajakokouksen olisi kokoonnuttava täysistuntoon säännöllisesti mutta nykyistä harvemmin ja vuorotellen Euroopan unionissa ja jossakin AKT-valtiossa ilman, että täysistunto edellyttää ministerineuvoston koollekutsumista; kehottaa unionin neuvoston puheenjohtajavaltiota osallistumaan tarmokkaammin edustajakokouksen istuntojen valmisteluun, järjestämiseen ja isännöintiin;
32. pyytää, että EU:n ja AKT:n parlamenttien jäsenten kokouksia alueellisten sopimusten tasolla pidetään vähintään kerran vuodessa kullakin alueella ja että niitä täydennetään usean sidosryhmän foorumilla, johon valtiosta riippumattomat toimijat, muun muassa kansalaisyhteiskunta ja nuoret sekä yksityinen sektori, osallistuvat;
33. katsoo ehdottomasti, että yleisafrikkalaisesta parlamentista olisi tultava tulevan Afrikkaa koskevan alueellisen sopimuksen vahva pilari, erityisesti suhteessa EU:n ja Afrikan ministerineuvostoon ja sen rinnalle; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja AKT-valtioita julkistamaan neuvottelujen varhaisessa vaiheessa tekstiehdotuksia yleisafrikkalaisen parlamentin parlamentaarista ulottuvuudesta ja roolista ja kuulemaan niistä sekä yleisafrikkalaista parlamenttia että Euroopan parlamenttia;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

34. muistuttaa, että Euroopan parlamentille on tiedotettava välittömästi ja täysimääräisesti neuvottelumenettelyn kaikissa vaiheissa SEUT 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti, ja toistaa, että olisi sovittava yhteistyötä ja tietojenvaihtoa koskevien käytännön järjestelyjen parantamisesta kansainvälisten sopimusten koko elinkaaren ajan; kehottaa lisäksi neuvostoa ja komissiota tiedottamaan edustajakokoukselle neuvotteluista kattavasti ja hyvissä ajoin;
35. kehottaa Euroopan unionin neuvostoa julkistamaan neuvoston hyväksymän valtuutuksen; kehottaa myös AKT-valtioiden ryhmää toimimaan samoin;
36. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, AKT-ministerineuvostolle, komission varapuheenjohtajalle ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Afrikan unionin komissiolle, yleisafrikkalaiselle parlamentille sekä AKT:n ja EU:n yhteisen parlamentaarisen edustajakokouksen puheenjohtajistolle.
-

Torstai 14. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0268

EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonta 2016

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonnasta 2016 (2017/2273(INI))

(2020/C 28/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 1, 2 ja 3 artiklan,
- ottaa huomioon komission 33. vuosikertomuksen unionin lainsäädännön soveltamisen valvonnasta (2015) (COM(2016)0463),
- ottaa huomioon komission 34. vuosikertomuksen unionin lainsäädännön soveltamisen valvonnasta (2016) (COM(2017)0370),
- ottaa huomioon komission kertomuksen "EU Pilot -hankkeen arviointikertomus" (COM(2010)0070),
- ottaa huomioon komission kertomuksen "EU Pilot -hankkeen toinen arviointikertomus" (COM(2011)0930),
- ottaa huomioon 6. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman unionin lainsäädännön soveltamisen valvonnasta – vuosikertomus 2014 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 21. joulukuuta 2016 annetun komission tiedonannon "EU:n lainsäädäntö: parempiin tuloksiin soveltamista parantamalla" (C(2016)8600),
- ottaa huomioon 20. maaliskuuta 2002 annetun komission tiedonannon kantelijan asemasta yhteisön oikeuden rikkomista koskevista asioissa (COM(2002)0141),
- ottaa huomioon 2. huhtikuuta 2012 annetun komission tiedonannon "Kantelijan asema unionin oikeuden soveltamista koskevista asioissa – menettelyn päivittäminen" (COM(2012)0154),
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2014 annetun komission tiedonannon uudesta EU:n toimintakehyksestä oikeusvaltioperiaatteen vahvistamiseksi (COM(2014)0158),
- ottaa huomioon 19. toukokuuta 2015 annetun komission tiedonannon "EU-agenda: paremmalla sääntelyllä parempiin tuloksiin" (COM(2015)0215),
- ottaa huomioon puitesopimuksen Euroopan parlamentin ja Euroopan komission välisistä suhteista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon siviili- ja kauppaoikeuden alan Euroopan oikeudellisen verkoston perustamisesta 28. toukokuuta 2001 tehdyn neuvoston päätöksen 2001/470/EY ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0385.

⁽²⁾ EUVL L 304, 20.11.2010, s. 47.

⁽³⁾ EYVL L 174, 27.6.2001, s. 25.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- ottaa huomioon 13. huhtikuuta 2016 tehdyn Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan komission välisen toimielinten sopimuksen paremmasta lainsäädännöstä ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 10. syyskuuta 2015 antamansa päätöslauselman 30. ja 31. vuosikertomuksesta Euroopan unionin oikeuden soveltamisen valvonnasta (2012–2013) ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2016 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon 9. kesäkuuta 2016 antamansa päätöslauselman avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta Euroopan unionin hallinnosta ⁽⁷⁾ ja 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman suosituksista komissiolle Euroopan unionin hallintomenetelylaista ⁽⁸⁾,
 - ottaa huomioon 27. toukokuuta 2016 annetun komission tiedonannon aiheesta "EU:n ympäristöpolitiikan hyötyjen varmistaminen säännöllisten täytäntöönpanon arviointien avulla" (COM(2016)0316) ja 3. helmikuuta 2017 annetun komission tiedonannon aiheesta "EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arviointi: yhteiset haasteet ja toimien yhdistäminen parempien tulosten aikaansaamiseksi" (COM(2017)0063),
 - ottaa huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan ja 132 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön sekä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan, perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan ja vetoamusvaliokunnan lausunnot (A8-0197/2018),
- A. toteaa, että SEU 17 artiklassa vahvistetaan komission tehtävä perussopimusten valvojana;
- B. toteaa, että SEU 2 artiklan mukaan "unionin perustana olevat arvot ovat ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta, tasa-arvo, oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, vähemmistöihin kuuluvien oikeudet mukaan luettuina"; toteaa, että EU:n lainsäädännön asianmukainen soveltaminen on erittäin tärkeää, jotta voidaan saavuttaa perussopimuksissa ja johdetussa oikeudessa määritellyt EU:n politiikan tavoitteet; toteaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 8 artikla velvoittaa unionin poistamaan eriarvoisuutta miesten ja naisten välillä sekä edistämään tasa-arvoa kaikessa toiminnassaan;
- C. toteaa, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklan mukaisesti tasa-arvo naisten ja miesten välillä on yksi EU:n perustana olevista keskeisistä arvoista, ja toteaa, että unionin on pyrittävä kaikissa toimissaan torjumaan syrjintää kaikissa muodoissaan, poistamaan epätasa-arvoisuuksia ja edistämään yhtäläisiä mahdollisuuksia ja yhdenvertaista kohtelua;
- D. toteaa, että SEU 3 artiklassa vahvistetaan unionin päämääräksi muun muassa edistää rauhaa, arvojaan ja kansojensa hyvinvointia ja pyrkiä Euroopan kestävään kehitykseen, jonka perustana ovat tasapainoinen talouskasvu ja hintavakaus, täystyöllisyys ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen; toteaa, että kyseisen artiklan mukaan unioni torjuu sosiaalista syrjäytymistä ja syrjintää sekä edistää yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta ja sosiaalista suojelua, naisten ja miesten tasa-arvoa, sukupolvien välistä yhteisvastuuta ja lapsen oikeuksien suojelua;

⁽⁴⁾ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL C 316, 22.9.2017, s. 246.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0409.

⁽⁷⁾ EUVL C 86, 6.3.2018, s. 126.

⁽⁸⁾ EUVL C 440, 30.12.2015, s. 17.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- E. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle selvästi ja täsmällisesti, miten ne saattavat EU:n direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöään; toteaa, että jäsenvaltioiden ja komission 28. syyskuuta 2011 antaman yhteisen poliittisen lausuman ⁽⁹⁾ sekä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 27. lokakuuta 2011 antaman yhteisen poliittisen lausuman ⁽¹⁰⁾ mukaan kun jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle toimista EU:n lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä, niitä voidaan myös vaatia esittämään asiakirjat, joista käy ilmi, miten ne ovat saattaneet direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- F. ottaa huomioon, että SEU 4 artiklan 3 kohdan ja SEUT 288 artiklan 3 kohdan ja 291 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu unionin oikeuden asianmukaisesta ja vahvistetussa määräajassa tapahtuvasta saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä, soveltamisesta ja täytäntöönpanosta sekä tarvittavien muutoksenhakukeinojen säätämisestä tehokkaan oikeussuojan takaamiseksi unionin oikeuteen kuuluvilla aloilla;
- G. toteaa, että EU:n lainsäädännön asianmukainen soveltaminen takaa unionin politiikkatoimien tuoman edun kaikille unionin kansalaisille ja yhdenmukaiset toimintaedellytykset yrityksille;
- H. toteaa, että esitettyään joulukuussa 2016 tiedonannon ”EU:n lainsäädäntö: Parempiin tuloksiin soveltamista parantamalla” komissio on päättänyt keskittyä tapauksiin, joissa jäsenvaltiot eivät ole ilmoittaneet kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen liittyviä toimia, kun toimilla on saatettu direktiivejä virheellisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä tai kun jäsenvaltiot eivät noudata Euroopan unionin tuomioistuimen (SEUT 260 artiklan 2 kohdan mukaisesti) antamaa tuomiota, vahingoittavat merkittävästi EU:n taloudellisia etuja tai heikentävät EU:n yksinomaista toimivaltaa;
- I. ottaa huomioon, että SEU 6 artiklan 1 kohdan mukaan Euroopan unionin perusoikeuskirjalla on sama oikeudellinen arvo kuin perussopimuksilla ja sen määräykset koskevat unionin toimielimiä, elimiä ja laitoksia sekä jäsenvaltioita silloin, kun ne soveltavat unionin oikeutta (perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohta);
- J. ottaa huomioon, että EU Pilot -menettelyjen tarkoituksena on edistää komission ja jäsenvaltioiden välistä entistä tiiviimpää ja johdonmukaisempaa yhteistyötä, jotta unionin oikeuden rikkomiset voidaan korjata kahdenvälisen vuoropuhelun avulla varhaisessa vaiheessa ja välttää mahdollisuuksien mukaan turvautuminen viralliseen rikkomusmenettelyyn;
- K. muistuttaa 25. lokakuuta 2016 antamastaan päätöslauselmasta suosituksista komissiolle demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta ja pitää tarpeellisena tämänhetkiseen demokratiavajeeseen vastaamista perustamalla uusi mekanismi, joka tarjoaa yhden johdonmukaisen kehyksen ja rakentuu jo olemassa oleville välineille ja mekanismeille ja jota olisi sovellettava yhdenmukaisella tavalla kaikissa EU:n toimielimissä ja kaikissa jäsenvaltioissa;
- L. katsoo kuitenkin, että komission omaksumassa uudessa politiikassa EU:n lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi EU Pilot -järjestelmän tarkoituksena ei ole pitkittää rikkomusmenettelyä, joka on itsessään keino aloittaa ongelman ratkaisuun tähtäävä vuoropuhelu jäsenvaltion kanssa;
- M. toteaa, että entistä strategisemmän ja tehokkaamman täytäntöönpanomenettelyn varmistamiseksi rikkomusten käsittelyn yhteydessä komissio päätti, kuten ilmenee sen tiedonannosta ”parempiin tuloksiin soveltamista parantamalla”, käynnistää rikkomusmenettelyjä käyttämättä EU Pilot -järjestelmää, ellei sen käyttöä pidetä hyödyllisenä käsiteltävässä tapauksessa;
- N. ottaa huomioon, että vuonna 2016 komissio sai 3 783 uutta kantelua mahdollisista unionin lainsäädännön rikkomisista; toteaa, että eniten kanteluita tehtiin Italiaa (753), Espanjaa (424) ja Ranskaa (325) vastaan;
- O. toteaa, että SEUT 258 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaan siinä tapauksessa, että komissio katsoo, että jäsenvaltio on laiminlyönyt sille perussopimusten mukaan kuuluvan velvollisuuden, se antaa asiasta lausunnon perusteluineen ja se voi saattaa asian Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei noudata lausuntoa komission asettamassa määräajassa;

⁽⁹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽¹⁰⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 15.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- P. toteaa, että vuonna 2016 komissio aloitti 847 uutta rikkomusmenettelyä myöhäisestä saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä;
- Q. toteaa, että vuonna 2016 vireillä oli edelleen 95 rikkomusmenettelyä, joiden yhteydessä unionin tuomioistuin on antanut tuomion asianomaisten jäsenvaltioiden laiminlyönneistä;
- R. toteaa, että parlamentti pyysi 25. lokakuuta 2016 antamassaan päätöslauselmassa demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan EU:n järjestelmän perustamisesta, että komissio esittäisi syyskuuhun 2017 mennessä SEUT 295 artiklan perustuvan ehdotuksen demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevan Euroopan unionin sopimuksen tekemisestä toimielinten välisen sopimuksen muodossa niin, että siinä määrätään järjestelyistä, joilla helpotetaan unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä SEU 7 artiklan puitteissa;
- S. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentin ja komission välisiä suhteita koskevassa puitesopimuksessa määrätään rikkomusmenettelyjä koskevien tietojen antamisesta virallisen ilmoituksen perusteella, mutta sopimus ei kata epävirallista EU Pilot -menettelyä, joka edeltää virallisen rikkomusmenettelyn käynnistämistä;
- T. ottaa huomioon, että perusoikeuskirjan 41 artiklassa määritellään oikeus hyvään hallintoon jokaisen henkilön oikeudeksi saada asiansa käsitellyksi unionin toimielimissä puolueettomasti, oikeudenmukaisesti ja kohtuullisessa ajassa, ja SEUT 298 artiklassa määrätään, että unionin toimielinten on tehtäviään hoitaessaan tukeuduttava avoimeen, tehokkaaseen ja riippumattomaan eurooppalaiseen hallintoon;
- U. toteaa, että komissio ilmoittaa 3. helmikuuta 2017 antamassaan tiedonannossa EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arvioinnista ottaneensa jäsenvaltioiden kanssa käyttöön jäsennellyän ja kattavan vuoropuhelun EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanosta ja tarjoutuu edistämään jäsenvaltioiden toimia uudella erityisellä kehyksellä tämän vaikuttamatta sille EU:n perussopimusten nojalla kuuluvaan täytäntöönpanovaltaan;
- V. toteaa, että SEUT 157 artiklassa sallitaan syrjinnän kaikkien muotojen, myös sukupuoleen perustuvan, torjuminen lainsäädännössä ja että sen 19 artiklassa annetaan siihen mahdollisuus;
- W. toteaa, että Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitusten välisen konferenssin päätöisasikirjaan liitetystä julistuksesta nro 19 EU ja sen jäsenvaltiot sitoutuivat torjumaan kaikenlaista perheväkivaltaa, estämään tällaiset rikokset ja rankaisemaan niistä sekä tukemaan ja suojelemaan niiden uhreja;
- X. toteaa, että EU:n lainsäädäntö, jolla kielletään ihmiskauppa ja etenkin nais- ja lapsikauppa, on hyväksytty SEUT 79 ja 83 artiklan perusteella; toteaa, että perusoikeus-, tasa-arvo- ja kansalaisuusohjelmalla rahoitetaan muun muassa toimia naisiin kohdistuvan väkivallan poistamiseksi;
- Y. toteaa, että useita EU:n direktiivejä ja erityisesti sukupuolten tasa-arvoon keskittyviä direktiivejä ei ole pantu asianmukaisesti täytäntöön joissakin jäsenvaltioissa, minkä vuoksi eri sukupuolta edustavat henkilöt jäävät suojaattomiksi syrjinnältä työhön pääsyn sekä tavaroiden ja palvelujen saannin kannalta;
- Z. toteaa, että sukupuoleen perustuva syrjintä kytkeytyy muuntotyypiseen syrjintään, mukaan lukien rotuun ja etniseen alkuperään, uskontoon, vammaisuuteen, terveyteen, sukupuoli-identiteettiin, seksuaaliseen suuntautumiseen, ikään ja/tai sosioekonomiseen tilanteeseen perustuvaan syrjintään;
- AA. ottaa huomioon, että EU:ssa 33 prosenttia naisista on joutunut fyysisen ja/tai seksuaalisen väkivallan uhriksi ja 55 prosenttia on kokenut seksuaalista häirintää, josta 32 prosenttia on tapahtunut työpaikalla; toteaa, että naiset ovat erityisen alttiita seksuaaliselle ja fyysiselle väkivallalle, verkkoväkivallalle, verkkokiusaamiselle ja vainoamiselle; ottaa huomioon, että yli puolet murhan uhreiksi joutuneista naisista kuolee kumppanin, sukulaisen tai perheenjäsenen surmaamina; toteaa, että naisiin kohdistuva väkivalta on yksi maailman laajimmalle levinneistä ihmisoikeusrikkomuksista, riippumatta uhrin iästä, kansallisuudesta, uskonnosta, koulutuksesta tai taloudellisesta ja yhteiskunnallisesta asemasta, ja että se on merkittävä este naisten ja miesten väliselle tasa-arvolle; ottaa huomioon, että naismurhien määrä ei ole laskussa jäsenvaltioissa;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- AB. ottaa huomioon, että EU:n HLB-tutkimuksen mukaan lesboilla sekä biseksuaalisilla ja transsukupuolisilla naisilla on erittäin suuri riski joutua syrjityiksi seksuaalisen suuntautumisensa tai sukupuoli-identiteettinsä perusteella; toteaa, että 23 prosenttia lesboista ja 35 prosenttia transihmisistä on joutunut viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana vähintään kerran fyysisen/seksuaalisen väkivallan tai väkivallalla uhkailun kohteeksi kotona tai kodin ulkopuolella, kuten kadulla, julkisissa liikennevälineissä tai työpaikalla;
- AC. toteaa, että sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU:n lainsäädännön soveltamisessa ja täytäntöönpanossa jäsenvaltioissa on todettu olevan ongelmia, jotka liittyvät nimenomaan asiaankuuluvien direktiivien saattamiseen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamiseen, kuten huomattavia puutteita lainsäädännössä ja sen epäohdonmukaista soveltamista kansallisissa tuomioistuimissa;
- AD. toteaa, että instituutiot ja mekanismit sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi on usein jätetty vähälle huomiolle kansallisissa hallintorakenteissa, ne on jaettu eri politiikan alojen kesken, niitä heikentävät monimutkaiset toimeksiannot eikä niitä varten ole riittävästi asiantuntevaa henkilöstöä, koulutusta, tietoja tai riittäviä resursseja eivätkä ne saa riittävästi tukea poliittisilta johtajilta;
- AE. toteaa, että sukupuolten tasa-arvoa ja syrjimättömyyttä käsittelevän oikeusalan eurooppalaisen asiantuntijaverkoston vuonna 2017 syrjinnän vastaisesta lainsäädännöstä Euroopassa julkistaman vertailevan analyysin mukaan suurimmassa osassa maita on edelleen vakavia käsityksiä ja tietoisuuteen liittyviä ongelmia, sillä ihmiset eivät usein ole tietoisia oikeuksistaan saada suojelua syrjinnältä tai olemassa olevista suojelumekanismeista; toteaa, että tämän analyysin mukaan EU:n syrjinnän vastaisten direktiivien täytäntöönpanon yhteydessä on tullut esiin uusia huolenaiheita, kuten se, ettei organisaatioilla ja yhdistyksillä ole oikeudellista asemaa (tai on liian rajoittava asema), jonka perusteella ne voisivat osallistua menettelyihin syrjinnän uhrien puolesta tai heidän tukemisekseen, käänteisen todistustaan rajoittava soveltaminen sekä esteet tehokkaan oikeussuojan saatavuudelle, ja toteaa, että nämä estävät kansalaisia käytännössä käyttämästä ja suojelemasta täysimääräisesti syrjinnän vastaisen lainsäädännön säännöksistä johtuvia oikeuksiaan;
- AF. toteaa, että Euroopan tasa-arvoinstituutin (EIGE) vuoden 2017 tasa-arvoindeksin mukaan vain hyvin vähäistä edistymistä on tapahtunut, minkä perusteella on selvää, että EU on edelleen kaukana sukupuolten tasa-arvon saavuttamisesta, sillä sen kokonaispisteet ovat nyt 66,2/100 eli vain neljä pistettä enemmän kuin kymmenen vuotta sitten;
- AG. toteaa, että päätöksenteossa edellä mainitut sukupuolten tasa-arvoa koskevat tiedot kertoivat lähes 10 pisteen parannuksesta kuluneen vuosikymmenen aikana, kun pisteitä saatiin nyt 48,5, mutta toteaa, että tällä alalla saavutettu pistemäärä on edelleen kaikista alhaisin; toteaa, että nämä huonot luvut kertovat naisten ja miesten epätasaisesta edustuksesta politiikassa ja demokraatiavajeesta EU:n hallinnossa;
- AH. panee merkille, että Eurofoundin sukupuolten välistä työllisyseroa käsittelevässä raportissa arvioidaan tämän työllisyseron maksavan EU:lle vuosittain noin 370 miljardia euroa, mikä vastaa 2,8:aa prosenttia EU:n BKT:stä;
- AI. ottaa huomioon, että Eurofoundin työolotutkimuksen mukaan palkallista ja palkatonta työaikaa kuvaava yhdistelmäindikaattori osoittaa, että laskettaessa yhteen palkalliset ja palkattomat työtunnit naiset työskentelevät pidempään;
- AJ. toteaa, että huolimatta EU:n sitoutumisesta sukupuolten tasa-arvoon päätöksenteossa tasa-arvo ei toteudu EU:n virastojen hallintoneuvostoissa, joissa sukupuolten välinen eriytyminen elää sitkeästi;
- AK. toteaa, että köyhyyden naisistuminen on tosiasia EU:ssa ja että tasa-arvoa ja sukupuolten tasa-arvoa koskevan EU:n lainsäädännön asianmukaisen ja täysimääräisen soveltamisen ja täytäntöönpanon pitäisi olla sidoksissa politiikkoihin, joilla pyritään puuttumaan naisten parissa erittäin yleiseen työttömyyteen, köyhyyteen ja sosiaaliseen syrjäytymiseen; toteaa, että tasa-arvo-politiikan ja sukupuoli- ja tasa-arvolainsäädännön puutteellinen täytäntöönpano on yhä riski naisille ja kasvattaa köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen riskiä jättämällä heidät työmarkkinoiden ulkopuolelle;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- AL. toteaa, että voimassa olevan lainsäädännön moitteeton täytäntöönpano on olennaista naisten ja miesten tasa-arvon saavuttamiseksi; toteaa, että vaikka uudelleenlaaditussa direktiivissä 2006/54/EY selvästi kielletään sekä välitön että välillinen syrjintä ja vaikka naiset ovat saavuttaneet keskimäärin korkean koulutustason, sukupuolten palkkaero oli vuonna 2015 edelleen 16,3 prosenttia;
- AM. toteaa, että sukupuolten tasa-arvon periaatteen on oltava olennainen osa voimassa olevan lainsäädännön soveltamisen valvomista;
- AN. toteaa, että tietojen ja jos mahdollista sukupuolen mukaan eriteltyjen tietojen kerääminen on huomattavan tärkeää EU:n lainsäädännön soveltamisessa tähän mennessä saavutetun edistyksen arvioimiseksi;
1. pitää myönteisenä komission päätöstä⁽¹⁾ vastata rikkomuksiin nopeasti ja tukee sen toimia täytäntöönpanoon liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi epämuodollisesti; kehottaa komissiota parantamaan ongelmanratkaisua koskevaa EU Pilot -järjestelmää;
 2. on huolissaan rikkomusmenettelyjen kokonaismäärän noususta vuonna 2016 niin, että tällaisten kirjattujen tapausten määrä oli suurin viiteen vuoteen;
 3. pitää myönteisenä komission vuoden 2016 vuosikertomusta lainsäädännön soveltamisen valvonnasta ja panee merkille, että tämän kertomuksen mukaan neljä alaa, joilla käynnistettiin eniten osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevia jäsenvaltioihin kohdistettuja rikkomusmenettelyjä, olivat ympäristö, oikeus- ja kuluttaja-asiat, verotus sekä sisämarkkinat;
 4. muistuttaa, että oikeus esittää vetoomus parlamentille on unionin kansalaisuuden kulmakivi, kuten SEUT 20 ja 227 artiklassa ja EU:n perusoikeuskirjan 44 artiklassa määrätään, ja äskettäisten tutkimusten mukaan kansalaiset pitävät sitä toiseksi tärkeimpänä seikkana; korostaa vetoomusten merkitystä siinä, että unionin kansalaiset ja unionissa asuvat voivat tuntea itsensä osallisiksi unionin toimintaan ja ilmaista huolensa EU:n lainsäädännön virheellisestä soveltamisesta tai rikkomistapauksista ja tuoda mahdolliset puutteet esiin, jotta ongelmiin voitaisiin löytää nopea ja tehokas ratkaisu; yhtyy komission näkemykseen siitä, että EU:n nykyisen lainsäädännön tehokkaan täytäntöönpanon valvonnan varmistamiseksi tehtävää työtä on pidettävä yhtä tärkeänä kuin uuden lainsäädännön kehittämiseksi tehtävää työtä; kehottaa komissiota tässä yhteydessä parantamaan esitettyjen vetoomusten käsittelyä antamalla nopeita ja seikkaperäisiä vastauksia;
 5. kiinnittää huomiota parlamentin vetoomusvaliokunnan politiikkayksikkö C:ltä tilaamaan tutkimukseen ”EU:n lainsäädännön soveltamisen valvonta: keinot ja haasteet” ja pitää myönteisinä siinä esitettyjä konkreettisia suosituksia parlamentin toimiksi; kiinnittää huomiota äskettäin julkaistuun politiikkayksikkö C:ltä tilattuun tutkimukseen ”Tehokkaat oikeusuojakeinot”, joka tehtiin useiden vetoomusten käsittelyssä esiin tulleiden väitteiden johdosta; kannattaa komission ehdotusta edistää EU:n lainsäädäntöä koskevaa oikeusalan koulutusta eri jäsenvaltioissa, jotta varmistetaan tuomioiden johdonmukaisuus ja siten oikeuksien yhtäläinen toteutuminen koko unionissa;
 6. pitää myönteisenä avoimuuden lisääntymistä ja tilastotietojen suurempaa määrää komission vuoden 2016 kertomuksessa aiempiin kertomuksiin verrattuna; pitää kuitenkin valitettavana, ettei komissio toimita tarkkoja tietoja sellaisten vetoomusten määrästä, jotka ovat johtaneet EU Pilot -menettelyn tai rikkomusmenettelyn aloittamiseen, ja pyytää komissiota toimittamaan nämä tiedot; pitää valitettavana, ettei parlamentti eivätkä vetoomuksen esittäjät ole mukana näissä menettelyissä; toistaa komissiolle esittämänsä vaatimuksen siitä, että sen olisi annettava Euroopan parlamentille tietoa kaikista käynnistetyistä EU Pilot -menettelyistä ja rikkomusmenettelyistä, jotta voidaan parantaa avoimuutta, vähentää vetoomusvaliokunnan avulla riita-asioiden käsittelyaikaa, rakentaa luottamusta EU:hun ja viime kädessä edistää EU Pilot -menettelyn legitimitettiin erityisesti, kun kyse on rikkomusmenettelyistä; kehottaa komissiota ilmoittamaan järjestelmällisesti päätöksistään ja komission jäsenten kollegion toteuttamista erilaisista toimista ja julkistamaan pakettikokousten esitysluettelot sekä niiden tärkeimmät tulokset; panee merkille Euroopan unionin tuomioistuimen toukokuussa 2017 asioissa C-39/05 P, C-52/05 P ja C-562/14 P antaman tuomion, jonka mukaan EU Pilot -menettelyn asiakirjoja ei pitäisi julkistaa, jos on olemassa riski, että tällainen julkistaminen vaikuttaisi rikkomusmenettelyn luonteeseen, muuttaisi menettelyn kulkua tai häittäisi menettelyn tavoitteita; kehottaa komissiota julkistamaan jäsenvaltioiden kanssa vaihdetut asiakirjat, kun tätä riskiä ei enää ole eli kun EU Pilot -menettelyt on saatu päätökseen; tukee tässä yhteydessä Euroopan oikeusasiamiehen ehdotusta rikkomusmenettelyä edeltävässä vaiheessa olevien EU Pilot -tapausten oikea-aikaisuudesta ja läpinäkyvyydestä; korostaa, että on tärkeää, että kaikki kyseessä olevat toimijat saavat tietoa ja että EU Pilot -menettelyjen avoimuutta lisätään; pitää valitettavana, että komissio on osoittanut niin vähäistä sitoutumista vastatessaan parlamentin jäsenten EU Pilot -menettelyissä esiin tulleisiin huolenaiheisiin, ja kehottaa komissiota tiedottamaan vetoomusvaliokunnalle tutkinnan kaikista merkittävistä vaiheista ja jäsenvaltioiden kanssa käytävästä vuoropuhelusta, kun kyse on avoimista vetoomuksista; toistaa komissiolle esittämänsä kehotuksen sisällyttää vuosikertomukseensa sekä EU:n asetusten että direktiivien täytäntöönpanoaste;

(1) EUVL C 18, 19.1.2017, s. 10.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

7. katsoo, että rikkomusmenettelyjen suuri määrä osoittaa, että unionin lainsäädännön oikea-aikainen ja asianmukainen soveltaminen jäsenvaltioissa on edelleen suuri haaste ja painopiste, kun otetaan huomioon komission vuodelle 2016 käyttöön ottama täytäntöönpanoa koskeva uusi ja entistä strategisempi ja tehokkaampi lähestymistapa; toteaa, että jotkin näistä rikkomuksista voivat olla seurausta julkishallinnolle joissakin jäsenvaltioissa osoitetuista riittämättömistä resursseista;
8. korostaa, että uusien kanteluiden määrä on suurin sitten vuoden 2011 ja että siihen sisältyy 67,5 prosentin kasvu edellisvuodesta, ennätyselliset 3 783 uutta kantelua sekä ratkaisuasteen aleneminen; toteaa, että lisäksi vuoden 2016 lopulla vireillä oli 1 657 rikkomistapausta ja vuonna 2016 pantiin alulle 986 rikkomistapausta, joista 847 koski myöhäistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä; panee huolestuneena merkille, että 95 rikkomistapausta on edelleen vireillä tuomioistuimen tuomion jälkeen, koska komissio katsoi, etteivät asianomaiset jäsenvaltiot ole vielä noudattaneet SEUT 258 artiklan mukaisia tuomioita; toteaa, että tämä koskee eniten työllisyyttä sekä oikeus- ja kuluttaja-asioita ja sen jälkeen sisämarkkinoita, teollisuutta, yrittäjyyttä ja pk-yrityksiä, verotusta, tulleja ja ympäristöä;
9. pitää myönteisenä EU Pilot -hankkeessa käsiteltäviksi otettujen uusien tapausten vähentymistä vuonna 2016 (790, kun niitä oli 881 vuonna 2014) sekä niiden pienintä määrää sitten vuoden 2011, vaikka komissio ei toteutakaan mitään EU Pilot -menettelyjä siinä tapauksessa, että direktiivit saatetaan myöhään osaksi kansallista lainsäädäntöä; panee kuitenkin merkille, että ratkaisuaste putosi jonkin verran vuoteen 2015 verrattuna (75 prosentista 72 prosenttiin); kehottaa komissiota selvittämään prioriteettiansa asettamista täytäntöönpanopolitiikkassaan, jossa se ilmoittaa keskittävänsä täytäntöönpanotoimet niin, että niiden avulla saadaan aikaan todellisia tuloksia, ja kehottaa kertomaan politiikkatoimien prioriteeteista sellaisten tapausten käsittelyssä, jotka paljastavat jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmän systemisiä heikkouksia;
10. toteaa, että komission lupaus toimia strategisemmin unionin lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnassa on viime aikoina johtanut rikkomusmenettelyjen päättämiseen poliittisista syistä; kehottaa komissiota tämän vuoksi selittämään tulevissa valvontaker-
tomuksissa tällaisten päätösten taustalla vaikuttavat syyt;
11. korostaa, että suurin osa virallisiin rikkomusmenettelyihin johtaneista EU Pilot -tapauksista koski etupäässä politiikanaloja, jotka liittyvät ympäristöön, sisämarkkinoihin, teollisuuteen, yrittäjyyteen ja pk-yrityksiin, energiaan sekä verotukseen ja tulleihin; panee myös merkille, että Unkarissa, Saksassa, Espanjassa ja Puolassa oli suurin määrä EU Pilot -tapauksia, joita käsiteltiin rikkomusmenettelyillä;
12. toteaa, että ensisijainen vastuu unionin lainsäädännön asianmukaisesta täytäntöönpanosta ja soveltamisesta on jäsenvaltioilla, mutta huomauttaa, että tämä ei vapauta unionin toimielimiä niiden velvollisuudesta noudattaa unionin primaarioikeutta, kun ne tuottavat unionin johdettua lainsäädäntöä, varsinkin oikeusvaltion ja perusoikeuksien alalla Euroopan unionin perusoikeuskirjan yhteydessä;
13. huomauttaa, että EU:n lainsäädännön moitteeton täytäntöönpano ja soveltaminen on olennaista EU:n politiikan toteuttamiseksi perussopimuksissa vahvistetun naisten ja miesten tasa-arvoa koskevan periaatteen näkökulmasta ja keskinäisen luottamuksen vahvistamiseksi ja edistämiseksi julkisten toimielinten välillä sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla samoin kuin toimielinten ja kansalaisten välillä, ja muistuttaa myös, että luottamus ja oikeusvarmuus toimivat molemmat hyvän yhteistyön ja EU:n lainsäädännön tehokkaan soveltamisen perustana;
14. on huolissaan siitä, että joissakin jäsenvaltioissa on merkittäviä puutteita EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa ja noudattamisen valvonnassa etenkin jätehuollon, jäteveden käsittelyinfrastruktuurin ja ilmanlaadun raja-arvojen noudattamisen osalta;
15. korostaa, että työmarkkinaosapuolet, kansalaisyhteiskunnan organisaatiot, unionin kansalaiset ja muut sidosryhmät ovat tärkeässä osassa, kun valvotaan sitä, miten jäsenvaltiot saattavat unionin lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltavat sitä, ja kun tässä yhteydessä havaituista puutteista raportoidaan; pitää siksi myönteisenä kansalaisten entistä parempaa tietoisuutta unionin lainsäädännön täytäntöönpanosta sekä väärinkäytösten paljastajien keskeistä asemaa yksityisellä ja julkisella sektorilla; korostaa, että unionin kansalaisilla on oikeus siihen, että heille tiedotetaan ensimmäiseksi selkeällä, tosiasiallisesti helposti saatavilla olevalla, avoimella ja oikea-aikaisella tavalla siitä, onko annettu kansallisia säädöksiä unionin lainsäädännön saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä mitä säädöksiä on annettu ja mitkä kansalliset viranomaiset vastaavat unionin lainsäädännön asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamisesta;
16. panee merkille sen, kuinka tärkeänä komissio pitää EU:n lainsäädännön oikea-aikaista ja asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä sellaisten selkeiden sisäisten puitesäännösten olemassaolon, jotka edellyttävät jäsenvaltioita asettamaan tämän tavoitteen ensisijaiseksi, jotta voidaan välttää EU:n lainsäädännön rikkominen; katsoo, että samalla on varmistettava, että yksityishenkilöt ja yritykset pystyvät hyötymään tähän liittyvästä tehokkaasta ja vaikuttavasta täytäntöönpanosta;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

17. toteaa kuitenkin, että lainsäädännön täytäntöönpanon epärealistiset määräajat saattavat tehdä noudattamisen mahdottomaksi jäsenvaltioille ja ne voivat olla merkinä myöhäisen täytäntöönpanon epäsuorasta hyväksymisestä; kehottaa unionin toimielimiä sopimaan asetusten ja direktiivien täytäntöönpanon realistisemmasta aikataulusta, jossa otetaan asianmukaisesti huomioon tarkistukseen ja kuulemiseen tarvittava aika; katsoo, että komission olisi esitettävä raportteja, yhteenvetoja ja lainsäädäntöä koskevia tarkistuksia lainsäätäjien sopimina päivinä ja sovellettavien säännösten mukaisesti;

18. toteaa, että vuonna 2016 oli saatettava 70 direktiiviä osaksi kansallista lainsäädäntöä, mikä oli enemmän kuin vuonna 2015, jolloin tällaisia direktiivejä oli 56; on huolissaan myöhäistä osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevien uusien rikkomusten määrän jyrkästä noususta 543:sta 847:ään; pitää valitettavana, että vuoden 2016 lopussa oli edelleen avoinna 868 tapausta, jotka koskivat myöhäistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, mikä merkitsee 67,5 prosentin lisäystä verrattuna vuoden 2015 lopussa avoinna olleisiin 518 tapaukseen;

19. on huolissaan siitä, että vuonna 2015 jäsenvaltiot eivät pystyneet täyttämään kaikkia sitoumuksiaan ja esittämään selittäviä asiakirjoja yhdessä sellaisten toimien kanssa, joita ne olivat toteuttaneet saattaakseen direktiivejä osaksi kansallista lainsäädäntöä; katsoo, että monien selittävien asiakirjojen epätasainen laatu huomioon ottaen komission olisi annettava jäsenvaltioille nykyistä enemmän apua asiakirjojen valmistelussa ja vastaavuustaulukoiden laatimisessa;

20. korostaa, että jos naisten ja miesten yhtäläisiä mahdollisuuksia ja tasa-arvoista kohtelua koulutuksessa, työssä ja ammatissa, samapalkkaisuutta sekä naisten ja miesten tasa-arvoista kohtelua tavaroiden ja palveluiden saatavuuden ja tarjonnan alalla koskevaa voimassa olevaa EU:n lainsäädäntöä sekä työ- ja yksityiselämän tasapainon parantamiseksi ja naisiin ja tyttöihin kohdistuvan väkivallan kaikkien muotojen poistamiseksi annettuja voimassa olevia säännöksiä ei saateta ajallaan ja oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä, kansalaiset ja yritykset eivät pääse hyötymään EU:n lainsäädännön mukaan heille kuuluvista eduista;

21. korostaa, että EU:n perustana on oikeusvaltio ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen (SEU 2 artikla); toteaa, että unionin lainsäädännön täytäntöönpanossa jäsenvaltioiden on noudatettava täysin perussopimusten ja Euroopan perusoikeuskirjan mukaisia perusoikeuksia; toistaa, että jäsenvaltioiden ja EU:n toimielinten toimien ja laiminlyöntien tarkka seuranta on erittäin tärkeää;

22. toistaa olevansa huolissaan parlamentille esitettyjen vetoomusten ja komissiolle esitettyjen valitusten lukumäärästä sellaisiin kysymyksiin liittyvissä asioissa, jotka komissio on jo oletetusti ratkaissut;

23. korostaa, että on tärkeää turvata EU:n oikeusjärjestyksen eheys, mukaan luettuina primaarioikeus, sekundaarioikeus ja eisitovat säädökset; kehottaa tästä syystä hyväksymään ajoissa lainsäädäntöaloitteet ja muut aloitteet, joita kansalaisille tarkoitetun Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin toteutuminen edellyttää; kehottaa komissiota noudattamaan mahdollisimman suurta avoimuutta ja johdonmukaisuutta toimissaan sellaisen uuden kehityksen luomiseksi, joka koskee unionin lainsäädännön asianmukaista täytäntöönpanoa, esimerkkinä EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanon arviointi; kehottaa komissiota harkitsemaan sellaisen kehityksen luomista, joka koskee oikeudenmukaista ja tasapainoista kehitystä, työllisyyttä, sosiaalasioita sekä osallistamiseen liittyviä kysymyksiä suhteessa Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilariin;

24. toistaa komissiolle 25. lokakuuta 2016 antamassaan päätöslauselmassa esittämänsä pyynnön, että se esittäisi ehdotuksen demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevaksi unionin sopimukseksi yhdistäen näin relevantit vuotuiset temaattiset kertomuksensa olemassa olevien seurantamekanismien ja kausittaisten arviointivälineiden tuloksiin ja esittäisi tulokset oikea-aikaisesti; muistuttaa, että komissio toimii perussopimusten valvojana ja sen velvollisuutena on SEUT 298 artiklassa sekä Euroopan perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklassa määrättyä hyvän ja tehokkaan hallinnon periaatteita täysin noudattaen seurata ja arvioida unionin oikeuden asianmukaista täytäntöönpanoa sekä sitä, miten jäsenvaltiot ja kaikki unionin toimielimet ja elimet noudattavat perussopimusten periaatteita ja tavoitteita, ja sen on täytettävä sitoumuksensa ja autettava jäsenvaltioita aktiivisesti tiettyjen direktiivien ja asetusten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä niiden täytäntöönpanossa; suosittelee siksi tämän tehtävän ottamista huomioon edellä mainitussa demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskevassa politiikkasyklissä vuoden 2018 jälkeen, sen relevanteissa vuotuisissa temaattisissa kertomuksissa yhdessä olemassa olevien seurantamekanismien ja kausittaisten arviointivälineiden tulosten kanssa ja kehottaa esittämään tulokset oikea-aikaisesti;

25. muistuttaa, että parlamentti on toistuvasti kehottanut komissiota valvomaan, ohjaamaan ja tukemaan ympäristölainsäädännön ja -politiikan täytäntöönpanoa entistä aktiivisemmin;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

26. pitää myönteisenä komission sitoutumista siihen, että se auttaa aktiivisesti jäsenvaltioita saattamaan unionin lainsäädännön osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täytäntöön laatimalla tiettyjä direktiivejä ja asetuksia koskevia täytäntöönpanosuunnitelmia;
27. katsoo, että kun otetaan huomioon parlamentin osavastuu EU:n lainsäädännön täytäntöönpanosta ja sen valvonnasta toimielinten välisen sopimuksen mukaisesti ja sen SEU 14 artiklan mukainen komission poliittista valvontaa koskeva tehtävä, parlamentille olisi automaattisesti ilmoitettava jokaisesta aloitetusta EU Pilot -menettelystä ja käynnistetystä rikkomusmenettelystä ja sille olisi myönnettävä asianmukainen pääsy näihin menettelyihin liittyviin asiakirjoihin erityisesti, kun ne ovat saaneet alkunsa vetoomuksista, samalla kun noudatetaan tapausten onnistuneen käsittelyn edellyttämiä tarvittavia luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä;
28. ehdottaa, että jäsenvaltioiden edustajat olisivat useammin mukana vetoomusvaliokunnassa käytävien vetoomuskeskustelujen aikana;
29. panee merkille EU:n lainsäädännön soveltamisen riittämättömän tason jäsenvaltioissa, mistä kertovat komissiolle esitettyjen kantelujen suuri määrä sekä Euroopan parlamentille osoitettujen vetoomusten runsaus; pitää myönteisenä komission joulukuussa 2016 esittämässä tiedonannossa ilmaistua komission aietta käyttää entistä enemmän ennalta ehkäiseviä välineitä, kuten pakettikoukkuja, täytäntöönpanoa koskevia suuntaviivoja, asiantuntijaryhmiä ja erityisiä verkkoja, kuten SOLVIT-verkkoa, ja tukea valmiuksien kehittämistä jäsenvaltioissa EU:n lainsäädännön panemiseksi täytäntöön; kehottaa komissiota käyttämään SEUT 197 artiklaa tämän uuden täytäntöönpanopolitiikan toteuttamiseksi täydessä kumppanuudessa jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten kanssa; kehottaa komissiota parantamaan esitettyjen vetoomusten käsittelyä antamalla nopeita ja seikkaperäisiä vastauksia;
30. toteaa, että vaikka vireillä on edelleen 95 rikkomistapausta ja vaikka unionin tuomioistuimien on antanut tuomion noudattamisen laiminlyönnistä jäsenvaltioissa, vain kolmessa näistä tapauksista komissio on vienyt asian käsittelyn tuomioistuimeen SEUT 260 artiklan nojalla; pitää erittäin tärkeänä sen takaamista, että tuomioistuimen päätökset pannaan täytäntöön täysin ja oikea-aikaisesti ja että tarvittaessa käytetään täysin SEUT 279 artiklan määräyksiä niin, että estetään kaikenlainen EU:n lainsäädännön ja tuomioistuimen toimivallan heikentäminen; kehottaa komissiota käsittelemään tilannetta ja raportoimaan saavutetusta edistyksestä säännöllisesti Euroopan parlamentille;
31. korostaa, että perussopimukset ja unionin perusoikeuskirja ⁽¹²⁾ sitovat kaikkia unionin toimielimiä;
32. suosittelee, että kaikkiin demokratiaa, oikeusvaltiota ja perusoikeuksia koskeviin parlamenttien välisiin keskusteluihin on otettava mukaan myös kansalaisyhteiskunta ja kansalaiset esimerkiksi parlamentille osoitettavien vetoomusten ja Euroopan kansalaisaloitteen avulla;
33. korostaa, että EU:n toimielinten ja jäsenvaltioiden välillä tehtyjä yhteisymmärryspöytäkirjoja ei pidetä SEUT 288 artiklassa tarkoitettuina EU:n säädöksinä;
34. korostaa tehokkuuden, avoimuuden ja vastuuvollisuuden merkitystä unionin toimielinten laatiessa ja soveltaessa unionin lainsäädäntöä; korostaa erityisesti demokraattisen vastuuvollisuuden periaatetta sekä parlamentin roolia sen varmistamisessa samoin kuin EU:n perusoikeuskirjan 41 ja 47 artiklassa tarkoitettua unionin kansalaisten oikeutta oikeussuojaan ja hyvään hallintoon; huomauttaa, että nämä oikeudet ja periaatteet edellyttävät, että kansalaisille on taattava asianmukainen ja helppo mahdollisuus tutustua heitä koskeviin säädöshedotuksiin; toteaa, että näiden samojen oikeuksien ja periaatteiden olisi oltava ensiarvoisen tärkeitä myös jäsenvaltioille niiden laatiessa ehdotuksia säädöksiksi, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön EU:n lainsäädäntöä;
35. kehottaa komissiota mahdollisuuksien ja tarpeen mukaan lisäämään unionin varoja, jotka on tarkoitettu "viranomaisten ja sidosryhmien institutionaalisten valmiuksien ja tehokkaan julkishallinnon edistämiseen" ja joihin kuuluu esimerkiksi Euroopan sosiaalirahasto, jotta voidaan edistää sosiaalista hyvinvointia ja talouskehitystä ja parantaa hyödyllisen lainsäädännön tehokkuutta; kehottaa komissiota soveltamaan täysin SEUT 197 artiklaa edistääkseen jäsenvaltioiden valmiuksien kehittämistä EU:n lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi ja sen täytäntöönpanon valvomiseksi;
36. kehottaa komissiota kehittämään välineitä, joiden avulla on tarkoitus auttaa jäsenvaltioita tunnistamaan kansallisen lainsäädännön osaksi siirtämiseen liittyviä ongelmia, käsitellä niitä rikkomusmenettelyjen aikaisessa vaiheessa ja auttaa löytämään yhteisiä ratkaisuja;

⁽¹²⁾ Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio 20. syyskuuta 2016 yhdistetyissä asioissa C-8/15 P – C-10/15 P Ledra Advertising Ltd (C-8/15 P), Andreas Eleftheriou (C-9/15 P), Eleni Eleftheriou (C-9/15 P), Lilia Papachristofi (C-9/15 P), Christos Theophilou (C-10/15 P), Eleni Theophilou (C-10/15 P) v. Euroopan komissio ja Euroopan keskuspankki (ECLI:EU:C:2016:701).

Torstai 14. kesäkuuta 2018

37. muistuttaa, että kaikkein näkyvimpiin rikkomusmenettelyihin johtanut lainsäädäntö on seurausta direktiiveistä; muistuttaa, että asetukset ovat velvoittavia ja sellaisenaan sovellettavia kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa tämän vuoksi komissiota turvautumaan mahdollisuuksien mukaan asetuksiin suunnitellussa lainsäädäntöehdotusten antamista; katsoo, että tällä lähestymistavalla voitaisiin pienentää ylisääntelyn riskiä;

38. muistuttaa, että ennakkoratkaisut auttavat selvittämään tapaa, jolla unionin oikeutta on sovellettava; katsoo, että tähän menettelyyn turvautuminen mahdollistaa unionin lainsäädännön yhdenmukaisen tulkinnan ja täytäntöönpanon; kehottaa siksi komissiota valvomaan entistä tehokkaammin, että kansalliset tuomioistuimet pyytävät Euroopan unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisuja niille SEUT 267 artiklassa asetetun velvollisuuden mukaisesti; rohkaisee tämän vuoksi kansallisia tuomioistuimia saattamaan asioita Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi, kun niissä on epäselvyyksiä, ja välttämään näin rikkomusmenettelyjä;

39. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota siihen, miten se valvoo sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien veron kiertämisen käytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta 12. heinäkuuta 2016 annetun neuvoston direktiivin (EU) 2016/1164⁽¹³⁾ täytäntöönpanoa, ja kehottaa käynnistämään tarvittaessa rikkomusmenettelyjä ja kiinnittämään erityistä huomiota vääraan tai huonoon soveltamiseen;

40. pitää myönteisinä komission jatkuvia toimia EU:n ympäristösääntöjen täytäntöönpanon valvomiseksi, jotta kaikille jäsenvaltioille ja talouden toimijoille voidaan tarjota yhtäläiset toimintaedellytykset ja jotta voidaan käsitellä puutteita EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa ja sen valvonnassa, ja kehottaa tarvittaessa käyttämään rikkomusmenettelyjä; korostaa kuitenkin EU:n ympäristösääntöjen tiedossa olevia rajoituksia, mikä koskee erityisesti ympäristövastuudirektiiviä; kehottaa komissiota ottamaan huomioon parlamentin 26. lokakuuta 2017 antaman päätöslauselman ympäristövastuudirektiivin täytäntöönpanosta⁽¹⁴⁾; toteaa, että joissakin jäsenvaltioissa oikeutta terveelliseen ympäristöön heikentävät merkittävät puutteet EU:n ympäristölainsäädännön täytäntöönpanossa ja sen valvonnassa erityisesti, kun on kyse ilman ja veden pilaantumisen estämisestä, jätehuollosta ja jäteveden käsitelyinfrastruktuurista; korostaa, että EU:n ympäristölainsäädännön täysimittainen täytäntöönpano voisi säästää EU:n taloudessa 50 miljardia euroa vuosittain ennen kaikkea terveyskustannuksina ja suorina ympäristökustannuksina;

41. korostaa, että EU:n säännöstö käsittää myös EU:n tekemiä kansainvälisiä sopimuksia; panee erittäin huolestuneena merkille, etteivät EU:n ympäristösäännöt välttämättä vastaa tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevaa Århusin yleissopimusta⁽¹⁵⁾, sillä ne eivät takaa riittävää oikeuden saatavuutta ympäristöjärjestöille ja yleisön edustajille; kehottaa siksi komissiota kiinnittämään huomiota Århusin yleissopimuksen noudattamista käsittelevän komitean havaintoihin ja suosituksiin⁽¹⁶⁾ sekä neuvoston 17. heinäkuuta 2017 vahvistamaan kantaan⁽¹⁷⁾ ja tutkimaan tapoja noudattaa Århusin yleissopimusta tavalla, joka vastaa unionin oikeusjärjestyksen peruseriaatteita ja sen oikeudellisen tarkastelun järjestelmää;

42. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota turvapaikka- ja muuttoliikealalla hyväksytyjen toimenpiteiden täytäntöönpanoon, jotta voidaan varmistaa, että ne ovat unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen periaatteiden mukaisia, kehottaa tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa sellaisten vaikeuksien voittamiseksi, joita ne mahdollisesti kohtaavat täytäntöönpanon yhteydessä, ja kehottaa käynnistämään tarpeen vaatiessa rikkomusmenettelyjä; panee huolestuneena merkille, että tietyt jäsenvaltiot eivät noudata turvapaikkoja ja muuttoliikettä koskevia velvoitteitaan erityisesti, kun kyseessä ovat turvapaikanhakijoiden siirrot; korostaa tarvetta käsitellä yhteisvastuun puutetta joidenkin jäsenvaltioiden välillä turvapaikka- ja muuttoliikeasioissa niin, että kaikki jäsenvaltiot täyttäisivät velvoitteensa; kehottaa jäsenvaltioita torjumaan yhä yleisempää ihmiskauppaa, jonka tarkoituksena on työvoiman hyväksikäyttö tai seksuaalinen hyväksikäyttö;

43. kehottaa komissiota reagoimaan vaikuttavasti kehittyvään muuttoliike- ja turvallisuustilanteeseen panemalla Euroopan muuttoliikeagendan ja siihen liittyvät täytäntöönpanopakettit täytäntöön tehokkaasti; kehottaa jäsenvaltioita panemaan palautusdirektiivin (2008/115/EY)⁽¹⁸⁾ täytäntöön asianmukaisesti ja kehottaa raportoimaan säännöllisesti Euroopan muuttoliikeagendan täytäntöönpanosta;

⁽¹³⁾ EUVL L 193, 19.7.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0414.

⁽¹⁵⁾ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

⁽¹⁶⁾ ACCC/C/2008/32 (EU), osa II, hyväksytty 17. maaliskuuta 2017.

⁽¹⁷⁾ EUVL L 186, 19.7.2017, s. 15.

⁽¹⁸⁾ EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

44. kehottaa komissiota tarkistamaan, miten nollatuntisopimukset vastaavat EU:n työlainsäädäntöä ja osa-aikaisista työntekijöistä annettua direktiiviä, koska vuonna 2016 on vastaanotettu useita vetoomuksia epävarmoista työsuhteista;
45. pitää myönteisenä, että kertomuksessa pidetään tärkeänä parlamentin roolia, kun se kiinnittää kysymysten ja vetoomusten avulla komission huomion puutteisiin unionin oikeuden soveltamisessa jäsenvaltioissa; huomauttaa, että kun kansalliset parlamentit valvovat tiiviimmin maidensa hallituksia näiden osallistuessa lainsäädäntöprosessiin, näin voidaan edistää unionin oikeuden tehokasta soveltamista perussopimuksissa määrättyllä tavalla;
46. ilmaisee huolensa siitä, että koska monet direktiivit on käännetty epäjohdonmukaisesti unionin virallisille kielille, on todennäköistä, että erilaiset kieliversiot aiheuttavat säädösten erilaisia tulkintoja ja eroja siinä, miten ne saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä; pitää tämän vuoksi valitettavana, että tällainen eri tavoilla tapahtuva direktiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja erilaiset oikeudelliset tulkinnat eivät paljastu järjestelmällisesti, vaan ainoastaan silloin, kun asiaa selkiytetään Euroopan unionin tuomioistuimen antamilla ratkaisuilla;
47. toteaa, että kansallisilla parlamenteilla on keskeinen tehtävä niin valvottaessa unionin säädösesitysten laadintaa kuin varmistettaessa, että jäsenvaltiot panevat EU:n oikeuden asianmukaisesti täytäntöön; kehottaa kansallisia parlamenteja hoitamaan tätä tehtävää ennakoivasti;
48. katsoo, että samalla, kun komissio pyrkii tuottamaan entistä parempaa ja tehokkaampaa EU:n lainsäädäntöä, on otettava aina huomioon toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen noudattaminen;
49. toistaa pyyntönsä, että olisi perustettava asiasta vastaaviin pääosastoihin (sisäasioiden, ulkoasioiden ja tutkimuspalvelujen pääosastot) itsenäinen jälkiarviointijärjestelmä, jolla arvioidaan parlamentin yhteispäätösmenettelyssä ja tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen mukaisesti hyväksymien tärkeimpien unionin säädösten vaikutusta;
50. kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota siihen, miten se valvoo sisämarkkinoiden toimintaan suoraan vaikuttavien korruptiokäytäntöjen torjuntaa koskevien sääntöjen vahvistamisesta annetun unionin lainsäädännön täytäntöönpanoa, ja kehottaa toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet kyseisen ilmiön kitkemiseksi;
51. muistuttaa jäsenvaltioita ja EU:n toimielimiä siitä, että lainsäädännön oikea-aikaisen ja asianmukaisen soveltamisen varmistaminen jäsenvaltioissa on yksi EU:n ensisijaisista toimista; korostaa, että on tärkeää taata annetun toimivallan periaate sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteet SEU 5 artiklan mukaisesti samoin kuin lain edessä yhdenvertaisuuden periaate, jotta voidaan tehostaa EU:n lainsäädännön soveltamisen seuranta; palauttaa mieleen, että on tärkeää lisätä tietoisuutta niiden voimassa olevien direktiivien säännöksistä, joilla puututaan naisten ja miesten tasa-arvon periaatteen eri näkökohtiin ja toteutetaan sitä käytännössä;
52. kehottaa EU:n toimielimiä täyttämään aina velvollisuutensa noudattaen EU:n primaarioikeutta, kun ne tuottavat sekundaarioikeutta ja ei-sitovia säännöksiä, kehittävät toimintapolitiikkoja ja allekirjoittavat sopimuksia unionin ulkopuolisten instituutioiden kanssa, ja kehottaa niitä auttamaan kaikin käytettävissä olevin keinoin jäsenvaltioita niiden pyrkimyksissä saattaa unionin lainsäädäntö kaikilla aloilla osaksi kansallista lainsäädäntöä ja kehottaa kunnioittamaan unionin arvoja ja periaatteita etenkin ottaen huomioon viimeaikaiset tapahtumat jäsenvaltioissa;
53. on samaa mieltä komission kanssa siitä, että yksittäisillä kantelijoilla on keskeinen rooli tunnistettaessa sellaisia EU:n lainsäädännön täytäntöönpanon valvonnan ja soveltamisen laajempia ongelmia, jotka vaikuttavat kansalaisten ja yritysten etuihin;
54. korostaa, että unionin laajuisten yhdenmukaisten ja kattavien hyvää hallintoa koskevien kodifioitujen sääntöjen puutteen vuoksi kansalaisten ja yritysten ei ole helppoa ymmärtää täysin unionin lainsäädännön mukaisia oikeuksiaan; painottaa siksi, että asetuksen muodossa annettu hyvää hallintoa koskeva kodifioitu säännöstö, jossa vahvistetaan hallinnollisen menettelyn eri näkökohdat, kuten ilmoitukset, sitovat määräajat, oikeus tulla kuulluksi ja jokaisen oikeus tutustua itseään koskeviin asiakirjoihin, auttaa lujittamaan kansalaisten oikeuksia ja lisäämään avoimuutta; katsoo, että tällainen asetus tekisi nykyisten sääntöjen tulkinnasta entistä saavutettavampaa, selkeämpää ja johdonmukaisempaa, mikä hyödyttäisi kansalaisia, yrityksiä sekä hallintoa ja hallintovirkamiehiä;
55. muistuttaa, että parlamentti kehotti 15. tammikuuta 2013 ja 9. kesäkuuta 2016 antamissaan päätöslauselmissa hyväksymään asetuksen Euroopan unionin avoimesta, tehokkaasta ja riippumattomasta hallinnosta SEUT 298 artiklan nojalla, ja panee merkille, etteivät parlamentin pyynnöt ole johtaneet komission ehdotukseen; kehottaa siksi jälleen kerran komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen Euroopan unionin hallintomenettelylaiksi ja ottamaan siinä huomioon parlamentin asiassa tähän mennessä toteuttamat toimet;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

56. korostaa, että ympäristönäkökohtien puutteellinen sisällyttäminen muihin politiikan aloihin on yksi ympäristölainsäädännön ja -politiikan heikon täytäntöönpanon perussyistä;
57. korostaa tarvetta ylläpitää ympäristönsuojelun sekä terveyden ja elintarviketurvallisuuden korkeaa tasoa;
58. korostaa, että EU:n sääntöjen täytäntöönpanon tehokas valvonta terveyden, elintarviketurvallisuuden ja ympäristön alalla on tärkeää unionin kansalaisille, koska se vaikuttaa heidän jokapäiväiseen elämäänsä ja palvelee yleistä etua;
59. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti ympäristöön liittyviä rikkomusmenettelyjä, joilla on rajat ylittävä ulottuvuus, erityisesti puhdasta ilmaa koskevan lainsäädännön alalla, sekä EU:n lainsäädännön asianmukaista saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen soveltamista tulevilla jäsenvaltioissa; kehottaa lisäksi komissiota tiedottamaan kantelun tekijöille asianmukaisesti, avoimesti ja oikea-aikaisesti asianomaisten valtioiden esittämistä perusteluista vastauksessaan kanteluun;
60. panee merkille, että ympäristöön liittyvien rikkomusmenettelyjen määrä väheni vuonna 2016 vuoteen 2015 verrattuna, mutta on huolissaan siitä, että terveyteen ja elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvien menettelyjen määrä kasvoi; kehottaa komissiota kiinnittämään tähän erityistä huomiota;
61. painottaa, että naisten ja miesten tasa-arvo on EU:n keskeinen periaate, joka on otettava huomioon kaikissa politiikkatoimissa;
62. korostaa oikeusvaltioperiaatteen ratkaisevaa merkitystä demokraattisen hallinnon kaikkien muotojen legitimitetin kannalta; painottaa, että tämä on yksi unionin oikeusjärjestyksen kulmakivistä ja siten yhdenmukainen oikeusvaltioperiaatteeseen perustuvan unionin kanssa;
63. muistuttaa, että tasa-arvon periaate – samasta työstä maksettavan saman palkan osalta – on ollut kirjattuna unionin perussopimuksiin vuodesta 1957 lähtien (katso SEUT 157 artikla), ja painottaa, että SEUT 153 artiklassa annetaan EU:lle mahdollisuus toimia yhtäläisten mahdollisuuksien ja tasa-arvoisen kohtelun laajemmalla alalla työssä ja ammatissa;
64. panee tyytyväisenä merkille, että Euroopan unionin tuomioistuimen tätä artiklaa koskevissa tuomioissaan ja laajassa oikeuskäytännössään ilmaisema laaja tulkinta ”samapalkkaisuuden” käsitteestä on varmasti laajentanut mahdollisuuksia torjua sekä välitöntä että välillistä sukupuoleen perustuvaa palkkasyrjintää ja kaventaa sukupuolten palkkaeroa, mutta painottaa, että tekemistä riittää vielä EU:ssa edelleen vallitsevan sukupuolten palkkaeron poistamiseksi;
65. on erittäin pahoillaan siitä, että miesten ja naisten palkkaeron kieltävien oikeudellisten periaatteiden käyttöönotto ei yksinään poista edelleen vallitsevaa sukupuolten palkkaeroa; painottaa, että uudelleenlaaditussa direktiivissä 2006/54/EY edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että kaikki määräykset työehtosopimuksissa, palkka-asteikoissa, palkkasopimuksissa ja yksittäisissä työsopimuksissa, jotka ovat samapalkkaisuuden periaatteen vastaisia, on mitätöitävä tai voidaan mitätöidä tai niitä voidaan muuttaa;
66. painottaa, että sekä jäsenvaltioiden että komission olisi kiinnitettävä huomiota EU:n lainsäädännön täytäntöönpanoon etenkin samapalkkaisuutta koskevien säännösten osalta; toteaa jälleen pitävänsä tärkeänä naisten ja miesten tasa-arvon periaatteen valtavi- taistamista monissa EU:n direktiiveissä ja pitää vaihtoehtoisia välineitä arvokkaina työkaluina EU:n oikeuden asianmukaisessa täytäntöönpanossa; palauttaa mieliin, että on tärkeää lisätä tietoisuutta voimassa olevien direktiivien säännöksistä, joilla puututaan naisten ja miesten tasa-arvon periaatteen eri näkökohtiin ja toteutetaan sitä käytännössä; korostaa, että työehtosopimusneuvottelut voivat antaa mahdollisuuden soveltaa edelleen EU:n oikeutta, joka koskee samaa palkkaa samasta työstä miehille ja naisille, vanhempainvapaita, työoloja sekä työaikoja ja viikoittaista yhteistä lepöpäivää, jotta voidaan saavuttaa työ- ja yksityiselämän yhteensovittaminen naisille ja miehille ja voidaan parantaa heidän tilannettaan työmarkkinoilla;
67. palauttaa mieliin 15. tammikuuta 2013 antamansa päätöslauselman, jossa kehoitettiin hyväksymään EU:n asetus Euroopan unionin hallintomenettelylaista SEUT 298 artiklan nojalla; panee pettynään merkille, ettei komissio ole reagoinut parlamentin pyyntöön, joka koski lainsäädäntöehdotuksen esittämistä hallintomenettelylaista;

Torstai 14. kesäkuuta 2018

68. toteaa, että on tärkeää kerätä tietoja ja mahdollisesti sukupuolen mukaan eriteltyjä tietoja naisten oikeuksien edistämässä tapahtuneen edistyksen arvioimiseksi;
69. pitää valitettavina puutteita komission lähestymistavassa eläinten hyvinvointiin, sillä siinä ei oteta huomioon vakavia epäjohtamismukaisuuksia, joista suuri määrä kansalaisia on vetoomusoikeutta hyödyntäessään raportoinut; toistaa kehoituksensa käynnistää uusi EU:n tason strategia, jonka avulla korjataan kaikki nykyiset puutteet ja varmistetaan eläinten hyvinvoinnin kattava ja tehokas suojeleminen, että annetaan selkeä ja kattava lainsäädäntökehys, joka täyttää kaikki SEUT 13 artiklan vaatimukset;
70. kehottaa komissiota tarkastelemaan perusteellisesti vetoomuksia, jotka liittyvät eri jäsenvaltioista peräisin olevien, saman tuotemerkin alla myytävien elintarvikkeiden laatueroihin; kehottaa komissiota tekemään lopun epäreiluista käytännöistä ja varmistamaan, että kaikkia kuluttajia kohdellaan tasa-arvoisesti;
71. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.
-

SUOSITUKSET

P8_TA(2018)0256

EU:n ja Chilen uudistettua assosiaatiosopimusta koskevat neuvottelut

Euroopan parlamentin suositus 13. kesäkuuta 2018 neuvostolle, komissiolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle EU:n ja Chilen uudistettua assosiaatiosopimusta koskevista neuvotteluista (2018/2018(INI))

(2020/C 28/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 2 ja 3 artiklan ja V osaston, erityisesti sen 21 ja 36 artiklan, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) viidennen osan,
 - ottaa huomioon SEUT:n 218 artiklan,
 - ottaa huomioon Chilen tasavallan ja EU:n voimassa olevan assosiaatiosopimuksen,
 - ottaa huomioon EU:n ja Chilen välistä uudistettua assosiaatiosopimusta koskevien neuvottelujen käynnistymisen 16. marraskuuta 2017,
 - ottaa huomioon neuvoston 13. marraskuuta 2017 hyväksymät sopimusta koskevat neuvotteluohjeet,
 - ottaa huomioon EU:n ja Chilen parlamentaarisen sekavaliokunnan sen 25. istunnossa 22. tammikuuta 2018 antaman yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon 14. syyskuuta 2017 antamansa suosituksen neuvostolle, komissiolle ja Euroopan ulkosuhdehallinnolle EU:n ja Chilen assosiaatiosopimuksen kauppapilarin nykyaikaistamista koskevista neuvotteluista ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 13. syyskuuta 2017 antamansa päätöslauselman EU:n poliittisista suhteista Latinalaiseen Amerikkaan ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon EU:n ja CELACin kansalaisyhteiskuntafoorumin 11. toukokuuta 2015 antaman julkilausuman ”Tasa-arvo, oikeudet ja demokraattinen osallistuminen Euroopan ja Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen kansoille”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 108 artiklan 4 kohdan ja 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön (A8-0158/2018),
- A. ottaa huomioon, että Chileä ja EU:ta yhdistävät yhteiset arvot ja läheiset kulttuuriset, taloudelliset ja poliittiset siteet;
- B. ottaa huomioon, että Chile ja EU ovat läheisiä kumppaneita alueellisiin ja maailmanlaajuisiin haasteiden vastaamisessa, joita ovat esimerkiksi ilmastonmuutos, kansainvälinen turvallisuus, kestävä kehitys ja globaalihallinta;
- C. ottaa huomioon, että Chile puoltaa määrätietoisesti demokratiaa ja ihmisoikeuksia, vapaata ja avointa kauppaa sekä monenvälisyyttä; ottaa huomioon, että se on myös tärkeä jäsen Tyynenmeren allianssissa, Amerikan valtioiden järjestössä (OAS) ja Etelä-Amerikan valtioiden unionissa (UNASUR) sekä korkean tulotason maa ja OECD:n jäsen;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0354.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2017)0345.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- D. ottaa huomioon, että Chile on ollut merkittävä toimija alueellisessa toiminnassa, esimerkiksi Kolumbian rauhanprosessissa sekä Santo Domingossa käydyissä Venezuelan hallituksen ja opposition välisissä neuvotteluissa; ottaa huomioon, että Chile vetäytyi Venezuelan neuvotteluista, koska demokraattisten presidentinvaalien ja institutionaalisen normalisoinnin vähimmäisedellytyksiä ei onnistuttu saavuttamaan;
- E. ottaa huomioon, että osallistumista koskeva puitesopimus, joka helpottaa Chilen osallistumista EU:n kriisinhallintaoperaatioihin, on ollut voimassa tammikuusta 2014; ottaa huomioon, että Chile on mukana EUFOR Althea-operaatiossa Bosnia ja Hertsegovinassa ja monissa YK:n rauhanturvaoperaatioissa, mikä kertoo sen sitoutumisesta globaaliin rauhaan ja turvallisuuteen;
- F. ottaa huomioon, että äskettäin pidetyt parlamentti- ja presidentinvaalit osoittivat jälleen kerran, että Chilen demokratia on vakaa ja kypsä; ottaa huomioon, että Chilen talous on kasvanut voimakkaasti ja Chile on viime vuosikymmeninä ollut yksi nopeimmin kasvavista talouksista alueella; ottaa huomioon, että maan uudistusyritykset jatkuvat edelleen;
- G. ottaa huomioon, että abortin rangaistavuus poistettiin hiljattain tietyin edellytyksin, mikä on osoitus siitä, että chileläisessä yhteiskunnassa suhtaudutaan yhä avoimemmin naisten ja tyttöjen vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseen;
- H. ottaa huomioon, että Chile sijoittui vuoden 2016 inhimillisen kehityksen indeksissä hyvin korkean inhimillisen kehityksen maiden ryhmään ja se oli Latinalaisen Amerikan maista ensimmäisellä sijalla ja koko maailmassa 38. sijalla ja sijoittui seitsemän EU:n jäsenvaltion edelle;
- I. ottaa huomioon, että voimassa olevalla assosiaatiosopimuksella on ollut tärkeä merkitys EU:n ja Chilen poliittisten suhteiden syventämisessä ja se on lisännyt huomattavasti kauppaa ja investointeja; ottaa huomioon, että oikeusvaltion periaatteen jatkuvan kunnioittamisen ja vakaan oikeudellisen ja poliittisen kehityksen ansiosta sekä Chilessä että EU:ssa voidaan harjoittaa vapaasti yritystoimintaa ja taata tarkoituksenmukainen investointiympäristö, jolla taataan oikeusvarmuuden periaatteen toteutuminen;
- J. ottaa huomioon, että viime vuosina EU ja Chile ovat tehneet kunnianhimoisempia ja kattavampia sopimuksia muiden kumppaneiden kanssa; katsoo, että EU:n ja Chilen uudistettu assosiaatiosopimus voikin syventää merkittävästi nykyistä suhdetta, muun muassa ulko- ja turvallisuusasioiden aloilla;
- K. ottaa huomioon, että EU:n ja Chilen välisessä tulevassa assosiaatiosopimuksessa on otettava täysimääräisesti huomioon kestävä kehitys Agenda 2030 -toimintaohjelman muutosvoima sekä kansainvälisen kehitysyhteistyön merkitys kestävä kehityksen tavoitteiden saavuttamisessa;
- L. ottaa huomioon, että uudistettu assosiaatiosopimus yhdessä Meksikon ja Mercosurin kanssa parhaillaan (uudelleen) neuvoteltavien sopimusten kanssa vahvistaisi EU:n roolia Latinalaisen Amerikan ensisijaisena liittolaisena näinä aikoina, jolloin muut toimijat, esimerkiksi Kiina ja Venäjä, pyrkivät kasvattamaan vaikutusvaltaansa alueella;
- M. ottaa huomioon, että EU:n ja Chilen parlamentaarinen sekavaliokunta on toistuvasti ilmaissut tukensa assosiaatiosopimuksen uudistamiselle, viimeksi sen 25. istunnossa 22. tammikuuta 2018 hyväksytyssä yhteisessä julkilausumassa;

1. suosittaa neuvostolle, komissiolle ja komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, että

Yleiset periaatteet

- a) lujitetaan merkittävästi Chilen ja EU:n yhteistyötä, sillä ne ovat samanmieliset kumppanit ympäristössä, jossa kansainvälisiä suhteita leimaa uusi epävarmuus, ja niitä yhdistävät samat demokraattiset arvot ja periaatteet, ilmastonmuutoksen torjunta, sukupuolten tasa-arvon varmistaminen, oikeusvaltio, hyvä hallinto sekä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien kunnioittaminen;
- b) varmistetaan, että uudistettu sopimus Chilen kanssa on kunnianhimoinen, kattava ja tasapainoinen ja siitä seuraa konkreettisia etuja molempien sopimuspuolten kansalaisille, yrityksille ja taloudelle; varmistetaan, että sopimus on edelläkävijä niiden kaikkien kunnianhimoisimpien sopimusten joukossa, joita EU on tehnyt kolmansien maiden kanssa;
- c) vahvistetaan EU:n ja Chilen välisen yhteistyön ihmisoikeusnäkökohtia EU:n ja Chilen ihmisoikeusstrategian 2016–2020 perusteella; sitoudutaan yhdessä suojelemaan ja edistämään ihmisoikeuksia, perusvapauksia, sukupuolten tasa-arvoa sekä vähemmistöjen, kuten hlbt-yhteisön, ja alkuperäiskansojen, oikeuksia seurannassa, säännöllisessä raportoinnissa ja riitojenratkaisussa käytettävien täytäntöönpanokelpoisten mekanismien avulla; rohkaistaan Chileä löytämään kysymyksiin ratkaisu alkuperäiskansoihin kuuluvan mapuchi-väestön ja muiden alkuperäisväestöjen kanssa; sisällytetään kaikkiin tuleviin assosiaatiosopimuksiin edelleen ihmisoikeuslauseke; jatketaan EU:n ja Chilen säännöllistä vuoropuhelua ihmisoikeuskysymyksistä, jotta voidaan vahvistaa institutionaalista kehystä ja julkista politiikkaa ihmisoikeuksien edistämiseksi myös monenvälisellä yhteistyöllä;
- d) kannustetaan Chileä takaamaan oikeudenmukaiset menettelyt ja oikeudenkäynnit täysin kansainvälisten standardien mukaisesti;
- e) pyritään tukemaan kestävää sosioekonomista kehitystä, torjumaan köyhyyttä ja vähentämään eriarvoisuutta ottaen huomioon Chilen sitoutuminen kestäväen kehityksen tavoitteiden saavuttamiseen Agenda 2030 -toimintaohjelman mukaisesti;
- f) tuetaan Chileä koulutuksen tason ja koulutusohjelmien parantamisessa ja varmistetaan, että kaikkein pienituloisimmilla ihmisillä on täydet mahdollisuudet päästä korkea-asteen koulutukseen; vahvistetaan yliopistojen ja työmarkkinoiden välistä yhteyttä sekä poistetaan ammattitaidon kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuutta ja edistetään nuorten työllisyyttä;
- g) kannustetaan sosiaali- ja ympäristöoikeuksien suojelua ja varmistetaan Kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimusten tehokas täytäntöönpano sekä lakkautetaan pakkotyö ja lapsityövoiman käyttö;

Monenvälisyys ja alueellinen ja kansainvälinen yhteistyö

- h) vahvistetaan vuoropuhelua ja yhteistyötä alueellisissa ja maailmanlaajuisissa haasteissa, joita ovat esimerkiksi järjestäytynyt rikollisuus, muuttoliike, terrorismi sekä ilmastonmuutos, mukaan lukien Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöönpano; tuetaan EU:n ja Chilen välistä yhteistyötä muuttoliikkeen hallintaan liittyvissä asioissa sekä perustetaan takaisinottomekanismeja myös kansalaisuudettomia henkilöitä ja kolmansien maiden kansalaisia varten;
- i) muistutetaan monenvälisen ohjelman merkityksestä ja siitä, että kahdenväliset neuvottelut eivät saa heikentää pyrkimyksiä saada aikaan edistystä monenvälisellä tasolla;
- j) edistetään monenvälisyyden ja kansainvälisen yhteistyön vahvistamista, jotta voidaan edistää kansainvälistä turvallisuutta ja torjua tehokkaasti globaaleja haasteita; lisätään sopimuspuolten kansainvälisissä järjestöissä ja yhteyksissä omaksumien kantojen koordinointia;
- k) kannustetaan Chileä tukemaan jatkossakin alueellisia yhdentymis- ja yhteistyömekanismeja, erityisesti Tyynenmeren allianssia, ottaen huomioon sen saavuttamat rohkaisevat tulokset alueen jäsenten välisen taloudellisen yhdentymisen todellisuutta ja aktiivisena liikkeellepanevana voimana, sekä UNASURia sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian valtioiden yhteisöä (CELAC); selvitetään mahdollisuutta, että EU saisi tarkkailijan aseman Tyynenmeren allianssissa;

Poliittinen vuoropuhelu ja yhteistyö

- l) huolehditaan tarkoituksenmukaisesta säännöllisestä vuoropuhelusta kaikista merkityksellisistä aiheista olemassa olevien formaattien pohjalta ja niitä laajentaen; otetaan käyttöön kumppanuuden välineen kautta saatavilla olevat voimavarat strategisten tavoitteiden saavuttamiseksi;
- m) tehdään tiivistä yhteistyötä turvallisuuden ja puolustuksen alalla, erityisesti konfliktien ennaltaehkäisyyn, kriisinhallintaan, meriturvallisuuden, aseistariisunnan ja aseiden leviämisen estämisen aloilla; mahdollistetaan Chilen nykyistä tiiviimpi osallistuminen EU:n yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan (YTPP) operatioihin;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- n) mahdollistetaan vahvistettu yhteistyö terrorismin, järjestäytyneen rikollisuuden ja verkkorikollisuuden torjunnassa sekä radikalisoitumisen ja rajatylittävän rikollisuuden ehkäisemisessä kansalaisvapauksia ja perusoikeuksia heikentämättä; ryhdytään maailmanlaajuisen terrorismin torjunnan puitteissa toimiin ja tehostetaan maailmanlaajuisen ja alueellisen yhteistyön mekanismeja, toimenpiteitä ja elimiä kansainvälisen oikeuden ja Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan periaatteiden mukaisesti;
- o) lisätään yhteistyötä korruption, rahanpesun ja veropetosten torjunnassa; sisällytetään sopimukseen verotusalan hyvää hallintotapaa koskevia säännöksiä ja avoimuusvaatimuksia, joilla vahvistetaan osapuolten sitoutuminen noudattamaan kansainvälisiä normeja veron välttelyn ja veropetosten torjumiseksi;
- p) muistetaan, että korruptio heikentää ihmisoikeuksia, tasa-arvoa, sosiaalista oikeudenmukaisuutta, kauppaa sekä tervettä kilpailua ja jarruttaa näin talouskasvua; sisällytetään sopimukseen erityisiä jaksoja, joissa määritellään selkeitä ja vahvoja sitoumuksia ja toimenpiteitä, jotta voidaan torjua korruptiota sen kaikissa muodoissa ja panna täytäntöön kansainvälisiä normeja ja monenvälisiä korruption vastaisia yleissopimuksia;
- q) helpotetaan liikkuvuutta EU:n ja Chilen välillä; lisätään nuoriso- ja opiskelijavaihtoja, apurahaohjelmia ja koulutusta esimerkiksi ERASMUS+-ohjelman kautta; jatketaan työtä kohti akateemisten tutkintojen täysimääräistä vastavuoroista tunnustamista ja korkeakoulutuksen nykyaikaistamista, saatavuutta ja kansainvälistämistä;
- r) edistetään tieteellisen ja teknisen tiedon siirtoa ja lisätään yhteistyötä tutkimuksen ja yhteistyön alalla, siten että hyödynnetään täysimääräisesti nykyisiä ohjelmia, esimerkiksi Horisontti 2020 -ohjelmaa;
- s) edistetään ja lujitetaan suhteita kansainvälisen yhteistyön alalla vuonna 2015 allekirjoitetun kansainvälistä yhteistyötä koskevan yhteistoimintapöytäkirjan pohjalta; luodaan innovatiivisia mekanismeja, joilla laajennetaan ja vahvistetaan kolmenvälistä ja alueellista yhteistyötä, jota tehdään kolmansien osapuolten kanssa Latinalaisessa Amerikassa ja sen ulkopuolella EUROsociAL+:-n ja Euroclima+:-n kaltaisten ohjelmien kautta, sekä Copolad-yhteistyöohjelman tyyppistä huumepolitiikkaan liittyvää yhteistyötä;
- t) kehitetään menetelmä, jolla tuodaan esiin uudistetun sopimuksen vaikutukset miehiin ja naisiin, sekä hyödynnetään saatuja tuloksia, kun muotoillaan politiikkaa, jolla pyritään saavuttamaan sukupuolten välinen tasapaino;
- u) vahvistetaan yhteinen sitoutuminen Pariisin ilmasopimukseen ja Agenda 2030 -toimintaohjelmaan ja määrätään EU:n ja Chilen tiivistä yhteistyöstä ympäristönsuojelun ja ilmastomuutoksen torjunnan alalla; vahvistetaan tekniseen ja poliittiseen yhteistyöhön liittyvää kumppanuutta keskeisillä ympäristöaloilla, joita ovat muun muassa kansainvälisten kuljetusten hiilidioksidipäästöt, luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen sekä kestävä tuotanto ja kulutus; kannustetaan tiivistämään yhteistyötä kiertotalouden alalla, jotta voidaan parantaa resurssitehokkuutta, luonnonvarojen kestävää käyttöä, ekoinnovointia ja vesihuoltoa; lisätään tukea hankkeille, joilla lievennetään ilmastomuutoksen vaikutuksia;
- v) vahvistetaan tutkimus- ja kehittämisalan yhteistyötä sekä yhteistyötä, jossa pyritään hyödyntämään satelliitteihin perustuvan maan havainnoinnin alalla toteutettavaa EU:n Copernicus-ohjelmaa ympäristötarkoituksiin;
- w) edistetään kulttuuriyhteistyötä sekä tuetaan maahanmuuttajia sekä Chilessä että EU:ssa ulkomaisten investointien edistämiseksi niin EU:ssa kuin myös Chilessä;
- x) vahvistetaan, että vedensaanti on ihmisoikeus;

Institutionaaliset määräykset

- y) varmistetaan, että assosiaatiosopimus perustuu parlamentin vahvaan panokseen, ja vahvistetaan nykyisiä määräyksiä ja yhteistyömekanismeja, jotta mahdollistetaan laajempi osallisuus ja täytäntöönpanon valvonta erityisesti olemassa olevan parlamentaarisen sekavaliokunnan parlamenttienvälisen muodon kautta; annetaan parlamentaariselle sekavaliokunnalle mahdollisuus pyytää merkityksellisiä tietoja assosiaatiosopimuksen täytäntöönpanosta;

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

- z) varmistetaan kansalaisyhteiskunnan asianmukainen mukanaolo sekä neuvotteluvaiheessa että assosiaatiosopimuksen täytäntöönpanovaiheessa, myös yhteisessä neuvoa-antavassa komiteassa, mutta ei kuitenkaan tähän rajoittuen; painottaa, että on otettava käyttöön vakiintunut mekanismi, jonka avulla voidaan käydä poliittista vuoropuhelua kummankin alueen kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa;
 - aa) huolehditaan siitä, että parlamentille tiedotetaan välittömästi ja täysimääräisesti neuvottelujen kaikissa vaiheissa SEUT-sopimuksen 218 artiklan 10 kohdan mukaisesti; tähän kuuluu myös se, että parlamentille toimitetaan myös neuvottelutekstit ja -pöytäkirjat kultakin neuvottelukierrokselta; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille 22. tammikuuta 2018 tehdyn neuvoston päätöksen julkaista komissiolle ja varapuheenjohtajalle / korkealle edustajalle marraskuussa 2017 annetut neuvotteluvaltuudet;
 - ab) pidetään neuvotteluohjeiden hiljattaista julkaisemista tärkeänä ennakkotapauksena ja sitoudutaan julkaisemaan tulevaisuudessa kaikki kansainvälisiä sopimuksia koskevat neuvotteluohjeet;
 - ac) kiirehditään assosiaatiosopimuksesta käytäviä neuvotteluja, jotta parlamentti voi ratifioida sen ennen meneillään olevan vaalikauden loppua;
 - ad) varmistetaan, että kaikilla tasoilla noudatetaan vakiintunutta käytäntöä, jonka mukaan uutta sopimusta ei sovelleta väliaikaisesti ennen kuin parlamentti on antanut hyväksyntänsä;
2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän suosituksen neuvostolle, komissiolle, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle sekä Chilen tasavallan presidentille, hallitukselle ja parlamentille.
-

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

P8_TA(2018)0244

Määritysvelvollisuus, raportointivaatimukset ja OTC-johdannaissopimusten riskienpientämistekniikat sekä kauppätietorekisterit *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 12. kesäkuuta 2018 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määritysvelvollisuuden, määritysvelvollisuuden keskeyttämisen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-johdannaissopimusten riskienpientämistekniikoiden, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, kauppätietorekisterien rekisteröinnin ja valvonnan sekä kauppätietorekistereitä koskevien vaatimusten osalta (COM(2017)0208 – C8-0147/2017 – 2017/0090(COD)) ⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2020/C 28/15)

Tarkistus 1

EUROOPAN PARLAMENTIN TARKISTUKSET (*)

komission ehdotukseen

(1) Asia päätettiin palauttaa asiasta vastaavaan valiokuntaan toimielinten välisiä neuvotteluja varten työjärjestyksen 59 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti (A8-0181/2018).

(*) Tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursivilla, poistot symbolilla ■ .

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta määräysvelvollisuuden, määräysvelvollisuuden keskeyttämisen, raportointivaatimusten, sellaisten OTC-johdannaissopimusten riskienpientämistekniikoiden, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, kauppatietorekisterien rekisteröinnin ja valvonnan sekä kauppatietorekistereitä koskevien vaatimusten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012 ⁽⁴⁾ julkaistiin Euroopan unionin virallisessa lehdessä 27 päivänä heinäkuuta 2012, ja se tuli voimaan 16 päivänä elokuuta 2012. Siinä säädetyillä vakioitujen OTC-johdannaissopimusten keskusvastapuolimääritystä koskevilla vaatimuksilla, vakuusvaatimuksilla, operatiivisen riskin pienentämisvaatimuksilla sellaisille OTC-johdannaissopimuksille, joille ei ole tehty keskusvastapuolimääritystä, johdannaissopimuksia koskevalla ilmoitusvelvollisuudella, keskusvastapuolia koskevilla vaatimuksilla ja kauppatietorekistereitä koskevilla vaatimuksilla pienennetään järjestelmäriskiä lisäämällä OTC-johdannaismarkkinoiden avoimuutta ja pienentämällä OTC-johdannaisiin liittyvää vastapuoliluottoriskiä ja operatiivista riskiä.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 648/2012 soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen osa-alueiden yksinkertaistaminen ja niitä koskeva oikeasuhteisempi lähestymistapa ovat linjassa komission noudattaman sääntelyn toimivuutta ja tuloksellisuutta koskeva ohjelman (REFIT) kanssa. REFIT-ohjelmassa korostetaan yksinkertaistamisen ja kustannusten alentamisen tarvetta, jotta unionin poliittiset tavoitteet saavutetaan mahdollisimman tehokkaasti, ja pyritään erityisesti vähentämään sääntelyllistä ja hallinnollista rasitusta **heikentämättä kuitenkaan päätavoitetta, joka koskee rahoitusvakauden säilyttämistä ja järjestelmäriskien vähentämistä**.
- (3) Tehokkaat ja kestävät kaupankäynnin jälkeistä käsittelyä koskevat järjestelmät ja vakuusmarkkinat ovat keskeisiä tekijöitä moitteettomasti toimivan pääomamarkkinaunionin kannalta. Niillä syvennetään toimia, joilla tuetaan investointeja, kasvua ja työllisyyttä komission poliittisten painopisteiden mukaisesti.

⁽¹⁾ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁽²⁾ EUVL C [...], [...], s. [...].

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu... (EUVL...), ja neuvoston päätös, annettu...

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- (4) Komissio toteutti vuosina 2015 ja 2016 kaksi julkista kuulemistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 soveltamisesta. Komissio on myös saanut palautetta mainitun asetuksen soveltamisesta Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselta, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', Euroopan järjestelmäriskikomitealta, jäljempänä 'järjestelmäriskikomitea', ja Euroopan keskuspankkijärjestelmältä, jäljempänä 'EKP'. Julkisista kuulemisista kävi ilmi, että sidosryhmät kannattivat asetuksen (EU) N:o 648/2012 tavoitteita ja että asetukselle ei ollut tarpeen tehdä mitään perusteellista tarkistusta. Komissio antoi 23 päivänä marraskuuta 2016 asetuksen (EU) N:o 648/2012 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkastelukertomuksen. Vaikkeivät asetuksen (EU) N:o 648/2012 kaikki säännökset ole vielä täysin sovellettavissa, minkä vuoksi asetuksesta ei pysty vielä tekemään kattavaa arviointia, kertomuksessa nimettiin osa-alueet, joilla on tarpeen toteuttaa kohdennettuja toimia, jotta voidaan varmistaa, että mainitun asetuksen tavoitteet saavutetaan oikeasuhteisemmalla, tehokkaammalla ja tuloksettaammalla tavalla.
- (5) Asetuksen (EU) N:o 648/2012 soveltamisalaan olisi sisällyttävä kaikki sellaiset finanssialalla toimivat vastapuolet, joista voi aiheutua merkittävä järjestelmäriski rahoitusjärjestelmälle. Finanssialalla toimivan vastapuolen määrittelyä olisi näin ollen muutettava.
- (6) **Tiettyjen** finanssialalla **toimivien vastapuolten** toiminnan määrä OTC-johdannaismarkkinoilla on liian pieni, jotta siitä aiheutuisi merkittävä järjestelmäriski rahoitusjärjestelmälle, ja **liian** pieni, jotta keskusvastapuolimääritys olisi taloudellisesti perusteltua. **Kyseiset vastapuolet, joita kutsutaan yleisesti pieniksi finanssialalla toimiviksi vastapuoliksi**, olisi vapautettava määritysvelvollisuudesta. Niihin olisi kuitenkin edelleen sovellettava vakuuksien vaihtoa koskevaa vaatimusta järjestelmäriskin pienentämiseksi. Jos **pienen** finanssialalla toimivan vastapuolen määrittämissä kynnysarvo ylittyy vähintään yhden OTC-johdannaistyyppien osalta, vastapuolen määritysvelvollisuuden pitäisi finanssialalla toimivien vastapuolten ja järjestelmäriskin, joka rahoitusjärjestelmälle mahdollisesti aiheutuu siitä, ettei kyseisille johdannaissopimuksille ole tehty keskusvastapuolimääritystä, välisen keskinäisen kytköksen vuoksi aktivoitua kaikkien OTC-johdannaistyyppien osalta.
- (7) Keskinäinen kytkös on finanssialan ulkopuolisilla vastapuolilla pienempi kuin finanssialalla toimivilla vastapuolilla. Ne ovat myös usein aktiivisia vain yhden OTC-johdannaistyyppien osalta. Tästä syystä niiden toiminnasta rahoitusjärjestelmälle aiheutuva järjestelmäriski on pienempi kuin mikä aiheutuu finanssialalla toimivien vastapuolten toiminnasta. Tämän vuoksi finanssialan ulkopuolisten vastapuolten määritysvelvollisuutta olisi rajattava siten, että niillä olisi määritysvelvollisuus vain sellaisen yhden tai useamman omaisuusluokan suhteen, joka ylittää määrittämissä kynnysarvon. **■**
- (7 a) **Koska finanssialalla toimiviin ja finanssialan ulkopuolisiin vastapuoliin liittyy erilaisia riskejä, on tarpeen laatia kaksi erillistä määrittämissä kynnysarvoa. Finanssimarkkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi kyseiset kynnysarvot olisi saatettava säännöllisesti ajan tasalle.**
- (8) Vaatimus määrittää tietyt OTC-johdannaissopimukset, jotka on tehty ennen määrittämissä kynnysarvojen voimaantuloa, aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta ja toiminnallisia ongelmia, ja siitä koituu vain vähän etuja. Erityisesti vaatimus aiheuttaa lisäkustannuksia ja lisätyötä kyseisten sopimusten vastapuolille ja saattaa myös haitata markkinoiden sujuvaa toimintaa parantamatta mitenkään merkittävästi asetuksen (EU) N:o 648/2012 yhdenmukaista ja johdonmukaista soveltamista tai tasapuolisten toimintaedellytysten luomista markkinatoimijoille. Siksi kyseinen vaatimus olisi poistettava.
- (9) Vastapuolilla, joiden toiminnan määrä on vähäinen OTC-johdannaismarkkinoilla, on vaikeuksia päästä keskusvastapuolimääritysjärjestelmiin niin määritysosaapuolen asiakkaana kuin epäsuorien määrittämissä kynnysarvojen kautta. Vaatimus siitä, että määritysosaapuolten on mahdollistettava epäsuorien määrittämissä kynnysarvojen käyttö kohtuullisin kaupallisin ehdoin, ei siten ole tarpeeksi tehokas. Määrittämissä kynnysarvoja ja määritysosaapuolten asiakkaita, jotka tarjoavat määrittämissä kynnysarvoja suoraan muille vastapuolille tai epäsuorasti sallimalla asiakkaidensa tarjota näitä palveluja muille vastapuolille, olisi siksi nimenomaisesti vaadittava toimimaan näin reiluin, kohtuullisin, syrjimättömin **ja avoimin** kaupallisin ehdoin.
- (10) Tiettyissä tilanteissa olisi oltava mahdollista keskeyttää määritysvelvollisuus. Ensiksikin keskeyttämisen olisi oltava mahdollinen silloin, kun kriteerit, joiden perusteella tietty OTC-johdannaistyyppi on asetettu määritysvelvollisuuden piiriin, eivät enää täyty. Tällaisesta tilanteesta voisi olla kyse, jos jokin OTC-johdannaistyyppi ei enää sovellu pakolliseen keskusvastapuolimääritykseen tai jos jotakin näistä kriteereistä on muutettu olennaisesti tietyn OTC-johdannaistyyppien tapauksessa. Määrittämissä kynnysarvoja olisi voitava keskeyttää myös, jos keskusvastapuoli ei enää tarjoa määrittämissä kynnysarvoja tietyille OTC-johdannaistyyppien tai tiettyntyyppiselle vastapuolelle eivätkä muut keskusvastapuolet kykene ottamaan vastatakseen määrittämissä kynnysarvoista tarpeeksi nopeasti. Määrittämissä kynnysarvoja olisi voitava keskeyttää myös, jos sitä pidetään tarpeellisenä, jotta vältettäisiin unionin rahoitusvakautteen kohdistuva vakava uhka.

- (11) Aiempien ajanjaksojen transaktioiden ilmoittaminen on osoittautunut vaikeaksi, koska tiettyjä tietoja, joita nyt vaaditaan, ei tarvinnut ilmoittaa ennen asetuksen (EU) N:o 648/2012 voimaantuloa. Tämä on johtanut epäonnistuneiden ilmoitusten korkeaan määrään ja ilmoitettujen tietojen heikkoon laatuun samalla kun kyseisten transaktioiden ilmoittamisesta on aiheutunut huomattava työmäärä. On erittäin todennäköistä, että nämä aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot jäävät käyttämättä. Lisäksi aiempien ajanjaksojen transaktioiden ilmoittamiselle asetettuna ajankohtana useiden transaktioiden voimassaoloaika on jo päättynyt, eivätkä niihin liittyvät vastuut ja riskit ole enää voimassa. Tilanteen korjaamiseksi velvollisuus ilmoittaa aiempien ajanjaksojen transaktiot olisi poistettava.
- (12) Konsernin sisäisten transaktioiden, joihin liittyy finanssialan ulkopuolisia vastapuolia, osuus on suhteellisen pieni kaikista OTC-johdannaistransaktioista, ja niitä käytetään konserneissa ensisijaisesti sisäiseen suojaukseen. Sen vuoksi nämä liiketoimet eivät vaikuta merkittävästi järjestelmäriskisiin ja keskinäisiin kytköksiin, mutta velvollisuudesta ilmoittaa nämä transaktiot aiheutuu merkittäviä kustannuksia ja rasitteita finanssialan ulkopuolisille vastapuolille. **Kaikki saman sidosyritysten väliset** transaktiot, joissa ainakin yksi vastapuolista on finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, olisi sen vuoksi vapautettava ilmoitusvelvollisuudesta **finanssialan ulkopuolisen vastapuolen sijoittautumispaikasta riippumatta**.
- (13) Vaatimuksesta ilmoittaa pörssilistatut johdannaissopimukset aiheutuu merkittävä rasitus vastapuolille, koska niitä tehdään suuri määrä päivittäin. **Valvontaan liittyvän raportoinnin toimivuustarkastusta koskevassa komission julkisessa kuulemisessa, joka julkistettiin 1 päivänä joulukuuta 2017, pyritään keräämään todisteita voimassa olevien valvontaan liittyvien raportointivaatimusten noudattamisen kustannuksista unionin tasolla sekä näiden vaatimusten yhdenmukaisuudesta, johdonmukaisuudesta, tuloksellisuudesta, tehokkuudesta ja unionille tuomasta lisäarvosta. Tämä kuuleminen tarjoaa viranomaisille mahdollisuuden arvioida pörssilistattujen johdannaissopimusten ilmoittamista kokonaisuutena yhdessä kaikkien olemassa olevien ja tulevien sääntelyyn perustuvien raportointijärjestelmien kanssa, mahdollistaa viranomaisille uuden raportointiympäristön huomioon ottamisen asetuksen (EU) N:o 600/2014 ⁽⁵⁾ täytäntöönpanon jälkeen ja tarjoaa mahdollisuuden tehdä ehdotuksia sellaisten markkinatoimijoiden rasituksen keventämiseksi, joiden on ilmoitettava pörssilistatuista johdannaissopimuksista. Komission olisi otettava nämä tulokset huomioon voidakseen ehdottaa tulevia muutoksia 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti, pörssilistattujen johdannaissopimusten ilmoittamista koskeviin raportointivaatimuksiin.**
- (14) Jotta **niille** pienille finanssialan ulkopuolisille vastapuolille, **jotka eivät kuulu määritysvelvollisuuden piiriin**, ilmoittamisesta johtuvaa rasitusta voidaan keventää, finanssialalla toimivan vastapuolen olisi oltava **yksin** vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, **yhtenäisten tietojen** ilmoittamisesta **OTC-johdannaissopimuksista, jotka on tehty** sellaisen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen kanssa, joka ei kuulu määritysvelvollisuuden piiriin . Finanssialalla toimivan vastapuolen olisi myös vastattava ilmoitettujen tietojen oikeellisuudesta. **Sen varmistamiseksi, että finanssialalla toimivalla vastapuolella on ilmoitusvelvollisuutensa täyttämiseksi tarvittavat tiedot, finanssialan ulkopuolisen vastapuolen olisi annettava OTC-johdannaistransaktioihin liittyvät tiedot, joiden ei voida kohtuudella odottaa olevan finanssialalla toimivan vastapuolen tiedossa. Finanssialan ulkopuolisen vastapuolen olisi kuitenkin voitava halutessaan ilmoittaa OTC-johdannaissopimuksistaan. Tässä tapauksessa finanssialan ulkopuolisen vastapuolen olisi ilmoitettava asiasta finanssialalla toimivalle vastapuolelle ja oltava vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, kyseisten tietojen ilmoittamisesta ja niiden oikeellisuuden varmistamisesta.**
- (15) Muiden johdannaissopimusten ilmoittamista koskeva vastuu olisi myös määritettävä. Sen vuoksi olisi täsmennettävä, että siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavan yrityksen, jäljempänä 'yhteissijoitusyritys', rahastoyhtiö on vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, kyseisen yhteissijoitusyrityksen puolesta sellaisten OTC-johdannaissopimusten ilmoittamisesta, jotka kyseinen yhteissijoitusyritys on tehnyt. Lisäksi olisi täsmennettävä, että rahastoyhtiö on myös vastuussa ilmoitettujen tietojen oikeellisuudesta. Vastaavasti vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan olisi oltava vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, sellaisten OTC-johdannaissopimusten ilmoittamisesta kyseisen vaihtoehtoisen sijoitusrahaston puolesta, jotka kyseinen vaihtoehtoinen sijoitusrahasto on tehnyt. Vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan olisi myös vastattava ilmoitettujen tietojen oikeellisuudesta.
- (16) Jotta vältettäisiin riskienpientämistekniikoihin liittyvät epäjohtonmukaisuudet kaikkialla unionissa, valvojien olisi hyväksyttävä riskienhallintamenettelyt, joissa edellytetään oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuna tapahtuvaa vastapuolten vakuuksien vaihtoa, tai mahdolliset merkittävät muutokset kyseisiin menettelyihin ennen niiden soveltamista.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84).

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- (16 a) *Jotta voitaisiin välttää kansainväliset sääntelyerot ja kun otetaan huomioon tällaisen johdannaiskaupan erityisluonne, vaihtuvien vakuuksien pakollista vaihtamista fyysisesti toteutettavissa valuuttatermiinjohdannaisissa ja fyysisesti toteutettavissa valuuttaswapjohdannaisissa olisi sovellettava vain systemisesti merkittävimpien vastapuolten eli luotolaitosten ja sijoituspalveluyritysten välisiin transaktioihin.*
- (16 b) *Kaupan jälkeiset riskinvähennyspalvelut, kuten sijoitussalkun tiivistäminen, voivat johtaa järjestelmäriskin pienentymiseen. Vähentämällä riskejä olemassa olevissa johdannaisalkuissa sijoitussalkun yleistä markkina-asemaa muuttamatta ne voivat pienentää vastapuolivastuita ja voimassa olevien bruttopositioden kasvuun liittyvää vastapuoliriskiä. ”Sijoitussalkun tiivistäminen” määritellään asetuksen (EU) N:o 600/2014 2 artiklan 1 kohdassa, eikä se kuulu asetuksen (EU) N:o 600/2014 28 artiklassa vahvistetun unionin kaupankäyntivelvollisuuden piiriin. Tämän asetuksen mukauttamiseksi tarvittaessa asetukseen (EU) N:o 600/2014 ottaen huomioon näiden kahden asetuksen erot ja mahdollisuuden kiertää määritysvelvollisuus komission olisi yhteistyössä arvopaperimarkkinaviranomaisen ja järjestelmäriskikomitean kanssa arvioitava, mitkä kaupan jälkeiset riskinvähennyspalvelut voitaisiin vapauttaa määritysvelvollisuudesta.*
- (17) Jotta alkuvakuuksien avoimuutta ja ennakoitavuutta voidaan lisätä ja estää keskusvastapuolia muuttamasta alkuvakuusmallejaan tavoilla, jotka voisivat vaikuttaa myötäkyllisesti, keskusvastapuolten olisi annettava määritysosapuolilleen välineet alkuvakuusvaatimusten simuloimiseen ja yksityiskohtainen selvitys käyttämistään alkuvakuusmalleista. Tämä vastaa maksujärjestelmä- ja markkinainfrastruktuurikomitean ja kansainvälisen arvopaperimarkkinavalojen yhteisön (IOSCO) julkaisemia kansainvälisiä standardeja sekä erityisesti joulukuussa 2012 julkaistuja julkistamispuitteita⁽⁶⁾ ja vuonna 2015 julkaistuja keskusvastapuolten määrällisten tietojen julkistamista koskevia standardeja⁽⁷⁾. Näillä puiteilla ja standardeilla edistetään tarkkaa käsitystä riskeistä ja kustannuksista, jotka liittyvät määritysosapuolten osallistumiseen keskusvastapuoleen, ja lisätään keskusvastapuolten avoimuutta markkinatoimijoihin nähden.
- (18) Edelleenkin ei ole selvää, missä määrin yhteistileillä tai yksilöllisesti erotelluilla tileillä olevat varat ovat konkurssioikeudellisesti erillisiä maksukyvyttömyystilanteessa. Sen vuoksi on epäselvää, missä tapauksissa keskusvastapuolet voivat riittävällä oikeusvarmuudella siirtää asiakkaiden positioita, jos määritysosapuoli tulee maksukyvyttömäksi, tai missä tapauksissa keskusvastapuolet voivat riittävällä oikeusvarmuudella maksaa realisoinnista saadut tuotot suoraan asiakkaille. Määrityksen käytön kannustamiseksi ja sen saatavuuden parantamiseksi olisi selvennettävä sääntöjä, jotka koskevat tällaisten varojen ja positioiden konkurssioikeudellista erillisyyttä maksukyvyttömyystilanteissa.
- (19) Sakkojen, joita arvopaperimarkkinaviranomainen voi määrätä suorassa valvonnassaan oleville kauppaparekistereille, olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja tarpeeksi varoittavia, jotta voidaan varmistaa arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontavaltuuksien vaikuttavuus ja lisätä OTC-johdannaispositioiden ja -vastuiden avoimuutta. Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 alun perin säädettyjen sakkomäärien varoittava vaikutus on osoittautunut riittämättömäksi kauppaparekisterien nykyinen liikevaihto huomioon ottaen. Tämä saattaa vähentää kyseisessä asetuksessa säädettyjen arvopaperimarkkinaviranomaisen valvontavaltuuksien vaikuttavuutta kauppaparekisterien suhteen. Sen vuoksi sakkojen perusmäärien ylärajaa olisi korotettava.
- (20) Kolmannen maan viranomaisilla olisi oltava pääsy unionin kauppaparekistereihin ilmoitettuihin tietoihin, kun kyseinen kolmas maa täyttää tietyt edellytykset, joilla taataan asianomaisten tietojen käsittely ja kun kyseinen kolmas maa antaa oikeudellisesti sitovan ja täytäntöönpanokelpoisen sitoumuksen, jolla unionin viranomaisille annetaan suora pääsy kyseisen kolmannen maan kauppaparekistereihin ilmoitettuihin tietoihin.
- (21) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/2365⁽⁸⁾ sallitaan yksinkertaistettu rekisteröintimenettely kauppaparekistereille, jotka on jo rekisteröity asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti ja jotka haluavat laajentaa rekisteröintiään voidakseen tarjota arvopapereilla toteutettaviin rahoitustoimiin liittyviä palvelujaan. Samanlainen yksinkertaistettu rekisteröintimenettely olisi otettava käyttöön kauppaparekistereille, jotka on jo rekisteröity asetuksen (EU) 2015/2365 mukaisesti ja jotka haluavat laajentaa kyseistä rekisteröintiään voidakseen tarjota johdannaisopimuksiin liittyviä palvelujaan.

⁽⁶⁾ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d106.pdf>

⁽⁷⁾ <http://www.bis.org/cpmi/publ/d125.pdf>

⁽⁸⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).

- (22) Kauppatietorekisterien tuottamien tietojen huono laatu ja riittämätön avoimuus aiheuttavat tahoille, joille on myönnetty pääsy näihin tietoihin, vaikeuksia käyttää niitä johdannaismarkkinoiden valvonnassa ja estävät sääntelyviranomaisia ja valvojia tunnistamasta rahoitusvakautta uhkaavat riskit ajoissa. Jotta tietojen laatua ja avoimuutta voidaan parantaa ja mukauttaa asetuksen (EU) N:o 648/2012 tiedonantovaatimukset asetuksen (EU) 2015/2365 ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 vaatimuksiin, on tarpeen yhdenmukaistaa ilmoittamista koskevat säännöt ja vaatimukset. Erityisesti on tarpeen yhdenmukaistaa tietoja koskevat vaatimukset, menetelmät ja ilmoittamista koskevat järjestelyt sekä menettelyt, joita kauppatietorekisterien on sovellettava ilmoitettujen tietojen täydellisyys- ja oikeellisuuden vahvistamiseksi ja tietojen täsmäyttämiseksi muiden kauppatietorekisterien kanssa. Lisäksi kauppatietorekisterien olisi myönnettävä pyynnöstä vastapuolille pääsy kaikkiin niiden puolesta ilmoitettuihin tietoihin, jotta ne voivat tarkistaa tietojen oikeellisuuden.
- (22 a) Hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi ja kauppajien täsmäytyksen lisäämiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi otettava käyttöön yhteinen unionin standardi tietojen ilmoittamiselle kauppatietorekistereihin. Keskusvastapuolten ja muiden finanssialalla toimivien vastapuolten ottaessa vastaan niille siirrettyjä tietojen ilmoittamista koskevia tehtäviä ilmoitusten yhteinen muoto lisääisi tehokkuutta kaikkien osapuolten kannalta.
- (23) Asetuksella (EU) N:o 648/2012 on luotu kilpailuympäristö kauppatietorekisterien tarjoamille palveluille. Vastapuolten olisi sen vuoksi voitava valita kauppatietorekisteri, johon ne haluavat ilmoittaa tietonsa, ja niillä olisi oltava mahdollisuus vaihtaa halutessaan kauppatietorekisteriä. Vaihtamisen helpottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että tiedot ovat saatavilla jatkuvasti ilman päällekkäisyyttä, kauppatietorekisterien olisi otettava käyttöön asianmukaiset toimintamallit, joilla ne voivat varmistaa ilmoitettujen tietojen asianmukaisen siirron muille kauppatietorekistereille, jos ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluva yritys sitä pyytää.
- (24) Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetään, ettei määritysvelvoitetta sovelleta eläkejärjestelmiin, kunnes keskusvastapuolet ovat kehittäneet soveltuvan teknisen ratkaisun muiden kuin käteisvakuuksien siirtoon vaihtuvina vakuuksina. Koska toteutuskelpoista ratkaisua eläkejärjestelmien keskusvastapuolimäärityksen helpottamiseksi ei ole vielä saatu kehitettyä, väliaikaisen poikkeuksen voimassaoloa olisi jatkettava **kahdella** vuodella **eläkejärjestelmien hyvin suuren enemmistön tapauksessa**. Keskusvastapuolimäärityksen olisi kuitenkin pysyttävä lopullisena tavoitteena, koska sääntelyn ja markkinoiden nykykehitys tarjoaa markkinaosapuolille mahdollisuuden kehittää sopivia teknisiä ratkaisuja tämän määräajan kuluessa. Komission olisi arvopaperimarkkinaviranomaisen, Euroopan pankkiviranomaisen, jäljempänä 'pankkiviranomainen', Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, jäljempänä 'vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen', sekä järjestelmäriskikomitean avustuksella seurattava keskusvastapuolten, määritysosapuolten ja eläkejärjestelmien edistymistä kohti toteutuskelpoisia ratkaisuja, joilla mahdollistetaan eläkejärjestelmien osallistuminen keskusvastapuolimääritykseen. Komission olisi niin ikään laadittava kertomus saavutetusta edistymisestä. Kertomuksessa olisi käsiteltävä myös ratkaisuja ja eläkejärjestelmille niistä aiheutuvia kustannuksia niin, että niissä otetaan huomioon sääntelyn ja markkinoiden kehitys, kuten määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvan finanssialalla toimivan vastapuolen tyyppiä koskevat muutokset. **Komissiolla olisi oltava valtuudet jatkaa poikkeuksen voimassaoloaikaa yhdellä vuodella, jos se katsoo, että sidosryhmät ovat päässeet ratkaisuun ja sen toteuttamiseksi tarvitaan lisää aikaa.**
- (24 a) **Pienistä eläkejärjestelmistä, kuten myös pieniksi luokitelluista finanssialalla toimivista vastapuolista, ei aiheudu samoja riskejä kuin suuremmista eläkejärjestelmistä, joten on aiheellista myöntää niille pitkäkestoisempi vapautus määritysvelvollisuudesta. Komission olisi tällaisten eläkejärjestelmien tapauksessa pidennettävä tästä velvollisuudesta myönnettävän vapautuksen voimassaoloaikaa kolmeen vuoteen. Jos komissio kyseisen ajanjakson päätyessä katsoo, että pienet eläkejärjestelmät ovat ryhtyneet tarvittaviin toimiin soveltuvien teknisten ratkaisujen kehittämiseksi osallistumiselle keskusvastapuolimääritykseen eivätkä johdannaissopimusten keskusvastapuolimäärityksen kielteiset vaikutukset eläkeläisten eläke-etuuksiin ole muuttuneet, komission olisi voitava pidentää poikkeuksen voimassaoloaikaa kahdella vuodella. Kun vapautuksen voimassaoloaika on päättynyt, pieniin eläkejärjestelmiin olisi sovellettava tätä asetusta samalla tavoin kuin kaikkiin muihin sen soveltamisalaan kuuluviin yhteisöihin. Pienten eläkejärjestelmien tekemien johdannaissopimusten vähäisempien määrien vuoksi on odotettavissa, etteivät ne ylitä määritysvelvollisuuden aktiivisia kynnyksarvoja. Sen takia useimmat pienet eläkejärjestelmät eivät vapautuksen voimassaoloajan päätyttyäkään kuuluisi määritysvelvollisuuden piiriin.**
- (24 b) **Eläkejärjestelmiä koskevaa vapautusta olisi edelleen sovellettava tämän asetuksen voimaantulopäivästä, ja jos tämä asetusta tulee voimaan myöhemmin kuin 16 päivänä elokuuta 2018, sitä olisi sovellettava taannehtivasti myös kaikkiin tuon päivän jälkeen tehtyihin OTC-johdannaissopimuksiin. Tämän säännöksen taannehtiva soveltaminen on tarpeen, jotta vältetään aukko voimassa olevan poikkeuksen soveltamisen päättymisen ja uuden poikkeuksen välillä, sillä kummallakin on sama tarkoitus.**

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- (25) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia säädöksiä, joissa määritetään edellytykset, joiden täyttyessä määrityspalvelujen tarjoamista koskevien kaupallisten ehtojen katsotaan olevan reiluja, kohtuullisia, syrjimättömiä **ja avoimia**, ja joissa säädetään sellaisen ajanjakson voimassaolon jatkamisesta, jonka aikana määräysvelvollisuutta ei sovelleta eläkejärjestelmiin.
- (26) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano erityisesti kun on kyse unionin kauppatietorekistereissä olevien tietojen saatavuudesta asianomaisten kolmansien maiden viranomaisille, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽⁹⁾ mukaisesti.
- (27) Jotta voidaan varmistaa riskienpientämismenettelyjä, kauppatietorekisterien rekisteröintiä ja raportointivaatimuksia koskevien sääntöjen johdonmukainen yhdenmukaistaminen, komission olisi hyväksyttävä pankkiviranomaisen, vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen ja arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimat tekniset sääntelystandardit, jotka koskevat valvontamenettelyjä, joilla varmistetaan ensimmäinen ja sen jälkeen jatkuva validointi sellaisille riskienhallintamenettelyille, jotka edellyttävät oikea-aikaisia, tarkkoja ja asianmukaisesti eroteltuja vakuuksia. Komission olisi niin ikään hyväksyttävä mainittujen elinten laatimat tekniset standardit, joissa säädetään yksityiskohtaisesti asetuksen (EU) 2015/2365 mukaisesti jo rekisteröidyn kauppatietorekisterin rekisteröinnin laajentamista koskevasta yksinkertaistetusta hakemisesta, tekniset standardit, joissa säädetään yksityiskohtaisesti menettelyistä, joita kauppatietorekisterin on noudatettava sen todentamiseksi, että raportoiva vastapuoli tai tiedot ilmoittava yhteisö täyttää ilmoitusvaatimukset ja että tiedot ovat täydellisiä ja oikeellisia, sekä tekniset standardit, joissa säädetään yksityiskohtaisesti menettelyistä, joita noudattaen tiedot täsmätetään kauppatietorekisterien välillä. Komission olisi hyväksyttävä nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁰⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010⁽¹¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010⁽¹²⁾ 10–14 artiklan mukaisesti.
- (28) Komissiolle olisi myös siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan nojalla asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti täytäntöönpanosäädöksillä arvopaperimarkkinaviranomaisen laatimia teknisiä täytäntöönpanostandardeja, jotka koskevat eri johdannaislajeista ilmoitettavia tietoja koskevia vaatimuksia ja ilmoittamiseen sovellettavia menetelmiä ja järjestelyjä.
- (29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita eli rahoitusvakautta vaarantamatta varmistaa sellaisten sääntöjen oikeasuhteisuus, jotka aiheuttavat tarpeetonta hallinnollista rasitusta ja säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, ja parantaa OTC-johdannaispositioiden ja -vastuiden avoimuutta. Nämä tavoitteet voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (30) Tämän asetuksen tiettyjen säännösten soveltamista olisi lykättävä, jotta kaikki olennaiset täytäntöönpanotoimenpiteet saataisiin toteutettua ja jotta markkinatoimijat voivat toteuttaa tarvittavat toimet säännösten noudattamiseksi.
- (31) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001⁽¹³⁾ 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän antoi lausunnon [...].

⁽⁹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁰⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽¹¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽¹²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

(32) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 648/2012 olisi muutettava.

(32 a) *Asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetty johdannaisten määrittelyvelvollisuus ja asetuksessa (EU) N:o 600/2014 säädetty johdannaisten kaupankäyntivelvollisuus olisi tarvittaessa ja tapauksen mukaan mukautettava toisiinsa. Sen vuoksi komission olisi laadittava kertomus muutoksista, jotka on tehty johdannaisten määrittelyvelvollisuuteen tässä asetuksessa, erityisesti määrittelyvelvollisuuden piiriin kuuluvien yhteisöjen samoin kuin keskeyttämismekanismin soveltamisalan osalta, ja jotka olisi tehtävä myös asetuksessa (EU) N:o 600/2014 säädettyyn johdannaisten kaupankäyntivelvollisuuteen,*

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 648/2012 seuraavasti:

-1) **Korvataan 1 artiklan 4 kohta seuraavasti:**

” 4. Tätä asetusta ei sovelleta

- a) *keskuspankkeihin ja muihin julkisiin elimiin, joiden vastuulla on julkisen velan hoito tai jotka osallistuvat sen hoitoon;*
- b) *Kansainväliseen järjestelypankkiin;*
- c) *asetuksen (EU) N:o 575/2013 117 artiklan 2 kohdassa lueteltuihin kansainvälisiin kehityspankkeihin.”*

-1 a) **Kumotaan 1 artiklan 5 kohdan a alakohta.**

1) Korvataan 2 artiklan 8 alakohta seuraavasti:

” 8. ’finanssialalla toimivalla vastapuolella’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU⁽¹⁾ mukaisesti toimiluvan saanutta sijoituspalveluyritystä, **direktiivin 2013/36/EU** mukaisesti toimiluvan saanutta luottolaitosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY⁽²⁾ mukaisesti toimiluvan saanutta vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä, direktiivin 2009/65/EY mukaisesti toimiluvan saanutta yhteissijoitusyritystä, **paitsi jos kyseinen yhteissijoitusyritys liittyy henkilöstön osakkeenostojärjestelyyn**, direktiivin 2003/41/EY 6 artiklan a alakohdassa tarkoitettua ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavaa laitosta, direktiivin 2011/61/EU 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyä vaihtoehtoista sijoitusrahastoa, **joka on joko sijoittautunut unioniin tai jota hallinnoi direktiivin 2011/61/EU mukaisesti toimiluvan saanut tai rekisteröity vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitaja, paitsi jos kyseinen vaihtoehtoinen sijoitusrahasto liittyy henkilöstön osakkeenostojärjestelyyn ja tapauksen mukaan sen hoitaja on sijoittautunut unioniin, ja** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 909/2014⁽³⁾ mukaisesti toimiluvan saanutta arvopaperikeskusta ■ ;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 909/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, arvopaperitoimituksen parantamisesta Euroopan unionissa sekä arvopaperikeskuksista ja direktiivien 98/26/EY ja 2014/65/EU sekä asetuksen (EU) N:o 236/2012 muuttamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 1).”

2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

i) korvataan i-iv alakohta seuraavasti:

” i) sellaisten kahden finanssialalla toimivan vastapuolen välillä, joihin sovelletaan 4 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- ii) finanssialalla toimivan vastapuolen, johon sovelletaan 4 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, ja finanssialan ulkopuolisen vastapuolen, johon sovelletaan 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, välillä;
- iii) sellaisten kahden finanssialan ulkopuolisen vastapuolen välillä, joihin sovelletaan 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä;
- iv) toisaalta finanssialalla toimivan vastapuolen, johon sovelletaan 4 a artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, tai finanssialan ulkopuolisen vastapuolen, johon sovelletaan 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä edellytyksiä, ja toisaalta sellaisen kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön välillä, joka kuuluisi määrätyksvelvollisuuden piiriin, jos se olisi sijoittautunut unioniin.”
- b) korvataan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:
- ” b) ne tehdään tai uusitaan **joko**
- i) **määrityksvelvollisuuden voimaantulopäivänä tai sen jälkeen; tai**
- ii) **sinä päivänä, jona molemmat vastapuolet täyttävät a alakohdassa säädetyt ehdot, tai sen jälkeen.**”
- c) lisätään **kohdat** seuraavasti:

” 3 a. Määrityksosapuolten ja asiakkaiden, jotka tarjoavat määrätykspalveluja joko suoraan tai välillisesti, on tarjottava kyseisiä palveluja reiluin, kohtuullisin, syrjimättömin ja avoimin kaupallisin ehdoin. **Tällaisten määrätyksosapuolten ja asiakkaiden on toteutettava kaikki kohtuulliset toimenpiteet, joiden tarkoituksena on tunnistaa, ehkäistä, hallita ja seurata sellaisia toisiinsa sidossuhteessa olevien yhteisöjen konsernin sisäisiä ja erityisesti kaupankäyntiyksikön ja määrätyksyksikön välisiä eturistiriittoa, jotka voivat vaikuttaa kielteisesti määrätykspalvelujen reiluun, kohtuulliseen, syrjimättömään ja avoimeen tarjoamiseen.**

Määrityksosapuolten ja asiakkaiden on annettava valvoo tarjottuihin määrätykspalveluihin liittyviä riskejä.

3 b. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään edellytykset, joiden täytyessä 3 a kohdassa tarkoitettujen määrätykspalvelujen kaupallisten ehtojen katsotaan olevan reiluja, kohtuullisia, syrjimättömiä ja avoimia.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ... kuuta ... [kuuden kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

- 3) Lisätään 4 a artikla seuraavasti:

” 4 a artikla

Määrityksvelvollisuuden piiriin kuuluvat finanssialalla toimivat vastapuolet

1. Finanssialalla **toimiva vastapuoli**, joka ottaa OTC-johdannaissovimuksissa positioita, **voi laskea** vuosittain **yhteenlasketun** kuukauden lopun **keskimääräisen** positioinsa **edeltävien 12 kuukauden** osalta 3 kohdan mukaisesti.

Jos **finanssialalla toimiva vastapuoli ei laske positioitaan tai** laskennan tulos on suurempi kuin 10 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaiset määrätykskynnysarvot:

- a) finanssialalla toimivan vastapuolen on ilmoitettava asiasta välittömästi arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle;

- b) finanssialalla toimivaan vastapuoleen on sovellettava 4 artiklassa tarkoitettua määritysvelvollisuutta tulevaisuudessa tehtävien OTC-johdannaissopimusten osalta riippumatta omaisuuseräluokasta tai -luokista, joiden osalta määrityskynnysarvo on ylittynyt; **ja**
- c) finanssialalla toimivan vastapuolen on määritettävä b alakohdassa tarkoitettut sopimukset neljän kuukauden kuluessa määritysvelvollisuuden alkamisesta.

2. Finanssialalla toimivaan vastapuoleen, joka on tullut määritysvelvollisuuden piiriin 1 kohdan mukaisesti ja joka tämän jälkeen osoittaa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei sen yhteenlaskettu kuukauden lopun keskimääräinen positio **edeltävien 12 kuukauden** osalta enää ylitä 1 kohdassa tarkoitettua määrityskynnysarvoa, ei enää sovelleta 4 artiklassa säädettyä määritysvelvollisuutta.

2 a. Jos finanssialalla toimiva vastapuoli, jolle on aiemmin myönnetty vapautus, tulee määritysvelvollisuuden piiriin 1 kohdan mukaisesti, sen on määritettävä OTC-johdannaissopimuksensa neljän kuukauden kuluessa määritysvelvollisuuden piiriin tulemisesta.

3. Finanssialalla toimivan vastapuolen on sisällytettävä 1 kohdassa tarkoitettujen positioiden laskelmaan kaikki OTC-johdannaissopimukset, jotka se tai muut sellaisen konsernin yhteisöt, johon kyseinen finanssialalla toimiva vastapuoli kuuluu, ovat tehneet.”

- 4) Kumotaan 5 artiklan 2 kohdan c alakohta.

4 a) Lisätään 6 artiklan 2 kohdan d alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”d a) kunkin d alakohdassa tarkoitettujen OTC-johdannaissopimusten tiedot, joiden osalta asianomaisille keskusvastapuolille on myönnetty määritystä koskeva toimilupa, sekä päivä, jona näille keskusvastapuolille on myönnetty toimilupa määrittää kyseiset sopimukset;”.

- 5) Kumotaan 6 artiklan 2 kohdan e alakohta.

- 6) Lisätään 6 b artikla seuraavasti:

”6 b artikla

Määritysvelvollisuuden keskeyttäminen muussa kuin kriisinratkaisutilanteessa

1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi pyytää muissa kuin 6 a artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa, että komissio keskeyttää **väliaikaisesti** 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määritysvelvollisuuden tietyn OTC-johdannaissopimusten tai tietyn OTC-johdannaissopimusten vastapuolen osalta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- a) OTC-johdannaissopimus ei enää sovellu keskusvastapuolimääritykseen 5 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ja 5 kohdan perusteella;
- b) keskusvastapuoli todennäköisesti lopettaa kyseisen OTC-johdannaissopimusten määrityksen, eikä mikään muu keskusvastapuoli kykene määrittämään kyseistä OTC-johdannaissopimusta keskeytyksettä;
- c) määritysvelvollisuuden keskeyttäminen tietyn OTC-johdannaissopimusten tai tietyn OTC-johdannaissopimusten vastapuolen osalta on tarpeen, jotta vältetään unionin rahoitusvakautteen kohdistuva vakava uhka unionissa tai voidaan puuttua siihen ja keskeyttäminen on oikeasuhteinen tähän tavoitteeseen nähden.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan c alakohtaa arvopaperimarkkinaviranomainen kuulee järjestelmäriskikomiteaa ennen mainitussa kohdassa tarkoitettua pyynnön esittämistä.

Jos arvopaperimarkkinaviranomainen pyytää, että komissio keskeyttää **väliaikaisesti** 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määritysvelvollisuuden, sen on esitettävä perusteet ja näyttö siitä, että vähintään yksi ensimmäisessä alakohdassa säädettyistä edellytyksistä täyttyy. **Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viipymättä arvopaperimarkkinaviranomaisen pyynnöstä.**

1 a. Jäljempänä olevan 22 artiklan mukaisesti nimetty toimivaltainen viranomainen voi pyytää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua arvopaperimarkkinaviranomaisen keskeytyspyyntöä. Jos toimivaltainen viranomainen pyytää arvopaperimarkkinaviranomaisesta toimittamaan keskeytyspyynnön, sen on esitettävä perusteet ja näyttö siitä, että vähintään yksi 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyistä edellytyksistä täyttyy.

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

Arvopaperimarkkinaviranomainen joko pyytää komissiota keskeyttämään määräysvelvollisuuden 1 kohdassa tarkoitetun tietyn OTC-johdannaislajin tai tietyn tyyppisen vastapuolen osalta tai hylkää toimivaltaisen viranomaisen pyynnön 48 tunnin kuluessa toimivaltaisen viranomaisen pyynnön vastaanottamisesta ja toimivaltaisen viranomaisen esittämien perusteiden ja näytön perusteella. Arvopaperimarkkinaviranomainen ilmoittaa asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle päätöksestään ja perustelee sen yksityiskohtaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua pyyntöä ei saa julkaista.

3. Komissio joko keskeyttää määräysvelvollisuuden 1 kohdassa tarkoitetun tietyn OTC-johdannaislajin tai tietyn tyyppisen vastapuolen osalta tai hylkää keskeytyspyynnön 48 tunnin kuluessa 1 kohdassa tarkoitetun pyynnön vastaanottamisesta ja arvopaperimarkkinaviranomaisen esittämien perusteiden ja näytön perusteella. **Komissio ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle päätöksestään ja perustelee sen yksityiskohtaisesti. Sen jälkeen komissio toimittaa kyseiset tiedot viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.**

4. **Komission antama** määräysvelvollisuuden **keskeyttämisspätös** julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, komission verkkosivustolla ja 6 artiklassa tarkoitetussa julkisessa rekisterissä.

5. Tämän artiklan mukainen määräysvelvollisuuden keskeytys on voimassa **enintään kuukauden** päivästä, jona se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

6. **Jos keskeytyksen perusteet ovat edelleen voimassa**, komissio voi arvopaperimarkkinaviranomaista ja järjestelmäriskikomiteaa kuultuaan jatkaa 5 kohdassa tarkoitetun keskeytyksen voimassaoloa **yhdellä tai useammalla** kuukauden **jaksolla, joiden yhtäjaksoinen** kokonaisuus ei saa ylittää kahtatoista kuukautta **alkuperäisen keskeytyksen päättymisestä**. Keskeytyksen jatkaminen julkaistaan 4 artiklan mukaisesti.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa komissio ilmoittaa arvopaperimarkkinaviranomaiselle **sekä Euroopan parlamentille ja neuvostolle** aikomuksestaan jatkaa määräysvelvollisuuden keskeytystä. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa lausunnon keskeytyksen jatkamisesta 48 tunnin kuluessa mainitusta ilmoituksesta.”

7) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. **Finanssialalla toimivien** vastapuolten, **10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut edellytykset täyttävien finanssialan ulkopuolisten vastapuolten** ja keskusvastapuolten on varmistettava, että tiedot kaikista niiden tekemistä johdannaisopimuksista ja sopimuksen mahdollisesta muuttamisesta tai päättämisestä ilmoitetaan 1 a kohdan mukaisesti 55 artiklan mukaisesti rekisteröityyn tai 77 artiklan mukaisesti tunnustettuun kauppatietorekisteriin. Tiedot on ilmoitettava viimeistään sopimuksen tekemistä, muuttamista tai päättämistä seuraavana työpäivänä.

Ilmoitusvelvollisuus koskee johdannaisopimuksia, jotka **■** on tehty 12 päivänä helmikuuta 2014 tai sen jälkeen.

Sen estämättä, mitä 3 artiklassa säädetään, ilmoitusvelvollisuus ei koske **saman** konsernin sisäisiä **OTC-johdannaisopimuksia**, joissa **vähintään** toinen vastapuoli on finanssialan ulkopuolinen vastapuoli **tai katsotaisiin finanssialan ulkopuoliseksi vastapuoleksi, jos se olisi sijoittautunut unioniin, edellyttäen, että:**

a) **molemmat vastapuolet sisältyvät kokonaisuudessaan samaan konsolidointiin;**

b) **molempiin vastapuoliin sovelletaan asianmukaisia keskitettyjä riskien arviointi-, mittaamis- ja valvontamenettelyjä; ja**

c) **emoyritys ei ole finanssialalla toimiva vastapuoli.”**

(b) lisätään 1 a ja 1 b kohta seuraavasti:

” 1 a. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja johdannaissopimuksia koskevat tiedot on ilmoitettava seuraavasti:

b) **tiedot**, jotka koskevat OTC-johdannaissopimuksia, jotka on tehty **finanssialalla toimivan vastapuolen ja** sellaisen finanssialan ulkopuolisen vastapuolen **välillä, joka ei täytä** 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, **on ilmoitettava seuraavasti:**

i) **finanssialalla toimivat vastapuolet ovat yksin vastuussa, myös oikeudellisesti vastuussa, yhtenäisten tietojen ilmoittamisesta sekä ilmoitettujen tietojen oikeellisuuden varmistamisesta. Sen varmistamiseksi, että finanssialalla toimivalla vastapuolella on kaikki ilmoitusvelvollisuuden täyttämiseksi tarvittavat tiedot, finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on annettava finanssialalla toimivalle vastapuolelle niiden välillä tehtyihin OTC-johdannaissopimuksiin liittyvät tiedot, joiden ei voida kohtuudella odottaa olevan finanssialalla toimivan vastapuolen tiedossa. Finanssialan ulkopuolinen vastapuoli vastaa sen varmistamisesta, että kyseiset tiedot ovat oikeelliset;**

ii) **sen estämättä, mitä i alakohdassa säädetään, finanssialan ulkopuoliset vastapuolet, jotka ovat jo investoineet ottaakseen käyttöön ilmoitusjärjestelmän, voivat halutessaan ilmoittaa tiedot finanssialalla toimivien vastapuolten kanssa tekemistään OTC-johdannaissopimuksista kauppatietorekisteriin. Tässä tapauksessa finanssialan ulkopuolisten vastapuolten on ilmoitettava päätöksestään etukäteen finanssialalla toimiville vastapuolille, joiden kanssa ne ovat tehneet OTC-johdannaissopimuksia. Vastuu, myös oikeudellinen vastuu, ilmoittamisesta ja kyseisten tietojen oikeellisuuden varmistamisesta on tällöin finanssialan ulkopuolisilla vastapuolilla;**

b a) **kun kyseessä ovat OTC-johdannaissopimukset, joita finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, johon ei sovelleta 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, on tehnyt sellaisen kolmanteen maahan sijoittautuneen yhteisön kanssa, joka olisi finanssialalla toimiva vastapuoli, jos se olisi sijoittautunut unioniin, kyseinen finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ei ole ilmoitusvelvollinen 9 artiklan mukaisesti eikä oikeudellisesti vastuussa tällaisia OTC-johdannaissopimuksia koskevien tietojen ilmoittamisesta tai niiden oikeellisuuden varmistamisesta, jos**

i) **ilmoittamista koskeva kyseisen kolmannen maan oikeudellinen järjestelmä on katsottu vastaavaksi 13 artiklan mukaisesti ja kolmanteen maahan sijoittautunut finanssialalla toimiva vastapuoli on ilmoittanut tällaiset tiedot noudattaen ilmoittamista koskevaa kolmannen maan oikeudellista järjestelmää;**

ii) **ilmoittamista koskevaa kyseisen kolmannen maan oikeudellista järjestelmää ei ole todettu vastaavaksi 13 artiklan mukaisesti, mutta kolmanteen maahan sijoittautunut finanssialalla toimiva vastapuoli haluaa, että siihen sovelletaan tämän artiklan vaatimuksia, ikään kuin se olisi unioniin sijoittautunut finanssialalla toimiva vastapuoli, ja arvopaperimarkkinaviranomainen rekisteröi sen.**

Arvopaperimarkkinaviranomainen asettaa julkisesti saataville verkkosivustolleen unionin laajuisen rekisterin kolmanteen maahan sijoittautuneista finanssialalla toimivista vastapuolista, jotka haluavat, että niihin sovelletaan tätä artiklaa ii alakohdan mukaisesti;

c) yhteissijoitusyrityksen rahastoyhtiön on vastattava sellaisten tietojen ilmoittamisesta, jotka koskevat OTC-johdannaissopimuksia, joissa yhteissijoitusyritys on vastapuoli, sekä ilmoitettujen tietojen oikeellisuuden varmistamisesta;

d) vaihtoehtoisen sijoitusrahaston hoitajan on vastattava sellaisten tietojen ilmoittamisesta, jotka koskevat OTC-johdannaissopimuksia, joissa vaihtoehtoinen sijoitusrahasto on vastapuoli, sekä ilmoitettujen tietojen oikeellisuuden varmistamisesta;

e) **sellaisten vastapuolten ja keskusvastapuolten, jotka ilmoittavat OTC-johdannaissopimuksista kauppatietorekisteriin, on varmistettava, että niiden johdannaissopimuksia koskevat tiedot ilmoitetaan oikein ilman päällekkäisyyksiä.**

Vastapuolet ja 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvat keskusvastapuolet voivat siirtää tämän ilmoitusvelvollisuuden.

1 b. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään yksityiskohtaiset tiedot, jotka kolmanteen maahan sijoittautuneen finanssialalla toimivan vastapuolen on annettava, jotta arvopaperimarkkinaviranomainen voi rekisteröidä sen 1 a kohdan ensimmäisen alakohdan b a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulo-päivästä].

Siirretään komissiolle valta täydentää tätä asetusta hyväksymällä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

(c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

” 6. Jotta voidaan varmistaa 1 ja 3 kohdan yhtenäiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii **tiivissä yhteistyössä EKPJ:n kanssa** luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa täsmennetään

- a) ilmoitettavia tietoja koskevat vaatimukset ja muodot, joihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:
 - i) maailmanlaajuiset oikeushenkilötunnukset (LEI);
 - ii) kansainväliset arvopaperien tunnusnumerot (ISIN);
 - iii) yksilölliset kauppatunnukset (UTI);
- b) ilmoittamista koskevat menetelmät ja järjestelyt;
- c) ilmoitusten antamistiheys;
- d) päivämäärä, johon mennessä johdannaissopimukset on ilmoitettava, sekä mahdollinen siirtymäaika niiden sopimusten osalta, jotka on tehty ennen kuin ilmoitusvelvollisuuden soveltaminen alkaa.

Teknisten standardien luonnoksia laatiessaan arvopaperimarkkinaviranomainen ottaa huomioon kansainvälisen kehityksen sekä unionin tai globaalilla tasolla sovitut standardit ja niiden yhdenmukaisuuden asetuksen (EU) 2015/2365 (*) 4 artiklassa ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 26 artiklassa säädettyjen ilmoitusvaatimusten kanssa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [12 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2015/2365, annettu 25 päivänä marraskuuta 2015, arvopapereilla toteutettavien rahoitustoimien ja uudelleenkäytön raportoinnista ja läpinäkyvyydestä sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 337, 23.12.2015, s. 1).”

8) Korvataan 10 artiklan 1–4 kohta seuraavasti:

” 1. Finanssialan **ulkopuolinen vastapuoli**, joka ottaa OTC-johdannaissopimuksissa positioita, **voi laskea** vuosittain **yhteenlasketun** kuukauden lopun **keskimääräisen** positioensa **edeltävien 12 kuukauden** osalta 3 kohdan mukaisesti.

Jos **finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ei laske positioitaan tai ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun** laskennan tulos on suurempi kuin 4 kohdan b alakohdan mukaiset määrittelykynnysarvot:

- a) finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on ilmoitettava asiasta välittömästi arvopaperimarkkinaviranomaiselle ja 5 kohdan mukaisesti nimetyille toimivaltaiselle viranomaiselle;
 - b) jos finanssialan ulkopuolinen vastapuoli ei ole laskenut positioitaan, siihen on sovellettava 4 artiklassa tarkoitettua määritysvelvollisuutta tulevaisuudessa tehtävien OTC-johdannaissopimusten osalta kaikissa omaisuus-eräluokissa ja 11 artiklan 3 kohdassa säädettyjä vaatimuksia;
- b a) jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun laskennan tulos on suurempi kuin 4 kohdan b alakohdan mukaiset määrittelykynnysarvot**, finanssialan ulkopuoliseen vastapuoleen on sovellettava 4 artiklassa tarkoitettua määritysvelvollisuutta tulevaisuudessa tehtävien OTC-johdannaissopimusten osalta siinä omaisuus-eräluokassa tai niissä omaisuus-eräluokissa, joiden osalta määrittelykynnysarvo on ylittynyt, **ja se on vapautettava 11 artiklan 3 kohdassa säädettyistä vaatimuksista siinä muussa omaisuus-eräluokassa tai niissä muissa omaisuus-eräluokissa, joiden osalta määrittelykynnysarvo ei ole ylittynyt;**

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- c) finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on määritettävä b alakohdassa tarkoitetut sopimukset neljän kuukauden kuluessa määrittämisvelvollisuuden alkamisesta.
2. Finanssialan ulkopuoliseen vastapuoleen, joka on tullut määrittämisvelvollisuuden piiriin 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti ja joka tämän jälkeen osoittaa 5 kohdan mukaisesti nimetyille viranomaiselle, ettei sen yhteenlaskettu kuukauden lopun keskimääräinen positio **edellisten 12 kuukauden** osalta enää ylitä 1 kohdassa tarkoitettua määrittämisvelvollisuutta, ei enää sovelleta 4 artiklassa säädettyä määrittämisvelvollisuutta.
3. Laskettaessa 1 kohdassa tarkoitettuja positioita finanssialan ulkopuolisen vastapuolen on otettava huomioon kaikki ne OTC-johdannaissopimukset, jotka finanssialan ulkopuolinen vastapuoli tai jokin muu finanssialan ulkopuolinen yhteisö on tehnyt siinä konsernissa, johon finanssialan ulkopuolinen vastapuoli kuuluu, ja jotka eivät vähennä suoraan finanssialan ulkopuolisen vastapuolen tai kyseisen konsernin liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan liittyviä riskejä objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla.
4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii järjestelmäriskikomiteaa ja muita asianomaisia viranomaisia kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään:
- a) perusteet, joilla määritellään, mitkä OTC-johdannaissopimukset vähentävät objektiivisesti mitattavissa olevalla tavalla riskejä, jotka liittyvät suoraan 3 kohdassa tarkoitettuun liiketoimintaan tai rahoitustoimintaan; ja
- b) määrittämisvelvollisuudet, jotka vahvistetaan ottaen huomioon kunkin vastapuolen yhteenlaskettujen nettomäärien positioiden ja vastuiden merkitys järjestelmän kannalta OTC-johdannaissopimusten osalta.

Arvopaperimarkkinaviranomainen voi laatia erilliset määrittämisvelvollisuudet finanssialalla toimiville ja finanssialan ulkopuolisille vastapuolille ottaen huomioon finanssialalla toimivien vastapuolten keskinäiset kytkökset ja niiden korkeamman järjestelmäriskin.

Järjestettyään avoimen julkisen kuulemisen arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2012 ja saattaa ne säännöllisesti ajan tasalle.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Arvopaperimarkkinaviranomaisen on järjestelmäriskikomiteaa ja muita asianomaisia viranomaisia kuultuaan tarkastettava **b alakohdassa tarkoitettuja** kynnysarvoja määrittämisvelvollisuuden uudelleen ja tarvittaessa, erityisesti varmistaakseen entistä suuremman osallistumisen keskusvastapuolimäärittämisvelvollisuuden, ehdotettava teknisiä sääntelystandardeja niiden muuttamiseksi.”

8 a) Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia ei sovelleta 3 artiklassa tarkoitettuihin konsernin sisäisiin transaktioihin, joissa yksi vastapuolista on sellainen finanssialan ulkopuolinen vastapuoli, johon ei sovelleta määrittämisvelvollisuutta 10 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.”

8 b) Muutetaan 11 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Finanssialalla toimivien vastapuolten riskienhallintamenettelyissä on edellytettävä, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuina niiden OTC-johdannaissopimusten osalta, jotka tehdään 16 päivänä elokuuta 2012 tai sen jälkeen. Edellä 10 artiklassa tarkoitetut finanssialan ulkopuoliset vastapuolet eivät voi soveltaa riskienhallintamenettelyjä, joissa edellytetään, että vakuudet vaihdetaan oikea-aikaisesti, tarkasti ja asianmukaisesti eroteltuina niiden OTC-johdannaissopimusten osalta, jotka ovat siinä omaisuusluokassa tai niissä omaisuusluokissa, joiden osalta määrittämisvelvollisuus ei ole ylittynyt.”

9) Muutetaan 11 artiklan 15 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) riskienhallintamenettelyt, mukaan lukien vakuuksien taso ja tyyppi sekä erottelumenettelyt, joita tarkoitetaan 3 kohdassa, sekä asiaan liittyvät valvontamenettelyt, joilla varmistetaan tällaisten riskienhallintamenettelyjen ensimmäinen ja sen jälkeen jatkuva validointi:”

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

- b) korvataan toisen alakohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

” Euroopan valvontaviranomaiset toimittavat nämä yhteiset teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulosta].”

- 10) Lisätään 38 artiklaan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

” 6. Keskusvastapuolen on annettava määritysosapuolilleen käyttöön simulointiväline, jonka avulla ne voivat määrittää bruttoperusteisesti sellaisen ylimääräisen alkuvakuuden määrän, jota keskusvastapuoli voi edellyttää, kun uusi transaktio määritetään. Tämän välineen käytön on oltava mahdollista ainoastaan suojatussa ympäristössä, eivätkä simuloinnin tulokset ole sitovia.

7. Keskusvastapuolen on annettava määritysosapuolilleen tiedot käyttämistään alkuvakuusmalleista. Tietojen on täytettävä kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) niissä selitetään selkeästi alkuvakuusmallin rakenne ja toiminta;
- b) niissä kuvataan selkeästi alkuvakuusmallin keskeiset oletukset ja rajoitukset sekä olosuhteet, joissa nämä oletukset eivät ole enää voimassa;
- c) ne dokumentoidaan.”

- 11) Lisätään 39 artiklaan 11 kohta seuraavasti:

” 11. Jäsenvaltioiden kansallinen maksukyvyttömyyslainsäädäntö ei estä keskusvastapuolta toimimasta 48 artiklan 5–7 kohdan mukaisesti tämän artiklan 2–5 kohdassa tarkoitettuihin tileihin kirjattujen omaisuuserien ja positioiden osalta.”

- 12) Muutetaan 56 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

” 1. Sovellettaessa 55 artiklan 1 kohtaa kauppatietorekisterin on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle jompikumpi seuraavista:

- a) rekisteröintihakemus;
- b) rekisteröinnin laajentamista koskeva hakemus, jos kauppatietorekisteri on jo rekisteröity asetuksen (EU) 2015/2365 III luvun mukaisesti.”;
- b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

” 3. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään

- a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun rekisteröintihakemuksen tiedot;

- b) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun rekisteröinnin laajentamista koskevan yksinkertaistetun hakemuksen tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [12 kuukautta tämän **muutosasetuksen** voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”;

- c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

” 4. Jotta voidaan varmistaa 1 kohdan yhtenäiset soveltamisedellytykset, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandeiksi, joissa täsmennetään

- a) 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun rekisteröintihakemuksen muoto;

- b) 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen rekisteröinnin laajentamista koskevan yksinkertaistetun hakemuksen muoto.

Arvopaperimarkkinaviranomainen kehittää ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta yksinkertaistetun muodon.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään [9 kuukautta tämän muutosasetuksen voimaantulon jälkeen].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklan mukaisesti.”

12 a) Kumotaan 62 artiklan 5 kohta.

12 b) Korvataan 63 artiklan 1 kohta seuraavasti:

” 1. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi tämän asetuksen mukaisten tehtäviensä hoitamiseksi suorittaa 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden liiketoissa tai kiinteistöissä kaikki tarpeelliset paikalla tehtävät tarkastukset. Milloin tarkastuksen moitteeton ja tehokas suorittaminen sitä edellyttää, arvopaperimarkkinaviranomainen voi suorittaa paikalla tehtävän tarkastuksen ilman ennakoilmoitusta.”

12 c) Korvataan 63 artiklan 2 kohta seuraavasti:

” 2. Virkamiehet ja muut henkilöt, jotka arvopaperimarkkinaviranomainen on valtuuttanut suorittamaan paikalla tehtävän tarkastuksen, voivat tulla arvopaperimarkkinaviranomaisen tekemän tutkimuspäätöksen kohteena olevien oikeushenkilöiden liiketoihin tai kiinteistöihin, ja heillä on kaikki 62 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen valtuudet. Heillä on myös valtuudet sinetöidä kaikki liiketilat ja kirjanpito tai asiakirjat tarkastuksen ajaksi ja siinä laajuudessa kuin on tarpeen tarkastuksen suorittamiseksi.”

12 d) Kumotaan 63 artiklan 8 kohta.

12 e) Muutetaan 64 artiklan 4 kohta seuraavasti:

” 4. Toimittaessaan havainnot sisältävän asiakirja-aineiston arvopaperimarkkinaviranomaiselle tutkiva virkamies ilmoittaa tästä tutkimusten kohteena oleville henkilöille. Tällaisilla henkilöillä on oikeus tutustua asiakirja-aineistoon, jollei muiden henkilöiden liikesalaisuuksien suojelemiseen liittyvistä oikeutetuista eduista muuta johdu. Oikeus tutustua asiakirja-aineistoon ei ulotu luottamuksellisiin tietoihin eikä arvopaperimarkkinaviranomaisen sisäisiin valmisteleisiin asiakirjoihin.”

12 f) Korvataan 64 artiklan 8 kohta seuraavasti:

” 8. Arvopaperimarkkinaviranomainen antaa asian asianomaisten viranomaisten käsiteltäväksi tutkintatoimia ja mahdollisia syytetoimia varten, jos se tämän asetuksen mukaisia tehtäviä hoitaessaan havaitsee vakavia viitteitä sellaisten tosiseikkojen mahdollisesta olemassaolosta, joiden se tietää saattavan sovellettavan lain mukaisesti täyttää rikoksen tunnusmerkistön. Lisäksi arvopaperimarkkinaviranomainen pidättäytyy määräämästä sakkoja tai uhkasakkoja tapauksissa, joissa se on tietoinen siitä, että aiempi samanlaisen tosiseikan tai olennaisilta osiltaan samanlaisten tosiseikkojen perusteella annettu vapauttava tai langettava päätös on tullut lainvoimaiseksi kansallisen oikeuden mukaisen rikosoikeudellisen menettelyn seurauksena.”

12 g) Kumotaan 65 artiklan 1 kohdan toinen alakohta.

13) Muutetaan 65 artiklan 2 kohta seuraavasti:

a) korvataan a alakohdassa määrä ”20 000 euroa” määrällä ”2 00 000 euroa”;

b) korvataan b alakohdassa määrä ”10 000 euroa” määrällä ”1 00 000 euroa”;

c) lisätään c alakohta seuraavasti:

” c) liitteessä I olevassa IV jaksossa tarkoitettujen rikkomisten osalta sakkojen määrä on vähintään 5 000 euroa ja enintään 10 000 euroa.”

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

13 a) Lisätään 67 artiklan 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

” Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta, jos tarvitaan kiireellisiä toimia estämään merkittävän ja välittömän vahingon koituminen rahoitusjärjestelmälle tai merkittävän ja välittömän vahingon koituminen finanssimarkkinoiden eheydelle, avoimuudelle, tehokkuudelle ja moitteettomalle toiminnalle, mukaan lukien kauppätietorekisteriin ilmoitettujen tietojen vakaus tai täsmällisyys. Tässä tapauksessa arvopaperimarkkinaviranomainen voi tehdä välipäätöksen ja se antaa kyseisille henkilöille tilaisuuden esittää huomautuksensa mahdollisimman pian sen jälkeen, kun se on tehnyt päätöksensä.”

14) Korvataan 72 artiklan 2 kohta seuraavasti:

” 2. Kauppätietorekisteriltä veloittavan maksun määrän on katettava kaikki kohtuulliset hallinnolliset kustannukset, joita arvopaperimarkkinaviranomaiselle aiheutuu sen rekisteröinti- ja valvontatoimista, ja sen on oltava oikeassa suhteessa kyseisen kauppätietorekisterin liikevaihtoon, rekisteröinnin tyyppiin ja harjoitettuun valvontaan.”

15) Lisätään 76 a artikla seuraavasti:

” 76 a artikla

Keskinäinen suora tiedonsaanti

1. Silloin, kun se on tarpeen tehtävien hoitamiseksi, niillä kolmansien maiden asianomaisilla viranomaisilla, joihin yksi tai useampi kauppätietorekisteri on sijoittautunut, on oltava suora pääsy unioniin sijoittautuneissa kauppätietorekistereissä oleviin tietoihin edellyttäen, että komissio on antanut asiaa koskevan täytäntöönpanosäädöksen 2 kohdan mukaisesti.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitetut viranomaiset ovat esittäneet pyynnön, komissio voi antaa 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädöksiä, joissa määritetään, täyttääkö sen kolmannen maan oikeuskehys, jonka viranomainen on esittänyt pyynnön, kaikki seuraavat edellytykset:

- a) kyseiseen kolmanteen maahan sijoittautuneilla kauppätietorekistereillä on asianmukainen toimilupa;
- b) kauppätietorekisterit ovat jatkuvasti tehokkaan valvonnan alaisia ja niiden veloitteiden täyttäminen varmistetaan tehokkaasti kyseisessä kolmannessa maassa;
- c) salassapitovelvollisuutta koskevat takeet ovat olemassa, ja nämä takeet vastaavat vähintään tässä asetuksessa säädettyjä takeita, mukaan lukien takeet siitä, että viranomaiset suojaavat liikesalaisuudet, jotka ne jakavat kolmansien osapuolten kanssa;
- d) kyseisessä kolmannessa maassa toimiluvan saaneisiin kauppätietorekistereihin sovelletaan oikeudellisesti sitovaa ja täytäntöönpanokelpoista veloitetta antaa 81 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuille tahoille suora ja välitön pääsy tietoihin.”

16) Lisätään 78 artiklan 9 ja 10 kohta seuraavasti:

” 9. Kauppätietorekisterin on otettava käyttöön seuraavat menettelyt ja käytänteet:

- a) menettelyt, joilla tiedot täsmäytetään tehokkaasti kauppätietorekisterien välillä;
- b) menettelyt, joilla varmistetaan ilmoitettujen tietojen täydellisyys ja oikeellisuus;
- c) käytänteet, jotka koskevat tietojen asianmukaista siirtoa muille kauppätietorekistereille 9 artiklassa tarkoitettujen vastapuolten tai keskusvastapuolten pyynnöstä tai jos se on muuten tarpeen.

10. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään

- a) menettelyt tietojen täsmäyttämiseksi kauppätietorekisterien välillä;

- b) menettelyt, joita kauppätietorekisterin on noudatettava sen tarkistamiseksi, että raportoiva vastapuoli tai tiedot ilmoittava yhteisö täyttää raportointivaatimukset, sekä menettelyt 9 artiklan mukaisesti ilmoitettavien tietojen täydellisuuden ja oikeellisuuden tarkistamiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [12 kuukauden kuluttua tämän **muutosasetuksen** voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

17) Muutetaan 81 artikla seuraavasti:

- a) lisätään 3 kohtaan q alakohta seuraavasti:

” q) kolmannen maan asiaankuuluvat viranomaiset, joiden osalta on annettu täytäntöönpanosäädös 76 a artiklan nojalla.”

- b) lisätään 3 a kohta seuraavasti:

” 3 a. Kauppätietorekisterin on annettava 9 artiklan 1 a kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuille vastapuolille ja keskusvastapuolille niiden puolesta ilmoitetut tiedot.”

- c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

” 5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii EKP:n jäseniä kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään

a) tiedot, jotka on julkaistava tai asetettava saataville 1 ja 3 kohdan mukaisesti;

b) 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen julkaisutiheys;

c) toimintaa koskevat standardit, joita tarvitaan rekisterien tietojen kokoamiseksi ja vertailemiseksi ja jotta 3 kohdassa tarkoitetuilla tahoilla on pääsy tietoihin;

d) ehdot ja edellytykset, järjestelyt ja vaadittavat asiakirjat, joiden mukaisesti kauppätietorekisterit myöntävät 3 kohdassa tarkoitetuille tahoille pääsyn tietoihin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [12 kuukautta tämän **muutosasetuksen** voimaantulon jälkeen].

Teknisten standardien luonnoksia laatiessaan arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen julkaiseminen ei paljasta minkään sopimuksen minkään osapuolen henkilöllisyyttä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

18) Korvataan 82 artiklan 2 kohta seuraavasti:

” 2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 1 artiklan 6 kohdassa, 4 artiklan 3 kohdassa, 64 artiklan 7 kohdassa, 70 artiklassa, 72 artiklan 3 kohdassa, 76 a artiklassa ja 85 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”

19) Muutetaan 85 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

” 1. Komissio arvioi viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen soveltamispäivästä] tämän asetuksen soveltamista ja laatii yleiskertomuksen. Komissio antaa kertomuksen ja mahdolliset ehdotuksensa Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

a a) lisätään kohta seuraavasti:

” 1 a. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomuksen, jossa analysoidaan asetuksella (EU) 2018/... [tämä muutosasetus] raportointijärjestelmään tehtyjen muutosten vaikutuksia markkinatoimijoihin. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan erityisesti niiden säännösten käyttöönottoa ja täytäntöönpanoa, jotka sallivat ilmoittamisen siirtämisen finanssialalla toimiville vastapuolille ja edellyttävät, että keskusvastapuoli ilmoittaa sopimuksista, ja siinä tutkitaan, onko kyseisillä uusilla säännöksillä ollut tavoiteltu vaikutus eli ovatko ne vähentäneet pienten vastapuolten raportointitaakkaa. Siinä tutkitaan myös, miten kyseiset uudet säännökset ovat vaikuttaneet kauppatietorekisterien väliseen kilpailuun ja ovatko ne ja missä määrin ne ovat johtaneet vähemmän kilpailtuun toimintaympäristöön ja määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden valinnanvapauden pienentymiseen.”;

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

” 2. Komissio laatii viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] ja sen jälkeen vuosittain ... päivään ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] saakka kertomuksen, jossa arvioidaan, onko toteutuskelpoisia teknisiä ratkaisuja kehitetty siihen, että eläkejärjestelmät voivat siirtää käteisvaroina ja muina kuin käteisvaroina olevia vakuuksia vaihtuvina vakuuksina. Siinä arvioidaan myös mahdollisten toimenpiteiden tarvetta tällaisten teknisten ratkaisujen löytämiseksi.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] ja sen jälkeen vuosittain ... päivään ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] saakka yhteistyössä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, pankkiviranomaisen ja järjestelmäriskikomitean kanssa komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan:

- a) ovatko keskusvastapuolet, määritysosapuolet ja eläkejärjestelmät **toteuttaneet asianmukaisia toimia ja** kehittäneet toteutuskelpoisia teknisiä ratkaisuja, joilla mahdollistetaan eläkejärjestelmien osallistuminen keskusvastapuolimääritykseen siten, että ne voivat antaa käteisvaroina ja muina kuin käteisvaroina olevia vakuuksia vaihtuvina vakuuksina, mukaan lukien näiden ratkaisujen vaikutukset markkinoiden likviditeettiin ja myötäsyklisyyteen **sekä niiden mahdolliset oikeudelliset ja muut vaikutukset;**
- b) eläkejärjestelmien toiminnan määrä ja luonne määritettyjen ja määrittämättömien OTC-johdannaisien markkinoilla omaisuuseräluokittain ja niistä rahoitusjärjestelmälle mahdollisesti aiheutuva järjestelmäriski;
- c) seuraukset siitä, että eläkejärjestelmät täyttävät sijoitusstrategioitaan koskevan määritysvelvollisuuden, mukaan lukien muutokset niiden käteisvaroina ja muina kuin käteisvaroina olevien omaisuuserien jakautumisessa;
- d) 10 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen määrityskynnysarvojen vaikutukset eläkejärjestelmiin;
- e) muiden oikeudellisten vaatimusten välinen vaikutus määritettyjen ja määrittämättömien OTC-johdannaistransaktioiden kustannusten väliseen eroon, mukaan lukien määrittämättömiä johdannaisia koskevat vakuusvaatimukset ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 nojalla suoritettu vähimmäisomavaraisuusasteen laskenta;
- f) lisätoimenpiteiden tarve määräystä koskevan ratkaisun löytämiseksi eläkejärjestelmiä varten.

Komissio antaa 82 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla jatketaan 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kolmen vuoden ajanjaksoa kerran kahdella vuodella, jos se katsoo, ettei toteutuskelpoista teknistä ratkaisua ole kehitetty eivätkä johdannaissopimusten keskusvastapuolimäärityksen kielteiset vaikutukset tulevien eläkeläisten eläke-etuuksiin ole muuttuneet.”;

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

” 3. **■** Viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] komissio joko

- a) esittää ehdotuksen sitovaksi ratkaisuksi, joka on muu kuin eläkejärjestelmille myönnettävä pysyvä tai uusi väliaikainen poikkeus määritysvelvollisuudesta, jos se katsoo, että sidosryhmät eivät ole löytäneet ratkaisua; tai
- b) antaa 82 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla jatketaan 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kahden vuoden ajanjaksoa kerran yhdellä vuodella, vain jos se katsoo, että sidosryhmät ovat päässeet ratkaisuun ja kyseisen ratkaisun toteuttamiseksi tarvitaan lisää aikaa; tai
- c) antaa poikkeuksen raueta kannustaen samalla sidosryhmiä panemaan ratkaisunsa täytäntöön etukäteen, jos se katsoo, että ratkaisu on löytynyt.”

■

■

c a) lisätään kohdat seuraavasti:

” 3 a. Komissio antaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] 82 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla jatketaan 89 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettua kolmen vuoden ajanjaksoa kerran kahdella vuodella, vain jos se katsoo, että 89 artiklan 1 a kohdassa tarkoitettut pienet eläkejärjestelmät ovat ryhtyneet tarvittaviin toimiin soveltuviin teknisten ratkaisujen kehittämiseksi eivätkä johdannaisopimusten keskusvastapuolimäärityksen kielteiset vaikutukset eläkeläisten eläke-etuuksiin ole muuttuneet.

3 b. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan, voidaanko luettelo 47 artiklan mukaisista erittäin likvideinä pidetyistä rahoitusvälineistä, joihin liittyy mahdollisimman vähäinen luotto- ja markkinariski, jatkaa ja voidaanko luetteloon sisällyttää yksi tai useampi asetuksen (EU) 2017/1131 mukaisesti toimiluvan saanut rahamarkkinarahasto.”;

e) lisätään kohdat seuraavasti:

” 6. Komissio toimittaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulosta] arvopaperimarkkinaviranomaista kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen asetuksen (EU) N:o 600/2014 mukaisen johdannaisten kaupankäyntivelvollisuuden mukauttamisesta muutoksiin, jotka on tehty asetuksen (EU) 2018 /... [tämä muutosasetus] mukaisesti johdannaisten määritysvelvollisuuteen, erityisesti määritysvelvollisuuden piiriin kuuluvien yhteisöjen samoin kuin keskeyttämismekanismin soveltamisalan osalta. Jos tällainen mukauttaminen katsotaan tarpeelliseksi ja asianmukaiseksi, kertomukseen on liitettävä säädösehdotus, joka sisältää tarvittavat muutokset.

7. Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] yhteistyössä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja pankkiviranomaisen kanssa komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan, onko 4 artiklan 3 a kohdassa tarkoitettu reilujen, kohtuullisten, syrjimättömien ja avointen kaupallisten ehtojen periaate tehokkaasti helpottanut pääsyä määritysjärjestelmiin.

Komissio esittää viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, onko reilujen, kohtuullisten, syrjimättömien ja avointen kaupallisten ehtojen periaate tehokkaasti helpottanut pääsyä määritysjärjestelmiin, ja ehdottaa tarvittaessa parannuksia kyseiseen periaateteeseen. Kyseisessä kertomuksessa tarkastellaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun kertomuksen havaintoja, ja siihen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

8. Komissio laatii viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] kertomuksen, jossa arvioidaan, olisiko kaupan jälkeisistä riskinvähennyspalveluista, mukaan lukien sijoitussalkun tiivistäminen, suoraan seuraavat kaupat vapautettava 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua määritysvelvollisuudesta. Komissio ottaa tässä kertomuksessa huomioon erityisesti sen, missä määrin ne pienentävät riskejä, erityisesti vastapuoliluottoriskiä ja operatiivista riskiä, sekä mahdollisuudet määritysvelvollisuuden kiertämiseen ja mahdollisuudet pidäkkeiden luomiseen keskusvastapuolimääritykselle. Komissio toimittaa kertomuksen ja siihen mahdollisesti liittyvät säädosehdotukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

Avustaakseen komissiota ensimmäisessä alakohdassa mainitun kertomuksen valmistelussa arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [kuuden kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] yhteistyössä järjestelmäriskikomitean kanssa komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan, olisiko kaupan jälkeisistä riskinvähennyspalveluista, mukaan lukien sijoitussalkun tiivistäminen, suoraan seuraavat kaupat vapautettava määritysvelvollisuudesta. Kyseisessä kertomuksessa tutkitaan sijoitussalkun tiivistämistä ja muita hinnanmuodostukseen vaikuttamattomia kaupan jälkeisiä riskinvähennyspalveluja, jotka pienentävät johdannaisalkujen muita kuin markkinariskejä muuttamatta sijoitussalkkujen markkinariskiä, kuten sijoituspainotuksia muuttavia transaktioita. Siinä selvitetään myös tällaisten kaupan jälkeisten riskinvähennyspalvelujen tarkoitukset ja toiminta, se, missä määrin ne pienentävät riskejä, erityisesti vastapuoliluottoriskiä ja operatiivista riskiä, ja arvioitava tarve määrittää tällaiset kaupat tai vapauttaa ne määrätyksestä järjestelmäriskin hallitsemiseksi. Siinä arvioidaan myös, missä määrin tällaisten palvelujen vapauttaminen määritysvelvollisuudesta ei kannusta keskusvastapuolimääritykseen ja saattaa johtaa siihen, että vastapuolet kiertävät määritysvelvollisuuden.

9. Komissio tarkastelee 9 artiklan 1 a kohdan soveltamista ja laatii siitä kertomuksen viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantuloista] muun muassa 1 päivänä joulukuuta 2017 julkistetun, valvontaan liittyvän raportoinnin toimivuustarkastusta koskevan komission julkisen kuulemisen tulosten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen toisen alakohdan mukaisesti toimittaman kertomuksen perusteella. Komissio toimittaa kertomuksen ja siihen mahdollisesti liittyvän säädosehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tarkastellessaan 9 artiklan 1 a kohdan soveltamista komissio arvioi, johtaako asetuksen (EU) N:o 600/2014 26 artiklan mukainen velvollisuus ilmoittaa liiketoimia koskevat tiedot tarpeettomaan päällekkäisyyteen muita kuin OTC-johdannaisia koskevien transaktioiden ilmoittamisen kanssa ja voidaanko 9 artiklan 1 a kohdan mukaista vaatimusta ilmoittaa muita kuin OTC-johdannaisia koskevat transaktiot keventää menettämättä aiheettomasti tietoja, jotta muiden kuin OTC-johdannaisten raportointiketjuja voidaan yksinkertaistaa kaikkien vastapuolten ja erityisesti sellaisten finanssialan ulkopuolisten vastapuolten osalta, jotka eivät kuulu 10 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua määritysvelvollisuuden piiriin.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa viimeistään [kuuden kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulosta] yhteistyössä järjestelmäriskikomitean kanssa komissiolle kertomuksen, jossa arvioidaan:

- a) johdonmukaisuus asetuksen (EU) N:o 600/2014 ja tämän asetuksen 9 artiklan mukaisten, muita kuin OTC-johdannaisia koskevien raportointivaatimusten välillä sekä ilmoitettujen johdannaisopimusten tietojen että asianomaisten yhteisöjen tiedonsaannin osalta;
- b) onko mahdollista mukauttaa asetuksen (EU) N:o 600/2014 ja tämän asetuksen 9 artiklan mukaiset, muita kuin OTC-johdannaisia koskevat raportointivaatimukset sekä ilmoitettujen johdannaisopimusten tietojen että asianomaisten yhteisöjen tiedonsaannin osalta; ja
- c) onko toteutuskelpoista yksinkertaistaa kaikkien vastapuolten, mukaan lukien kaikki epäsuorat asiakkaat, raportointiketjuja ottaen huomioon tarve oikea-aikaiseen raportointiin sekä tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 600/2014 30 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyt säädökset ja toimenpiteet.”

20) Korvataan 89 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Edellä 4 artiklassa säädettyä määritysvelvollisuutta ei sovelleta ... päivään ...kuuta ... [kahden vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] saakka OTC-johdannaisopimuksiin, jotka objektiivisesti mitattavalla tavalla vähentävät eläkejärjestelmien vakavaraisuuteen suoraan liittyviä sijoitusriskejä, eikä yhteisöihin, jotka on perustettu korvauksen maksamiseksi eläkejärjestelmien jäsenille eläkejärjestelmän maksukyvyttömyystapauksessa.

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

Eläkejärjestelmien, keskusvastapuolten ja määrätysoapuolten on parhaansa mukaan myötävaikutettava sellaisten teknisten ratkaisujen kehittämiseen, joilla mahdollistetaan tällaisten OTC-johdannaissopimusten määrittäminen eläkejärjestelmissä.

Komissio asettaa eläkejärjestelmien, keskusvastapuolten, määrätysoapuolten ja muiden tällaisten teknisten ratkaisujen kannalta merkittävien osapuolten edustajista koostuvan asiantuntijaryhmän valvomaan niiden toimia ja arvioimaan edistymistä sellaisten teknisten ratkaisujen kehittämisessä, joilla mahdollistetaan tällaisten OTC-johdannaissopimusten määrittäminen eläkejärjestelmissä. Asiantuntijaryhmä kokoontuu vähintään kuuden kuukauden välein. Komissio ottaa huomioon eläkejärjestelmien, keskusvastapuolten ja määrätysoapuolten toteuttamat toimet laatiessaan kertomuksensa 85 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.”

20 a) Lisätään 89 artiklaan kohta seuraavasti:

” 1a. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, 4 artiklassa säädettyä määritysvelvollisuutta ei sovelleta ... päivään ...kuuta ... [kolmen vuoden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] saakka OTC-johdannaissopimuksiin, jotka objektiivisesti mitattavalla tavalla vähentävät pienten eläkejärjestelmien luokkaan kuuluvien eläkejärjestelmien vakavaraisuuteen suoraan liittyviä sijoitusriskejä, eikä yhteisöihin, jotka on perustettu korvauksen maksamiseksi näiden eläkejärjestelmien jäsenille tällaisen eläkejärjestelmän maksukyvyttömyystapauksessa.

Komissio antaa 82 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla täydennetään tätä asetusta määrittämällä, mitkä eläkejärjestelmät voidaan katsoa pieniksi eläkejärjestelmiksi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, ottaen huomioon, että pienten eläkejärjestelmien luokan osuus eläkejärjestelmien tekemistä OTC-johdannaissopimuksista ei saa olla suurempi kuin viisi prosenttia.”

21) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tätä asetusta sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [viiden kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulosta].

Sen estämättä, mitä tämän artiklan toisessa kohdassa säädetään, tämän asetuksen 1 artiklan 7 kohdan d alakohtaa ja 8, 10 ja 11 kohtaa sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [6 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä] ja 1 artiklan 2 kohdan c alakohtaa, 7 kohdan e alakohtaa, 9 kohtaa, 12 kohdan b ja c alakohtaa ja 16 kohtaa sovelletaan ... päivästä ...kuuta ... [18 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulopäivästä].

Jos tämä asetus tulee voimaan 16 päivän elokuuta 2018 jälkeen, 89 artiklan 1 kohtaa sovelletaan taannehtivasti kaikkiin OTC-johdannaissopimuksiin, joita eläkejärjestelmät toteuttavat 16 päivän elokuuta 2018 jälkeen ja ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Tiistai 12. kesäkuuta 2018*LIITE*

Muutetaan liite I seuraavasti:

- 1) Lisätään I jaksoon i, j ja k alakohta seuraavasti:
 - " i) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 9 kohdan a alakohtaa, koska se ei ole vahvistanut asianmukaisia menettelyjä tietojen täsmäyttämiseksi kauppätietorekisterien välillä;
 - j) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 9 kohdan b alakohtaa, koska se ei ole vahvistanut asianmukaisia menettelyjä, joilla varmistetaan ilmoitettujen tietojen täydellisyys ja oikeellisuus;
 - k) kauppätietorekisteri rikkoo 78 artiklan 9 kohdan c alakohtaa, koska se ei ole vahvistanut käytänteitä, jotka koskevat tietojen asianmukaista siirtoa muille kauppätietorekistereille 9 artiklassa tarkoitettujen vastapuolten ja keskusvastapuolten pyynnöstä tai jos se on muuten tarpeen."
 - 2) Lisätään IV jaksoon d alakohta seuraavasti:
 - " d) kauppätietorekisteri rikkoo 55 artiklan 4 kohtaa, koska se ei ilmoita arvopaperimarkkinaviranomaiselle kaikista rekisteröinnin edellytyksiin tehtävistä olennaisista muutoksista ajoissa."
-

P8_TA(2018)0245

Yhteiset siviili-ilmailua koskevat säännöt ja Euroopan unionin lentoturvallisuusvirasto *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 216/2008 kumoamisesta (COM(2015)0613 – C8-0389/2015 – 2015/0277(COD))

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2020/C 28/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2015)0613),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 100 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0389/2015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Italian senaatin ja Maltan parlamentin toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan (N:o 2) mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisympäristössä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. joulukuuta 2016 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 12. lokakuuta 2016 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavan valiokunnan työjärjestyksen 69 f artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksymän alustavan sopimuksen sekä neuvoston edustajan 22. joulukuuta 2017 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A8-0364/2016),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 75, 10.3.2017, s. 111.

⁽²⁾ EUVL C 88, 21.3.2017, s. 69.

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

P8_TC1-COD(2015)0277

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/... antamiseksi yhteisistä siviili-ilmailua koskevista säännöistä ja Euroopan unionin lentoturvallisuusviraston perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2111/2005, (EY) N:o 1008/2008, (EU) N:o 996/2010, (EU) N:o 376/2014 ja direktiivien 2014/30/EU ja 2014/53/EU muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 552/2004, (EY) N:o 216/2008 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91 kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2018/1139.)

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0246

Uusien raskaiden ajoneuvojen hiilidioksidipäästöt ja polttoaineenkulutus *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 12. kesäkuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi uusien raskaiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen seurannasta ja raportoinnista (COM(2017)0279 – C8-0168/2017 – 2017/0111(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2020/C 28/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2017)0279),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 192 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0168/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 18. lokakuuta 2017 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavan valiokunnan työjärjestyksen 69 f artiklan 4 kohdan mukaisesti hyväksymän alustavan sopimuksen sekä neuvoston edustajan 20. huhtikuuta 2018 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä liikenne- ja matkailuvaliokunnan lausunnon (A8-0010/2018),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevat komission lausumat;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 81, 2.3.2018, s. 95.

Tiistai 12. kesäkuuta 2018

P8_TC1-COD(2017)0111

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 12. kesäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/... antamiseksi uusien raskaiden hyötyajoneuvojen hiilidioksidipäästöjen ja polttoaineenkulutuksen seurannasta ja raportoinnista

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2018/956.)

—

LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE

KOMISSION LAUSUMAT

Ehdotus raskaisiin hyötyajoneuvoihin sovellettaviksi CO₂-vaatimuksiksi

Kuten 8. marraskuuta 2017 annetussa tiedonannossa "Vähäpäästöisen liikkuvuuden toteuttaminen – Euroopan unioni, joka suojelee maapalloa, antaa kuluttajille vaikutusmahdollisuuksia sekä puolustaa teollisuutta ja työntekijöitä" (COM(2017)0675) ilmoitetaan, komissio aikoo esitellä toukokuun 2018 alkupuoliskolla kolmannen liikkuvuuspaketin, johon sisältyy ehdotus kuorma-autojen hiilidioksidipäästöjä koskeviksi vaatimuksiksi.

VECTOn kehittämisen / sertifiointiasetuksen muuttamisen aikataulu

Komissio vie eteenpäin ajoneuvojen energiankulutuksen laskentaan tarkoitettua välineen (VECTO) teknistä kehittämistä. Tavoitteena on sisällyttää sen piiriin uusia tunnettuja teknologioita vuodesta 2020 alkaen ja myös muuntotyypisiä ajoneuvoja eli kuorma- ja linja-autot, joita siihen ei vielä ole sisällytetty, vuodesta 2020 alkaen ja perävaunut vuodesta 2021 alkaen.

Lisätietoja VECTOn kehityksestä ja asetuksen (EU) 2017/2400 muuttamisesta julkaistaan asiaa koskevilla komission verkkosivuilla. Näin sidosryhmät ja talouden toimijat pysyvät näistä toimista ajan tasalla.

Ajonaikaisen todentamistestin kehittäminen sertifiointiasetuksen yhteydessä

Komissio myöntää, että on tärkeää saada luotettavaa ja edustavaa dataa raskaiden hyötyajoneuvojen CO₂-päästöistä ja polttoainekulutuksesta.

Sen vuoksi asetusta (EU) 2017/2400 on tarkoitus täydentää menettelyllä, jolla todennetaan ja varmistetaan, että VECTOn käyttö sekä asianomaisten komponenttien, erillisten teknisten yksiköiden ja järjestelmien CO₂-päästöihin ja polttoainekulutukseen liittyvät ominaisuudet ovat vaatimusten mukaisia. Todentamismenettelystä, jonka olisi katettava tuotannossa olevien raskaiden hyötyajoneuvojen ajonaikainen testaus, on määrä äänestää moottoriajoneuvoja käsittelevässä teknisessä komiteassa ennen vuoden 2018 loppua.

Todentamismenettelyn on tarkoitus muodostaa perusta tulevalle testille, jonka avulla valmistajat ja tyyppihyväksyntäviranomaiset tai riippumattomat kolmannet todentavat ajoneuvojen suorituskyvyn käytössä.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0249

Euroopan parlamentin kokoonpano *****Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 esityksestä Eurooppa-neuvoston päätökseksi Euroopan parlamentin kokoonpanosta (00007/2018 – C8-0216/2018 – 2017/0900(NLE))****(Hyväksyntä)**

(2020/C 28/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen Eurooppa-neuvoston päätökseksi (00007/2018),
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 14 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0216/2018),
 - ottaa huomioon 7. helmikuuta 2018 antamansa päätöslauselman Euroopan parlamentin kokoonpanosta ja sen liitteenä olevan ehdotuksen Eurooppa-neuvoston päätökseksi ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan,
 - ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0207/2018),
1. antaa hyväksyntänsä esitykselle Eurooppa-neuvoston päätökseksi;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan Eurooppa-neuvostolle ja tiedoksi komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0029.

P8_TA(2018)0250

Maksukyvyttömyysmenettelyt: asetuksen liitteiden päivitys *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi maksukyvyttömyysmenettelyistä annetun asetuksen (EU) 2015/848 liitteen A korvaamisesta (COM(2017)0422 – C8-0238/2017 – 2017/0189(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2020/C 28/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2017)0422),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 81 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0238/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 23. toukokuuta 2018 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0174/2018),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

P8_TC1-COD(2017)0189

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 13. kesäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/... antamiseksi, maksukyvyttömyysmenettelyistä annetun asetuksen (EU) 2015/848 liitteiden A ja B korvaamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) 2018/946.)

P8_TA(2018)0251

EU:n ja Islannin välinen sopimus ulkorajoja ja viisumeja koskevista täydentävistä säännöistä vuosiksi 2014–2020 ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 esityksestä neuvoston päätökseksi ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineeseen osana sisäisen turvallisuuden rahastoa liittyviä täydentäviä sääntöjä vuosiksi 2014–2020 koskevan Euroopan unionin ja Islannin välisen sopimuksen tekemisestä Euroopan unionin puolesta (09228/2017 – C8-0101/2018 – 2017/0088(NLE))

(Hyväksyminen)

(2020/C 28/20)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (09228/2017),
 - ottaa huomioon luonnoksen ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineeseen osana sisäisen turvallisuuden rahastoa liittyviä täydentäviä sääntöjä vuosiksi 2014–2020 koskevaksi Euroopan unionin ja Islannin väliseksi sopimukseksi (09253/2017),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0101/2018),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan sekä 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0196/2018),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Islannin hallituksille ja parlamenteille.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0252

EU:n ja Sveitsin välinen sopimus ulkorajoja ja viisumeja koskevista täydentävistä säännöistä vuosiksi 2014–2020 ***

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 esityksestä neuvoston päätökseksi ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineeseen osana sisäisen turvallisuuden rahastoa liittyviä täydentäviä sääntöjä vuosiksi 2014–2020 koskevan Euroopan unionin ja Sveitsin valaliiton välisen sopimuksen tekemisestä unionin puolesta (06222/2018 – C8-0119/2018 – 2018/0032(NLE))

(Hyväksyntä)

(2020/C 28/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon esityksen neuvoston päätökseksi (06222/2018),
 - ottaa huomioon luonnoksen ulkorajojen ja viisumipolitiikan rahoitusvälineeseen osana sisäisen turvallisuuden rahastoa liittyviä täydentäviä sääntöjä vuosiksi 2014–2020 koskevaksi Euroopan unionin ja Sveitsin valaliiton sopimukseksi (06223/2018),
 - ottaa huomioon neuvoston Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 77 artiklan 2 kohdan ja 218 artiklan 6 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti esittämän hyväksyntää koskevan pyynnön (C8-0119/2018),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 99 artiklan 1 ja 4 kohdan ja 108 artiklan 7 kohdan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen (A8-0195/2018),
1. antaa hyväksyntänsä sopimuksen tekemiselle;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja Sveitsin valaliiton hallituksille ja parlamenteille.

P8_TA(2018)0253

Schengenin tietojärjestelmää koskevien Schengenin säännösten jäljellä olevien määräysten voimaansaattaminen Bulgariassa ja Romaniassa *

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 esityksestä neuvoston päätökseksi Schengenin tietojärjestelmää koskevien Schengenin säännösten jäljellä olevien määräysten voimaansaattamisesta Bulgarian tasavallassa ja Romaniassa (15820/1/2017 – C8-0017/2018 – 2018/0802(CNS))

(Kuuleminen)

(2020/C 28/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston esityksen (15820/1/2017),
 - ottaa huomioon Bulgarian tasavallan ja Romanian liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C8-0017/2018),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 78 c artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A8-0192/2018),
1. hyväksyy neuvoston esityksen;
 2. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 3. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia parlamentin hyväksymään tekstiin;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0255

Makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntäminen Ukrainalle *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 13. kesäkuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle (COM(2018)0127 – C8-0108/2018 – 2018/0058(COD))

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

(2020/C 28/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen parlamentille ja neuvostolle (COM(2018)0127),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan ja 212 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0108/2018),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteisen julistuksen, joka on annettu yhdessä makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Georgialle 12. elokuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 778/2013/EU⁽¹⁾ kanssa,
 - ottaa huomioon neuvoston edustajan 29. toukokuuta 2018 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön ja ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A8-0183/2018),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

(¹) EUVL L 218, 14.8.2013, s. 15.

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018

P8_TC1-COD(2018)0058

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 13. kesäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen (EU) 2018/... antamiseksi makrotaloudellisen lisärahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä (EU) 2018/947.)

Keskiviikko 13. kesäkuuta 2018*LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAN LIITE EUROOPAN PARLAMENTIN, NEUVOSTON JA KOMISSION YHTEINEN LAUSUMA*

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio muistuttavat, että makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisen ennakoedellytyksenä on se, että avunsaajamaa noudattaa tehokkaita demokratiamekanismeja, kuten parlamentaarista monipuoluejärjestelmää, sekä oikeusvaltioperiaatetta ja takaa ihmisoikeuksien kunnioittamisen.

Komissio ja Euroopan ulkosuhdehallinnon yksiköt valvovat tämän ennakkoehdon täyttymistä unionin makrotaloudellisen rahoitusavun koko elinkaaren ajan.

Kun otetaan huomioon korruption torjuntaa koskevien ehtojen täyttämättä jättäminen sekä siihen liittyvä päätöksen (EU) 2015/601 mukaisen makrotaloudellisen rahoitusavun aiemman ohjelman kolmannen erän peruuttaminen, parlamentti, neuvosto ja komissio korostavat, että tuleva makrotaloudellinen apu riippuu siitä, miten Ukraina edistyy korruption torjunnassa. Siksi Euroopan unionin ja Ukrainan välillä tehtävään yhteisymmärryspöytäkirjaan sisältyvät talouspolitiikkaa ja rahoitusta koskevat ehdot käsittävät muun muassa velvoitteita, joiden mukaan Ukrainan on vahvistettava erityisesti korruption torjunnassa hallintoa, hallinnollista kapasiteettia ja instituutioita. Tämä koskee erityisesti omaisuusilmoitusten tarkastusjärjestelmää, yritysten todellisten edunsaajien tietojen tarkistamista ja hyvin toimivaa korruption vastaista tuomioistuinta Venetsian komission suositusten mukaisesti. On otettava huomioon myös rahanpesun ja veronkierron torjumiseen liittyvät ehdot. Komissio keskeyttää unionin makrotaloudellisen rahoitusavun maksamisen tilapäisesti tai peruuttaa sen 4 artiklan 4 kohtaa vastaavalla tavalla jos ehdot eivät täyty.

Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti apuun liittyvästä kehityksestä ja antaa niille asiaa koskevat asiakirjat. Sen lisäksi komissio kertoo kunkin maksuerän yhteydessä julkisesti kaikkien kyseiseen maksuun liittyvien talouspolitiikkaa ja rahoitusta koskeviin ehtoihin liittyvien vaatimusten ja etenkin korruption torjuntaa koskevien ehtojen täyttymisestä.

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio muistuttavat, että tämän Ukrainalle annettavan makrotaloudellisen avun on edistettävä Euroopan unionin kanssa yhteisiä arvoja, kuten kestävää ja sosiaalisesti vastuullista kehitystä, joka johtaa työpaikkojen luomiseen ja köyhyyden vähentämiseen, sekä sitoutumista vahvaan kansalaisyhteiskuntaan. Komissio liittyy luonnokseen yhteisymmärryspöytäkirjan hyväksymisestä tehtäväksi komission täytäntöönpanopäätökseksi arvion makrotaloudellisen avun odotetusta sosiaalisesta vaikutuksesta. Tämä arvio esitetään asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisesti jäsenvaltioiden komitealle, ja se annetaan parlamentin ja neuvoston saataviin komiteoiden työskentelyä koskevan julkisen rekisterin avulla.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0263

Uuden ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävä suhteellisuusarviointi *I**

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 14. kesäkuuta 2018 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi uuden ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävästä suhteellisuusarvioinnista (COM(2016)0822 – C8-0012/2017 – 2016/0404(COD))

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: ensimmäinen käsittely)

(2020/C 28/24)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (COM(2016)0822),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 2 kohdan sekä 46 artiklan, 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C8-0012/2017),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Saksan liittopäivien, Saksan liittoneuvoston, Ranskan kansalliskokouksen, Ranskan senaatin ja Itävallan liittoneuvoston toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta tehdyn pöytäkirjan N:o 2 mukaisesti antamat perustellut lausunnot, joiden mukaan esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi ei ole toissijaisuusperiaatteen mukainen,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 31. toukokuuta 2017 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon asiasta vastaavan valiokunnan työjärjestyksen 69 f artiklan 4 kohdan nojalla hyväksymän alustavan sopimuksen sekä neuvoston edustajan 20. huhtikuuta 2018 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä Euroopan parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 59 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A8-0395/2017),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se korvaa ehdotuksensa, muuttaa sitä huomattavasti tai aikoo muuttaa sitä huomattavasti;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 288, 31.8.2017, s. 43.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

P8_TC1-COD(2016)0404

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 14. kesäkuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/... antamiseksi uuden ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävästä suhteellisuusarvioinnista

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä (EU) 2018/958).

Torstai 14. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0264

Ilman kuljettajaa vuokrattujen ajoneuvojen käyttäminen maanteiden tavaraliikenteessä *I**

Euroopan parlamentin tarkistukset 14. kesäkuuta 2018 ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi ilman kuljettajaa vuokrattujen ajoneuvojen käyttämisestä maanteiden tavaraliikenteessä annetun direktiivin 2006/1/EY muuttamisesta (COM(2017)0282 – C8-0172/2017 – 2017/0113(COD))⁽¹⁾

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

(2020/C 28/25)

Tarkistus 1**Ehdotus direktiiviksi****Johdanto-osan 2 kappale**

Komission teksti

Tarkistus

(2) Vuokrattujen ajoneuvojen käytöllä voidaan vähentää omaan lukuun tai toisen lukuun tavaroita kuljettavien yritysten kustannuksia ja samalla lisätä niiden toiminnan joustavuutta. Näin voidaan osaltaan parantaa kyseessä olevien yritysten kilpailukykyä ja tuottavuutta. Lisäksi koska vuokratut ajoneuvot ovat yleensä uudempia kuin keskimääräinen kalusto, ne **ovat yleensä** turvallisempia ja **saastuttavat** vähemmän.

(2) Vuokrattujen ajoneuvojen käytöllä voidaan vähentää omaan lukuun tai toisen lukuun tavaroita kuljettavien yritysten kustannuksia ja samalla lisätä niiden toiminnan joustavuutta. Näin voidaan osaltaan parantaa kyseessä olevien yritysten kilpailukykyä ja tuottavuutta. Lisäksi koska vuokratut ajoneuvot ovat yleensä uudempia kuin keskimääräinen kalusto, ne **voivat usein olla** turvallisempia ja **saastuttaa** vähemmän.

Tarkistus 2**Ehdotus direktiiviksi****Johdanto-osan 3 kappale**

Komission teksti

Tarkistus

(3) Direktiivi 2006/1/EY ei mahdollista sitä, että yritykset hyötyisivät vuokrattujen ajoneuvojen käytöstä täysimääräisesti. Mainittu direktiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden rajoittaa sitä, että niiden yritykset käyttävät omaan lukuunsa sellaisia vuokrattuja ajoneuvoja, joiden suurin sallittu kokonaispaino on yli kuusi tonnia. Lisäksi jäsenvaltioiden ei tarvitse sallia vuokratun ajoneuvon käyttöä omilla alueillaan, jos ajoneuvo on rekisteröity tai otettu käyttöön jonkin muun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti kuin sen, johon ajoneuvon vuokraava yritys on sijoittautunut.

(3) Direktiivi 2006/1/EY ei mahdollista sitä, että yritykset hyötyisivät vuokrattujen ajoneuvojen käytöstä täysimääräisesti. Mainittu direktiivi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden rajoittaa sitä, että niiden **alueelle sijoittautuneet** yritykset käyttävät omaan lukuunsa sellaisia vuokrattuja ajoneuvoja, joiden suurin sallittu kokonaispaino on yli kuusi tonnia. Lisäksi jäsenvaltioiden ei tarvitse sallia vuokratun ajoneuvon käyttöä omilla alueillaan, jos ajoneuvo on rekisteröity tai otettu käyttöön jonkin muun jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti kuin sen, johon ajoneuvon vuokraava yritys on sijoittautunut.

⁽¹⁾ Asia päätettiin palauttaa asiasta vastaavaan valiokuntaan toimielinten välisiä neuvotteluja varten työjärjestyksen 59 artiklan 4 kohdan neljännen alakohdan mukaisesti (A8-0193/2018).

Torstai 14. kesäkuuta 2018

Tarkistus 3

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 4 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (4 a) *Jäsenvaltioiden ei pitäisi voida rajoittaa omalla alueellaan sellaisen ajoneuvon käyttöä, jonka asianmukaisesti toisen jäsenvaltion alueelle sijoittautunut yritys on vuokrannut edellyttäen, että ajoneuvo on rekisteröity ja toimintastandardien ja turvallisuusvaatimusten mukainen tai otettu käyttöön jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja asiasta vastaavan yrityksen sijoittautumisjäsenvaltio on myöntänyt sille toimintaluvan.*

Tarkistus 4

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 5 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (5) *Tieliikenteen verotuksen taso vaihtelee edelleen huomattavasti unionissa. Tämän vuoksi tietyt rajoitukset, jotka välillisesti vaikuttavat myös vapauteen tarjota ajoneuvojen vuokrauspalveluja, ovat edelleen perusteltuja, jotta vältetään verotuksen vääristymiä. Tämän vuoksi kun ajoneuvo vuokrataan jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin sen vuokraavan yrityksen sijoittautumisjäsenvaltiossa, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus rajoittaa sen käyttöaikaa alueellaan.*
- (5) *Tieliikenteen verotuksen taso vaihtelee edelleen huomattavasti unionissa. Tämän vuoksi tietyt rajoitukset, jotka välillisesti vaikuttavat myös vapauteen tarjota ajoneuvojen vuokrauspalveluja, ovat edelleen perusteltuja, jotta vältetään verotuksen vääristymiä. Tämän vuoksi jäsenvaltioilla olisi oltava tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin mahdollisuus rajoittaa alueellaan sitä, kuinka kauan sijoittautunut yritys voi käyttää toisessa jäsenvaltiossa rekisteröityä tai käyttöön otettua vuokrattua ajoneuvoa. Niiden olisi myös voitava rajoittaa alueelleen sijoittautuneen yrityksen vuokraamien tällaisten ajoneuvojen määrää.*

Tarkistus 5

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 5 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (5 a) *Tällaisten toimenpiteiden soveltamisen valvomiseksi vuokratun ajoneuvon rekisterinumeroista olisi annettava tietoa asetuksella (EY) N:o 1071/2009 perustetuissa jäsenvaltioiden kansallisissa sähköisissä rekistereissä. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaiten viranomaisten, joille on ilmoitettu sellaisen ajoneuvon käytöstä, jonka liikenteenharjoittaja on vuokrannut ja joka on rekisteröity tai otettu käyttöön toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, olisi ilmoitettava asiasta kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä tähän sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmää (IMI).*

Torstai 14. kesäkuuta 2018

Tarkistus 6

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

- (6 a) *Toimintastandardien ja turvallisuusvaatimusten noudattamiseksi ja kuljettajien asianmukaisten työolojen varmistamiseksi on tärkeää, että liikenteenharjoittajilla on käytettävissään varoja ja suora tuki-infrastruktuuri siinä maassa, jossa ne toimivat.*

Tarkistus 7

Ehdotus direktiiviksi

Johdanto-osan 7 kappale

Komission teksti

Tarkistus

- (7) Komission olisi seurattava tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja vaikutuksia ja esitettävä ne kertomuksessa. **Kaikkia** tämän alan **tulevia toimia** olisi harkittava kyseisen kertomuksen perusteella.
- (7) Komission olisi seurattava tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja vaikutuksia ja esitettävä ne kertomuksessa **viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle asetetun määräajan jälkeen. Kertomuksessa olisi otettava asianmukaisesti huomioon vaikutukset tieliikenneturvallisuuteen, verotuloihin ja ympäristöön. Kertomuksessa olisi myös arvioitava tämän direktiivin rikkomuksia, rajatylittävät rikkomukset mukaan luettuina.** Tämän alan **tulevien toimien tarvetta** olisi harkittava kyseisen kertomuksen perusteella.

Tarkistus 8

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta – a alakohta – ii alakohta

Direktiivi 2006/1/EY

2 artikla – 1 kohta – a alakohta

Komission teksti

Tarkistus

- a) " ajoneuvo on rekisteröity tai otettu käyttöön jonkin jäsenvaltion lakien mukaisesti;"
- a) ajoneuvo on rekisteröity tai otettu käyttöön jonkin jäsenvaltion lakien mukaisesti **myös toimintastandardien ja turvallisuusvaatimusten osalta;**"

Torstai 14. kesäkuuta 2018

Tarkistus 9

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 1 alakohta – b alakohta

Direktiivi 2006/1/EY

2 artikla – 1 kohta – b alakohta

Komission teksti

Tarkistus

b) lisätään 1a kohta seuraavasti:

Poistetaan.

”1a. Jos ajoneuvoa ei ole rekisteröity tai otettu käyttöön sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, johon ajoneuvon vuokraava yritys on sijoittautunut, jäsenvaltiot voivat rajoittaa vuokratun ajoneuvon käyttöaikaa alueellaan. Jäsenvaltioiden on kuitenkin tällaisessa tapauksessa sallittava sen käyttö ainakin neljän kuukauden ajan kalenterivuodessa.”

Tarkistus 10

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Direktiivi 2006/1/EY

3 artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden yritykset voivat maanteiden tavaraliikenteessä käyttää vuokrattuja ajoneuvoja samoin ehdoin kuin omistamiaan ajoneuvoja, jos 2 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

I. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden **alueelle sijoittautuneet** yritykset voivat maanteiden tavaraliikenteessä käyttää vuokrattuja ajoneuvoja samoin ehdoin kuin omistamiaan ajoneuvoja, jos 2 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

Tarkistus 11

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 2 alakohta

Direktiivi 2006/1/EY

3 artikla – 1 a kohta (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

1 a. Jos ajoneuvo on rekisteröity tai otettu käyttöön toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, yrityksen sijoittautumisjäsenvaltio voi

- a) rajoittaa vuokratun ajoneuvon käyttöaikaa alueellaan edellyttäen, että se sallii vuokratun ajoneuvon käytön yhtäjaksoisesti vähintään neljän kuukauden ajan tietyn kalenterivuoden aikana; tällaisessa tapauksessa voidaan vaatia, että vuokrasopimuksen kesto ei ole pidempi kuin jäsenvaltion asettama aikarajoitus;
- b) rajoittaa niiden vuokrattujen ajoneuvojen lukumäärää, joita yritykset voivat käyttää edellyttäen, että se sallii ajoneuvojen vähimmäismäärän käytön siten, että määrä on 25 prosenttia koko tavarankuljetusajoneuvokannasta, jonka yritys omistaa 31 päivänä joulukuuta luvan pyytämistä edeltävänä vuonna, missä tapauksessa yrityksen, jonka koko ajoneuvokanta koostuu useammasta kuin yhdestä ja vähemmästä kuin neljästä ajoneuvosta, on sallittava käyttää ainakin yhtä tällaista vuokrattua ajoneuvoa.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

Tarkistus 12

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 2 a alakohta (uusi)

Direktiivi 2006/1/EY

3 a artikla (uusi)

Komission teksti

Tarkistus

2 a) Lisätään 3 a artikla seuraavasti:

” 3 a artikla

1. Tiedot vuokratun ajoneuvon rekisterinumerosta on sisällytettävä asetuksen (EY) N:o 1071/2009 16 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen sähköiseen rekisteriin ⁽¹⁾.

2. Liikenteenharjoittajan sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten, joille on ilmoitettu sellaisen ajoneuvon käytöstä, jonka liikenteenharjoittaja on vuokrannut ja joka on rekisteröity tai otettu käyttöön toisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, on ilmoitettava asiasta kyseisen toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua hallinnollista yhteistyötä harjoitetaan asetuksella (EU) N:o 1024/2012 ⁽²⁾ perustetun sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (IMI) kautta.

(*) Viittaus asetuksen (EY) N:o 1071/2009 16 artiklaan ottaen huomioon kirjattavien tietojen lisääminen komission ehdottamalla tavalla.

(**) EUVL L 316, 14.11.2012, s. 1.”

Tarkistus 13

Ehdotus direktiiviksi

1 artikla – 1 kohta – 3 alakohta

Direktiivi 2006/1/EY

5 a artikla – 1 kohta

Komission teksti

Tarkistus

Komissio antaa viimeistään [lisätään päivämäärä, joka on **viisi** vuotta määräajasta direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja vaikutuksista. Kertomuksen on sisällettävä tiedot niiden ajoneuvojen käytöstä, jotka on vuokrattu jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin ajoneuvon vuokraavan yrityksen sijoittautumisjäsenvaltiossa. Komissio arvioi tämän kertomuksen perusteella, onko tarpeen ehdottaa lisätoimenpiteitä.”

Komissio antaa viimeistään [lisätään päivämäärä, joka on **kolme** vuotta määräajasta direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä] Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja vaikutuksista. Kertomuksen on sisällettävä tiedot niiden ajoneuvojen käytöstä, jotka on vuokrattu jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin ajoneuvon vuokraavan yrityksen sijoittautumisjäsenvaltiossa. **Kertomuksessa on kiinnitettävä erityistä huomiota vaikutuksiin, jotka kohdistuvat tieliikenneturvallisuuteen ja verotuloihin, myös verotuksen vääristymiin, sekä asetuksessa (EY) N:o 1072/2009 vahvistettujen kabotaasisääntöjen täytäntöönpanon valvontaan.** Komissio arvioi tämän kertomuksen perusteella, onko tarpeen ehdottaa lisätoimenpiteitä.”

Torstai 14. kesäkuuta 2018

Tarkistus 14

Ehdotus direktiiviksi

2 artikla – 1 kohta – 1 alakohta

Komission teksti

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [**lisätään päivämäärä, joka on 18** kuukautta voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Tarkistus

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... **päivänä ...kuuta ... [20 kuukautta tämän direktiivin** voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Torstai 14. kesäkuuta 2018

P8_TA(2018)0265

Delegoidun säädöksen vastustaminen: kalastusta koskevat säilyttämistoimenpiteet meriympäristön suojelemiseksi Pohjanmerellä

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. kesäkuuta 20182. maaliskuuta 2018 annetusta komission delegoidusta asetuksesta kalastusta koskevista säilyttämistoimenpiteistä meriympäristön suojelemiseksi Pohjanmerellä annetun delegoidun asetuksen (EU) 2017/118 muuttamisesta (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA))

(2020/C 28/26)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission delegoidun asetuksen (C(2018)01194),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan,
 - ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan ja 46 artiklan 5 kohdan,
 - ottaa huomioon kalastusta koskevista säilyttämistoimenpiteistä meriympäristön suojelemiseksi Pohjanmerellä 5. syyskuuta 2016 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/118 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan päätöslauselmaesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 105 artiklan 3 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että jäsenvaltioilta vaaditaan ympäristön hyvän tilan saavuttamista merivesissä vuoteen 2020 mennessä yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY ⁽³⁾ (meristrategiadirektiivi) 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti, kun taas asetuksen (EU) N:o 1380/2013 2 artiklan 5 kohdan j alakohdassa edellytetään, että yhteisen kalastuspolitiikan avulla edistetään tämän tavoitteen saavuttamista;
- B. ottaa huomioon, että tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) esitti asiaa koskevan tieteellisen lausunnon päätelmissä ⁽⁴⁾ eräitä huolenaiheita suojeltuja lajeja ja merenpohjan elinympäristöjen koskemattomuutta koskevien ehdotettujen toimenpiteiden tehokkuudesta; toteaa, että näitä huolenaiheita ei ole otettu täysin huomioon delegoidun asetuksen johdanto-osan kappaleissa;
- C. ottaa huomioon, että STECF totesi antamassaan tieteellisessä lausunnossa myös, että luvut, jotka koskevat kyseistä ehdotettujen toimenpiteiden perustana olevaa kalastustoimintaa, ovat vuosilta 2010–2012 ja voivat siksi olla vanhentuneita;
- D. katsoo, että tarkentamattomalla määrällä aluksia, jotka kuuluisivat komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/118, sellaisena kuin se on muutettuna käsiteltävänä olevalla delegoidulla asetuksella, 3 b, 3 c ja 3 e artiklan mukaisten osittain tilapäisten poikkeusten soveltamisalaan, voi hyvinkin olla vaikutusta ehdotettujen toimenpiteiden tehokkuuteen;

⁽¹⁾ EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.

⁽²⁾ EUVL L 19, 25.1.2017, s. 10.

⁽³⁾ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Tieteellis-teknis-taloudellinen kalastuskomitea (STECF) (2017), 54. täysistunnon raportti (PLEN-17-01).

Torstai 14. kesäkuuta 2018

- E. katsoo, että on täsmennettävä ”vaihtoehtoisten pyydysten, joilla on vaikutuksia merenpohjaan” määritelmää, joka on esitetty komission delegoidun asetuksen (EU) 2017/1118, sellaisena kuin se on muutettuna käsiteltävänä olevalla delegoidulla asetuksella, 2 artiklan 2 kohdassa; katsoo, että jos tämä määritelmä kattaa sähköpulsstitroolilla kalastuksen, määritelmä olisi ristiriidassa neuvotteluvaltuutuksen kanssa, jonka parlamentti hyväksyi 16. tammikuuta 2018 ⁽⁵⁾ käsiteltäessä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä kalavarojen säilyttämisestä ja meriekosysteemien suojelemisesta teknisten toimenpiteiden avulla annettavan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen ⁽⁶⁾ hyväksymistä;
- F. toteaa, että edotettujen ”vaihtoehtoisten pyydysten, joilla on vaikutuksia merenpohjaan” vaikutukset voisivat olla huomattavasti suuremmat kuin muiden, osittain kiellettyjen pyydysten vaikutukset (ankkuroidut kierrenuotat ja skotlantilaiset nuotat);
- G. ottaa huomioon, että ehdotetussa delegoidussa säädöksessä olevaa uudelleentarkastelua ja raportointia koskevaa lauseketta ei sovelleta hiljattain ehdotettuihin alueisiin ja niiden hallintoihin, mikä tekee mahdottomaksi arvioida avoimesti toimenpiteiden tehokkuutta erityisesti sellaisten äskettäin testattujen vaihtoehtoisten pyydysten osalta, joilla on vaikutuksia merenpohjaan;
1. vastustaa komission delegeoitua asetusta;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komissiolle ja ilmoittamaan sille, että delegeoitu asetus ei voi tulla voimaan;
 3. pyytää komissiota esittämään uuden delegoidun säädöksen, jossa otetaan huomioon edellä esitetyt huolenaiheet;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0003.

⁽⁶⁾ Lainsäädäntömenettely 2016/0074(COD).

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

